

วารสารแสงธรรมปริทัศน์

วารสาร ราย 4 เดือน ปีที่ 39 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2015/2558

เจ้าของ	วิทยาลัยแสงธรรม	
คณะที่ปรึกษา	อธิการบดี ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยค้นคว้าศาสนาและวัฒนธรรม คณบดีคณะศาสนศาสตร์
คณะผู้ทรงคุณวุฒิ	หมวดกฎหมายพระศาสนจักร หมวดกระแสเรียก หมวดคำสอน หมวดจริยธรรม หมวดชีวิตด้านจิตใจ หมวดประวัติศาสตร์พระศาสนจักร หมวดปรัชญา หมวดพระคัมภีร์ หมวดพระสังฆกรรม หมวดพิธีกรรม หมวดศาสนสัมพันธ์และคริสตสัมพันธ์	บาทหลวง ผศ.ดร.ไพยอง มณีราช บาทหลวงอดิศักดิ์ พรงาม มุขนายกวีระ อารณรัตน์ บาทหลวง ผศ.วัชรศิลป์ กฤษเจริญ บาทหลวง ดร.เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, M.I บาทหลวงสมชัย พิทยาพงศ์พร บาทหลวงเจริญ ว่องประชาบุญกุล บาทหลวงธีรพล กอบวิทยากุล บาทหลวง ดร.สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์ บาทหลวง ดร.อภัสสิน สุทธิโย ปิโตโย, S.J. บาทหลวง ดร.วิศักดิ์ วนาโรจน์สุวิษ มุขนายก ดร.เลื้อชัย ธาตุวิสัย บาทหลวง ผศ.ทักษิณย์ คมกฤต บาทหลวงสมเกียรติ ตรีนิกร บาทหลวงวิรัช นารินทร์ย์ บาทหลวงชาย ชันทะโฮม, C.Ss.R. บาทหลวง ดร.ฟรังซิส ไก่สี, S.D.B. บาทหลวงเคลาดิโอ เบร์ตูลอร์, O.M.I. บาทหลวงอนุสรณ์ แก้วจระ มุขนายกชุกศักดิ์ สิริสุทธิ บาทหลวงชิกมุนด์ แลสเซินสกี, S.J.
บรรณาธิการบริหาร	บาทหลวงเจริญ ว่องประชาบุญกุล	
บรรณาธิการสร้างสรรค์	อาจารย์พีรพัฒน์ ถวิลรัตน์	
กองบรรณาธิการ	อาจารย์สุจิตตรา จันทร์ลอย อาจารย์พิเศษฐ รุ่งลาวัลย์ นางสุจิต เพชรแก้ว นางสาวสุกานดา วงศ์เพ็ญ	
จัดพิมพ์โดย	ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการ วิทยาลัยแสงธรรม	
วัตถุประสงค์	1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการในด้านเทววิทยาและปรัชญา 2. เพื่อเป็นสื่อกลางความรู้ และความสัมพันธ์อันดีทางด้านศาสนา	
กำหนดออก	ปีละ 3 ฉบับ ประจำเดือนมกราคม-เมษายน, พฤษภาคม-สิงหาคม และกันยายน-ธันวาคม	
ค่าบำรุงสมาชิก	สมาชิกรายปี 300 บาท จำหน่ายปลีก ฉบับละ 120 บาท สำหรับสมาชิกรายปี สามารถส่งเงินค่าบำรุงสมาชิกเป็นเงินสด, ตั๋วแลกเงินไปรษณีย์, ธนาณัติ ส่งจ่าย “บาทหลวงอภิสิทธิ์ กฤษเจริญ” ปณ.อ้อมใหญ่ 73160 หรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาเทสโก้ โลตัส สามพราน นครปฐม ชื่อบัญชี นายอภิสิทธิ์ กฤษเจริญ เลขที่บัญชี 403-613134-4	

॥ บทบรรณาธิการ ॥

นับตั้งแต่วันที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงประกาศให้ ปี 2015 นี้เป็นปีนักบวช ผมเริ่มคิดถึงนักบวชหลายๆ ท่านที่ผมรู้จัก แต่ละท่านล้วนแสดงให้เห็นถึงความรักของพระเจ้า ที่มีต่อพวกท่านเหล่านั้น และที่มีต่อพวกเราทุกคนด้วยเช่นกัน

ทั้งนี้เพราะการเป็นนักบวชเป็นรูปแบบชีวิตที่อุทิศตนแด่พระเจ้า ออกจากตัวเองไปสู่การดำเนินชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสาร ปฏิญาณตนว่าจะถือความยากจน ความบริสุทธิ์และการนบถเพื่อฟัง ตลอดจนการรับใช้ผู้อื่นตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากหมู่คณะ ชีวิตการเป็นนักบวชจึงเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับเรา คริสตชน ในการดำเนินชีวิตทวนกระแสสังคมที่ตรงข้ามกับคุณค่าแห่งพระวรสาร มีความเชื่อและความหวัง ด้วยดวงใจที่เปี่ยมด้วยความรักในพระเจ้า ในการเพียรพยายามก้าวเดินในหนทางสู่ความศักดิ์สิทธิ์ ในโลกที่ไม่สมบูรณ์พร้อม

แสงธรรมปริทัศน์ฉบับนี้จึงขอนำเสนอสาระความรู้เกี่ยวกับชีวิตนักบวช ทั้งในด้านปรัชญา เทววิทยา หลักคำสอน และประสบการณ์ชีวิตของนักบวชที่อุทิศตนเพื่อพระเจ้านานหลายสิบปี ที่สำคัญ เราได้รับเกียรติจากบาทหลวงซิกมุนด์ แลส์เซ็นสกี S.J. อาจารย์ประจำวิทยาลัยแสงธรรม ผู้ให้การอบรมด้านชีวิตฝ่ายจิตวิญญูณ ซึ่งเป็นที่รักและเคารพอย่างยิ่งของชาวแสงธรรม ที่กรุณาให้นำภาพมาขึ้นปก และให้สัมภาษณ์ถึงประสบการณ์ชีวิตการเป็นนักบวชกว่าก่อนชีวิตในคณะเยซุอิตของคุณพ่อ

นักบวชหลายท่านที่ผมรู้จักทำให้ผมรับรู้ได้ว่า ความสุขที่สุดในชีวิตอาจจะไม่ได้มาจากการมีสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต แต่มาจากการทำในสิ่งที่ต้องทำในแต่ละขณะของชีวิตอย่างดีที่สุด เพราะเห็นแก่พระเจ้าผู้ทรงสร้างและรักเราอย่างถึงที่สุด

สวัสดิ์ปีใหม่และสุขสันต์ปีสภาแต่ทุกท่านครับ

บรรณาธิการสร้างสรรค์

ข่าวประชาสัมพันธ์... ขอเชิญชวนส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารแสงธรรมปริทัศน์ฉบับต่อไป เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม 2558 ในหัวข้อ “การทำงาน” ส่งต้นฉบับได้ที่ อาจารย์พีรพัฒน์ ถวิลรัตน์ E-mail : pi_santo@yahoo.com หรือ คุณสุกานดา วงศ์เพ็ญ E-mail : sukanda.1984@gmail.com ภายในวันที่ 12 มิถุนายน 2558 และขอขอบคุณล่วงหน้าสำหรับทุกบทความที่ส่งมาร่วมแบ่งปัน

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารแสงธรรมปริทัศน์ ขอสงวนสิทธิ์ตามกฎหมาย
ในกรณีที่ต้องการบทความไปเผยแพร่ กรุณาแจ้งขออนุญาตอย่างเป็นทางการ

Content

Saengtham Journal

ปีที่ 39 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2015/2558

5

บทบรรณาธิการ

20

5 พื้นฐานจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระพรพิเศษ
ของชีวิตผู้รับเจิมอวยตนในพระศาสนจักร
บาทหลวง ผศ.ดร.ฟรังซิส ไรต์ S.D.B.

31

20 นักบวชการกลับสู่คำแนะนำของพระวรสาร
บาทหลวง วสันต์ พิรุฬห์วงศ์ C.S.S.

31 แลส์เซ็นสกี :
ชีวิตที่อุทิศแด่พระเป็นเจ้าในฐานะนักบวชเยสุอิต
อ.พีรพัฒน์ ฉวีรัตน์

42

42 ชีวิตตามน้ำพระทัย
ช.สมปอง ทับโปง

49

49 ถือนักบวชคาทอลิก
ศ.เกียรติ บัญเจือ

59 ชีวิตนักบวชคือชีวิตที่เป็นของพระเจ้าแล้วจนสุดกู่
บาทหลวง ปรีชา ธรรมนิยม

74

74 นักบวช : ชีวิตนักบวชมีพื้นฐานมาจากชีวิตครอบครัว
บาทหลวง เจลิม กิจมงคล

81

81 ชีวิตของบุคคลที่ถูกเรียก
ดร.สุภาวดี นัมกณีสรณ์

91

91 พิธีสถาปนาพระคาร์ดินัลและความหมาย
บาทหลวง เซบฐา ไชยเดช

93

93 นักบวชกับการศึกษาทอโลก
ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

108 ระแแสเรียก ชีวิต อุทิศตน เส้นทางความสุขแท้
ช.วิมลรัตน์ พัสตุ

108

116 รายชื่อคณะนักบวชในประเทศไทย
ปรียาพร พึ่งยนต์

139 แนะนำหนังสือ
บาทหลวง สมชัย พิตยาพงศ์พร

...พื้นฐานจากพระกัมภีร์...

เกี่ยวกับพระพรพิเศษของชีวิตผู้รับเจิมถวายตนในพระศาสนจักร

[หมายเหตุ]

บาทหลวง ผศ.ดร.ฟรังซิส ไรส์

1. ความหมายของพระพรพิเศษ

คำว่า “พระพรพิเศษ” เป็นการแปลคำภาษากรีกว่า “charisma” ซึ่งเป็นคำนามมาจากคำกริยาว่า “charizomai” หมายถึง “แสดงตนเป็นผู้มีใจกว้าง” ดังนั้น

พระพรพิเศษจึงหมายถึงผลของการให้เปล่า ซึ่งทำให้ผู้รับจะต้องมีคุณลักษณะของการมอบแก่ผู้อื่นด้วยใจกว้างเช่นกัน ในพันธสัญญาใหม่ว่า “charisma” ใช้เฉพาะ

บาทหลวงสังกัดคณะซาเลเซียน S.D.B., อาจารย์สาขาเทววิทยา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

สำหรับของประทานจากพระเจ้า และยังรักษาความหมายที่พระองค์ประทานด้วยพระทัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ในจดหมายของนักบุญเปาโลเราพบคำนี้ถึง 16 ครั้ง โดยเน้นความสัมพันธ์กับพระจิตเจ้าอย่างชัดเจน เช่น “พระพรพิเศษทั้งมวลเป็นผลงานจากพระจิตเจ้าพระองค์เดียวผู้ทรงแจกจ่ายพระพรต่างๆ ให้แต่ละคนตามที่พอพระทัย” (1 คร 4:11) โดยแท้จริงแล้ว นักบุญเปาโลยังแสดงความเป็นมาของพระพรพิเศษในรูปแบบต่างๆ เช่น มาจากพระเจ้า พระจิตเจ้า พระคริสตเจ้า แม้พระพรพิเศษเป็นของประทานจากพระเจ้ายก็ตาม แต่ถ้าไม่มีความรักก็ไม่ใช่ประโยชน์ใดเลย (เทียบ 1 คร 13:1-3) เพียงในกรณีที่พระพรพิเศษกลับกลายเป็นรูปธรรมในชีวิตเท่านั้นจึงจะเกิดผล เมื่อเรานำความคิดนี้มาประยุกต์กับชีวิตผู้รับเจิมถวายตนพระพรพิเศษก็หมายถึงการแสดงออกตามลักษณะเฉพาะของตนถึง “ของประทานที่ให้เปล่าและด้วยพระทัยเอื้อเฟื้อ” จากพระจิตเจ้าเพื่อวิถีชีวิตของเราจะละม้ายคล้ายกันอย่างแน่นอนแน่นแฟ้นกับการเป็นอยู่ พระชนมชีพและการกระทำของพระเยซูเจ้าผู้ทรงรับเจิมถวายองค์แด่พระบิดาเจ้าสำหรับพี่น้องทั้งหลาย

พระธรรมบุญว่าด้วยพระศาสนจักร Lumen Gentium ในบทที่ 6 นำเสนอชีวิตผู้รับเจิมถวายตนว่า เป็นพระพรพิเศษในพระศาสนจักรเพราะเป็นผลหรือของ

ประทานจากพระจิตเจ้า มีพื้นฐานในพระวาจาและพระฉบับของพระเยซูเจ้า แต่เอกสารนี้ไม่บันทึกอย่างเจาะจงว่าเป็นพระวาจาประโยคใด เราจึงควรถามตนเองว่าพระเยซูเจ้าตรัสโดยตรงถึงชีวิตผู้รับเจิมถวายตนหรือไม่ พระองค์ทรงดำเนินพระชนมชีพแบบผู้รับเจิมถวายตนบ้างหรือไม่

2. พื้นฐานจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับชีวิตผู้รับเจิมถวายตน

เป็นเวลานานแล้ว ที่นักเทววิทยาพยายามค้นหาพื้นฐานจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับชีวิตผู้รับเจิมถวายตนในกิจการและพระวาจาบางประโยคที่พระเยซูเจ้าตรัส โดยเลือกข้อความบางตอนจากพระวรสารที่เขาคิดว่าเกี่ยวข้องกับชีวิตผู้รับเจิมถวายตนราวกับว่าพระเยซูเจ้าทรงต้องการก่อตั้งวิถีชีวิตเช่นนี้สำหรับบรรดาศิษย์ รวมทั้งการปฏิญาณตนจะถือพรหมจรรย์ ความยากจนและความนอบน้อมเชื่อฟัง แม้เป็นความจริงที่ว่าข้อความบางตอนในพระคัมภีร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในพระวรสารเคยเป็นพื้นฐานสำหรับการเริ่มต้นและการพัฒนาชีวิตผู้รับเจิมถวายตน แต่วิถีการศึกษาพระคัมภีร์ดังกล่าวก็ไม่ได้ถูกต้อง เพราะวิถีชีวิตที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกร้องให้บรรดาศิษย์ปฏิบัตินั้นก็ต้องเป็นวิถีชีวิตของทุกคน ไม่เป็นเพียงเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เท่านั้น

“ชีวิตผู้รับเจิมถวายตน เป็นของประทานจากพระเจ้า แก่พระศาสนจักรและแก่ประชากรของพระองค์”

ตัวอย่างเช่น กระแสเรียกของนักบุญอันตน อธิการเป็นที่รู้จักกันดี เมื่อยังเป็นหนุ่ม เขาเข้าไปร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณขณะที่สังฆนุกรอ่านพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมาระโก เขาได้ฟังคำแนะนำของพระเยซูเจ้าผู้ตรัสแก่เศรฐฐีหนุ่มว่า “ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจน แล้วท่านจะมีชุมทรัพย์ในสวรรค์ แล้วจงติดตามเรามาเถิด” (มก 10:21) เมื่อนักบุญอันตนได้ยินเช่นนี้ก็สรุปว่า พระเยซูเจ้าตรัสกับตนเอง จึงปฏิบัติตามคำแนะนำทุกประการ และปลีกตัวไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อดำเนินชีวิตถวายตนแด่พระเจ้าอย่างสิ้นเชิง

โดยแท้จริงแล้ว คำเชื้อเชิญของพระเยซูเจ้าต่อเศรฐฐีหนุ่มไม่เป็นคำแนะนำให้ดำเนินชีวิตครบครันดังที่พระองค์ตรัสแก่บางคนเท่านั้น แต่เป็นกระแสเรียกสามัญของศิษย์ทุกคน ผู้ใดได้รับเรียกจากพระวาจาของพระเยซูเจ้าก็ต้องสละสิ่งที่มี แสดงตนเป็นอิสระจากความสัมพันธ์ใด ๆ ที่ครอบงำเขาอยู่และเป็นอุปสรรคในการติดตามพระองค์

โดยละทิ้งสิ่งที่เขายึดมั่น แล้วทำให้พระองค์ทรงเป็นศูนย์กลางในชีวิตของตน มีส่วนร่วมในการกิจและชะตากรรมในพระชนมชีพของพระองค์ (เทียบ มก 20-1:16)

เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเรียกบรรดาอัครสาวกให้อยู่กับพระองค์ ก็ไม่ทรงพระประสงค์ที่จะรวบรวมบุคคลที่ร่วมมือกับพระองค์ในเหตุการณ์เฉพาะกิจ ไม่ทรงเรียกร้องให้เขาทำกิจการยิ่งใหญ่ แต่ทรงริเริ่มวิถีชีวิตใหม่ ซึ่งมีพื้นฐานในการประทับอยู่ของพระองค์ผู้ทรงเปิดเผยของพระอาณาจักรพระเจ้า วิถีชีวิตเช่นนี้กลายเป็นรูปแบบที่สร้างแรงบันดาลใจให้บรรดาศิษย์ทุกยุคทุกสมัยของพระเยซูเจ้านำวิถีชีวิตนี้มาเป็นของตน

3. การเจิมถวายตนในพันธสัญญาเดิม

คำว่า “การเจิมถวายตน” หมายถึงการทำให้ศักดิ์สิทธิ์ไป คือทำให้บางสิ่งบางอย่างหรือบางคนผ่านจากสถานะอยู่ในโลกไปสู่สถานะเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า ผู้ใดได้รับเจิมถวายตนหมายความว่า พระเจ้าทรงเรียกเขาให้มาเป็นกรรมสิทธิ์ทั้งหมดของพระองค์

และให้เป็นเครื่องมือในการแสดงความรักของพระองค์ การที่พระเจ้าทรงเจิมผู้ใดเช่นนี้สร้างความผูกพันแน่นแฟ้นกับพระองค์จนทำให้ผู้นั้นพ้นจากสภาพของตน และเข้าสู่แวดวงของพระเจ้าจนกลายเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์อย่างสิ้นเชิง ผู้มีความคิดริเริ่มการเจิมถวายตนคือพระเจ้าอยู่เสมอ ผู้ทรงเลือกบุคคลที่พอพระทัยเพราะความรักเท่านั้น “พระยาห์เวห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘ก่อนที่เรานำท่านในครมร์มารดา เรารู้จักท่านแล้ว ก่อนที่ท่านจะเกิด เราก็ก่อกำท่านไว้เป็นของเราแล้ว เราแต่งตั้งท่านให้เป็นประจักษ์สำหรับนานาชาติ’” (ยรม 1:4-5)

เราจะค้นหารูปแบบชีวิตรับเจิมถวายตนในพันธสัญญาเดิมตามความเข้าใจของเราในสมัยนี้ไม่ได้ แต่จะค้นหาวิวัฒนาการของความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ได้ ซึ่งเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของชีวิตรับเจิมถวายตน พระเจ้าทรงเรียกประชากรที่ทรงเลือกสรรว่า “กรรมสิทธิ์ของเรา” และประชากรเรียกขานพระองค์ว่า “พระเจ้าของเรา” ดังที่อ่านในหนังสือเฉลยธรรมบัญญัติว่า “ท่านเป็นประชากรศักดิ์สิทธิ์ถวายแด่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของท่าน พระยาห์เวห์ทรงเลือกท่านไว้เป็นประชากรพิเศษของพระองค์ จากชนชาติทั้งปวงบนพื้นพิภพ” (ฉธบ 14:2)

ความสัมพันธ์ที่เรากล่าวให้เป็น

กรรมสิทธิ์ซึ่งกันและกัน กำหนดให้ประชากรต้องเชื่อฟังและติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนเพียงพระองค์เดียว โดยดำเนินชีวิตเฉพาะพระพักตร์อยู่เสมอ ดังที่พันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับประชากรเป็นหลักประกันว่า พระเจ้าผู้ทรงซื่อสัตย์ทรงมุ่งมั่นที่จะอยู่เคียงข้างประชากร และประชากรก็ผูกมัดตนที่จะเชื่อฟังพระวาจาของพระองค์ พระวาจานี้จะเป็นผู้นำเพียงหนึ่งเดียวในการเดินทางของประชากร พันธสัญญาจึงไม่เป็นการระหนกที่ต้องแบก แต่เป็นโอกาสสำหรับประชากรที่จะรักษาสถานภาพการเป็นประชากรของพระเจ้า และยอมให้พระเจ้าทรงนำทางแก่เขา ชีวิตทั้งหมดของประชากรในฐานะที่เป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้าย่อมดำเนินไปโดยสอดคล้องกับพระประสงค์ ถ้าประชากรขัดพระเจ้าออกจากชีวิตของตน บาปก็จะเข้ามาทำลายความสัมพันธ์ที่ทำให้อิสราเอลเป็นประชากรของพระเจ้า รวมทั้งทำลายพระพรต่างๆ ที่พระเจ้าประทานเมื่อทรงกระทำพันธสัญญา

ในพันธสัญญาเดิมเราพบมุมมองทางเทววิทยา 2 ประการที่พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับประชากรผู้รับเจิมเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้าคือ

» ก) การรับเจิมถวายตนแด่พระเจ้าในมุมมองความแตกแยก มุมมองนี้มาจากธรรมเนียมดำนาน

สงฆ์ เช่นหนังสือเลวีนิติ ประกาศก
เอเสเคียลและส่วนหนึ่งของหนังสือ
อพยพ ซึ่งมองการรับเจิมถวายตนใน
ลักษณะของพิธีกรรม และเน้นการ
แตกแยกระหว่างสิ่งที่ เป็นของโลกกับ
สิ่งที่ เป็นของพระเจ้า ประชากรที่
พระองค์ทรงเลือกสรรแยกตัวออกจาก
ชนชาติต่างศาสนา ตระกูลเลวีก็แยก
ออกจากตระกูลอื่นๆ ในระหว่าง
บรรดาสมณะด้วยกันก็แยกมหาสมณะ
คนหนึ่งให้มีสิทธิ์เข้าในห้อมศักดิ์สิทธิ์
ที่สุดของพระวิหารปีละครั้ง ชาว
อิสราเอลต้องมีสถานที่ เวลา และ
บุคคลพิเศษโดยเฉพาะผู้ที่ เป็น
สัญลักษณ์และสื่อสารพิเศษเพื่อเข้า
สัมพันธ์กับพระเจ้า เขาจึงสร้างพระ
วิหารให้เป็นสถานที่ประกอบกรวกิจ
พระเจ้าประทับในพระวิหารและยังเป็น
สถานที่ซึ่งพบกับประชากรของ
พระองค์ ไม่ใช่สถานที่แห่งอื่นแน่นอน
เหตุการณ์ที่อิสราเอลพบกับพระเจ้าไม่
เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ แต่เพียงมนุษย์มี
ใจพร้อมที่ฟังพระวาจาและกลับใจ มี
เวลาศักดิ์สิทธิ์ เช่น วันสัปดาห์โต
เทศกาลต่างๆ ปีปีติมหากาพย์ ซึ่ง
มีจุดมุ่งหมายที่จะรับรองว่า ถ้ามนุษย์
ปฏิบัติอย่างจริงใจก็จะมี ความสัมพันธ์
ถูกต้องกับพระเจ้า

» ข) การรับเจิมถวายตนแด่
พระเจ้าในมุมมองความสัมพันธ์
เป็นหนึ่งเดียว มุมมองนี้มาจากธรรมเนียม
ประเพณีตำนานยิว และจาก
บรรดาประกาศก ซึ่งเน้นว่าการรับเจิม
ถวายตน เป็นความสัมพันธ์กับ
พระเจ้ามากกว่าการแยกแยะระหว่างสิ่งที่
เป็นของโลกกับสิ่งที่ เป็นของพระเจ้า
เช่น หนังสือปฐมกาลเริ่มต้นโดย
บรรยายการสร้างโลกในแง่ที่เป็นการ
แตกแยก (เทียบ ปฐก 2:4-1:1)
ต่อจากนั้นก็เล่าการสร้างโลกอีกครั้ง
หนึ่งในแง่ที่เป็นความสัมพันธ์
ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า (เทียบ ปฐก
2:4ก 2:4ข-25) เรายังพบความคิด
นี้ในเรื่องกระแสน้ำของประกาศก
เยเรมีย์ การเรียกของผู้รับเจิมถวายแด่
ของพระเจ้า ฯลฯ

เราจะสรุปคำสอนของพันธสัญญาเดิม
ได้ว่า ประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร
“เป็นกรรมสิทธิ์เฉพาะของพระองค์” และ
พระองค์ทรงมีความสัมพันธ์พิเศษกับ
ประชากร ประชากรนี้จะรักษาและเติบโตใน
ความสัมพันธ์ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า ก็
ต่อเมื่อ เขาดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของ
พระองค์ หลีกเลี่ยงการประกอบศาสนกิจ
เพียงภายนอก เลือกที่จะดำเนินชีวิตทวน
กระแสสังคมโลก และพยายามปรับตัวให้

เหมาะสมกับความสัมพันธ์ของพระเจ้าโดย
ผ่านทางคารวกิจ

4. การเจิมถวายตนในพันธสัญญาใหม่

4.1 พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่าง
ยอดเยี่ยมของการรับเจิมถวายตน การรับ
เจิมถวายตนเกี่ยวข้องกับบุคคลที่พระเจ้าทรง
เลือกสรรเพื่อจะเป็น “กรรมสิทธิ์ของ
พระองค์” และเป็นเครื่องหมายแสดงถึง
พระองค์ในประวัติศาสตร์มนุษย์ และเพื่อนำ
ประชากรถวายแด่พระเจ้าเฉพาะพระพักตร์
พระองค์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่สิ่งของ วัสดุหรือ
สถานที่ แต่เป็นบุคคลที่พระเจ้าทรงเลือกสรร
ให้แสดงพระองค์ในชีวิตของตน ดังนั้น การ
รับเจิมถวายตนในพันธสัญญาใหม่จึง
เกี่ยวข้องกับ

- * ของประทานจากพระเจ้าผู้ทรง
เลือกสรรและเรียกมนุษย์ มิใช่เพื่อการ
ตอบแทน แม้คนต่างศาสนาก็ได้รับ
การเลือกจากพระเจ้า
- * การมีส่วนร่วมในความศักดิ์สิทธิ์
ของพระบิดาเจ้า มนุษย์ถูกเรียกให้
เป็นคนศักดิ์สิทธิ์
- * โดยทางพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็น
คนกลางคือ การรับศีลล้างบาปในพระ
คริสตเยซู
- * ของประทานจากพระจิตเจ้าผู้ทรง
บันดาลความศักดิ์สิทธิ์และทรงส่ง

มนุษย์ไปประกอบภารกิจ (เทียบ 1
คร 6:19; กจ 3-13:2)

ภารกิจของผู้รับเจิมถวายตน

- » ก) ต้อง “เป็นจดหมายจากพระ
คริสตเจ้า เป็นจดหมายที่...เขียนด้วย
พระจิตของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต...จารึกไว้
ในดวงใจของมนุษย์” (2 คร 3:3)
- » ข) ต้องเป็นพยานถึงความแปลก
ใหม่ของชีวิต “ศักดิ์สิทธิ์” ของตน
(เทียบ รม 6:13; ฟป 16-2:14)
- » ค) ต้องเป็นผู้ประกาศความหมาย
ประวัติศาสตร์มนุษย์ เพราะเขา
ตีความหมายโดยใช้แสงสว่างจากพระ
วาจาของพระเจ้า

การรับเจิมถวายตนในพันธสัญญาใหม่
รวมทั้งความคิดเรื่องการทำให้ศักดิ์สิทธิ์ไป
ซึ่งชี้ให้เห็นการเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้าและ
ความสัมพันธ์กับพระองค์ และกับความคิด
เรื่องการเจิมถวายตนซึ่งเน้นภารกิจเฉพาะที่จะ
ต้องปฏิบัติ พันธสัญญาใหม่อ้างถึงพระเยซู
เจ้าว่าทรงเป็น “ผู้ศักดิ์สิทธิ์” และ “ผู้รับ
เจิม” อย่างชัดเจน พระองค์ทรงเป็นผู้
ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า (เทียบ มก 24: 1;
ลก 4:34; ยน 6:69) ทรงเป็นผู้รับเจิม
ถวายตน (เทียบ ยน 17:19) เพื่อประชากร
อิสราเอลใหม่ (เทียบ ยน 10:36) คำว่า
“พระคริสตเจ้า” ซึ่งหนังสือพระวรสารใช้เรียก
พระเยซูเจ้า (เทียบ ยน 4.25-26) มาจาก

ภาษากรีกหมายถึง “ผู้รับเจิมถวายตน” คือ “พระเมสสิยาห์” ในภาษาฮีบรู เป็นคำอ้างถึงการรับเจิมของกษัตริย์ บรรดาสมณะ และบรรดาประกาศกเป็นบุคคลที่พระเจ้าทรงเลือกและทรงเจิมไว้ให้ปฏิบัติภารกิจเฉพาะเจาะจงเพื่อ “พระจิตของพระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระยาห์เวห์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน” (อิสยาห์ 61:1) พระเยซูเจ้าทรงใช้ถ้อยคำของประกาศกอิสยาห์เหล่านี้ในพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกาเมื่อทรงเริ่มปฏิบัติศาสนบริการของพระองค์ (เทียบ ลก 21-4:14)

4.2 ตั้งแต่ทรงรับธรรมชาติมนุษย์
พระเยซูเจ้าทรงรับเจิมถวายองค์แต่พระบิดา คุณลักษณะที่อธิบายความแปลกใหม่ของการรับเจิมถวายองค์ของพระเยซูเจ้าอย่างดีที่สุดคือ การรับธรรมชาติมนุษย์ของพระองค์ อาศัยการนี้พระองค์ทรงเป็นมนุษย์เหมือนเรา ทรงพระชนม์ชีพในสถานที่เจาะจงและในกาลเวลาที่คำนวณได้ในประวัติศาสตร์ พระเยซูเจ้าทรงรับการเจิมถวายองค์เมื่อทรงรับพิธีล้างจากนักบุญยอห์น เพราะเวลานั้นพระองค์ทรงแต่งตั้งให้เป็นพระเมสสิยาห์คริสตชนสมัยแรกๆ เข้าใจว่าพระวาจาที่พระบิดาตรัสกับพระเยซูเจ้าว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา” (มก 1:11) ทำให้พระคัมภีร์ทั้งสามภาคเป็นความจริงในพระเยซูเจ้า เพราะข้อความนี้ชวนให้

ระลึกถึงเพลงสดุดีในพระราชพิธีราชาภิเษกของกษัตริย์ว่า “พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราให้กำเนิดท่านแล้ว’” (สดด 2:7)

ดังนั้น พระเยซูเจ้าจึงทรงเป็นกษัตริย์ ข้อความนี้ยังชวนให้ระลึกถึงการถวายอิสักเป็นเครื่องบูชา (เทียบ ปฐก 22:2,12:16) พระเยซูเจ้าจึงเป็นพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระเจ้า และยังชวนให้ระลึกถึงผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์คือ มนุษย์ที่ยอมรับบาปของโลกเพื่อทำลายบาป (เทียบ อสย 2-42:1) พระเยซูเจ้าจึงทรงเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า พระคัมภีร์ฮีบรูทั้งหมดคือภาคธรรมบัญญัติ ประกาศกและเพลงสดุดีเป็นความจริงในพระองค์ นักบุญเปโตรในคำปราศรัยที่บ้านของโครเนลิอัสเข้าใจแล้วว่า การรับพิธีล้างของพระเยซูเจ้าจากนักบุญยอห์นเป็นการรับเจิมถวายองค์ เมื่อพูดว่า “ท่านทั้งหลายรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วแคว้นยูเดีย เริ่มต้นที่แคว้นกาลิลี หลังจากที่ยอห์นได้เทศน์สอนและทำพิธีล้าง พระเจ้าทรงเจิมพระเยซูเจ้าชาวนาซาเร็ธด้วยพระอานูภาพเดชะพระจิตเจ้า

พระเยซูเจ้าเสด็จผ่านไปทีใด ทรงกระทำความดีและทรงรักษาทุกคนที่อยู่ใต้อำนาจของปีศาจ เพราะพระเจ้าสถิตกับพระองค์” (กจ 10:37-38) ตั้งแต่ทรงรับธรรมชาติมนุษย์ พระเยซูเจ้าทรงรับเจิมถวายองค์แต่พระบิดา แต่การเจิมนี้เป็นลักษณะ

เฉพาะในพระชนมชีพทั้งหมดของพระเยซูเจ้า และจะสมบูรณ์เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์และทรงกลับคืนพระชนมชีพ พระองค์ทรงดำเนินพระชนมชีพด้วยจิตสำนึกว่าทรงเป็นกรรมสิทธิ์ของพระบิดา และในความสมานฉันท์กับบรรดาพี่น้องที่พระบิดาทรงส่งพระองค์ จิตสำนึกนี้ทำให้พระชนมชีพและพระภารกิจของพระองค์เต็มเปี่ยม พระเยซูเจ้าเสด็จไปในหมู่คนโดยปราศจากความกลัวที่จะสัมผัสกับความต่างพริ้ว พระองค์ทรงรู้จักชีวิตประจำวันของผู้ป่วย คนยากจนและสตรี เสวยพระกระยาหาร ทรงพระกัณแสง ทรงสัมผัสผู้อื่น ฯลฯ

เดชะพระเยซูเจ้า การรับเจิมถวายตนของคริสตชนไม่เป็นพิธีหรือสถานการณ์ แต่เป็นพระองค์เอง ไม่มีผู้ใดที่คิดได้ว่าเป็น “ผู้รับเจิมถวายตน” ถ้าเขาไม่มีส่วนร่วมในการเจิมถวายองค์ของพระเยซูเจ้าที่ดำเนินในความถ่อมตนของพระองค์ จดหมายถึงชาวฮีบรูแสดงอย่างชัดเจนว่า สภาพภาพ “ใหม่” ที่พระเยซูเจ้าทรงได้รับแต่งตั้งและทรงดำเนินชีวิตในฐานะพระเมสสิยาห์และ “ผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า” มีกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะต้องเสียสละการแสวงหาเกียรติยศของตน ในกระบวนการอุทิศตนและการยอมเป็นเหมือนผู้อื่นเพื่อความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกัน

4.3 ชีวิตผู้รับเจิมถวายตนเรียกร้องการดำเนินชีวิตตามแบบฉบับของพระคริสตเจ้า พระดำรัสเดือนหลังการประชุมสภาสมัชชาพระสังฆราชเรื่อง “ชีวิตผู้รับเจิม” (Vita Consecrata) ของสมเด็จพระสันตะปาปานิโคลายอนห์ ปอลที่ 2 อธิบายชัดเจนว่า การรับศีลล้างบาปของคริสตชนทุกคนเป็นการรับเจิมถวายตนแด่พระเจ้า แต่ชีวิต “การรับเจิม” ของบรรดานักบวชและผู้ปฏิบัติตนในสถาบันฆราวาสเป็นการรับเจิมถวายตนแบบใหม่และพิเศษสุด ดังที่มีเขียนในข้อ 14 ว่า

» “พื้นฐานของชีวิตผู้รับเจิมถวายตนจากพระวรสารพบได้ในความสัมพันธ์พิเศษที่พระเยซูเจ้าทรงสร้างกับศิษย์บางคนในพระชนมชีพของพระองค์บนแผ่นดิน โดยทรงเชื่อเชิญเขาไม่เพียงให้ต้อนรับพระอาณาจักรของพระเจ้าไว้ในชีวิตของตนเท่านั้น แต่ยังให้อุทิศชีวิตความเป็นอยู่ เพื่อรับใช้ภารกิจนี้ สละทุกสิ่งทุกอย่างและเลียนแบบการดำเนินชีวิตของพระองค์อย่างใกล้ชิด การดำเนินชีวิต “ตามแบบพระคริสตเจ้า” เช่นนี้ ซึ่งผู้รับศีลล้างบาปหลายคนได้รับการเสนอในประวัติศาสตร์จะเป็นไปได้ ก็ต่อเมื่อ ตั้งอยู่บนรากฐานของกระแสเรียกพิเศษ และในลักษณะที่เป็นของประทานโดยเฉพาะจากพระ

จิตเจ้า ในชีวิตดังกล่าวนี้ การรับเจิมเมื่อรับศีลล้างบาปจะบรรลุลการตอบสนองอย่างเด็ดขาดในการติดตามพระคริสตเจ้า โดยปฏิบัติตามคำแนะนำทางพระวรสาร ซึ่งประการแรกและยิ่งใหญ่ที่สุดคือ การถือพรหมจรรย์เพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้า” (Vita Consecrata 14)

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเตือนความทรงจำของคริสตชนในคำปราศรัยก่อนสวดบททูตสวรรค์แจ้งข่าวแก่พระนางมารีย์ เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2014 ว่า

» “การถวายตนเองแด่พระเจ้าเช่นนี้เกี่ยวข้องกับคริสตชนทุกคน เพราะทุกคนได้รับเจิมถวายแด่พระองค์ โดยอาศัยศีลล้างบาปเราทุกคนได้รับเรียกให้ถวายตนแด่พระบิดาร่วมกับพระเยซูเจ้าและเหมือนพระเยซูเจ้า ทำให้ชีวิตของเราเป็นของประทานด้วยใจกว้าง ในครอบครัว ในที่ทำงาน ในการรับใช้พระศาสนจักรและในการปฏิบัติเมตตากิจ อย่างไรก็ตามบรรดานักบวช ฤๅษีและฆราวาสผู้รับเจิมถวายตน ดำเนินชีวิตผู้รับเจิมถวายตนเพราะอาศัยการปฏิญาณตนเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยมและโดยเฉพาะ การเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้าเช่นนี้ทำให้ผู้ดำเนินชีวิตผู้รับเจิมถวายตนอย่างแท้จริงเป็นพยาน

พิเศษถึงพระวรสารแห่งพระอาณาจักรของพระเจ้า เขาได้รับเจิมถวายตนแด่พระเจ้าโดยสิ้นเชิง พระองค์ทรงมอบเขาทั้งหมดแก่บรรดาพี่น้องเพื่อนำแสงสว่างของพระคริสตเจ้าไปในสถานที่ซึ่งยังมีมืดที่สุด และเพื่อแผ่ขยายความหวังลงในจิตใจที่ผิดหวัง... เมื่อเข้าใจและดำเนินชีวิตผู้รับเจิมถวายตนเช่นนี้ก็จะเห็นชัดว่า ชีวิตนี้เป็นจริงดังที่ควรเป็นคือ เป็นของประทานจากพระเจ้า เป็นของประทานจากพระเจ้าแก่พระศาสนจักร เป็นของประทานจากพระเจ้าแก่ประชากรของพระองค์ การรับเจิมถวายตนแต่ละคนก็เป็นของประทานเพื่อประชากรที่กำลังเดินทางอยู่ของพระเจ้า”

ผู้ถูกเรียกให้ดำเนินชีวิตผู้รับเจิมถวายตนจึงไม่เพียงต้องติดตามพระคริสตเจ้าด้วยสิ้นสุดจิตใจ โดยรักพระองค์มากกว่าผู้ใด “ผู้ที่รักบิดามารดามากกว่ารักเรา ก็ไม่คู่ควรกับเรา ผู้ที่รักบุตรชายหญิงมากกว่ารักเรา ก็ไม่คู่ควรกับเรา” (เทียบ มธ 10:37) ดังที่จำเป็นสำหรับศิษย์ทุกคนเท่านั้น แต่ยังคงมีจิตความสำนึกแรงด่วนที่จะดำเนินชีวิตและแสดงออกถึงการเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าโดยดำเนินชีวิตทั้งหมดให้สอดคล้องกับพระคริสตเจ้าผู้ทรงรับเจิมถวายองค์แด่พระบิดาและทรงถูกส่งมาเพื่อความรอดพ้นของโลก

4.4 นักบุญเปาโลเป็นตัวอย่างของชีวิตรับเจิมถวายตน นักบุญเปาโลเป็นตัวอย่างของผู้ดำเนินชีวิตทั้งหมดให้สอดคล้องกับพระคริสตเจ้าผู้รับเจิมถวายองค์แด่พระบิดา พระคริสตเจ้าทรงเป็นชีวิตของเขา (เทียบ ฟป 1:21) พระเยซูเจ้าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา (เทียบ ฟป 3:7) ดำเนินชีวิตในพระคริสตเจ้า (เทียบ กท 2:20) “มีรอยประทับตราของพระเยซูเจ้าอยู่ในร่างกาย” (กท 6:17) “ความรักของพระคริสตเจ้าผลักดันเรา” (2 คร 5:14) ในความหมายที่ว่าความรักของพระคริสตเจ้าเป็นพละกำลังของชีวิตเรา นักบุญเปาโลเช่นเดียวกับในหนังสือพระวรสารไม่กล่าวถึงชีวิตรับเจิมถวายตนดังที่เป็นในสมัยปัจจุบัน เพราะคริสตชนสมัยแรกๆ ยังไม่มีประสบการณ์เช่นนี้ อย่างไรก็ตาม ประสบการณ์ชีวิตของนักบุญเปาโลดังที่ปรากฏในจดหมายเป็นตัวอย่างที่สร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้ดำเนินชีวิตรับเจิมถวายตนในเวลาต่อมา

ให้เรามาพิจารณาข้อความตอนหนึ่งจากจดหมายถึงชาวฟิลิปปี นักบุญเปาโลยืนยันว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาได้ตีคุณค่าจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าคุณค่าทางศาสนาและทางสังคมว่าเป็นปฏิกูล “ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกสิ่งไม่มีประโยชน์อีกเมื่อเปรียบเทียบกับประโยชน์ล้ำค่าคือการรู้จักพระคริสตเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงยอมสูญเสีย

ทุกสิ่งข้าพเจ้าเห็นว่าทุกสิ่งเป็นปฏิกูล เพื่อจะได้องค์พระคริสตเจ้ามาเป็นกำไร” (ฟป 3:8) นักบุญเปาโลเรียกพระเยซูเจ้าว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า” ซึ่งแสดงประสบการณ์ที่มีจิตสำนึกว่า เป็นของพระองค์ เพราะได้รับเจิมถวายตนแด่พระเยซูเจ้า นำสังเกตว่านักบุญเปาโลพร้อมที่จะสละทุกสิ่งเพื่อพระคริสตเจ้าโดยไม่เสียใจและไม่หวงการตอบแทนเลย เขาต้องการพระเยซูเจ้าและเมื่อพระองค์ทรงครอบครองเขาก็เพียงพอแล้วสำหรับนักบุญเปาโลพระเยซูเจ้าทรงเป็นไข่มุกล้ำค่า (เทียบ มธ 13:44-46) ที่เขายอมขายทุกสิ่งที่มีเพื่อซื้อไข่มุกเม็ดนั้น พระเยซูเจ้าทรงเป็นจุดศูนย์กลางที่รวมพละกำลังและการตัดสินใจของเขา

นักบุญเปาโลอธิบายขบวนการนี้ด้วยถ้อยคำที่มีความหมายลึกซึ้งว่า “ข้าพเจ้ายังมุ่งหน้าวิ่งต่อไป เพื่อจะช่วงชิงรางวัลให้ได้ดังที่พระเยซูเจ้าทรงช่วงชิงข้าพเจ้าไว้ได้แล้ว” (ฟป 3:12) คำว่า “มุ่งหน้าวิ่งต่อไป” หมายถึงการวิ่งไล่ตาม ไม่ว่าจะต้องลงทุนสักเท่าใด ต้องการบรรลุลึ่งที่ใจปรารถนาเป็นคำที่แสดงความตั้งใจแน่วแน่ ความซื่อสัตย์และความปรารถนาที่ไม่ท้อแท้ แม้จะต้องออกแรงสักเพียงใด นักบุญเปาโล “มุ่งหน้าวิ่งต่อไป” ในความหมายที่ว่า เขาพร้อมพลั้งทั้งหมดและมอบชีวิตของตนเพื่อจะมุ่งหน้าไปพบกับพระคริสตเจ้า โดยไม่เสียใจที่ต้องยอม

สละทุกอย่าง ทุกลมหายใจของเขาก็เพื่อพระคริสตเจ้า หรือพูดอีกนัยหนึ่งว่า พระเยซูคริสตเจ้าคือลมหายใจของเขานั้นเอง ประสบการณ์ของนักบุญเปาโลชวนให้ระลึกถึงการดำเนินชีวิตรับเจิมถวายตนในฐานะที่เป็นขบวนการปรับตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปจนสิ้นชีวิตเพื่อให้ละม้ายคล้ายกับธรรมชาติของพระคริสตเจ้า ในแง่นี้ชีวิตของนักบุญเปาโลชวนให้คิดถึงชีวิตรับเจิมถวายตนของเราในปัจจุบัน

นักบุญเปาโลดำเนินชีวิตมอบถวายตนแด่พระคริสตเจ้าในเหตุการณ์ต่างๆ ประจำวัน โดยมีความพยายามและความมุ่งมั่นลักษณะต่างๆ ในชีวิตไม่ว่าจะเป็นความยินดี ความเจ็บปวด ความเมื่อยล้าหรือความกลัว เป็นประสบการณ์ชีวิตกับพระคริสตเจ้า (เทียบ กท 2:20) “ข้าพเจ้าคิดว่าเรามีชีวิตอยู่คือพระคริสตเจ้า” (ฟป 1:21) สำหรับนักบุญเปาโลชีวิตไม่มีเวลาของโลกและเวลาศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีสถานที่ของโลกและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เพราะทุกอย่างที่เขาเป็นและกระทำมีไว้เพื่อพระเจ้า และแสดงออกถึงพระคริสตเจ้าผู้ทรงชีวิตในตัวเอง การที่ชีวิตทั้งหมดของตนเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้าทำให้เป็นการวางถวายแด่พระองค์ “เป็นผู้ประกอบศาสนพิธีด้วยจิตของพระเจ้า” (ฟป 3:3) “เป็นการวางด้วยจิตใจของตน” (รม 12:1)

นักบุญเปาโลประยุกต์ภาษาทางพิธีกรรมของพันธสัญญาเดิมมาใช้กับชีวิตคริสตชน สำหรับคริสตชนที่มีชีวิตอยู่ในพระเยซูเจ้าไม่มีการแตกแยกระหว่างเครื่องบูชาวิหาร และสมณะ คริสตชนเป็นเครื่องบูชา เพราะเป็นผู้ถวายตน เป็นวิหารเพราะเขาทำเช่นนี้ในชีวิตรูปธรรมซึ่งเป็นที่พักพิงของพระเจ้าตลอดเวลา เป็นสมณะเพราะถวายตนและบรรดาพี่น้องแก่พระเจ้า ชีวิตทั้งหมดของผู้รับเจิมถวายตนซึ่งแสดงออกในการอธิษฐานภาวนาและกิจกรรมต่างๆ ยกเว้นบาปก็เป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า จึงเป็นการวางถวายต่อพระองค์

4.5 รูปแบบชีวิตที่ถือพรหมจรรย์ ความยากจนและความนอบน้อมเชื่อฟัง
พระดำรัสเตือนหลังการประชุมสภาสามัญชาพระสังฆราชเรื่อง “ชีวิตผู้รับเจิม” (Vita Consecrata) ของสมเด็จพระสันตะปาปานักบุญยอห์น ปอลที่ 2 บันทึกลงไว้ว่า

» “คำแนะนำทางพระวรสารซึ่งอาศัยคำแนะนำดังกล่าวพระคริสตเจ้าทรงเชิญชวนบางคนให้เข้ามามีส่วนร่วมปันประสบการณ์ของพระองค์ ในการถือพรหมจรรย์ ความยากจน ความนอบน้อมเชื่อฟังนั้นเรียกร้องและสำแดงให้เป็นที่ประจักษ์ในตัวบุคคลที่ยอมรับคำแนะนำเหล่านี้ ซึ่งปรารถนาอย่างชัดเจนที่จะดำเนินชีวิตในรูปแบบ

ละม้ายคล้ายกับพระองค์โดยสิ้นเชิง ... รูปแบบการดำเนินชีวิตของพระองค์ใน ความบริสุทธิ์ ความยากจนและความ นอบน้อมเชื่อฟังปรากฏเป็นระเบียบที่ ลึกซึ้งถึงแก่นแท้ที่สุดในการดำเนิน ชีวิตตามพระวรสารบนแผ่นดินนี้ เป็น ระเบียบซึ่งเรียกได้ว่า “มาจาก พระเจ้า” เพราะเป็นแบบอย่างซึ่ง พระองค์ทรงรับไว้ พระองค์ผู้ทรงเป็น ทั้งมนุษย์และพระเจ้า เพื่อแสดงให้เห็น ความสัมพันธ์แห่งความเป็น เอกภาพของพระบุตร กับพระบิดา และพระจิตเจ้า นี่คือเหตุผลที่ว่า เหตุใด ในธรรมประเพณีของคริสตศาสนาเรา จึงได้พูดกันเสมอถึงวัตถุประสงค์เลิศ เลอของชีวิตผู้รับเจิมถวายตน” (Vita Consecrata 18)

4.5.1 นักบุญเปาโลถือพรหมจรรย์
นักบุญเปาโลคิดว่า การถือพรหมจรรย์เป็น พระพรพิเศษเช่นเดียวกับชีวิตสมรส เขามี ประสบการณ์ถือพรหมจรรย์เพื่อพระคริสตเจ้า เป็นของประทานส่วนตัวที่ได้รับจากพระองค์ ไม่ใช่ความว่างเปล่าทางจิตวิทยาหรือการเสีย สละและปฏิเสธตนเอง แต่เป็นความรักที่มี พลังอย่างเต็มเปี่ยมมุ่งไปสู่ “สิ่งที่เป็นของ พระคริสตเจ้า” เมื่อเขาเปรียบเทียบชีวิต สมรสกับการถือพรหมจรรย์ก็คิดว่า การเลือก ที่จะถือพรหมจรรย์สอดคล้องกับความ

ต้องการของตนเพราะเขาได้รับพระพรพิเศษ นี้

แรงบันดาลใจสุดท้ายที่เขาถือ พรหมจรรย์คือ พระเยซูเจ้าทั้งในพระองค์เอง และภารกิจของพระองค์ ในสมัยของนักบุญ เปาโล สังคมของชาวโครินธ์ที่มีทัศนนะว่า สุขารมณ์เป็นสิ่งประเสริฐที่สุดหรือเป็นความดี สูงสุดของชีวิต การถือพรหมจรรย์เพื่อพระ อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเครื่องหมายทวน กระแสทัศนคติดังกล่าว เพราะเป็นพยานถึง การอุทิศตนอย่างอิสระด้วยความรักที่ไม่หวัง ผลตอบแทน นักบุญเปาโลเข้าใจพระพร พิเศษการถือพรหมจรรย์ว่าไม่เป็นการหนีจาก โลกหรือความว่างเปล่าทางจิตวิทยา แต่เป็น ความเต็มเปี่ยม เป็นสมรรถภาพของความรัก ที่ไม่อาจคาดคะเนได้

ตัวอย่างของความสัมพันธ์ที่นักบุญ เปาโลมีกับผู้อื่นแสดงถึงความร่ำรวยในการมี ความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีใจกว้างที่จะรักผู้อื่น นักบุญเปาโลจึงเป็นบิดา “ข้าพเจ้าให้กำเนิด ท่านในพระคริสตเยซูโดยประกาศข่าวดี” (1คร 4:14; เทียบ ฟป 2:22; ฟม 10) เป็นมารดา “ลูกๆ ที่รัก ข้าพเจ้ามีความ เจ็บปวดประหนึ่งว่ากำลังคลอดท่านทั้งหลาย อีกครั้งหนึ่ง จนกว่าพระคริสตเจ้าจะปรากฏ ในท่านอย่างชัดเจน” (กท 4:19) เป็นพี่น้อง “พี่น้องทั้งหลาย จงชื่นชมในองค์พระ คริสตเจ้าเถิด” (ฟป 3:1; เทียบ 3:17;

4:8; ฟม 7) เป็นผู้รับใช้ “ส่วนเราเป็นเพียงผู้รับใช้ท่านทั้งหลายเพราะความรักต่อพระเยซูเจ้า” (2 คร 4:5) เป็นเพื่อนเดินทาง “ทิศันนั้นเป็นทั้งเพื่อนและผู้ร่วมงานของข้าพเจ้าเพื่อท่านทั้งหลาย” (2 คร 8:23) เป็นมิตร “ถ้าท่านยังยอมรับว่าข้าพเจ้าเป็นมิตรกับท่าน ก็จงต้อนรับเขาเช่นเดียวกับที่ท่านจะต้อนรับข้าพเจ้า ถ้าเขาทำผิดต่อท่านเรื่องใดหรือเป็นหนี้ท่านเท่าใด ก็จงจดลงในบัญชีของข้าพเจ้า” (ฟม 17-18) เป็นผู้ร่วมงาน “ขอฝากความคิดถึงปรียาสลิลและอาควิลลา ผู้ร่วมงานกับข้าพเจ้าในพระคริสตเยซู เขาเสี่ยงต่อการถูกตัดคอเพื่อช่วยชีวิตข้าพเจ้ามาแล้ว” (รม 16:3; เทียบ ฟป 4:3) นักบุญเปาโลไม่กลัวที่จะระลึกถึงสตรีคริสตชนที่ได้พบในแคว้นเอเชียคือมารีย์ตรีเฟนาและตรีโฟสา (เทียบ รม 16:1-16) ซึ่งเขาเรียกว่า “ที่รักของข้าพเจ้า”

4.5.2 นักบุญเปาโลเป็นผู้ยากจน
ทัศนคติของนักบุญเปาโลเกี่ยวกับความยากจนเป็นที่โดดเด่น เพราะไม่เป็นเพียงการเลือกดำเนินชีวิตภายนอกที่ยากจนและขัดสน แต่เป็นทัศนคติพื้นฐานของความเป็นอยู่ในพระคริสตเจ้า นักบุญเปาโลได้จัดการเงินเป็นจำนวนมากเพื่อการเดินทางประกาศข่าวดี และเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคริสตชนยากจนที่กรุงเยรูซาเล็มด้วยเงินบริจาคที่มาจากกลุ่มคริสตชนต่างชาติ

เช่นเดียวกับพระเยซูเจ้านักบุญเปาโลยอมสละทุกอย่างที่อาจจำกัดการอุทิศตนแก่ผู้อื่น ทุกอย่างที่เกิดขวางให้มีความรักเต็มเปี่ยม ให้มีความสัมพันธ์แท้จริงกับผู้อื่น และในการปฏิบัติภารกิจโดยรับใช้ผู้อื่นอย่างโปร่งใสโดยไม่หวังผลประโยชน์ใดๆ (เทียบ 2 คร 2 4:1-2) นักบุญเปาโลดำเนินชีวิตยากจนเพื่อมอบตนเองอย่างอิสระเป็นของขวัญเช่นเดียวกับพระเยซูเจ้า พระเยซูเจ้าทรงเป็นความร่ำรวยหนึ่งเดียวเพราะพระองค์ทรงบันดาลให้เขามีหัวใจที่เต็มเปี่ยม “ข้าพเจ้ารู้จักมีชีวิตอยู่อย่างอดออม และรู้จักมีชีวิตอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ที่จะเผชิญกับทุกสิ่งทุกกรณี เผชิญกับความอึดท้องและความหิวโหย เผชิญกับความมั่งคั่งและความขัดสน ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้ในพระองค์ผู้ประทานพละกำลังแก่ข้าพเจ้า” (ฟป 4:12-13) นักบุญเปาโลยืนยันว่า “เหมือนกับเป็นคนยากจน แต่เราก็ทำเป็นคนจำนวนมากมั่งมี เหมือนกับคนที่ไม่มีอะไรเลย แต่เราก็มีทุกสิ่ง” (2 คร 6:10)

นักบุญเปาโลได้เรียนรู้ที่จะได้เห็นพระเจ้าทรงทำงานทุกอย่าง ที่จะขอบพระคุณพระองค์เสมอเพราะทุกอย่างที่เราเป็นและมีเป็นของพระองค์ (เทียบ 1 คร 4:7)

4.5.3 นักบุญเปาโลนอบน้อมเชื่อฟังต่อพระเยซูเจ้า นักบุญเปาโลปฏิบัติตน

ละม้ายคล้ายกับพระเยซูเจ้าเพื่อเป็นผู้นอบน้อมเชื่อฟังพระเจ้าเช่นเดียวกับพระองค์ การกระทำเช่นนี้มุ่งมั่นในการปฏิบัติภารกิจเป็นประหนึ่งการถวายตนเป็นเครื่องบูชา (เทียบ ฟป 2:17) และมอบตนเองแด่พระบิดาเช่นเดียวกับพระเยซูเจ้า “ขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่เราเสี่ยงกับความตายอยู่เสมอ เพราะความรักต่อพระเยซูเจ้า เพื่อให้ชีวิตของพระเยซูเจ้าปรากฏชัดในธรรมชาติที่ตายได้ของเรา” (2 คร 4:11) นักบุญเปาโลพยายามดำเนินชีวิตเป็นภาพลักษณ์ของพระคริสตเจ้า ผู้ถวายองค์เป็นเครื่องบูชา เพื่อตอบสนองความรักต่อพระบิดาและบรรดาพี่น้อง

ความนอบน้อมเชื่อฟังต่อกระแสนเรียกที่ได้รับทำให้นักบุญเปาโลรับใช้ผู้อื่นอย่างถ่อมตนเพื่อประกาศข่าวดีแก่คนต่างชาติ นักบุญเปาโลเป็นผู้นอบน้อมเชื่อฟัง แสวงหาและส่งเสริมความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวของพระศาสนจักร เมื่อเขาเดินทางครั้งแรกเพื่อประกาศข่าวดีจบแล้วก็ยอมขึ้นกับนักบุญเปโตร เพื่อให้ทดสอบความถูกต้องของงานธรรมทูต จะได้ซื้อสัตย์ต่อพระเจ้าและพี่น้องคริสตชน ความนอบน้อมเชื่อฟังของนักบุญเปาโลเป็นการร่วมงานกับผู้อื่นเพราะเป็นภารกิจของพระเจ้า และบรรดาธรรมทูตเป็นเพียงผู้รับใช้พระองค์ ความนอบน้อมเชื่อฟังและความยากจนต้องควบคู่กันอยู่เสมอ เพราะคุณธรรมทั้งสองมาจากบ่อเกิดเดียวกันคือความรัก

5. สรุป

ชีวิตผู้รับเจิมถวายตนเกิดจากการฟังพระวาจาของพระเจ้า และยอมรับพระวรสารทั้งหมดเป็นหลักเกณฑ์ของชีวิต ดังที่พระคาร์สเตียนหลังการประชุมสภาสมัชชาพระสังฆราชเรื่อง “ชีวิตผู้รับเจิม” (Vita Consecrata) ของสมเด็จพระสันตะปาปานิโคลายอห์ ปอลที่ 2 บันทึกไว้ว่า

» “ทั้งในชีวิตนักบวชพิศเพ่งภาวนา และชีวิตผู้เผยแผ่ข่าวดี บุรุษและสตรีผู้อธิษฐานภาวนานั้นเองที่บรรลุความสำเร็จเสมอในกิจการที่ยิ่งใหญ่ โดยเป็นเสมือนล้ามผู้แปลความหมายพระประสงค์ของพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง และนำไปปฏิบัติตาม จากการคุ้นเคยอยู่เสมอกับพระวาจาของพระเจ้า บุคคลเหล่านี้ได้รับความสว่างที่จำเป็นแก่การพินิจพิเคราะห์เป็นการส่วนตัว และร่วมกันภายในหมู่คณะ ซึ่งได้ช่วยเขาในการแสวงหาหนทางของพระเจ้าในเครื่องหมายแห่งกาลเวลา ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงเหมือนมีญาณพิเศษเหนือธรรมชาติที่ช่วยให้เขาสามารถหลีกเลี่ยงการทำตัวให้สอดคล้องกับความคิดของโลก และฟื้นฟูจิตตารมณ์ของตนขึ้นมาใหม่ “เพื่อจะได้รู้จักวินิจฉัยว่าสิ่งใดเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า สิ่งใดดี สิ่งใดเป็นที่พอพระทัยและสมบูรณ์พร้อม (รม 12:2)” (Vita Consecrata 94)

- คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตศาสนธรรม แผนกพระคัมภีร์. พระคัมภีร์คาทอลิก ฉบับสมบูรณ์. (Thai Catholic Bible Complete Version) กรุงเทพฯ : คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์, 2014.
- Balthasar, Hans Urs Von. “Gospel as Norm”, *Concilium* 1 (1965), pp.715-22.
- Dalbesio, Anselmo. *E lasciato tutto lo seguirono. I fondamenti biblici della vita consacrata*. Bologna : EDB, 1993.
- John Paul II, Pope. *The consecrated life. Post-Synodal Apostolic Exhortation Vita Consecrata*. Boston, MA : Pauline Books & Media, 1996.
- Leon-Dufour, Xavier. *Dictionary of Biblical Theology*. New York : Desclee Company, 1967.
- Matura, Thaddee. *E lasciato tutto lo seguirono. Fondamenti biblici della vita religiosa*. Magnano : Qiqiaion, 1999.
- McKenzie, John L. *Dictionary of the Bible*. London : Geoffrey Chapman, 1976.
- Poli, Gian Franco (ed.), *Supplemento al Dizionario Teologico della Vita Consacrata*. Milano : Ancora Editrice, 2003.
- Rahner, Karl. *Theological Investigations. Vol. 3 : The Theology of the Spiritual Life*. New York : The Crossroad Publishing Company, 1982.
- Ubaldo, Terrinoni. *Parola di Dio e voti religiosi. Icone Bibliche*. Bologna : EDB, 2004.

[หมวดธรรม]

...นักบวช...

การกลับสู่คำแนะนำของพระวรสาร

บาทหลวงวสันต์ พิรุฬห์วงศ์

เรื่อง “เอกลักษณ์” (identity) ของนักบวชเป็นหนึ่งในปัญหาต่างๆ มากมายที่พวักนักบวชในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมาพูดถึงกันมากและมีความวิตกกังวลกันอย่างมากด้วย นักบวชบางคนให้ความสำคัญกับเรื่องเอกลักษณ์นี้มากจนถึงกับมองว่าเอกลักษณ์นี้เป็นเหมือน “บรรทัดฐาน” และ “แนวทาง”

สำหรับพิจารณาและตัดสินความเป็นนักบวชกันเลยทีเดียว แต่เมื่อใดที่มีการแสวงหาความกระจ่างชัดหรือความหมายที่ชัดเจนของเอกลักษณ์ของนักบวชนี้ ก็มักจะไปสู่ทางตันเสมอ บรรดานักบวชคณะต่างๆ เอง แม้จะจัดให้มีการประชุมสมัชชา มีการสัมมนากันอยู่บ่อยครั้ง แต่เอกสารที่ออกมาจากที่

บาทหลวงสังกัดคณะรอยแผลศักดิ์สิทธิ์ C.S.S., อาจารย์สาขาเทววิทยา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

ประชุมส่วนใหญ่กลับยังสร้างความสับสนและ
งุนงงมากขึ้นกว่าเดิมเสียอีก ยิ่งศึกษาลงลึก
ไปมากเท่าไร ผลที่ได้กลับมากลับยิ่งประ
บางและกำกวมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ความไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่กำลัง
เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1. กระแสเรียกนักบวช

นักบวชเป็นผู้ที่ถูกเรียกมาเพื่อฝึกฝน
ตน โดยมีเป้าหมายเพื่อความรอดของจิต
วิญญาณ โดยในช่วงปีที่อยู่ในนวกสถานและ
เรื่อยมาตลอดช่วงเวลาของการฝึกฝนตน
นักบวชจะได้รับการส่งเสริมให้หาคำแนะนำ
จากพระวรสารที่มีความชัดเจนและสามารถนำ
มาเป็นต้นแบบในการถือปฏิบัติได้ มาฝึก
ปฏิบัติในชีวิตแห่งการฝึกฝนของตน เรื่อง
หนึ่งที่นิยมนำมาเป็นแบบอย่างคือ “เรื่อง
เศรษฐีหนุ่ม” ต่อจากนั้น ก็เริ่มมีข้อกำหนด
บางอย่างที่ชัดเจนและแน่นอนสำหรับปฏิบัติ
และดำเนินชีวิต เช่น มีกฎเกณฑ์ กฎพระ
วินัย และเรื่องการใช้สิ่งของต่างๆ ในที่สุด
เมื่อเวลาผ่านไป คนกลุ่มนี้ก็ได้กลายเป็นส่วน
หนึ่งของคำจำกัดความของ “นักบวช” นี้
คือกรอบความเข้าใจกว้างๆ ของความหมาย
ของนักบวช

ในเวลาต่อมา นักวิชาการด้านพระ
คัมภีร์ก็สามารถทำให้คำจำกัดความของนักบวช
แคบลงมาได้ โดยมองชีวิตนักบวชว่าเป็น

ชีวิตที่มี “พื้นฐาน” หรือ “ต้นแบบ” มา
จากพระวรสารนั่นเอง แม้บางคนจะปฏิเสธไม่
ยอมรับความคิดนี้ แต่อย่างน้อย ดูเหมือน
ไม่มีใครปฏิเสธว่าชีวิตนักบวชเป็นชีวิตที่ได้
รับ “แรงบันดาลใจ” มาจากพระวรสารนั้น
เอง ที่สุด ธรรมเนียมของพระศาสนจักร
ก็รับรู้ ความมีอยู่ของชีวิตนักบวชว่า
เป็น “กระแสเรียกสู่ความศักดิ์สิทธิ์ผ่าน
ทางการปฏิบัติตามคำแนะนำของพระวรสาร”
(Evangelical Councils) ซึ่งในเวลาต่อมา
พระสังคายนาวาติกันที่ 2 ก็ได้ทำให้เกิด
ความกระฉ่งขึ้นอีก เมื่อมองกระแสเรียก
ของคริสตชนทุกคนว่าเป็นการมุ่งหน้า
สู่ “ความศักดิ์สิทธิ์” ด้วยเหมือนกัน

ด้วยการอุทิศตนอย่างทุ่มเทเพื่อทำ
คำแนะนำของพระวรสารเกิดขึ้นจริงในพระ
ศาสนจักรนี้ ทำให้นักบวชมอบชีวิตทั้งหมด
ของตนเพื่อจุดมุ่งหมายนี้ นักบวชจะถวาย
ตัว (รับเจิม) เพื่อจุดมุ่งหมายนี้ และใช้ชีวิต
ทั้งหมดของตนที่มีอยู่เพื่อทำให้สิ่งนี้เกิดขึ้น
จริงในชีวิตของตน ความสนใจในตัวเอง ใน
ทรัพย์สินส่วนตัว ในครอบครัวและในอนาคต
ค่อยๆ กลายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญรองลงมา
และหมดความสำคัญไปในที่สุด ทั้งนี้ เป็น
ผลมาจากการมองว่าพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นสิ่ง
สำคัญสูงสุดสำหรับนักบวช ซึ่งต่อมา รูป
แบบการดำเนินชีวิตเช่นนี้ก็เป็นที่ยึดกัน
ทั่วไปและได้รับการยอมรับในพระศาสนจักร

โดยรู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า “การปฏิญาณศีลบน” ซึ่งพบว่า ก่อนปีค.ศ.1202 ก็ได้มีการปฏิญาณศีลบนนี้กันแล้วในพระศาสนจักร ศีลบนนี้ได้รับการรับรองจากพระศาสนจักร และได้กลายมาเป็นชื่อเรียกเฉพาะสำหรับคนที่ดำเนินชีวิตในรูปแบบเช่นนั้นด้วย

ดังนั้น ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักร ชีวิตนักบวชจึงเป็นชีวิตที่เกิดขึ้นในภายหลัง แต่กระนั้นก็ดี เราก็พบด้วยว่า ในท่ามกลางบุคคลต่างๆ ที่เราเรียกกันว่า “นักบวช” นั้น ก็มีความแตกต่างกันในแรงบันดาลใจและในประสบการณ์การดำเนินชีวิตด้วย

2. นักบวชกับงานอภิบาล

ในตลอดทุกยุคทุกสมัยของช่วงเวลาของประวัติศาสตร์ นักบวชมักจะพบกับคำถามที่ทำให้หนักใจอยู่เสมอ นั่นคือคำถามที่ว่า “พวกเราทำงานอะไรในพระศาสนจักร?” และคำถามนี้ก็มีความเกี่ยวพันชนิดที่แยกออกจากกันไม่ได้กับคำถามที่ว่า “พวกเราเป็นใคร?”

ด้วยที่ยังไม่สามารถหาคำตอบที่แน่นอนและชัดเจนได้ ผสมผสานกับปรากฏการณ์ของชีวิตนักบวชที่เกิดขึ้นในช่วงสมัยหลังๆ ทำให้สถานการณ์ความเข้าใจในชีวิตนักบวชยิ่งเลวร้ายหนักลงไปอีก นักบวชชายจำนวนมาก รวมถึงนักบวชที่เป็นพระ

สงฆ์ด้วย ต่างได้รับการอบรมโดยมุ่งเตรียมตัวเป็น “พระสงฆ์ศาสนบริกร” มากกว่าจะมุ่งอบรมให้มีความรู้และเติบโตในความเข้าใจเกี่ยวกับกระแสเรียกการเป็นนักบวชของตน ยิ่งเมื่อได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์แล้ว งานอภิบาลสัตบุรุษก็ดูคลล้นเวลาและกำลังของเขาไปจนหมดสิ้น ทำให้พวกเขาไม่มีเวลาพอที่จะเอาใจใส่ต่อชีวิตการเป็นนักบวชของตนและทำให้พวกเขาลืมมิติชีวิตการเป็นนักบวชของเขาไปในที่สุด แต่สถานการณ์ของนักบวชหญิงกลับเป็นไปในอีกแบบหนึ่ง เพราะพวกเขาจะถูกจำกัดให้ใช้ชีวิตรำพึงภาวนาอยู่แต่ในรั้วของอารามและลดจำนวนกิจกรรมภายนอกลงให้เหลือแ่งงานบางอย่างที่เจาะจงลงไป พวกเขายังต้องใช้ชีวิตร่วมกันกับสมาชิกจำนวนหนึ่งในอารามอย่างเคร่งครัด ตัดขาดการติดต่อกับโลกภายนอกโดยสิ้นเชิง นักบวชหญิงเหล่านี้จึงได้รับการมองว่าเป็นเหมือนพวกที่อยู่ใน “อิควรรณะหนึ่ง” ที่แยกตัวออกมาอยู่ต่างหาก นักบวชหญิงจะมีพระสังฆราชหรือพระสงฆ์เป็นผู้นำหรือเป็นประธานในการประชุมใหญ่และการสัมมนาเสมอๆ นี่หมายความว่านักบวชหญิงเหล่านี้ยังมี “ผู้ชาย” เป็นผู้นำอยู่เสมอ ถ้ามองในด้านดี ก็ถือว่าเป็นการช่วยเหลือนักบวชหญิงในการตัดสินใจด้านการอบรม การแพร่ธรรมและการบริหารจัดการเรื่องราวต่างๆ แม้ี่จะเป็นการปกป้องพวกเธอ แต่

ขณะเดียวกัน นักบวชหญิงก็ไม่ค่อยได้รับการเอาใจใส่ในการเรื่องการแสวงหาความรู้ และการแสดงความคิดเห็นใดๆ เท่าไรนัก

แต่ต่อมา ด้วยเหตุที่พระสงฆ์ลดจำนวนลง อันมีเหตุมาจากความเจริญก้าวหน้าของโลก การขาดการสนับสนุนและเหตุปัจจัยอื่นๆ หลายอย่าง นักบวชหญิงซึ่งเคยถูกละเลย ถูกมองข้ามและถูกจำกัดขอบเขตมาตลอด ก็เริ่มถูกเรียกให้เข้ามามีบทบาทช่วยเหลืองานอภิบาลของพระสงฆ์มากขึ้น และดูเหมือนจะเป็นงานทุกอย่างที่เป็นการ “ออกหน้า” เสียด้วย นี่เป็นผลดีที่เกิดขึ้นแก่พระศาสนจักร แต่หากพิจารณากันในอีกแง่มุมหนึ่งแล้ว สภาพการณ์เช่นนี้กลับเป็นการทำลายและนำไปสู่ความขัดแย้งในชีวิตนักบวชหญิงมากกว่า จริงอยู่ว่า ในหลายสิบปีที่ผ่านมา นักบวชหญิงได้เริ่มเปิดมิติใหม่ของชีวิตการเป็นนักบวชของตน เป็น “มิติที่สอง” ที่แตกต่างไปจากชีวิตเดิมที่อยู่แต่ในอารามเหมือนในยุคก่อน นั่นคือการออกมาทำงานอภิบาลมากขึ้น แต่นี่ก็ก่อให้เกิดความสับสนและความยุ่งยากอย่างมากในชีวิตของนักบวชหญิงเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดสรรงานให้เข้ากับชีวิตการเป็นนักบวชของตน บางคนทำงานประจำมากถึง 8-10 ชั่วโมงต่อวัน ก่อให้เกิดปัญหาและความยากลำบากในการอุทิศตนเพื่อการภาวนาและรับฟัง แม้แต่เวลาสำหรับร่วม

มิสซาประจำวันก็เริ่มลดน้อยลง จนถึงกับไม่ร่วมทุกวัน นั่นคือ ชีวิตนักบวชแบบเดิมๆ ได้ค่อยๆ สูญหายไป

โดยพื้นฐานของการคล้อยใจดั้งเดิมในการเริ่มต้นของหมู่คณะนักบวช ทั้งนักบวชชายและนักบวชหญิงไม่ได้ถูกผูกมัดกับงานอภิบาลซึ่งเป็นธรรมชาติโดยพื้นฐานของพระสงฆ์ศาสนบริกร นักบวชไม่ได้ถูกมัดกับการประกาศพระวาจาและการบริการศีลศักดิ์สิทธิ์ และนักบวชไม่ได้ถูกผูกมัดกับการทำงานวัดและการสอนคำสอน แต่ตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนาน พวกเขาได้ทำทุกอย่างที่กล่าวมานี้ และพวกเขาก็ไม่เคยถูกคัดค้านหรือถูกท้วงติงใดๆ จากฝ่ายของพระศาสนจักรเลย

ที่สุด เป็นพระสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2 ได้ให้ความกระจ่างชัดในเรื่องนี้ว่า “ชีวิตนักบวชไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างในพระภูมิกานุกรมของพระศาสนจักร” หากถือตามความหมายนี้ก็หมายความว่านักบวชเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดน้อยมากกับตำแหน่งในโครงสร้างของพระศาสนจักร ซึ่งได้แก่ ภูมิกานุกรมและพระสงฆ์ ผลตามมาก็คือ นักบวชเป็นผู้ที่มีชีวิตและความเป็นอยู่ใกล้ชิดกับฆราวาสมากกว่านักบวชเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้มีความเชื่อธรรมดาๆ ทั่วไปมากกว่า ซึ่งเป็นกลุ่มชนรากฐานของประชากรของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ นักบวชส่วนใหญ่ ทั้งชายและหญิง โดย

ธรรมชาติของกระแสเรียกเฉพาะของตน จึงไม่ได้ผูกมัดตัวกับการเป็นพระสงฆ์ศาสนบริกร ไม่เพียงเท่านั้น คณะนักบวชบางคณะยังถึงกับริเริ่มมิติใหม่ของการแสเรียกที่ไม่เน้นการเป็นพระสงฆ์ อย่างเช่นกรณีของคณะฟรังซิสกัน เป็นต้น ดังนี้ เราจึงพูดได้อย่างสบายใจว่า “ไม่มี” ทั้งในประวัติศาสตร์และในโครงสร้างของพระศาสนจักรที่ระบุว่ากระแสเรียกนักบวชหรือกระแสเรียกการดำเนินชีวิตของนักบวช หมายถึง ความจำเป็นที่จะต้องมุ่งเพื่อทำงานอภิบาลในแบบเดียวกับกระแสเรียกของพระสงฆ์และพระสังฆราช

แต่กระนั้นก็ดี ความพยายามศึกษาพระคัมภีร์เพื่อค้นหารากฐานการเริ่มต้นและที่มาของชีวิตนักบวช ก็ได้เปิดช่องทางใหม่ในการหาความเข้าใจเกี่ยวกับกระแสเรียกของชีวิตนักบวชว่า มีรากฐานเดียวกับ “กระแสเรียกของคริสตชน” นั่นเอง นั่นคือ กระแสเรียกที่มาจาก “ศีลล้างบาป” ซึ่งตามความหมายนี้ กระแสเรียกนักบวชซึ่งแตกต่างหากอย่างชัดเจนออกจากกระแสเรียกการเป็นพระสังฆราชและพระสงฆ์ จึงไม่อาจแยกออกจากกระแสเรียกของคริสตชนผู้มีความเชื่อทั่วไปได้

คริสตชนผู้มีความเชื่อและนักบวช ไม่ได้ถูกเรียกมาสู่ความศักดิ์สิทธิ์ผ่านทางประสบการณ์การดำเนินชีวิตการเป็นสงฆ์

บริการแบบพระสงฆ์ หรือผ่านทางสงฆ์บริการที่สมบูรณ์สูงสุดแบบพระสังฆราช โดยพลังของกระแสเรียกที่ได้รับผ่านทางศีลล้างบาป ผู้มีความเชื่อและนักบวชเป็นผู้ที่ถูกเรียกมา “เพื่อทำให้แผนการของพระวรสารเป็นจริงอย่างครบสมบูรณ์ที่สุด” (Evangelical Project) และในพระวรสารก็ไม่มีอะไรที่ระบุไว้อย่างเจาะจงและชัดเจนหรือสงวนไว้เพื่อหมายถึงเฉพาะนักบวชเท่านั้น (เหมือนอย่างที่เคยเรียกร้องกันในอดีตว่าข้อแนะนำของพระวรสารเป็นเฉพาะของนักบวชเท่านั้น) เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงเป็นเรื่องยากที่เราจะกำหนด “เอกลักษณ์” เฉพาะของนักบวช เพราะโดยทางศีลล้างบาป ทั้งพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวชและผู้มีความเชื่อทุกคนล้วนเป็นผู้ที่ถูกเรียกมาเพื่อทำให้แผนการของพระวรสารเป็นจริงทั้งสิ้น ซึ่งก็คือ “การติดตามพระคริสตเจ้า” (Sequela di Cristo) และการพยายามอย่างไม่ลดละที่จะทำให้พันธกิจของพระองค์สำเร็จไปในท่ามกลางโลกเพื่อประโยชน์ของมนุษย์ทุกคน เป็นพระสังฆราชและพระสงฆ์ที่เป็นผู้ที่ถูกหมายถึง ถูกกล่าวถึง และถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนด้วยถ้อยคำในพันธสัญญาใหม่ แต่สำหรับนักบวชไม่มีถ้อยคำใดๆ ที่เจาะจงถึงเลย

3. การเปิดสู่คนรอบข้าง

เป็นที่รับรู้กันทั่วไปว่า ชีวิตนักบวช

เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เกิดขึ้นภายหลัง และได้รับการยอมรับจากฝ่ายของพระศาสนจักรมาโดยตลอด โดยนักบวชได้ถือกำเนิดขึ้นในช่วงเวลาที่พระสังฆราช พระสงฆ์และสัตบุรุษผู้มีความเชื่อดำเนินชีวิตออกห่างจากความชื้อสตัย และออกห่างจากการเอาจริงเอาจังในการถือตามข้อแนะนำของพระวรสาร ดังนั้น จึงเกิดกลุ่มชายและหญิงจำนวนหนึ่ง ภายใต้แรงผลักดัน แรงบันดาลใจ หรือการคล้อยใจของพระจิตเจ้า ให้อุทิศตัวเอง ไม่ใช่ด้วยคำพูดหรือวาจา แต่ด้วย “การดำเนินชีวิต” ของตน เพื่อยืนยันถึงสถานภาพดั้งเดิมของพระศาสนจักร ดำเนินชีวิตเหมือนเป็นการ “เตือนความจำ” ให้พระศาสนจักรและเรียกร้องพระศาสนจักรให้กลับมาสู่กระแสเรียกดั้งเดิมของตน คือ “การติดตามพระคริสตเจ้า” นักบวชเหล่านี้มุ่งมั่นดำเนินชีวิตตามเจตนารมณ์ของพระวรสาร (ตามความเข้าใจที่ได้รับจากการรำพึงพระวรสาร) อย่างเคร่งครัด โดยให้ความสำคัญอันดับแรกที่พระเจ้า คือ ดำเนินชีวิต “เพื่อพระเจ้า” เป็นพระเจ้าที่ทรงเปิดเผยพระองค์เอง ผ่านทางพระเยซูคริสตเจ้า

ด้วยความปรารถนาอย่างจริงจังที่จะนำแบบอย่างที่ได้จากพระวรสารมาสู่การปฏิบัติจริงในชีวิต บรรดานักบวชเหล่านั้นจึงได้อุทิศและทุ่มเทตนทั้งหมดเพื่อพระเจ้า ส่วนการอุทิศตนเพื่อผู้อื่นหรือเพื่อนพี่น้องรอบข้าง

เพราะความรักที่มีต่อพระเจ้านั้นเป็นสิ่งรองลงมา ดังนั้น ในหมู่นักบวชนับแต่สมัยเริ่มต้นนี้ พวกเขาจึงไม่ได้จัดสรรตัวเองหรือสละอะไรเกี่ยวกับการทำงานอภิบาลในพระศาสนจักรซึ่งถือเป็นหน้าที่โดยตรงของพระสงฆ์เลย แต่สิ่งที่พวกนักบวชมุ่งแสวงหาอย่างพากเพียรคือการดำเนินชีวิตตามคำแนะนำของพระวรสาร และได้ดำเนินชีวิตเช่นนั้นอย่างจริงจังและเคร่งครัดที่สุดด้วย

จากประวัติศาสตร์ของชีวิตนักบวช เราจึงพบความสนใจหลักของพวกนักบวชว่าเป็นความสนใจที่มุ่งเน้นที่ “ตัวเอง” เน้นที่ธรรมชาติของแต่ละคน และเน้นที่ความรอดของแต่ละคน นี่เป็นรูปแบบที่อาจเรียกว่าเป็น “ปัจเจกนิยม” (Individualism) ก็ว่าได้ แต่ลักษณะชีวิตจิตเช่นนี้ก็มีอิทธิพลแพร่หลายทั่วไปเป็นเวลาหลายศตวรรษในธรรมชาติประเพณีของพระศาสนจักรและยังคงมีหลงเหลือมาจนถึงทุกวันนี้ด้วย แต่ที่ละเล็กละน้อย พวกนักบวชก็สามารถผ่านชีวิตจิตแบบปัจเจกนิยมนี้มาสู่ “การเปิดตัวสู่เพื่อนพี่น้องรอบข้าง” ได้ในที่สุด

พระศาสนจักรสากล โดยมีพระสังฆราชและพระสงฆ์เป็นตัวแทน ได้ตระหนักรู้ตั้งแต่เริ่มต้นแล้วถึงการดำรงอยู่ของพวกนักบวชเหล่านี้ และตลอดเวลาที่ผ่านมา พวกเขาก็ค่อยๆ ยอมรับรูปแบบการดำเนินชีวิตเช่นนี้ ทั้งคอยให้กำลังใจ

นักบวชบางคน บางคณะ และรับรองการดำรงอยู่ของพวกเขา โดยแรกๆ ก็ทำแบบเป็นนัยๆ และด้วยความระมัดระวัง แต่ต่อมาก็ยอมรับรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักบวชอย่างเปิดเผยและเป็นทางการ

การยอมรับรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักบวชอย่างเป็นทางการของพระศาสนจักรนี้ ถือเป็นสิ่งที่ “สำคัญที่สุด” ในประวัติศาสตร์ของชีวิตนักบวช ท่านนักบุญผู้ตั้งคณะ รวมถึงคนที่เป็นพวกนอกกริตด้วย เป็นบุคคลที่มีญาณหยั่งรู้ถึงสิ่งที่ขาดไปในพระศาสนจักร หยั่งรู้ถึงข้อจำกัดในการติดตามพระคริสตเจ้าของพระศาสนจักร หยั่งรู้ถึงการทรยศและความหน้าไหว้หลังหลอกของพระศาสนจักร และหยั่งรู้ถึงความอ่อนแอในการติดใจกับประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าพระวรสารของพระศาสนจักร แต่พวกนอกกริตได้เลือกทุ่มเทต่อสู้เพื่อเอาชนะข้อจำกัดต่างๆ เหล่านั้นโดยแยกตัวออกมาจากความขัดแย้งที่มีในพระศาสนจักรและต่อสู้เพื่อการแก้ไขหรือปฏิรูปขึ้นใหม่ ซึ่งในการทำเช่นนั้น เขาจึงต้องถึงกับถูกตัดขาดออกจากหมู่คณะของพระศาสนจักร แต่บรรดานักบุญผู้ตั้งคณะนักบวชทั้งหลายนั้นตรงกันข้าม พวกเขาส่วนใหญ่ยังคงยึดมั่นอยู่กับหมู่คณะของพระศาสนจักร โดยค่อยๆ สร้างการเติบโตขึ้นจากภายในพระศาสนจักร สิ่งที่บรรดาผู้ตั้งคณะนักบวชให้ความสำคัญและยึดถือไว้อย่าง

เชื่อสัตย์ยิ่งก็คือ “ความเชื่อสัตย์ต่อพระศาสนจักร” ดังนั้น การเติบโตใดๆ ก็ตามของคณะนักบวชจึงต้องเป็นการเติบโตของพระศาสนจักรทั้งครบ แม้ในการทำเช่นนั้นจะต้องถึงกับแลกด้วยชีวิตตนเองก็ตาม

4. เอกลักษณะการทำงานของนักบวชในพระศาสนจักร

จากที่ได้พูดถึงในตอนต้นว่า นักบวชในสมัยแรกๆ จะเน้นการดำเนินชีวิตในโลกกับพระเจ้าและเพื่อพระเจ้าเท่านั้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความรอดของตัวเอง นี่ทำให้เกิดการปฏิรูปชีวิตทางศาสนาในสมัยกลาง (ราว ศ.ต. 13) โดยได้หันมาเน้น “การดำเนินชีวิตเพื่อผู้อื่น” มากขึ้น โดยเฉพาะคนยากจนและผู้ถูกทอดทิ้ง เพื่อตอบสนองพระวาจาของพระเจ้าที่เรียกร้องว่า “เมื่อเราหิว ท่านให้เรากิน เราเจ็บป่วย ท่านก็มาเยี่ยม ... ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” (มธ 25:31-46) โดยพระจิตเจ้าได้ทรงนำบรรดาผู้ตั้งคณะนักบวชต่างๆ ให้ตั้งคณะนักบวชและคณะธรรมทูต “เพื่ออุทิศตนรับใช้เพื่อนมนุษย์” ผ่านทางพันธกิจต่างๆ ที่แตกต่างกันไปในแต่ละคณะ นี่จึงเป็นที่มาของพันธกิจของการประกาศพระวาจาของพระเจ้าเพื่อช่วยผู้อื่นให้ได้รับความรอดด้วย และยังเมื่อรูปแบบการดำเนินชีวิตเช่นนี้ได้รับ

การยอมรับและได้รับการรับรองจากพระศาสนจักร กระแสเรียกการเป็นนักบวชจึงกลายเป็นหนึ่งใน “กระแสเรียกของการเป็นผู้เผยแผ่ธรรม” ด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม กระแสเรียกของนักบวชก็ไม่ใช่มีจุดหมายปลายทางหรือมีเป้าหมายมุ่งสู่ความศักดิ์สิทธิ์ในแบบที่เหมือนกันหรือในแบบเดียวกับคริสตชนทั่วๆ ไป แต่นักบวชมีเป้าหมายเฉพาะของตน และถือเป้าหมายนี้เป็นเหมือนเป้าหมายแรกของการดำเนินชีวิตนักบวชของตนด้วย นั่นคือ “การมีชีวิตปฏิญาณตนอย่างเปิดเผยต่อหน้าสาธารณชนว่า *ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามคำแนะนำของพระวรสารร่วมกันเป็นหมู่คณะในแบบที่จริงจังและถึงรากถึงโคน*” และมีเพียงการดำเนินชีวิตเช่นนี้เท่านั้นที่จะแสดงให้เห็นถึง “เอกลักษณ์” ของนักบวชที่แยกออกจากบริบทของกระแสเรียกอื่นๆ ที่มีอยู่ในพระศาสนจักร

อย่างไรก็ตาม เป็นที่ชัดเจนว่า ชีวิตนักบวชไม่อาจถูกจำแนกแยกแยะออกได้หรือถูกมองออกได้จากการปฏิบัติของพวกเขา จากรูปแบบวิธีการที่พวกเขาทำ หรือจากบุคลิกลักษณะการกระทำของพวกเขา แต่เราแยกออกได้โดยดูจาก “ลักษณะการดำรงอยู่ของพวกเขา ที่ดำรงอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะเพื่อเป็นพยานยืนยันถึงพระเจ้าอย่างเปิดเผย” เมื่อเป็นเช่นนั้น รูปแบบหนึ่งที่ชัดเจนของชีวิต

นักบวชที่เกิดตามมาก็คือ “การเปิดตัวทำงานในทุกรูปแบบ” กับนักบวชคนอื่นๆ ทั้งในพระศาสนจักรและทั่วไปในโลก โดยยังคงรักษาคุณลักษณะพื้นฐานของการดำเนินชีวิตแบบนักบวชของตนไว้อย่างเหนียวแน่น คือการติดตามพระคริสต์เจ้าอย่างใกล้ชิดและการอุทิศตนทั้งครบเพื่อโครงการของพระวรสารด้วยเหตุนี้ ดังที่เราเห็นได้ในประวัติศาสตร์ มีคณะนักบวชต่างๆ เกิดขึ้นมากมายในพระศาสนจักร และแต่ละคณะก็มีคุณลักษณะเฉพาะและกิจการงานที่แตกต่างกันไปเหมือนกิ่งก้านที่แตกต่างกัน แต่ก็แตกออกมาจากลำต้นเดียวกัน

บรรดานักบุญผู้ตั้งคณะนักบวชต่างๆ โดยเฉพาะผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างเข้มงวดตามข้อเรียกร้องของพระวรสาร ยังได้ชักนำคนอื่น ๆ ให้มาดำเนินชีวิตในแบบเดียวกับตน พวกเขาสามารถผ่านชีวิตการอยู่อย่างสันโดษ (ฤๅษี) มาสู่มิติใหม่ของ “การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ” (Community) โดยได้รับแรงบันดาลใจภายใต้จิตตารมณ์เดียวกัน และดำเนินชีวิตมุ่งหน้าไปสู่เป้าหมายเดียวกัน แต่ด้วยความแตกต่างและความหลากหลายกันทั้งในความคิด ในความเข้าใจเรื่องหมู่คณะ เรื่องความหมายของการเป็นสมาชิกในพระศาสนจักร ความหมายของการเป็นหมู่คณะพิเศษและมีความครบครันมากกว่าด้วยการปฏิญาณตัวอย่างเปิดเผย ฯลฯ นี่จึงก่อให้เกิด

เกิดนักบวชคณะต่างๆ ที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตและเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันไปในพระศาสนาจักร

อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ตั้งคณะและผู้สืบทอดตำแหน่งต่อมาต่างก็มองเห็น (หยั่งรู้) ล่วงหน้าถึงความเป็นไปไม่ได้ที่ชีวิตนักบวชของตนจะดำรงอยู่และสามารถดำเนินการต่อไปได้โดยอาศัยแรงผลักดันจากพระจิตเจ้าแต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีโครงสร้างพื้นฐานตามแบบมนุษย์รองรับ ดังนั้น พวกท่านเหล่านั้นจึงได้เริ่มวางโครงสร้างแบบมนุษย์ให้กับชีวิตนักบวชของตน เช่น การจำกัดเรื่องระยะเวลาในการทำงาน และการสลับสับเปลี่ยนบุคลากรกันระหว่างหมู่คณะ เป็นต้น แต่ปัญหาของคณะนักบวช คือการมีความพยายามที่จะทำให้โครงการหรือแผนการของชีวิตนักบวชได้เป็นจริงอย่างสมบูรณ์ที่สุด และมีความต้องการให้แผนการนี้ดำรงอยู่ตลอดไปโดยไม่มี การไปแตะต้องหรือเปลี่ยนแปลง เป็นต้นในช่วงเวลาที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในช่วงหลายศตวรรษที่ผ่านมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคสมัยของเรานี้ โดยหลงลืมไปว่า สิ่งต่างๆ เหล่านั้นไม่อาจทำให้สมบูรณ์ทุกอย่างได้ นอกจากใช้เพื่อเป็นเครื่องมือและเครื่องช่วยเหลือเท่านั้น

แต่การกำหนดให้มีโครงสร้างและกฎเกณฑ์ปฏิบัติในชีวิตของนักบวชก็ได้ทำให้การรับรู้และความสำนึกในบทบาทการนำทาง

ของพระจิตเจ้าซึ่งเคยยึดถือเป็นเรื่องหลักในอดีตนั้นค่อยๆ ลดน้อยลงไปด้วย กล่าวคือ แทนที่กฎเกณฑ์จะเป็นเครื่องมือช่วย แต่กลายเป็นว่า กฎเกณฑ์ต่างๆ เหล่านั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เสรีภาพในการริเริ่มสร้างสรรค์ของพระจิตเจ้าถูกจำกัดและสิ้นสุดไป กฎเกณฑ์จึงกลายเป็นเพียงหลักประกันของจิตตารมณ์ที่ว่างเปล่าและแห้งแล้ง

นับจากปี ค.ศ.1202 เป็นต้นมา คณะนักบวชได้เริ่มมีการถือปฏิบัติ “ศีลบท” แห่งการถวายตัวแด่พระเจ้า ผ่านทางการปฏิญาณตัวถือศีลบท 3 ประการ คือ **ความบริสุทธิ์ ความยากจนและความนบถ** และยังคงถือปฏิบัติสืบต่อกันเรื่อยมาจนถึงทุกวันนี้ การพัฒนาและการเติบโตก้าวหน้าของชีวิตนักบวชคณะต่างๆ ที่แบ่งแยกสาขาออกไปมากมายจนนับไม่ถ้วน ทำให้นักบวชมองเห็นถึงความจำเป็นอย่างมากที่จะทำให้ศีลบทดังกล่าวเป็นกฎเกณฑ์ที่ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ นี่ทำให้เห็นภาพของการเดินทางของชีวิตฝ่ายจิตของนักบวช กล่าวคือ ในด้านหนึ่ง เป็นความรู้สึถึงถึงความจำเป็นอย่างมากที่จะระบุรายละเอียดและให้ความหมายที่ชัดเจนของศีลบทนักบวช แต่ในอีกด้านหนึ่ง ความพยายามเช่นนั้นกลับเป็นการกำหนดขอบเขตของผู้ให้กำเนิดชีวิตนักบวช โดยให้ขึ้นอยู่กับจัดการของคณาธรรมศาสนาที่อ่อนแอและเปราะบางเท่านั้น

5. บทสรุป: กลับสู่คำแนะนำของพระวรสาร

เมื่อศิลปินนักบวชได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการในพระศาสนจักร ก็เกิดมิติหนึ่งของสถานการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ คือ ในด้านหนึ่งการเกิดความรู้สึกถึงความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันนักบวชจะแสดงออกถึงสิทธิของพวกเขา ซึ่งนี่ก็เป็นเหมือนกับสถาบันอื่นๆ ทางสังคมทั่วไป แต่ในอีกด้านหนึ่ง นักบวชก็ได้พบเห็นและมีประสบการณ์ถึงความล่อแหลมอันตรายในความพยายามที่จะระบุหรือกำหนดรูปแบบชีวิตอย่างเป็นทางการและถาวรตลอดไปท่ามกลางความหลากหลาย ความเจริญก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของชีวิต ทั้งในโลกและในพระศาสนจักร มีการเรียกร้องนักบวชให้มีรากฐานและมาตรการที่ลึกซึ้งในการดำเนินชีวิต แต่ขณะเดียวกัน ก็ต้องเป็นในแบบที่เข้ากันได้และสามารถปรับประยุกต์ให้เข้ากับสิ่งรอบข้างที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่เคยหยุดยั้งได้ นี่หมายความว่า นักบวชต้องอาศัย “คำแนะนำ” และ “บรรทัดฐาน” ในการประยุกต์ศิลปินนักบวชและชีวิตนักบวชให้เข้ากับโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาด้วย ซึ่งมีเพียง “การหันกลับ” มายังพระวรสารใหม่อีกครั้งกลับมาพิจารณาข้อความที่ระบุไว้ในพระวรสารใหม่ และกลับมาพิจารณาแบบอย่าง

การดำเนินชีวิตที่พบในพระวรสารใหม่เท่านั้น ถึงจะทำให้กับบวชพบความเป็นจริงที่สามารถเป็นองค์ประกอบสำคัญและขาดไม่ได้ในการวางแผนการอนาคตชีวิตนักบวชของตนได้

การพิจารณาเรื่องศิลปินนักบวช ทั้งในการอบรมและในการดำเนินชีวิตที่ผ่านมา ได้ให้น้ำหนักกับมิติของการทำให้ถูกต้องตามกฎหมายมากเกินไปจนขาดความสมดุล กล่าวคือ มีทฤษฎีต่างๆ ออกมามากมายเพื่อยืนยันเรื่องศิลปินนักบวชว่าเป็นสิ่งมีความหมายถูกต้องในตัวของมันอยู่แล้ว ในช่วงปีหลังๆ นี้ยังได้มีการเผยแพร่กฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ได้จัดทำขึ้นมาเพื่อแสดงถึงข้อผูกมัดของชีวิตที่จะต้องปฏิบัติต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนพี่น้อง ทั้งในระดับส่วนตัวและการปฏิบัติร่วมกันในหมู่คณะนักบวช โดยไม่ได้หันกลับไปมองและกลับไปพิจารณาถึงศิลปินที่รู้จักกันดี 3 ประการของความบริสุทธิ์ ความยากจน และความนบนอบ ในแบบเดิมเลย

ดังนั้น จึงมีเพียงการกลับไปยังพระวรสารและหาความหมายของคำแนะนำที่ได้กล่าวถึงไว้ในพระวรสารใหม่เท่านั้น ถึงจะทำให้กับบวชสามารถประยุกต์ศิลปินนักบวชและชีวิตนักบวชให้เข้ากับโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ และยังสามารถวางโครงการชีวิตแห่งการเป็นคณะนักบวชของตนต่อไปได้ด้วย

John Paul II, Pope. **Post-Synodal Apostolic Exhortation on the Consecrated Life and its Mission in the Church and in the World**
n.p. : *Vita consacrata*, 1996.

Hereford, Amy. **Religious Life at the Crossroads: A School for Mystics and Prophets.** Maryknoll, New York : Orbis Books, 2013.

ແລັສເຊັນສກີ : ຊີວິດທີ່ອຸທິສ ແກ່พระเจ้า ในฐานะนักบวชเยสุอิต

ฟิรพัฒน์ ถวิลรัตน์

1 พฤษภาคม 1

“เพราะความรักของพระคริสตเจ้า
ผลักดันเรา” (2 คร 5:14)

เมื่อวันที่ 11 เมษายนที่ผ่านมา สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงต้อนรับ บรรดานักบวชชายหญิงที่ทำหน้าที่เป็นผู้ให้การอบรมมากกว่า 1,300 คน ซึ่งมา เข้าเฝ้าในหอประชุมเปาโล ที่ 6 นครรัฐ วาติกัน โอกาสนี้ พระสันตะปาปาตรัสให้ ข้อคิดกับพวกเขาว่า “พี่น้องนักบวชซึ่งเป็นผู้ให้การอบรมสั่งสอน พวกท่านได้รับ กระแสเรียกให้ถ่ายทอดความงดงามของ

นักจิตวิทยาการศึกษา, รองผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการ วิทยาลัยแสงธรรม, อาจารย์พิเศษด้าน จิตวิทยาในสถาบันอุดมศึกษา, วิทยากรฝึกอบรมและบรรยายด้าน Counseling Psychology, Family Counseling, Balance of Life, Congruent Communication และ Self-empowerment

ชีวิตนักบวชผ่านการเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้านี้คืองานอภิบาลของพวกท่าน นี่คือพันธกิจของพวกท่าน”

กระแสรักแห่งการเป็นนักบวช ที่ต้องเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้า จนทุกคนที่พบเห็นสามารถสัมผัสถึงความงดงามของชีวิตนักบวช คงไม่ใช่เรื่องง่ายจนเกินไปนัก ถึงกระนั้น สิ่งนี้ก็เป็นพระพร ที่ผสมผสานกับความตั้งใจมุ่งมั่นอย่างแท้จริงของบรรดานักบวชชายหญิง ที่จะยึดมั่นในคำสัญญาที่ได้ให้ไว้ในโอกาสปฏิญาณตน เพื่ออุทิศตนแด่พระเจ้าในฐานะนักบวช

อย่างไรก็ดี ดูเหมือนว่า มีนักบวชท่านหนึ่งดำเนินชีวิตเรียบง่าย สวดภาวนา อุทิศตนรับใช้พระเจ้าด้วยการทำหน้าที่ของตนอย่างดีตลอดระยะเวลา 73 ปี แห่งการเป็นนักบวช วิถีชีวิตของท่านทำให้นักคนที่

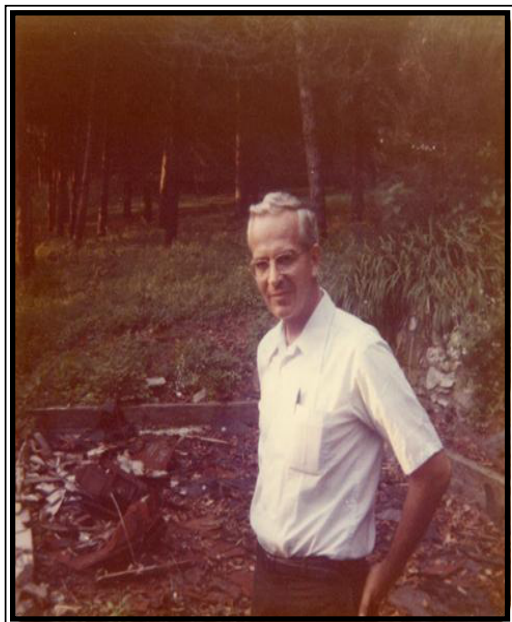
พบเห็นประทับใจ และสัมผัสได้ถึงความแตกต่างกับบุคคลโดยทั่วไปในมุมมอง วิธีคิดและแนวทางการดำเนินชีวิต นักบวชท่านนี้คือ คุณพ่อชิกมุนด์ แลส์เซ็นสกี บาทหลวงในคณะแห่งพระเยซูเจ้า (The Society of Jesus) หรือที่เรียกขานกันโดยทั่วไปว่า “คณะเยสุอิต”

1. ประวัติครอบครัว

คุณพ่อชิกมุนด์ แลส์เซ็นสกี หรือที่หลายคนเรียกท่านว่า คุณพ่อกี้ หรือพ่อกี้ เกิดเมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 31 กรกฎาคม ค.ศ.1924 (พ.ศ. 2467) ที่เมืองฟิลาเดลเฟีย (Philadelphia) เมืองหลวงแห่งแรกของประเทศสหรัฐอเมริกา และเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในรัฐเพนซิลเวเนีย มีพลเมืองหนาแน่นเป็นอันดับ 6 ของประเทศ รับศีลล้างบาปหลังเกิด 2 วัน บิดาเป็นสถาปนิก มารดาเป็นแม่บ้าน คุณพ่อเป็นบุตรชายคนโต มีน้องอีก 3 คนเป็นผู้หญิง 2 คนและคนสุดท้องเป็นผู้ชาย น้องสาวคนที่ 2 ต่อมาได้เป็นซิสเตอร์ในคณะ Sister of Notre Dame (SND) น้องสาวคนที่สามเสียชีวิตหลังเกิดไม่นานและได้ไปคอยเราในสวรรค์แล้ว

2. เข้าคณะเยสุอิต

ขณะที่เรียนในระดับมัธยมปลายในโรงเรียนของคณะเยสุอิต ช่วงปีสุดท้ายคุณพ่อที่ปรึกษาฝ่ายจิตวิญญาณ (Spiritual

father) ได้ให้คุณพ่อก็ถามตัวเองว่า พระเจ้าทรงเรียกหรือเปล่า ซึ่งท่านได้ถามตนเอง ใช้เวลานานและคิดว่า พระเจ้าไม่ได้เรียก หลังจากนั้นได้เข้าเฝ้า 3 วัน คุณพ่อนำเข้าเฝ้าได้เทศน์เกี่ยวกับเรื่องกระแสรเรียก แต่พระเจ้าก็ยังคงเงียบ ไม่มีเสียงเรียกใดๆ ซึ่งท่านก็ดีใจ แสดงว่า ไม่มีกระแสรเรียก ต่อมาทางคณะได้พาไปเยี่ยมมนวสถานเพื่อดูชีวิตของนวกชนว่าเป็นอย่างไร ซึ่งบางคนท่านรู้จักด้วย เพราะเคยเรียนที่โรงเรียนเดียวกัน ตอนนั้นรู้สึกสนุก รู้สึกดี กลับมาแล้วรู้สึกว่า ไม่มีกระแสรเรียก เวลานั้นจึงเริ่มมองหางานทำเพื่อเก็บเงินสำหรับการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยด้านวิศวกรรมการบิน (Aeronautical Engineering) โดยมีคุณแม่ของเพื่อนคนหนึ่ง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลในเมืองฟิลาเดลเฟียได้

ช่วยหางานให้ ทำให้คุณพ่อได้ทำงานเกี่ยวกับผู้อพยพ

วันหนึ่ง เพื่อนที่มาจากห้องเดียวกัน บอกคุณพ่อว่า ครอบครัวของเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่งเข้าชมรมได้ว่าที่อยากเลี้ยงพวกเรที่บ้านของเขา หลังจากทำงานเสร็จแล้ว เพื่อนคนนั้นได้ขับรถพาคุณพ่อไปงานเลี้ยง โดยในระหว่างทางเพื่อนถามว่า “ทราบมั๊ยว่า จะมีเพื่อนร่วมห้องของเราจะไปเป็น เยสุอิต” เมื่อได้ยินท่านตกใจ เพราะดูเหมือนว่า ในห้องเรียนของท่านไม่มีใครมีกระแสรเรียกที่จะไปเข้าคณะเยสุอิตเพื่อนยังกล่าวต่อไปอีกว่า อันที่จริง มีอีกคนที่จะเข้าคณะเยสุอิต และยังมีอีกคนเป็นคนที่สามที่จะเข้าคณะด้วยเช่นกัน และยังมีอีกคนเป็นคนที่สี่ และเมื่อถึงบ้านที่จัดงานเลี้ยง เขาก็บอกคุณพ่อว่า “เขาก็จะไปเข้าคณะเยสุอิตด้วยเช่นกัน” ...ว้าว!!!

หลังจากเสร็จงานเลี้ยงที่สนุกและดำเนินไปด้วยดี คุณพ่อก็ได้เดินทางกลับพร้อมเพื่อน เมื่อถึงบ้าน ขณะกำลังจะนอนหลับเหมือนมีเสียงหนึ่งบอกว่า “ทำไมเราไม่ไปด้วยกันกับเขา” ซึ่งท่านคิดว่า เหตุผลที่จะไปเข้าคณะเพราะมีเพื่อนไปเช่นนั้น ใช้ไม่ได้ จึงนอนหลับโดยไม่คิดอะไรต่อ แต่หลังจากนั้นตลอดสัปดาห์ทุกวันก่อนจะนอน เสียงนี้จะกลับมาตลอดว่า ทำไมเราไม่ไปด้วยกันกับเพื่อนๆ ตอนนั้นคุณพ่อก็เริ่มคิดว่า อาจจะมีอะไรเกี่ยวกับกระแสรเรียกของพระเจ้า ที่ยังไม่เข้าใจ และอาจจะมีการแสร

เรียกก็เป็นไปได้ จึงเริ่มสวดภาวนา และที่สุดได้ไปเข้าเฝ้าฯ ภายหลังการเข้าเฝ้าฯ ท่านจึงตัดสินใจเข้าคณะเยสุอิตในขณะนั้นคุณพ่อก็อายุ 18 ปี (ค.ศ.1942) และเสียงที่คอยถามท่านในตอนกลางคืนก็หายไป ไม่มีมาอีก คุณพ่อก็จึงกลายเป็นคนที่ 6 ในกลุ่มเพื่อนๆ รุ่นเดียวกันที่เข้าคณะเยสุอิต ตั้งแต่วันที่ไปสมัครและเข้าคณะเยสุอิตแล้ว ท่านบอกว่า “พ่อมีความสุขยิ่งวันยิ่งมาก

ขึ้นนับจากวันที่สมัครเข้าคณะจนถึงวันนี้เป็นเวลา 73 ปีแล้ว”

3. ก้าวหน้าในกระแสเรียกสู่การปฏิบัติตนตลอดชีพและเป็นพระสงฆ์

หลังจากเข้าฝึกอบรมตนในบ้านนวกสถานเป็นเวลา 2 ปี อาศัยการดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับการเป็นนักบวช.... ภาวนาทำงาน ศึกษาเล่าเรียนคุณพ่อก็จำได้ว่าเวลานั้นไม่มีปัญหาอะไร แม้จะมีผู้หญิงคนหนึ่งที่คุณพ่อชอบมาก แต่ท่านสามารถวางใจกับพระเจ้า คุณพ่อจึงตัดสินใจไปปฏิบัติตนตลอดชีพ ขณะนั้นอายุ 20 ปี

จากนั้น มีการฝึกอบรมอีก 2 ปีเพื่อเตรียมเข้าเรียนสาขาวิชาปรัชญาในมหาวิทยาลัย 4 ปีต่อมาคุณพ่อก็จบการศึกษาด้านปรัชญาเมื่ออายุ 26 ปี แล้วจึงไปเป็นอาจารย์สอนด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่ท่านชอบ สอนอยู่ 3 ปีในโรงเรียนของคณะเยสุอิต

**“ขณะกำลังจะนอนหลับเหมือนมีเสียงหนึ่งบอกว่า
“ทำไมเธอไม่ไปด้วยกันกับเรา” หลังจากนั้น
ทุกวันก่อนจะนอนเสียงนี้ก็กลับมาตลอด”**

4. ด้านทดสอบกระแสเรียก

การสอนด้านวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน เป็นโอกาสให้คุณพ่อก็ได้พบผู้หญิงอีกครั้ง หลังจากที่ไม่ค่อยได้พบในระหว่างฝึกอบรมตนในนวกสถาน เพราะว่า ในนวกสถานมีแต่เพื่อนผู้ชาย

ในโรงเรียนท่านได้พบผู้หญิงสองคนที่ท่านสนใจ คนหนึ่งเป็นบรรณารักษ์ห้องสมุด เป็นผู้หญิงที่น่ารัก อีกคนเป็นพี่สาวของเด็ก

นักเรียนในโรงเรียนที่ท่านสอน ซึ่งน่ารักและสวยมาก ระหว่างที่สอนจึงเป็นช่วงเวลาที่ได้พบผู้หญิงที่ไม่ได้พบมาตลอดช่วงเวลาที่อยู่ในบ้านนวกสถาน หลังจากครบ 3 ปีคุณพ่อจะต้องกลับไปเรียนต่อด้านเทววิทยา ท่านจึงคิดว่า ตนเองไม่มีกระแสเรียก และอยากจะลาออก อยากจะอยู่ในโลกและแต่งงาน

**“เพียงครั้งเดียวที่สงสัยในกระแสเรียก เพราะ
หลังจากนี้ไม่มีการทดลองใด ๆ ที่ทำให้สงสัยอีก
เป็นพระพรของพระเจ้าจริง ๆ”**

เมื่อกลับเข้าบ้านอบรมอีกครั้ง คุณพ่อ ก็จึงบอกคุณพ่อที่ปรึกษาด้านจิตวิญญาณว่า อยากจะขอลาออก คุณพ่อจึงบอกให้ไป พิจารณาดี ๆ ให้สวดภาวนาอีกสัก 2 สัปดาห์ แล้วจึงค่อยกลับมาคุยกันใหม่ หลังจากเวลา ผ่านไป 2 สัปดาห์ ที่ได้ไตร่ตรองและสวด ภาวนาอย่างดี ท่านจึงกลับไปรายงานคุณพ่อ ที่ปรึกษาด้านจิตวิญญาณว่า ท่านไม่สงสัยใน เรื่องกระแสเรียกอีกแล้ว แต่จะเดินหน้าต่อไป..... นี่เป็นเพียงครั้งเดียว ที่คุณพ่อสงสัย ในกระแสเรียก เพราะหลังจากนี้ ไม่มีการทด ลองใดๆ ที่ทำให้ไขว่เขวหรือสงสัยอีก มี เพียงแต่พระพรที่ท่านได้รับคุณพ่อรู้สึกว่าเป็น พระพรของพระเจ้าจริงๆ ชีวิตเพื่อการเตรียม ตัวสู่การเป็นพระสงฆ์จึงดำเนินต่อไป โดย การศึกษาต่อด้านเทววิทยาอีก 4 ปี จน กระทั่งในปี ค.ศ.1955 จึงได้รับศีลบรรพชา เป็นพระสงฆ์

ในวันรับศีลบรรพชาเป็นพระสงฆ์ คุณ แม่ของคุณพ่อป่วยหนักไม่สามารถมาร่วมพิธี ได้ มีเพียงคุณพ่อ น้องสาว น้องชายและ คุณป้าที่มาร่วมพิธี ถึงกระนั้น คุณพ่อบอกว่า พ่อก็มีความสุข ลึกๆ เจิบๆ ใน พระพรที่ได้รับจากพระเจ้า จนกระทั่งในวัน อาทิตย์ถัดไป ที่คุณพ่อได้ถวายมิสซาแรกที่ วัดที่บ้านของคุณพ่อคุณแม่ คุณแม่ซึ่งกำลัง จะหายป่วยได้มาร่วมมิสซาในวันนั้นด้วย ทำให้ท่านมีความสุขลึกซึ้งมากขึ้น

5. ความประทับใจที่ได้รับจากการเป็น นักบวช

คุณพ่อก็ตোว่า “พ่อรู้สึกประทับใจการ ดำเนินชีวิตตามแนวทางของท่านนักบุญ อิกญาซีโอ ผู้ก่อตั้งคณะเยสุอิต นอกจากนี้ พ่อยังชอบเรียนปรัชญา เทววิทยา แต่ที่มี อิทธิพลมากๆ คือ การเป็นพระสงฆ์เพราะ เมื่อบวชเป็นพระสงฆ์แล้ว ทำให้มีโอกาสใน การช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างอิสระ โดยไม่มี พันธะหรือข้อผูกมัดจากครอบครัว แล้วแต่ ผู้ใหญ่จะสั่งให้ไปทำงานที่ไหน”

1 ปีหลังจากบวชเป็นพระสงฆ์แล้ว ผู้ใหญ่ให้คุณพ่อไปทำงานในโรงพยาบาล คาทอลิก ไปสวดภาวนา โปรดศีลศักดิ์สิทธิ์ ให้กับผู้ป่วย เป็นงานที่ท่านชอบ หลังจาก นั้นคุณพ่อเข้า Tertianship (คือ ช่วงเวลา ที่สมาชิกของคณะที่สำเร็จการศึกษาหรือการ อบรมตน (formation) ได้หันกลับมาอง ตนเอง ไตร่ตรอง ทบทวนประสบการณ์ชีวิต และการทำงานในคณะ ที่ได้รับการเรียกจาก พระเยซูคริสต์ ตลอดจนได้ศึกษาเอกสารของ คณะอย่างละเอียดโดยทั่วไป สมาชิกของ คณะจะได้มีโอกาสเข้าเฝ้าตามแนวทางของ นักบุญอิกญาซีโอเป็นเวลา 30 วัน – ผู้เขียน) ในช่วงปีสุดท้ายของการอบรม วันหนึ่งมีป้ายติดประกาศที่โบสถ์จากทาง อธิการเจ้าคณะที่กรุงโรมว่า ต้องการหาอาสา สมัครเป็นมิชชันนารี เพื่อไปเปิดบ้านเณร

ใหญ่ที่ประเทศพม่า คุณพ่อเห็นแล้วสนใจมาก จึงสมัครเป็นมิชชันนารี ผ่านไปสองอาทิตย์มีติดประกาศผู้ที่ได้รับเลือกให้ไปพม่าจำนวน 4 คน ปรากฏว่า มีชื่อของคุณพ่อด้วย คุณพ่อก็กเล่าให้ฟังว่า “โอ้โฮ พ่อประหลาดใจและดีใจที่ได้รับเลือก เพราะก่อนหน้านี้เคยสมัครเป็นมิชชันนารี แต่ไม่เคยได้รับเลือก จนคิดว่า พ่อไม่มีกระแสเรียกด้านนี้”

ตอนนั้นท่านไม่ทราบอะไรเกี่ยวกับพม่า ต้องศึกษาเกี่ยวกับประเทศพม่า ต้องทำเรื่องขอวีซ่า แต่ขณะนั้นประเทศพม่าไม่ให้วีซ่าแก่

มิชชันนารี พ่อดีที่คุณพ่อที่อยู่ในพม่ารู้จักกับ นอ ยง เจ้าของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในพม่า ซึ่งเป็นเพื่อนกับอู นู¹ นายกรัฐมนตรีของพม่า ได้ช่วยให้บรรดามิชชันนารีได้เข้าประเทศพม่า โดยมีข้อตกลงว่า พวกเขาจะไม่ไปเผยแพร่ศาสนากับชาวพม่า จะเข้าไปอบรมให้ความรู้เฉพาะชาวพม่าที่เป็นคาทอลิกแล้วและต้องการเตรียมตัวเป็นพระสงฆ์เท่านั้น ที่สุดก็ได้วีซ่าระยะเวลา 1 ปี

การเดินทางขณะนั้นยังไม่มีเครื่องบิน เจ็ท ยังคงเป็นเครื่องบินแบบใบพัด ทำให้การเดินทางใช้เวลานานกว่าสมัยปัจจุบันมาก

¹ อู นู มีชีวิตอยู่ในช่วงปี ค.ศ.1907 – 1995 เคยเป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศพม่าหรือเมียนมาร์ 3 สมัย

ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 เดือน ขณะนั้น คุณพ่ออายุ 38 ปี เมื่อไปถึงท่านรู้สึกประทับใจมาก มีชาวพม่าทั้งคริสต์และพุทธมาต้อนรับที่สนามบิน ที่สุดก็ได้เปิดบ้านเณรใหญ่คือ บ้านเณรนักบุญยอแซฟ พร้อมกับเพื่อนพระสงฆ์อีก 3 ท่านคือ คุณพ่อเมอร์ฟี คุณพ่อฟาร์เรน และคุณพ่อแมคคริส งานที่คุณพ่อทำคือ เป็นคุณพ่อที่ปรึกษาฝ่ายจิตวิญญาณ สอนภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ เป็นบรรณารักษ์และผู้นำการเข้าเียบ ทำงานที่พม่า 8 ปีจนท่านรู้สึกรักพม่า รักเอเชีย

ในปี ค.ศ.1966 หรือในอีก 8 ปีต่อมา รัฐบาลทหารภายใต้การนำของนายพล เนวิน ที่เข้ายึดอำนาจจากนายกรัฐมนตรี อุ นู เมื่อปีค.ศ.1962 มีคำสั่งให้คุณพ่อและบรรดามิชชันนารีคนอื่นๆ อีก 275 คน ออกจากประเทศพม่า ทำให้ท่านต้องกลับบ้านที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ช่วงนี้คุณพ่อก็มีโอกาสได้ทำหน้าที่เป็นคุณพ่อที่ปรึกษาฝ่ายจิตวิญญาณที่ Woodstock College ขณะเดียวกัน ท่านก็ทำเรื่องขออนุญาตจากอธิการที่กรุงโรมเพื่อกลับมาทำงานที่เอเชียอีกครั้ง เป็นที่ญี่ปุ่นก็ได้ ถ้าเป็นไปได้ก็อยากมาประเทศไทย เพราะมีพรมแดนติดกับพม่า ทั้งที่จริงๆ ก็ไม่รู้จักประเทศไทย ขณะนั้นทางคณะเยสุอิตมีสมาชิกของคณะที่ทำงานเกี่ยวกับนักศึกษาในประเทศไทยอยู่ก่อนหน้าแล้ว

6. งานอภิบาลในประเทศไทย

หลังจากกลับมาประเทศสหรัฐอเมริกา 1 ปี คุณพ่อได้รับมอบหมายให้มาประเทศไทยในปีค.ศ.1967 ทำให้ได้กลับมาทวีปเอเชียอีกครั้ง คุณพ่อชอบงานที่ประเทศไทยเช่นกัน ขณะนั้น จำนวนคาทอลิกยังมีไม่มากและอยู่รวมกัน ไม่ค่อยเปิดตัวต่อสังคมว่าเป็นคาทอลิก เมื่อมาท่านได้รับมอบหมายให้ไปทำงานที่สวนเจ็ดริน จ.เชียงใหม่ ซึ่งเพิ่งเปิด โดยไปร่วมงานกับคุณพ่อโกมาน ที่นี้ท่านได้เรียนภาษาไทยและทำงานกับนักศึกษาคาทอลิก ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นเวลา 2 ปี คุณพ่อก็เล่าให้ฟังว่า “การเรียนภาษาในครั้งนี้รู้สึกง่ายกว่ามาก ไม่ซ้อคเหมือนการเรียนภาษาพม่า เพราะครั้งนั้นเป็นครั้งแรกที่ต้องเรียนภาษาที่แตกต่างจากภาษายุโรปเป็นอย่างมาก ที่เมืองไทยพ่อเรียนภาษาไทยที่โรงเรียนสอนภาษาของคริสเตียน นี่ทำให้พ่อเป็นลูกหนี้ของคริสเตียนในประเทศไทย” คุณพ่อก็เล่าให้ฟังด้วยความรู้สึกขอบคุณต่อพี่น้องคริสเตียนที่ช่วยให้ท่านพูด อ่านและเขียนภาษาไทยได้อย่างดี

ช่วงที่อยู่เชียงใหม่ คุณพ่อก็ได้มีโอกาสทำงานด้านศาสนสัมพันธ์กับพี่น้องต่างศาสนาร่วมกับพระคุณเจ้ารัตน์ บำรุงตระกูล ประมุขสังฆมณฑลเชียงใหม่ในขณะนั้น มีโอกาสสอนคำสอนให้กับผู้ที่สนใจศาสนาคริสต์

“ชีวิตที่พม่า ที่ไทย ที่เอเชียเป็นไฮไลต์ รู้จักพระเจ้าอวยพร... พอรู้สึกมีประสบการณ์ที่ดีกับการเป็นเยสุอิต”

ในปี ค.ศ.1969 คุณพ่อก็ย้ายมาทำงานอภิบาลที่บ้านเซเวียร์ กรุงเทพมหานคร ทำให้มีโอกาสสอนหนังสือด้านการละคร การปกครองที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประมาณ 2 ปีครึ่ง ในปีค.ศ.1971 ได้รับเลือกให้เป็นเจ้าคณะแขวงคนแรกของคณะเยสุอิตในประเทศไทย คุณพ่อทำงานในประเทศไทยจนถึงปีค.ศ.1976 จึงเดินทางกลับประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อเข้ารับการอบรมเพิ่มเติมด้านพระคัมภีร์ เทววิทยาและการให้คำแนะนำด้านชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ ขณะเดียวกัน ก็เป็นช่วงเวลาแห่งความสุข ที่ได้กลับมาพบกับครอบครัวของท่าน

ในปีค.ศ.1977 (พ.ศ.2520) หรืออีก1 ปีต่อมา คุณพ่อก็กลับมาทำงานในประเทศไทยอีกครั้งที่บ้านเซเวียร์ ขณะนั้นคุณพ่ออายุ 53 ปี งานที่ท่านทำในช่วงนี้ได้แก่ งานอภิบาลสัตบุรุษ เทศน์เข้าเฝ้าสอนหนังสือในมหาวิทยาลัย ระหว่างนี้มีเหตุการณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของคณะเยสุอิตในประเทศไทยคือ การเปิดบ้านโลโยลา เพื่อเป็นบ้านสำหรับการฝึกอบรมผู้ที่เตรียม

ตัวเป็นนักบวชของคณะ โดยช่วงแรกทางคณะเช่าบ้านหลังหนึ่งในซอยหมอศรี เมื่อปีค.ศ.1982 (พ.ศ.2525) ทางคณะใช้บ้านหลังนี้เป็นสถานที่ฝึกอบรมจนถึงปี ค.ศ.1991(พ.ศ.2534) จึงได้มีบ้านบนที่ดินของทางคณะในซอยเทียนดัด สำหรับการฝึกอบรมผู้สนใจจะเป็นสมาชิกของคณะเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน

ต่อมา ในปีค.ศ.1998 (พ.ศ.2541) จนกระทั่งปัจจุบัน คุณพ่อก็ได้มาเป็นคุณพ่อที่ปรึกษาฝ่ายจิตวิญญาณของบรรดาผู้ที่เตรียมตัวเป็นบาทหลวงที่สถาบันแสงธรรม นอกจากนี้ ท่านยังสอนให้กับนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม และเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักในงานด้านคริสตสัมพันธ์กับพี่น้องโปรเตสแตนต์

7. มันคงไม่เปลี่ยนแปลง

คุณพ่อก็อุทิศตนรับใช้พระเป็นเจ้าในฐานะนักบวชอย่างต่อเนื่องยาวนาน เป็นเวลา 73 ปีโดยมีความรู้สึกสงสัย ลังเลอยากเปลี่ยนกระแสเรียกเพียงแค่ครั้งเดียวในช่วงก่อนเรียนเทววิทยา ทว่าหลังจากนั้น

มีแต่ความมั่นใจ มั่นคงในกระแสเรียกไม่เปลี่ยนแปลง

“สิ่งที่เกิดขึ้นเช่นนี้ได้ อาจเกิดจากหลายเหตุผล” คุณพ่อก็ชี้แจงให้ฟังว่า “เพราะพ่อเป็นคริสตชนคาทอลิก เพราะถ้าไม่เป็นก็จะเป็นบวชเป็นพระสงฆ์ ไม่มาเอเชีย ไม่มาไทยและพม่า เพราะพ่อเป็นพระสงฆ์ การบวชเป็นพระสงฆ์ทำให้มีประสบการณ์ชีวิตที่ดี ได้ถวายมิสซา ฟังแก้บาป โปรยศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ รวมถึงการเป็นพยานในพิธีสมรส ทุกครั้งที่ทำพ่อรู้สึกซาบซึ้ง ลึกซึ้ง... นอกจากนี้ การเป็นเยสุอิต ทำให้ได้เป็นครู ได้ทำงานอภิบาล ได้เป็นพ่อที่ปรึกษาฝ่ายจิตวิญญาณ ได้มาที่นี่ รู้สึกชอบได้เป็นอธิการเจ้าคณะแขวงคนแรกของประเทศไทย เพราะฉะนั้นเป็นประสบการณ์ใหม่ ชีวิตที่พม่า ที่ไทย ที่เอเชีย เป็นไฮไลต์ รู้สึกพระเจ้าอวยพร ตอนที่ออกจากพม่า เป็นความทุกข์จริงๆ แต่ก็เพราะพรของพระเจ้า พ่อรู้สึกมีประสบการณ์ที่ดีกับการเป็นเยสุอิต”

นอกจากนี้ คุณพ่อยังรักการภาวนา สวดทำวัตรอย่างสม่ำเสมอ ฝ่าศึกมหาสนิท

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านมีความศรัทธาต่อพระแม่มารีเป็นพิเศษ แทบทุกเย็นภายหลังจากการปั่นจักรยานออกกำลังกาย คุณพ่อมักจะแหว่งหน้าพระรูปแม่พระเพื่อรำพึงภาวนาเป็นเวลานานพอสมควร จนอาจกล่าวได้ว่าการกระทำของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพวกเราชาวแสงธรรมและคริสตชนทุกคน ในการดำเนินรอยตามในเรื่องของความรักความศรัทธา ที่พวกเราพึงมีต่อพระเป็นเจ้าและพระแม่มารี

8. มองบวกเสมอ

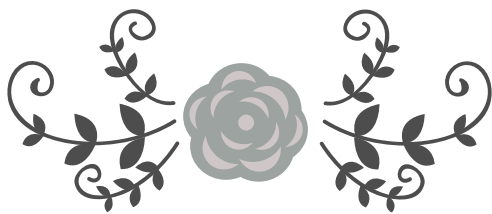
คุณพ่อก็เป็นผู้ที่มองบวก หรือมองโลกในด้านดีเสมอ ไม่ว่าสถานการณ์ที่กำลังเผชิญจะเป็นเช่นไร หรือไม่ว่าคุณพ่อจะไปพบเจอสิ่งใด คุณพ่อก็จะมองเห็นด้านที่ดีในตัวบุคคล สถานที่หรือเหตุการณ์ที่ท่านประสบพบเจอเสมอ เมื่อถามว่า ท่านทำเช่นนี้ได้อย่างไร ท่านยิ้มและตอบว่า “พ่อรู้สึกประเทศไทยเป็นเหมือนสวรรค์บนโลกอาจจะรู้สึกเหมือนกันที่พม่า พ่อรู้สึกซาบซึ้งจริงๆ รู้สึกขอบคุณพระเจ้า พ่อรู้สึกว่า พ่อมีแต่ความสุข เป็นพระพรจากพระเจ้า เป็นสิ่งลึกลับจริงๆ”

9. บทสรุป

“พ่อรู้สึกกตัญญูต่อพระเป็นเจ้าสำหรับพระพรต่างๆ ที่ได้รับ สำหรับชีวิตที่ยืนยาวจนถึงวันนี้ 91 ปีแล้ว และสำหรับพระพรต่างๆ ที่ได้รับในฐานะนักบวชเยสุอิตตลอดระยะเวลา 73 ปีรู้สึกกตัญญูต่อคณะเยสุอิตต่อชาวไทย ต่อชาวพม่า ต่อทุกๆ คนที่พ่อพบ รู้สึกดีที่ได้มาทำงานกับคนไทย ได้รู้จักพระมหากษัตริย์พระเจ้าอยู่หัว ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทยชื่นชอบพระศาสนาจักรไทย พ่อได้รับความสุขลึกซึ้งมากแค่ไหนพูดไม่ถูกจริงๆ ในชีวิตของพ่อเคยมีความทุกข์ เคยมีมากมาย ด้วยแต่สิ่งที่ช่วยคือ ชีวิตภาวนาและการรักงานที่สำคัญคือ พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้ง พ่อขอบคุณและรู้สึกกตัญญูต่อพระองค์จริงๆ....

กระแสน้ำของเราสำคัญมากต่อยุคสมัยนี้ เราต้องสวดภาวนาเพื่อให้พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นแสงสว่าง ความเข้มแข็ง ปรีชาญาณและความรักของเรา...”

[ทบทวน]

ชีวิตตามน้ำพระทัย

ซิสเตอร์มารีอา สมปอง ทับปิง

ซิสเตอร์มารีอา สมปอง ทับปิง

คณะภคินีผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มารีย์

ข้อมูลส่วนตัว

เกิด 28 มีนาคม 1946 อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

เป็นบุตรคนที่ 9 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 12 คน

เป็นบุตรสาวคนแรกและน้องสาวอีกหนึ่งคน นอกนั้นเป็นชาย

พี่ชายคนที่สองเป็นพระสงฆ์-พระสังฆราชโยเซฟ เอก ทับปิง มรณปี 1985

รองอธิการบดีเจ้าคณะภคินีผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มารีย์ อธิการิณีและผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนนาวิวิทยา ราชบุรี

เข้าอารามที่ราชบุรี ปี 1959 เข้านวกภาพ ปี 1963
ปฏิญาณครั้งแรก ปี 1965 ปฏิญาณตลอดชีพ ปี 1975

การศึกษา

ระดับประถมศึกษา

โรงเรียนดำเนินวิทยา โคกมดตะนอย
และโรงเรียนอรุณวิทยา บ้านแสงอรุณ จ.ประจวบคีรีขันธ์

ระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนนารีวิทยา ราชบุรี และ โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย กรุงเทพฯ

วิชาครู

พ.ม. (สมัครสอบ)

ปริญญาตรี

BSE (การศึกษา) เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป และ ภาษาอังกฤษ
โดยรับทุนของมหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ฟิลิปปีนส์

อบรมพิเศษ

ประกาศนียบัตรชีวิตจิต (ซาเลเซียน) มหาวิทยาลัยซาเลเซียน (2 ปี) โรม อิตาลี

หน้าที่การงาน

ครู สอนเรียน ดูแลนักเรียนประจำ สอนคำสอน รวม 3 ปี
ผู้อบรมระดับต่างๆ และอธิการบ้านอบรม รวม 8 ปี
รองอธิการิณีเจ้าคณะและที่ปรึกษาฝ่ายการอบรม 3 สมัย (15 ปี)
อธิการิณีเจ้าคณะ 2 สมัย (10 ปี)
ปัจจุบัน รองอธิการิณีเจ้าคณะ อธิการิณีและผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนนารีวิทยา ราชบุรี

หลักการหรือวิถีคิดในการดำเนินชีวิต นักบวช

เมื่อย้อนกลับไปดูชีวิตที่ผ่านมาหลังจาก 50 ปี ในชีวิตนักบวช ก็มองเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงนำตนเองผ่านประสบการณ์มากมาย ทั้งสุขและทุกข์ ได้เรียนรู้ความหมายของชีวิตและค่อยๆ เข้าใจชีวิตแห่งการติดตามพระคริสต์เข้าชัดเจนขึ้น ดังที่นักบุญเปาโลกล่าวว่า “เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าก็พูดจาเหมือนเด็กๆ คิดเหมือนเด็กๆ ใช้เหตุผลเหมือนเด็กๆ แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าก็เลิกประพฤติดูเหมือนเด็กๆ” (1คร.13:11) แม้จะไม่ใช่เป็นดังนั้นทั้งหมด เพราะต้องเรียนรู้ต่อไป

จากวันที่เข้าอาราม โดยการสนับสนุนของบิดามารดาและอิทธิพลของพี่ๆ ที่เข้าบ้านเณรถึง 3 คน รวมทั้งบรรยากาศครอบครัวที่อบอุ่นแม้จะยากจนแต่มีความเชื่อศรัทธามั่นคง ดินันตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้าที่ยังไม่ชัดเจนนัก เมื่ออยู่และรับการอบรมในอารามระยะหนึ่ง ก็ค่อยๆ เห็นชัดเจนขึ้นว่า นี่คือนานที่พระเจ้าเตรียมสำหรับตนเอง แม้จะมีอุปสรรคและความสงสัยเกิดขึ้นเป็นระยะๆ จำได้ว่า ในช่วงเวลาประมาณ 13 ปี แรกของชีวิตนักบวช ดินันรู้สึกและมองว่า ชีวิตค่อนข้างจะราบรื่น แม้จะพบกับการท้าทายเล็กน้อย ใหญ่บ้าง ตลอดการเดินทางดินันบอกกับพระเจ้าว่า จะ

ไม่ขอหรือปฏิเสธอะไรกับพระเจ้า คงเป็นเพราะยังเยาว์ในชีวิตและประสบการณ์ในการทำงานยังน้อย จนกระทั่งปี 1978 จึงเริ่มรู้สึกว่า สิ่งทีบอากับพระเจ้าไว้นั้นเรียกร้องอะไรบ้าง

ปีนั้น เหมือนถูกลูกกระเบิด ทุ้มๆ ที่ได้รับการเตรียมใจมาพอสมควร และถูกทาบตามล่องหน้า แต่มีความหวังและภาวนาว่า “ขอโปรดให้แคล้วเกิดพระเจ้าข้า” ครั้งนั้น ผู้ใหญ่ขอให้รับหน้าที่นวกาจารย์ จำได้ว่า เป็นครั้งแรกที่ไม่สามารถจับร้องบทสรว้อย “ข้าพเจ้าพร้อมแล้ว พระเจ้าข้า ข้าพเจ้ายินดีทำตามน้ำพระทัย” มันจุทที่คอหอย แต่เนื่องจากได้เคยบอกกับพระเจ้าไว้ว่า จะไม่ขอและไม่ปฏิเสธอะไรกับพระองค์ ก็ทำใจยอมอ่อนรับด้วยความหวาดหวั่นในขอบเขตของตนเอง อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงนำในภารกิจที่ทรงมอบให้ในแบบของพระองค์ ทรงค่อยๆ สอนด้วยประสบการณ์ต่างๆ ตลอดมา เพราะเป็นงานของพระองค์ บุคคลรอบข้าง เฉพาะอย่างยิ่งบรรดาผู้ใหญ่ ช่วยเป็นพี่เลี้ยงและแนะนำเสมอ จากคนที่มีนิสัยขี้อาย พูดน้อย ชอบเก็บตัวและชอบทำงานคนเดียว ก็ถูกผลักดันให้ต้องอยู่กับกลุ่มคน และในฐานะเป็นผู้อบรมก็ต้องพูดต้องฟังคนอื่นเป็นงานหลัก ซึ่งตรงข้ามกับลักษณะนิสัยของตนเอง ที่สุด ก็ค่อยๆ มีความกล้า มีความมั่นใจมากขึ้นเรื่อยๆ กล้า

ที่จะแบ่งปันชีวิตกับคนอื่น โดยคิดว่า หากเราเอาแต่เป็นผู้รับอย่างเดียว เราก็เป็นคนเห็นแก่ตัว ต้องหัดเป็นผู้ให้ด้วย ในเวลาเดียวกัน ยิ่งให้ก็ยิ่งได้รับมากขึ้น จึงพร้อมที่จะแบ่งปัน พร้อมที่จะเริ่มก้าวออกไปหาคนอื่นก่อน

เมื่อมีความรับผิดชอบมากขึ้น ปัญหา ก็มากขึ้นตามส่วน และตามความจริงที่ว่า ทำมากก็มีโอกาสผิดมาก ก็พร้อมจะเรียนรู้จากความผิดพลาด แม้จะเจ็บปวด มากบ้าง น้อยบ้าง จากประสบการณ์พบว่า อุปสรรค ปัญหาที่หนักๆ คือโอกาสและบทเรียนที่มีค่า ยิ่ง เป็นของขวัญที่พระเจ้าประทานให้เพื่อเรียนรู้ชีวิต เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและมีมุมมองที่กว้างไกล สามารถยอมรับและอยู่กับความเป็นจริง ความเจ็บปวดและปัญหาต่างๆ เป็นเรื่องๆ ไปด้วยใจสงบ วางแผน แต่ไม่วิตกกังวล ทำแต่ละวัน แต่ละงานให้ดีที่สุด โดยจัดลำดับงานตามความสำคัญและความเร่งด่วน ก็สามารถทำทุกอย่างให้สำเร็จไปตามกำลังความสามารถและอาศัยความร่วมมือจากผู้ร่วมงานหรือร่วมอุดมการณ์ ตามปกติจะมีความคิดริเริ่ม มีความคิดที่จะพัฒนางานที่ทำอยู่เสมอ สมองไม่ค่อยอยู่นิ่ง ทั้งนี้เพื่อความคิดของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และเชื่อว่า พระเจ้าประสงค์เช่นนั้นด้วย เพราะจะปรึกษากับผู้ใหญ่หรือผู้ร่วมทีมเสมอ มีความสุขในการอยู่และทำงานกับผู้อื่น แม้จะ

ยังชอบทำบางอย่างตามลำพัง ตามอุปนิสัยเดิม เช่น ชอบอ่าน ชอบเขียน ชอบแปลบทความ หนังสือ เพียงเพราะอยากแบ่งปันอะไรที่ดีๆ ที่พบเจอกับคนอื่นๆ เท่าที่เวลาจะอำนวยให้

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินชีวิตนักบวช

สำหรับดิฉันปัญหาและอุปสรรคอันดับแรก มักจะมาจากการยึดตัวตน (อัตตา) ของตนเอง เอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง พบกับความไม่พอใจ ความผิดหวัง การไม่ได้รับการยอมรับ (ในบางเรื่อง) ก็เพราะคาดหวังจากผู้อื่น ไม่ได้สำรวจตัวตนและพัฒนาตนเองเท่าที่ควร หวังจะให้คนอื่นเปลี่ยนอย่างที่ตนต้องการ ที่สุดถึงขั้นพบกับวิกฤติ มองว่าตนเองไม่มีคุณค่า...เหมือนตนเองถูกทำร้ายจนกระทั่งได้เข้าใจว่า หากใจฉันเป็นแก้วที่มีน้ำใส ไม่มีตะกอน ไม่ว่าใครหรือเหตุการณ์ใดจะมาทิ่มแทงก็ไม่มีทางทำให้ขุ่น (ใจ) ได้ สาเหตุอยู่ที่ตัวตนของฉันเอง มีตะกอนอยู่มากมาย (ความเห็นแก่ตัว เบื้องหลัง บาปผลชีวิต ฯลฯ) ดังนั้นเมื่อมีใครหรือเหตุการณ์บางอย่างมากระทบ เหมือนกับมีอะไรมาทิ่ม ก็ทำให้อารมณ์ขุ่นหมองไปง่าย ๆ แล้วจะไปโทษคนอื่นได้อย่างไร ยอมรับว่าสาเหตุอยู่ที่ตน อย่างน้อยครั้งหนึ่ง ก็ช่วยให้สงบลง และในเวลา

เดียวกัน ก็พยายามกำจัดตะกอนต่างๆ ในชีวิตให้น้อยลงเท่าที่จะทำได้

อุปสรรคปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งซึ่งในเวลาเดียวกันก็เป็นเครื่องมือช่วยให้ก้าวหน้าในชีวิตนักบวช คือ ชีวิตร่วมหมู่คณะ การอยู่และทำงานด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งมีพื้นฐานชีวิตจากครอบครัวและวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่แตกต่างกัน เหมือนล้นกับฟัน ย่อมมีความขัดแย้งในด้านความคิดและอุปนิสัยอยู่บ่อยๆ นักบุญยอห์น บอสโกบอกเราว่า “การพลีกรรมที่ดีที่สุดคือการดำเนินชีวิตร่วมหมู่คณะ” เป็นโอกาสที่จะช่วยปรับปรุงแก้ไขกันและกัน และเป็นประจักษ์พยานแก่สังคมโลกว่า ความรักและความเป็นหนึ่งเดียวในความต่างต่างนั้นเป็นไปได้ พร้อมทั้งยืนยันการเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าในความรักซึ่งกันและกันดังที่พระองค์ทรงรักเรา (เทียบ ยน.13:34-35) สามารถที่จะรัก รับใช้และให้อภัยด้วยเต็มใจ ตามจิตตารมณ์ของคณะที่ตนเองสังกัด ซึ่งมีไม่ใช่เรื่องง่าย จะต้องเรียนรู้และปรับตัวอยู่เสมอเพื่ออยู่และทำงานร่วมกันให้สำเร็จและมีความสุขด้วย ในเรื่องนี้จิตตารมณ์ความนอบน้อมเชื่อฟังเป็นตัวช่วยสำคัญ นั่นคือ หากเราแต่ละคนต่างแสวงหาและทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าทั้งในชีวิตส่วนตัว ชีวิตร่วมหมู่คณะ เราก็สามารถพบคำตอบหนึ่งเดียวเพื่อเป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันในการดำเนินชีวิตและ

การประกอบพันธกิจร่วมกัน แม้จะมีการโต้เถียงกันระหว่างการเสวนา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ที่สุดคำถามสุดท้ายว่า “แล้วพระเจ้าต้องการอะไรจากเรา” รวมทั้งคำสุดท้ายของผู้ใหญ่ที่จะแสดงพระประสงค์ของพระเจ้า ทำให้สรุปร่วมกันได้และทุกคนพบสันติสุข ดังที่พระสันตะปาปานักบุญยอห์นที่ 23 ตรัสว่า “นบถและสันติสุข”

สิ่งที่ช่วยให้ดำเนินชีวิตซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าจนถึงปัจจุบัน

หลังจาก 50 ปี แห่งการถวายตัวแด่พระเจ้าในคณะภคินีผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มารีย์ ดิฉันขอสรุปสิ่งที่ช่วยให้ดำเนินชีวิตซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าในฐานะนักบวชได้ 3 เรื่องใหญ่ๆ คือ

1. ชีวิตภาวนา ความสัมพันธ์กับพระเจ้า ซึ่งไม่ได้หมายถึงเฉพาะ “การสวดภาวนาหรือการร่วมพิธีกรรม” แต่หมายถึงความสำนึกว่า ฉันต้องการพระเจ้าปราศจากพระเจ้าฉันทำอะไรไม่ได้ เพราะชีวิตนักบวชเรียกร้องให้ตัดสละสิ่งที่ดีๆ หลายอย่าง เฉพาะอย่างยิ่ง สิ่งในโลกปัจจุบันเสนอให้เป็นของพระเจ้าทั้งครบและอย่างมีความสุขเพื่อมีพระองค์เท่านั้นก็เพียงพอ ดังนั้น หากชีวิตไม่เต็มด้วยพระเจ้า ก็จะแสวงหาสิ่งอื่นหรือใครอื่นมาเติมเต็มหัวใจซึ่งไม่ใช่วิถีแห่งชีวิตนักบวช

2. ความปรารถนาที่จะตอบแทนความรักมากมายของพระเจ้าด้วยการอุทิศตนทำงานที่ทรงมอบหมายให้ทำอย่างเต็มที่ชีวิตภาวนาส่งแสงบันดาลใจให้ออกไปหาเพื่อนพี่น้อง เฉพาะอย่างยิ่งผู้รอคอยโอกาสในรูปแบบต่างๆ “ความรักของพระคริสตเจ้าผลักดันเรา” (2 คร.5:14) ให้ออกไปเพื่อพาพวกเขา มาหาพระเจ้ามารู้จักและรักพระองค์ และเมื่อพบอุปสรรคในการทำงานก็กลับมาหาพระเจ้า รับพลังกำลังใจและการทรงนำของพระองค์ เป็นวัฏจักรของชีวิตจิตเลยไม่ว่าที่จะวอกแวกไปแสวงหาสิ่งอื่น

3. บรรดาผู้ใหญ่และเพื่อนสมาชิกเป็นกำลังใจ เป็นเพื่อนร่วมเดินทาง ทั้งในยามสุขและยามทุกข์ มีจิตตารมณ์ครอบครัวแห่งความเชื่อและความรัก ที่พยายามมองเห็นพระคริสตเจ้าในกันและกันเพื่อยอมรับและสนับสนุนกันและกันในชีวิตประจำวันและในการทำภารกิจต่างๆ

กระแสโลกในปัจจุบันส่งผลต่อการดำเนินชีวิตนักบวชอย่างไรบ้าง

กระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งย่อโลกให้เล็กลง เฉพาะอย่างด้วยอิทธิพลของสื่อต่างๆ ในด้านหนึ่งส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและการทำงานของนักบวช มีความสะดวกและ

รวดเร็วในการสื่อสาร ช่วยเสริมความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างสมาชิกในคณะ และระหว่างองค์กรต่างๆ สามารถร่วมมือกันเป็นเครือข่าย ทำให้ชีวิตและพันธกิจของคณะนักบวชและของพระศาสนจักรมีชีวิตชีวาและเข้มข้นขึ้น สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ทั้งสำหรับการดำเนินชีวิตและการทำงานของนักบวชเป็นอย่างมาก

ในเวลาเดียวกันเครื่องมือสื่อสารต่างๆ รวมถึงความสามารถและความรวดเร็วที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย หากไม่มีการเลือกและวินัยในการใช้เวลาให้ดี สื่อเหล่านั้นก็กลับเป็นอุปสรรคต่อชีวิต ต่อความสัมพันธ์กับพระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง เช่นเดียวกับที่เป็นปัญหากับเด็กและเยาวชนปัจจุบันที่ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับโลกของสื่อ และติดอยู่กับการเป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้น หากไม่ระวังตัว นักบวชก็จะตกในสภาพเดียวกัน ซึ่งมีแนวโน้มที่จะลดเวลาที่จะให้กับพระเจ้าและเพื่อนพี่น้องเพื่ออยู่กับตนเองโดยทางสื่อมากขึ้น เป็นสภาพที่น่าเป็นห่วง เพราะนอกจากมีอันตรายที่จะมีชีวิตฟุ้งเฟ้อและหละหลวมมากขึ้นเรื่อยๆ แล้ว นักบวชจะไม่สามารถเป็นประจักษ์พยานที่เด่นชัดตามที่ควรจะเป็นและการอุทิศตนในงานของพระเจ้าตามที่ควรจะทำในฐานะนักบวชย่อมจะลดน้อยลง

ข้อคิดในการดำเนินชีวิตนักบวชสำหรับ นักบวชรุ่นน้องและฆราวาส

โดยส่วนตัวแล้วรู้สึกชื่นชมกับนักบวชรุ่นน้องๆ ที่ตัดสินใจติดตามพระเยซูเจ้าในปัจจุบัน เพราะต้องทวนกระแสโลกที่มาแรงในหลายๆ ด้าน เป็นการเลือกเยี่ยงวีรสตรี/วีรบุรุษ อาศัยแรงบันดาลใจของพระจิตเจ้า เมื่อได้ตัดสินใจเลือกหลังจากได้ผ่านกระบวนการไตร่ตรองมาอย่างดี และเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงเลือกแล้ว ก็ขอให้มั่นคงและยึดมั่นในพระองค์ ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นเพราะพระเจ้าจะทรงติดตามดูแลคนของพระองค์อย่างซื่อสัตย์เสมอฝ่ายเรา ขอเพียงระลึกว่าเราเป็นของพระเจ้า เราได้เลือกพระเจ้าแล้วไม่มีใครหรือสิ่งใดจะมาแทนที่พระองค์ได้

สำหรับฆราวาส พวกท่านมีความสำคัญมากในสังคมและในพระศาสนานักบวชมีจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับพวกท่านที่เป็นประชากรส่วนใหญ่ของสังคม หากพวกท่านรวมพลังกัน ยึดมั่นในศาสนา ประพฤติปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี ท่านสามารถช่วยกันสร้างสรรค์สังคม ให้เป็นสังคมที่มีสันติ ความหวังและความรัก แบบพี่น้องในครอบครัวและเอื้ออาทรต่อกันมากขึ้นในเวลาเดียว สภาพครอบครัวและสังคมที่เข้มแข็ง เป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมกระแสเรียกพระสงฆ์นักบวชด้วย อนาคตของสังคมโลกจะเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับเราแต่ละคนไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใด และขึ้นอยู่กับความร่วมมือระหว่างเราด้วย

...คือนักบวชคาทอลิก

ศ.กิริติ บุญเชื้อ

1 แนวคิด

ศาสตราจารย์และราชบัณฑิต อดีต สนช. อดีตหัวหน้าภาควิชาปรัชญา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อดีตคณบดีคณะปรัชญาและศาสนา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญและมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ประธานโครงการปรัชญาเอกปรัชญาและจริยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ประธานบรรณาธิการจัดทำสารานุกรมปรัชญาของราชบัณฑิตยสถาน
บรรณาธิการจัดทำสารานุกรมวิสามานยนามศาสนาสากลของราชบัณฑิตยสถาน
อนุกรรมการศีลธรรมคุณธรรมจริยธรรมวุฒิสภา
ที่ปรึกษากรมการศาสนาและวัฒนธรรมสภาผู้แทนราษฎร
กรรมการคุณธรรมจริยธรรมสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
ประธานกิตติมศักดิ์องค์การศาสนาเพื่อสันติภาพแห่งเอเชีย สอบถามเรื่องปรัชญา โทร.086-045-5299

ที่นี้วันวายหนอ

เมื่อคาทอลิกสนทนากัน....ใครบ้างจะไม่ง

-ไปไหน

-ไปบวชเณรสมชาย

-บวชไปทำไม

-บวชเป็นพระสงฆ์

-บวชแล้วเป็นนักบวชหรือเปล่า

-เปล่า รับศีลบวชเพื่อเป็นพระสงฆ์
สังฆมณฑลซึ่งไม่ใช่ นักบวช

เอ! บวชเพื่อจะไม่ใช่ นักบวช

????????????????

-ไปไหน

-ไปเป็นพยานการถวายตัวครั้งแรกของ
สมหญิง

- ใครมาทำพิธี

- พระคาร์ดินัลองค์ใหม่

- ทำพิธีบวชหรือเปล่า

- เปล่า ผู้หญิงรับศีลบวชไม่ได้

- ถวายตัวไปทำไม

- เพื่อเป็นนักบวช

- อืม! รับศีลบวชเพื่อไม่ใช่นักบวช ไม่
รับศีลบวชเพื่อเป็นนักบวช

????????????????

คำว่า “บวช” พจนานุกรมราช-
บัณฑิตยสถานนิยามว่า “ถือเพศเป็นภิกษุ
สามเณรหรือนักพรตอื่นๆ”

“ถือพรต” ดูพจนานุกรมต่อไปพบว่า
“พรตคือการสมาทานหรือประพฤติตามลัทธิ
ศาสนา” ส่วนสมาทานคือ “รับเอาถือเอา
เป็นข้อปฏิบัติ”

☆☆☆☆☆☆

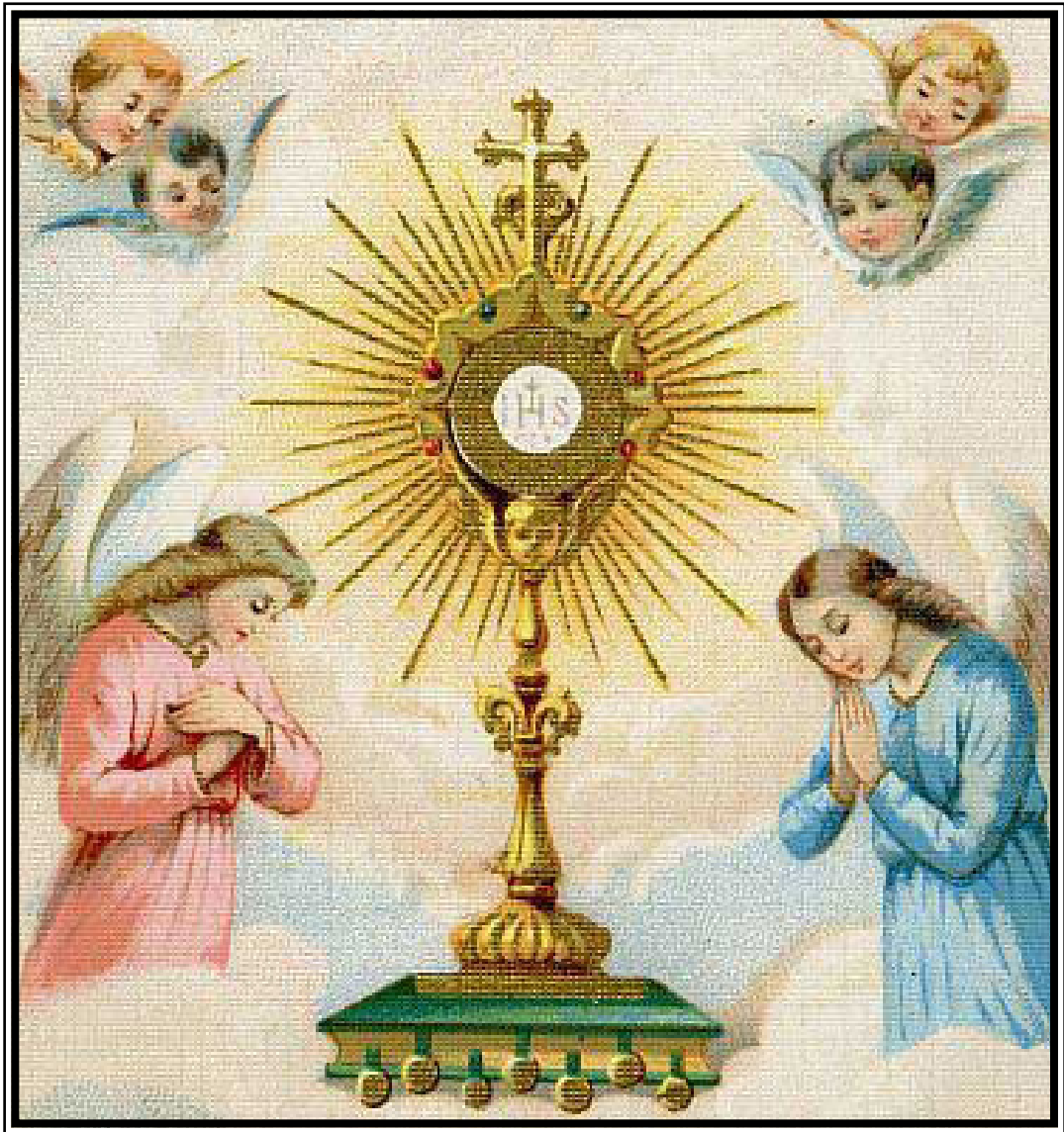
จากการวิเคราะห์ข้างต้น จับความ
ได้ว่า “พรต” ใช้กับการทำดีในศาสนาใด
ศาสนาหนึ่งและการทำดีนั้นเริ่มตั้งแต่การตั้งใจ
ทำดีเป็นต้นไป ผู้ไม่นับถือศาสนาใดเลยแม้
จะได้ชื่อว่าทำดีสักปานใดก็ไม่เรียกว่านักพรต
จะเรียกว่าคนดีถึงขนาดไหนก็ได้ แต่จะเรียก
ว่าเป็นนักพรตไม่ได้

การถือพรตในพระพุทธศาสนาจึงได้แก่
การที่พุทธมามกะสมาทานตั้งใจทำดีลงมือ
ทำดี บวชชีพรหมณเฑาะฐี 5 บวช
สามเณรถือศีล 10 บวชภิกษุถือศีล 228
เป็นต้น

การถือพรตในศาสนาอิสลามเริ่มต้นที่
ความสมัครใจรับหลักปฏิบัติทั้ง 5 คือ

1. มีศรัทธาครบ 6 ประการ
2. ทำละหมาด
3. ถือศีลอดเข้าบวชระหว่างเดือน
รอมฎอน
4. บริจาคซะกาต
5. ร่วมพิธีฮัจญ์

การถือพรตของชาวคริสต์เริ่มต้นที่การ
รับศีลล้างบาปหรือบัพติสมาพร้อมการ

ปฏิญาณตนโดยตนเองหรือโดยตัวแทนว่าจะ
รับและปฏิบัติทุกข้อที่คริสตจักรของตน
กำหนด นักบวชจึงได้แก่ผู้สมทานและ
ปฏิบัติข้อกำหนดพิเศษที่ไม่เรียกร้องจาก
คริสตชนทั่วไป อย่างไรก็ตามในประเด็นนี้
มีปัญหาระหว่างนิกายต่างๆ และระหว่างนัก
เทววิทยาคาทอลิกสำนักต่างๆ ว่าข้อกำหนด

พิเศษมีอะไรแตกต่างจากข้อกำหนดทั่วไป
อย่างไรบ้างหรือไม่ ปัญหาขึ้นอยู่กับ
2 ประเด็นคือ 1. Nulla salus extra
Ecclesiam= Outside the Church
there is no salvation นอกพระศาสน-
จักรไม่มีความรอด 2. Church กับ
Kingdom of God ต่างกันตรงไหน และ

ความเป็นสงฆ์ของฆราวาสทำให้ฆราวาสเป็นนักบวชด้วยหรือไม่ หวังว่าเมื่อได้ทำความเข้าใจกับประเด็นเหล่านี้แล้ว ชาวคาทอลิกจะพ้นความสับสนวุ่นวายที่ค้างคาใจอยู่ไปได้และจะเข้าใจชัดเจนขึ้นด้วยว่านักบวชในพระศาสนจักรคาทอลิกคือใครบ้าง

พระศาสนจักรเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ของโลก
ผู้กล่าวประโยคนี้ไว้เป็นคนแรกคือซีเปเรียน (St.Cyprian = Thascius Caecilius Cyprianus ศต.3) ศีลศักดิ์สิทธิ์ตามที่เรารู้กันมาจากคำสอนก็คือเครื่องหมายภายนอกที่ชี้ถึงพระพรหทานภายในที่เกิดจากการทำให้เกิดเครื่องหมายภายนอกตามเจตนาของพระศาสนจักร ซึ่งพระศาสนจักรกำหนดไว้ 7 ประการคือ ศีลล้างบาป ศีลกำลัง ศีลอภิบาล ศีลมหาสนิท ศีลสมรส

ศีลแต่งตั้งพระสงฆ์ และศีลอวยพรผู้ทุกข์พลภาพ ตามเกณฑ์นี้แล้วพระศาสนจักรที่เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ของโลกนั้นเป็นศีลข้อใด อยู่ตรงไหน และทำพิธีอย่างไร ใครเป็นผู้โปรดศีล และใครเป็นผู้รับศีลนี้ มีปัญหามากมายเรื่องนี้ขาดการสานต่อมาเป็นเวลานานกว่า 1000 ปีจนถึงเวลาที่เมอห์เลอร์ (Johann Adam Moeler 1796-1838) หยิบยกขึ้นมาพิจารณาใหม่ ทำให้เกิดกลุ่มสนใจแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันจนตกผลึกและสังคายนาว่าติดกันที่ 2 นำผลลัพธ์ออกประกาศเป็นทางการเผยแพร่และต่อยอดจนกลายเป็นประเด็นยอดฮิตในพระศาสนจักรคาทอลิกในปัจจุบัน เราจะศึกษานั้นประเด็นการเป็นสงฆ์ของฆราวาสที่ทำให้ฆราวาสทุกคนแปรสภาพเป็นนักบวชโดยไม่จำเป็นต้องบวชและทำให้อาณาจักรของพระเจ้ามีอายุเริ่ม

ตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์ผ่านร้อนผ่านหนาวมาจนทุกวันนี้

เมอห์เลอร์ (1796-1838)

เป็นนักเทววิทยาคาทอลิกชาวเยอรมัน เกิดเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม ที่ตำบล Igersheim ห่างจากเมือง Stuttgart ประมาณ 80 กม. ได้รับกระแสเรียกเข้าฝึกตนเป็นพระสงฆ์สังฆมณฑลแห่ง Ellwangen ซึ่งรัฐบาลแห่งรัฐ Wuerttemberg รับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย Tuebingen ตั้งแต่ค.ศ.1817 เมอห์เลอร์ได้รับศิลปบวชเป็นพระสงฆ์สังฆมณฑลใน ค.ศ.1819 ปีต่อมาได้รับอนุญาตให้เข้าเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยทือบิงเกนในคณะภาษกรีกและละติน ค.ศ.1822 ได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์สอนประวัติศาสตร์พระศาสนจักร จึงขอเตรียมตัว 2 ปี โดยเดินทางไปดูงานตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งของคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ ทำให้ได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ Neander, Marheineke, และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง Schleiermacher กลับมาสอนประวัติศาสตร์พระศาสนจักร ปีตาจารย์วิทยา และกฎหมายพระศาสนจักร ช่วยทำวารสาร Tuebinger theologische Quartalschrift ที่มี Johann Sebastian Drey เป็นบรรณาธิการ มีความคิดเห็นซึ่งเมอห์เลอร์เห็นด้วยว่าควรให้ความสำคัญแก่ความคิดของฝ่าย

โปรเตสแตนต์โดยไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยทุกเรื่อง โดยเฉพาะความคิดของชลาเยอร์มาเคอร์และเชลลิง ในขณะที่เดียวกันก็เขียนหนังสือประกอบการสอนของตนเอง ปีค.ศ. 1825 ได้พิมพ์เผยแพร่หนังสือ Einheit = The Unity=เอกภาพ ซึ่งตั้งใจเขียนให้ทั้งคาทอลิกและโปรเตสแตนต์อ่าน จึงยกเอาทฤษฎีพระศาสนจักรเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ของซีเปรียนขึ้นมาปิดฝุ่นโดยชี้แจงว่า การมีหลายคริสตจักรเป็นเครื่องหมายภายนอกถึงเอกภาพภายในซึ่งมีพระคริสต์องค์เดียวและพระจิตวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวที่เป็นบ่อเกิดแห่งความศักดิ์สิทธิ์อย่างไม่มีมีการเปลี่ยนแปลง แม้ภายนอกจะเปลี่ยนไปมาอย่างไรก็ได้ ค.ศ.1828 ได้รับแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์และคณบดีประจำคณะเทววิทยามหาวิทยาลัยทือบิงเกน ค.ศ.1832 เผยแพร่หนังสือ Symbolik=Symbolics ซึ่งเป็นผลจากการศึกษาเปรียบเทียบข้อเชื่อที่สำคัญระหว่างนิกายคาทอลิกกับโปรเตสแตนต์ โดยพยายามมองว่ามีใช่เป็นความขัดแย้งชนิดตรงกันข้าม (contradictory) แต่เป็นเพียงความคิดเห็นที่เสริมกันได้ หลังจากเผยแพร่ออกไปแล้ว ก็ได้รับการต่อต้านด้วยสำนวนวิจารณ์รุนแรงจากนักเทววิทยาโปรเตสแตนต์ของมหาวิทยาลัยเดียวกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากศาสตราจารย์บาวร์ (Ferdinand Christian Baur) เมอห์เลอร์ได้พยายามเขียนบทความชี้แจง

แต่กลับถูกตอบโต้รุนแรงยิ่งขึ้น จึงแก้ปัญหาโดยหยุดเผยแพร่คำชี้แจงแม้จะเขียนเก็บไว้ไว้ในวงจำกัด และย้ายตัวเองไปสอนที่มหาวิทยาลัยมูนิค (Muenich) ในปีค.ศ.1835 และถึงแก่กรรมภาพที่นั่นเมื่อวันที่ 12 เมษายน ค.ศ.1838 งานที่เขียนที่นั่นได้มีผู้รวบรวมพิมพ์เผยแพร่ในเวลาต่อมา ข้อคิดต่างๆ ของเมอห์เลอร์มีการขยายผลต่อมาอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดย M.J.Scheeben, Henri de Lubac, Yves Congar, *Mediator Dei, Mystici Corporis*, Karl Rahner, Hans Kueng, *Vatican Council II*

เซเบน

มัทธีอัส เซเบน (Matthias Joseph Scheeben 1835-88) นักเทววิทยาคาทอลิกชาวเยอรมัน เกิดใกล้กรุงบอนน์ บวชเป็นพระสงฆ์ของสังฆมณฑลโคโลญ ประเทศเยอรมนี เรียนที่มหาวิทยาลัยเกรโกเรียน ณ กรุงโรม สอนที่สถานฝึกอบรมพระสงฆ์แห่งโคโลญ (Cologne) จนถึงมรณภาพ งานสำคัญคือ *Mysteries of Christianity* และ *On Dogma* เสริมความคิดของเมอห์เลอร์เรื่องเอกภาพเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ (sacramentality) ภายในของพระศาสนจักร (*Mysteries*, p.558) ที่แสดงออกภายนอกเป็น “สมาชิกทั้งหลาย (รวมถึงฆราวาสด้วย) แม้จะแสดงให้เห็นความแตกต่างหลากหลาย แต่ทุกคน

คือเจ้าสาวของพระคริสต์ จึงผลิตผลดีได้ด้วยพลังของพระจิตวิญญาณบริสุทธิ์” (*Ibid.*, p.555. “All members of the brides of christ and as such are made fruitful by his Spirit.”)

ซิลเลอบЕКซ์

เอดเวิร์ด ซิลเลอบЕКซ์ (Edward Schillebeeckx (1914-) นักเทววิทยาคาทอลิกชาวดัตช์ เกิดที่แอนท์เวิร์พ (Anterp) เข้าบวชในคณะดอมินิกัน เรียนที่ลูแวง บวชเป็นพระสงฆ์ค.ศ.1941 อันเป็นปีเริ่มสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นอาจารย์สอนเทววิทยาของคณะ หลังสงครามโลกถูกส่งไปช่วยค.พ.กองการและค.พ.เชอคูที่ Le Saulchoir ผลงานสำคัญคือ *Christ the Sacrament of the Encounter with God* ซึ่งยังผลให้ท่านถูกสำนักงานความเชื่อเรียกตัวไปสอบสวน3ครั้งในปีค.ศ.1968, 1976, 1981 ผู้สอบสวนไม่พบคำสอนใดผิด เพียงแต่ตั้งเตือนว่าหมิ่นเหม่ให้ระมัดระวัง (ดู *Official Exchange of Letters and Documents in the Investigation of Fr. Edward Schillebeeckx by the Sacred Congregation for the Doctrine of the Faith 1976-1980*) อย่างไรก็ตาม ท่านให้สัมภาษณ์ในปีค.ศ.1944 ว่า “I am a happy theologian.”

เดอ ลีอับก

เฮนรี เดอ ลีอับก (Cardinal Henrid Lubac 1896-1991) นักเทววิทยาคาทอลิก ฝรั่งเศส เกิดที่เมืองกงเบร (Cambrai) ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ เข้าบวชในคณะเยสุอิต สอนเทววิทยาที่ Lyon Fourviere ตั้งแต่ค.ศ.1929 ผลงานที่สำคัญคือ *Catholicisme* และ *Surnaturel* ซึ่งตั้งใจต่อยอดความคิดของ เมอห์เลอร์ เซเบน ซิลเลอบัคซ์ ถูกกล่าวหาว่าเข้าข่ายเทววิทยาใหม่ (the New Theology) ถูกห้ามสอนตั้งแต่ค.ศ.1950 แต่ยังคงเขียนแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้สนใจ ความคิดใหม่ ครั้นพระสันตะปาปาจอห์นที่ 23 ดำริจะจัดสังคายนา ก็ได้เรียกตัวไปปรึกษาหารือและแต่งตั้งให้เป็นผู้เชี่ยวชาญของสังคายนาในปีค.ศ.1960 มีหน้าที่ร่างตัวบท และให้คำชี้แจงแก่ผู้ข้องใจซึ่งได้ผลเป็นที่พอใจของทุกฝ่าย พระสันตะปาปานิโคลายอห์น ปอล ที่ 2 แต่งตั้งเป็นพระคาร์ดินัลในปีค.ศ.1983 ท่านขออนุญาตเป็นกรณีพิเศษไม่ต้องบวชเป็นสังฆราช คือ ขออยู่ในตำแหน่งคาร์ดินัลสังฆานุกรร่วมกับพระคาร์ดินัลกงการ

ก่อนมรณภาพท่านได้ให้ข้อคิดเล่นคำแต่ลึกซึ้งไว้ว่า “It is not enough to suffer for the Church, unless one has learned to suffer from the Church.”

กงการ

อีฟส์ กงการ (Cardinal Yves Congar 1904-95) นักเทววิทยาคาทอลิก ฝรั่งเศส เกิดที่อาร์ดอง (Ardens) ประเทศฝรั่งเศส เรียนที่ Institut Catholique de Paris เป็นลูกศิษย์ปรัชญาของฌาคส์ มารีแตง (Jacques Maritain 1882-1973) เข้าบวชในคณะดอมินิกันเรียนที่ Le Saulchoir ที่ซึ่งค.พ.ดอมินิก เชอญู (Dominic Chenu) สอนให้พยายามเข้าใจความคิดของอไควนัสตามบรรยากาศของอไควนัสก่อนที่จะประยุกต์สู่ข้อสรุปอื่นๆ และเรียนต่อที่เบลเยียม ทำให้ได้สัมผัสความคิดแนวเมอห์เลอร์ เซเบน ซิลเลอบัคซ์ และเดอ ลีอับก ค.ศ.1930 รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ รู้สึกกระแสเรียกให้ทำงานเพื่อเอกภาพของคริสตจักร จึงมุ่งศึกษาเพื่อการนี้โดยเฉพาะสอนที่ Le Saulchoir ขวนเพื่อนร่วมใจก่อตั้งวารสาร *Unam Sanctam* ให้เป็นเวทีกลางระหว่างคาทอลิกกับโปรเตสแตนต์ ในฉบับปฐมฤกษ์นั้นเองกงการลงบทความ *Chretiens-deunis: Principes d'un oecumenisme catholique*. ปรากฏว่าสำนักวาติกันสมัยนั้นประกาศห้ามมิให้คาทอลิกอ่าน ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 กงการถูกเกณฑ์เป็นทหารและถูกพวกนาซีจับเข้าค่ายกักกัน ลี้ภัยสงครามกลับมาสอนที่เลอโซลคัวร์ตามเดิม พยายามตั้งกลุ่มศึกษาและ

เผยแผ่เทววิทยาใหม่ (the New Theology) ค.ศ.1950 พระสันตะปาปาปาเยสที่ 12 ทรงออกสมณสาร *Humani Generis* ประณามเทววิทยาใหม่ว่ามีอันตรายต่อความเชื่อคาทอลิก ผู้ใหญ่ทางคณะสั่งให้ดสอนอย่างไม่มีกำหนด กองการแก้เหงาด้วยการอ่านและท่องเทียวไปในที่ที่อยากจะไป ค.ศ. 1960 พระสันตะปาปาจอห์นที่ 23 ทรงเรียกไปให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการประชุมสังคายนาและต่อมาทรงตั้งให้เป็นผู้เชี่ยวชาญร่างธรรมนูญเสนอต่อที่ประชุมคู่กับค.พ.เดอ ลีอแบ็ก หลังจากนั้นท่านเขียนทุกอย่างที่อยากจะเขียนเพื่อขยายความสังคายนา ท่านได้ให้สัมภาษณ์ครั้งหนึ่งว่า เสียหายที่พ่อไม่เก่งปรัชญาอย่างค.พ.ราห์เนอร์ (Rahner) จะได้แสดงความรักต่อทุกศาสนา พ่อทำได้แค่แสดงความรักต่อพระศาสนจักรเท่านั้น ความคิดของท่านจะปรากฏเด่นชัดในเรื่องพระศาสนจักรเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ภายใน ส่วนคุณพ่อราห์เนอร์จะขยายผลออกสู่อาณาจักรของพระเจ้า พระสันตะปาปาจอห์นปอลที่ 2 ทรงแต่งตั้งท่านเป็นพระคาร์ดินัลพร้อมกับค.พ.เดอลีอแบ็ก และท่านก็ขอเป็นแค่พระคาร์ดินัลสังฆานุกรคู่กับพระคาร์ดินัลเดอลีอแบ็ก

พระศาสนจักรคือศีลศักดิ์สิทธิ์ของโลก

หลังสังคายนาวาติกันที่ 2 ค.พ.ราห์

เนอร์ได้จัดพิมพ์สารานุกรมเทววิทยาตามจิตราณของสังคายนา เป็นหนังสือ 3 เล่มใหญ่ ให้ชื่อว่า *Sacramentum Mundi* = The Sacrament of the World แปลว่าศีลศักดิ์สิทธิ์ของโลก

พระศาสนจักรไม่ใช่ศีลข้อใหม่ที่เพิ่มขึ้นเป็น 8 ประการ แต่เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์นั่นเอง (the Sacrament Itself) ที่ทำบทบาทเป็น 7 ด้านของศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ หากถือว่าการเท้าน้ำล้างบาปเป็นเครื่องหมายภายนอกซึ่งบ่งถึงการอภัยบาปภายในวิญญาณ ก็จะกล่าวได้ลึกเข้าไปอีกชั้นหนึ่งว่า ศีลล้างบาปเป็นเครื่องหมายภายนอกซึ่งบอกถึงบ่อเกิดนั้นเองของพระหรรษทานคือพระคริสต์ และบ่อเกิดนั้นเองของพระพรคือพระจิตวิญญาณบริสุทธิ์ บทบาทของ 2 บ่อเกิดนี้คือรหัสธรรมล้ำลึกที่ได้เปิดเผยด้วยความรักสูงสุดเพื่อเปิดโอกาสให้มนุษย์จำนวนหนึ่งที่กล้าตัดสินใจรับเชื่อด้วยจิตสำนึกในพระมหากرุณา จึงตอบสนองด้วยการปวารณาตัวว่าพร้อมเป็นเครื่องมือแห่งการประกาศข่าวดีดังกล่าว การมีใจร้อนรนออกประกาศการทำดีโดยไม่หวังผลตอบแทนและไม่เลือกหน้าจึงเป็นเครื่องหมายภายนอกแสดงถึงบ่อเกิดแห่งพลังภายในคือพระศาสนจักรที่มีรหัสธรรมแห่งพระตรีเอกภาพเป็นพลังอยู่พร้อมสรรพตลอดเวลา สมาชิกทุกคนของพระศาสนจักรได้ชื่อว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระกาย

ทิพย์ที่ทรงพลังในการเป็นแสงสว่างส่อง
 นานาชาติให้เข้าใจความหมายแห่งการทำดี
 มีความสุขกับการทำดีและมีกำลังใจ อย่างน้อย
 ก็กำลังใจและเจตนาดีที่จะร่วมมือ ช่วยเหลือ
 และส่งเสริมให้พี่น้องต่างศาสนาได้ทำตาม
 วิถีทางของเขาแต่ละคน รักเขาตามความ
 เป็นจริงของเขา โดยไม่ต้องหวังผลตอบแทน
 ใดๆ จากเขา ไม่เพียงมีแม้แต่ความปรารถนา
 จะชักชวนมาเข้าในพระศาสนจักรเพราะการ
 เข้ามาเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรนั้นต้อง
 ถือว่ามีกระแสเรียกเป็นส่วนหนึ่งของพระ
 ศาสนจักรที่เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ของโลก คือ
 ต้องมีกระแสเรียกที่จะบริการผู้อื่นในนามของ
 พระกายทิพย์อันมีพระเยซูเจ้าเป็นศีรษะ มี
 พระจิตวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสมอง และมี
 แม้พระเป็นหัวใจสูบฉีดโลหิต ใครที่อยาก
 ทำดีเฉพาะตัว ยังไม่ชอบอุทิศตนเพื่อคนอื่น
 เลย หวังแต่จะรับบริการ ไม่มีอารมณ์จะเสีย
 สละเพื่อใครทั้งสิ้น เขาไม่มีคุณสมบัติพอที่
 จะเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ของโลก ควรให้เขาเป็น
 คนดีในสภาพของพลเมืองในอาณาจักรของ
 พระเจ้าไปก่อนจะดีกว่า ให้เขาได้มีโอกาส
 ฝึกฝนความเสียสละจนอยู่ตัวเสียก่อน จึง
 ค่อยเชิญเข้ามาเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ในพระ
 ศาสนจักร จะเหมาะสมมากกว่าและสง่างาม
 มากกว่า เพราะศีลศักดิ์สิทธิ์คือบริการโดยไม่
 หวังผลตอบแทน ส่วนประชากรคือผู้รับ
 บริการดังกล่าว

อาณาจักรของพระเจ้า

ในพระศาสนจักรที่เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์
 มีแต่ผู้บริการเพียงอย่างเดียว บริการกันและ
 กันและบริการนอกพระศาสนจักรทุกรูปแบบ
 ใครเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรโดยศีลล้าง
 บาปแล้วไม่คิดจะบริการด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งย่อม
 ถือว่าผิดหน้าที่ ส่วนในอาณาจักรของ
 พระเจ้านั้นมีทั้งผู้บริการและรับบริการ ดังนั้น
 พระศาสนจักรจึงเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักร
 ของพระเจ้าด้วย พระศาสนจักรควรมีส่วน
 แทรกอยู่ทั่วไปเพื่อคอยบริการทุกโอกาส
 ที่ปรากฏให้เห็น

อาณาจักรแห่งสวรรค์คือกลุ่มคนทำดี
 พระเจ้าคือองค์ความดี ที่ใดมีคนทำดีที่นั่นมี
 พระเจ้าผู้ทรงประสงค์ประทับอยู่ทั่วไปเพื่อ
 สนับสนุนให้กำลังใจแก่ผู้ทำดีแม้เขาจะไม่รู้และ
 ไม่เชื่อถึงพระองค์เลยก็ตาม ดังที่พระเยซูเจ้า
 ทรงรับรองไว้โดยทรงชมเชยว่าแม้จะไม่รู้จัก
 พระองค์ แต่พระองค์รู้จักเขา การทำดีใน
 อาณาจักรของพระเจ้าจึงได้แก่ผู้ทำดีโดยตั้งใจ
 ผูกมัดตัวเองในฐานะเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่
 ทำดีโดยไม่พิจารณาผูกมัดทำดีตามหน้าที่
 ของศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร เขาทำดี
 ในอาณาจักรของพระเจ้า แต่ไม่ใช่ในพระ
 ศาสนจักร พระสังคายนากล่าวถึงเรื่องนี้ใน
Lumen Gentium และ *Ad Gentes*

อาณาจักรแห่งโลกนี้

มีบางคนที่ไม่เคยคิดจะเสียสละหรือยอมเสียเปรียบให้แก่ผู้ใดเลย เขาอาจจะสร้างทำดีในบางครั้งเพื่อตอบดาคนไม่รู้เท่าทันจะได้หาประโยชน์ใส่ตนให้มากขึ้นและถนัดขึ้น เขาอยู่ในอาณาจักรแห่งโลกนี้เต็มร้อย เขาสังกัดกลุ่มที่จะได้ยินพระเยซูเจ้าตรัสในวันพิพากษาว่า “เราไม่รู้จักเจ้า” ตรงกันข้ามใครอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า แม้เขาไม่รู้จักพระองค์ พระองค์ไม่มีวันจะทิ้งเขา ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตามที่ พระสังคายนากล่าวถึงเรื่องนี้ใน *Nostra Aetate*

สังคายนาวาติกันที่ 2. *Lumen Gentium*.

สังคายนาวาติกันที่ 2. *Ad Gentes*.

สังคายนาวาติกันที่ 2. *Nostra Aetate*.

Eliade, Mircea, ed. *The Encyclopedia of Religion*. New York: Macmillan, 1987.

O'Donnell, Christopher. *Ecclesia*. Collegeville, Minnesota, The Liturgical Press, 1992.

สรุป

ทุกท่านที่ได้รับศีลล้างบาป ท่านปวารณาตัวเป็นผู้รับใช้ในฐานะศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร ท่านเป็นนักบวชเต็มตัวตามนิยามของราชบัณฑิตยสถานไทย ท่านเป็นนักบวชของศาสนาคริสต์ไปจนตาย บางครั้งท่านอาจจะทรมานต่อคำปวารณา แต่ท่านมีสิทธิ์สำนึกผิดกลับใจได้เสมอ บางท่านอาจรับศีลบวชซึ่งแต่งตั้งให้ท่านมีตำแหน่งและมีอำนาจโดยไม่ขึ้นกับการปวารณาตัว เช่น ท่านที่ได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ ท่านมีอำนาจประกอบพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ ไม่ว่าท่านจะเป็นคนเลวสักปานใด ท่านประกอบพิธีมิสซาก็เป็นมิสซาอยู่วันยังค่ำ

การบวชกับการรับศีลบวชจึงต่างกันด้วยประการฉะนี้ ดังนั้นนักบวชด้วยความสมัครใจกับนักบวชโดยการแต่งตั้งให้มีตำแหน่งตามศีลบวชก็ต่างกันด้วยนัยยะเดียวกันแล

บรรณานุกรม

ชีวิตนักบวช...

คือชีวิตที่เป็นของพระเจ้าแล้วจนสุดกู่

[มนต์ชีวิตนักบวช]

บาทหลวงปรีชา ธรรมนิยม

ทุกๆ วันที่ 2 ของเดือนกุมภาพันธ์ โอกาสฉลองโอกาสการถวายพระกุมารใน พระวิหาร พระศาสนจักรเชื้อเชิญให้คริสต ศาสนิกชนขอบคุณพระเจ้าและภาวนาให้ ผู้อยู่ในชีวิตที่ถวายแล้ว (consecrated life) สะท้อนถึงการที่เราต้องพยายาม มอบถวายตัวเราแต่พระเจ้าให้เข้มข้นขึ้น

ทุกวัน และในวันที่ 29 พฤศจิกายน 2014 องค์พระสันตะปาปา ฟรันซิส ได้ ประกาศต่อหน้าบรรดาอธิการใหญ่ของ สถาบันผู้ถวายตัวแล้วกว่า 120 ท่าน ประกาศให้ปี 2015 เป็นปีของผู้ถวายตัว แล้ว (ในภาษาไทยใช้คำว่า “ปีนักบวช”)

บาทหลวงสังกัดคณะธรรมทูตแห่งมารีนิรมล (O.M.I.)

คำว่า “นักบวช” ที่เราใช้อยู่ปัจจุบัน ในภาษาไทย ยังมีความหมายที่ไม่ ‘อึม’ ตัว บทความนี้ไม่ขอลกเถียงเรื่องภาษาแต่ ใครขอเขียนเป็นเชิงประวัติพร้อมความหมาย แบบง่ายๆ ของการดำเนินชีวิตนี้ และขอ อนุญาตใช้ศัพท์ “ผู้ถวายตัวแล้ว (consecrated)” แทนคำว่านักบวชซึ่งแฝง/ซ่อน เร้นอย่างสับสนนิดหน่อยอยู่

ในคำว่าถวายตัวแล้ว ขออนุญาตสรุป กฎหมายของพระศาสนจักรที่เขียนไว้ว่า “คริสตศาสนิกชน (ในโครงสร้างที่แลเห็นได้) มีผู้ที่มิศักดิ์เป็นศาสนบริกรศักดิ์สิทธิ์ (clerics) และมีผู้ที่มิศักดิ์เป็นฆราวาส (laity) [...] จากทั้งสองกลุ่ม ยังมีคริสตศาสนิกชน ผู้ถวายตนแด่พระเจ้าในลักษณะพิเศษ [...] ตามคำแนะนำแห่งพระวรสาร และพระ ศาสนจักรรับรอง [...] แม้สถานภาพของ พวกเขา มิได้เป็นส่วนของฐานันดรศักดิ์ของ พระศาสนจักร ก็ถือว่ามีส่วนเช่นกันในชีวิต และความศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร” (เทียบกฎหมายพระศาสนจักร มาตรา 204 ถึง 207)

สังคายนาวาติกันที่ 2 ได้กล่าวว่าเป็น ประจักษ์ “พรประการหนึ่งของพระเจ้าที่พระ ศาสนจักรได้รับมาจากองค์เจ้าเหนือหัวเยซู คริสต์ (Lord Jesus-Christ) และพระ ศาสนจักรได้เก็บรักษาพรนี้ไว้อย่างสัตย์ซื่อ” (L.G. 43) พรประการนี้ เป็นพรของพระ

เจ้าที่พระองค์ทรงประทานให้เปล่าๆ (เทียบ L.G. ข้อ 43)

เป็นพยานถึงองค์พระคริสต์ผู้กลับคืนพระ ชนมชีพในโลกที่เดินตามกาลเวลา

ในโลกโบราณของกรีกและโรมัน การ มอบตัวตนของสตรีแด่พระเจ้าในความโศค บริสุทธิถือว่าเป็นสิ่งผิดปรกติและไม่เป็นที่ ยอมรับ ในโลกของชาวยิว สตรีต้องแต่งงาน และมีลูก ถ้ามีลูกผู้ชายยิ่งดี เพื่อสามารถ สืบสานวงศ์ตระกูล เป็นไปไม่ได้ที่สตรีจะอยู่ เป็นโสด สำหรับสตรีที่แต่งงานแล้ว การไม่ สามารถให้บุตรได้ ถือว่าทั้งเป็นการขายหน้า ทั้งเป็นการสาปแช่งของพระเจ้า

ทุกอย่างได้เปลี่ยนไปพร้อมกับองค์พระ เยชูและพระแม่พรหมจารีมารี องค์พระเยซู ทรงเป็นโศคบริสุทธิด้วยมอบถวายอันสุดตัว แด่พระบิดาเจ้าและแก่มวลมนุษย พระแม่ มารีได้ถวายตัวแด่พระเจ้าและตั้งใจถือพรหม จรรย์อยู่ก่อนแล้ว และนี่คือที่มาของคำแย้ง ของพระแม่มารีต่อทูตสวรรค์ “เหตุการณ์นี้ จะเป็นไปได้อย่างไร เพราะข้าพเจ้าตั้งใจถือ พรหมจรรย์”

เมื่ออ่านจากพระวรสาร ไม่มีอะไรเลย ที่บ่งชี้ให้คาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่าจะมีกลุ่ม สตรีและบุรุษในบรรดาศาสนิกษย์ที่รวมตัวกัน เพื่อดำเนินชีวิตตามข้อเรียกร้อง/คำแนะนำ เหล่านี้ที่มีอยู่ในพระวรสาร แต่นักคิดเป่า

หมาย คือ ทุกคนสุดแล้วแต่สภาพการณ์
ของชีวิต

กระนั้นก็ดี ชีวิตผู้ถวายเป็นแล้วได้
ปรากฏขึ้นมาเองในช่วงแรกๆ ของประวัติ
พระศาสนจักร โดยอยู่ภายใต้แรงบันดาลใจ
อันลุ่มลึกจากพลังขององค์พระจิต ที่จะ
ติดตามองค์พระคริสต์ ผู้ถวายเป็นแล้วทั้ง
หญิงและชายได้มีบทบาทอันสำคัญใน
ประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักร แต่หาได้
ขึ้น/เป็นของโครงสร้างด้านฐานันดรศักดิ์ของ
พระศาสนจักรไม่ แนวดำเนินชีวิตที่ถวายเป็น
แล้วนี้เป็นเสมือน “เครื่องเตือนความทรงจำ
อันทรงชีวิต และเป็นปัจจุบันของพระวรสาร”

เครื่องเตือนความทรงจำนี้ปรากฏมาใน
ลักษณะหลากหลายของกลุ่มชีวิตรวม ที่เกิด
ขึ้นตลอดประวัติศาสตร์พระศาสนจักร จาก
พยานชีวิตของประชากรของพระเจ้า และพร
พิเศษที่องค์พระจิตได้ทรงทำให้เกิดขึ้น ชีวิต
ผู้ถวายเป็นแล้วจึงเป็นเสมือนการตอบรับต่อ
การทำทนาย/ข้อเรียกร้อง (Challenges)
ตามแบบพระวรสารในสมัยนั้นๆ เหมือนเป็น
พร/ของขวัญของพระเจ้าที่ทรงประทานแก่
พระศาสนจักรของพระองค์

พยานชีวิตที่โดดเด่น คือกลุ่มผู้
บำเพ็ญงานและบรรดาพรหมจารีของ
ศตวรรษแรกๆ ในวรรณกรรมชิ้นหนึ่งของ
กลุ่มคริสตศาสนิกชนรุ่นแรกๆ มีเขียนไว้
ดังนี้ “มีหลายคน..... ทั้งชายและหญิงที่

เจริญชีวิตโสดบริสุทธิ์จนเฒ่าชราในความหวัง
ที่จะสามารถสนิทแนบแน่นกับพระเจ้ายิ่ง
ขึ้น” (Athénagore) วรรณกรรมชิ้นนี้เป็น
ของศตวรรษที่ 2

ดังนั้นจะเห็นได้ว่ามีคริสตศาสนิกชนทั้ง
หญิงและชาย ได้เลือกเจริญชีวิตอย่างแน่วแน่
ในความโสดบริสุทธิ์เพื่อพระอาณาจักรของ
พระเจ้า พวกเขายังมีได้เจริญชีวิตเป็น กลุ่ม
ชีวิตรวม แต่การตัดสินใจอย่างแน่วแน่เป็นที่
รู้กันทุกคน

ในการจัดระเบียบชีวิตของตนดังนี้
พวกเขาตระหนักถึงการเป็นพยานในห้อง
พระคริสต์ผู้กลับคืนชีพ เพราะไม่มีใครอุทิศ
ชีวิตและหัวใจของตนแก่คนที่ตายแล้ว

องค์พระคริสต์ได้กลายเป็นความรัก
ครั้งแรกและหนึ่งเดียวของพวกเขา ก็เพราะ
ว่าพระองค์ยังทรงพระชนม์ชีพอยู่ พระคริสต์
จึงเป็นเหตุผลเดียวในการติดตามพระองค์
และชีวิตของพวกเขา ก็เต็มเปี่ยมด้วยการ
ประทับอยู่และด้วยความอุดมขององค์พระจิต

ในความหมายและมุมมองนี้เอง พวก
เขาร่วมแบ่งปันความเชื่อมั่นใจ (Conviction)
รอคอยวันที่องค์พระคริสต์จะรวบรวม
ทุกสิ่งและทุกคนในพระองค์ด้วยความหวัง
ไว้ใจ เลือกดำเนินชีวิตฉันพี่น้อง

ในคำสอนของ น.เปาโล (เทียบ 1
โครินธ์ 7 โดยเฉพาะข้อ 38) ดูเหมือน
ว่าการ เลือกถือโสดเป็นประการแสดง

ออกและการเรียกร้องของอิสราเอลแบบ
คริสตชน คริสตศาสนิกชนเป็นไทโดยการ
ปฏิเสธความยินดีของการมีครอบครัว เพื่อ
อุทิศตนอย่างมีอิสระมากกว่าในการภาวนา
ในการศึกษาพระคัมภีร์ ในการปฏิบัติความ
รักเพื่อแผ่ (Charity) กับคนยากจนและคน
เจ็บป่วย

อย่างไรก็ตาม การเลือกไม่แต่งงานนี้
ได้ผ่านวิวัฒนาการมากมายตามกาลเวลา จน
บางครั้งกลายเป็นการบิดเบือนแรงจูงใจแรก
ของบรรดาคริสตศาสนิกชนกลุ่มแรก จึง
จำเป็นที่เราต้องอิงเสมอกับอุดมการณ์ตาม
แบบพระวรสารนี้ เมื่อเราต้องการเข้าใจ และ
ปกป้องความหมายของการเลือกแรกในการ
ดำเนินชีวิตของผู้ถวายตัวแล้วได้ นั่นคือ
ถือสัตบริสุทธิเพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้า

พระวรสาร ณ ทะเลทราย

แต่แรกเริ่ม คีลจุ่ม/คีลล้างบาป เคย
เป็นการเลือกอย่างเด็ดเดี่ยวของผู้สมัครใจใน
ศตวรรษแรก เพราะเป็นการเลือกที่พาให้เข้า
ใกล้กับธรรมล้ำลึกมากที่สุด อันได้แก่การ
ตายต่อโลกอันเลวร้ายเพื่อเกิดในความใหม่
แห่งองค์พระคริสต์ เมื่อคีลจุ่ม/คีลล้างบาป
ได้กลายเป็นศาสนาประจำจักรวรรดิ เป็น
กิจกรรมด้านสังคมไป คริสตศาสนิกชนจึงมา
จากสายเลือดการเกิด แทนการมาจากการ
เปลี่ยนจิตใจ/กลับใจ (Conversion) คริสต

ศาสนิกชนจึงต้องปรับเปลี่ยนการเปลี่ยนจิตใจเข้า
ในชีวิตของพระศาสนจักรที่มีแนวโน้มตาม
แบบพระวรสารอ่อนกำลังลง

ด้วยเหตุนี้จึงเกิดความคิดที่ต้อง
ตัดขาดจากโลกแบบนี้ เพื่อไปเจริญชีวิตตาม
แบบ พระวรสารอย่างผุดผ่องและเข้มข้นใน
ที่อื่น

นี่คือที่มาของกระแสเรียกของนักบุญ
อันตน และบรรดานักพรต (Monks/ Her-
mits) รุ่นแรก ผู้ได้กลับมาใช้ชีวิตคริสต
ศาสนิกชนตรงตามคุณลักษณะของคีลจุ่ม/
คีลล้างบาป นั่นคือ ตัดขาดจากโลกเก่าเพื่อ
มีชีวิตใหม่ในองค์พระคริสต์ เพื่อทำให้เกิด
กลับคืนสภาพความเต็มดั้งเดิม

นักบุญอันตน (Anthony) เป็นชาวนา
หมู่ชาวอียิปต์ ได้รับแรงบันดาลใจให้ดำเนิน

ชีวิตอย่างจริงจังตามข้อเรียกร้อง/คำแนะนำ
ของพระวรสารที่ตนได้ยินพระวาจาตรัสว่า

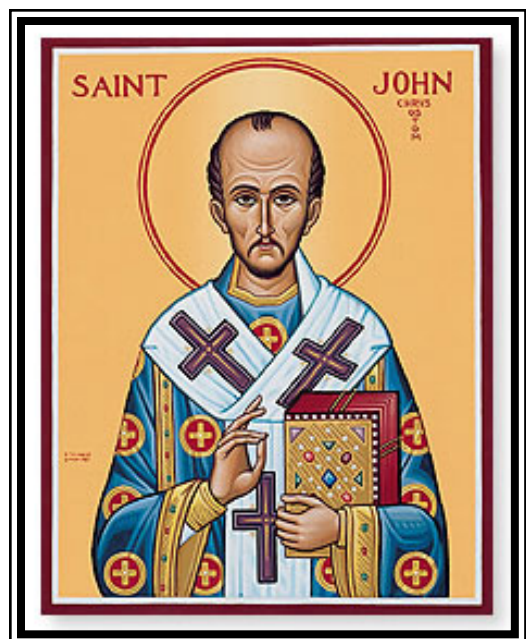
“ถ้าเธอต้องการเป็นผู้ครบครัน จง
ไปขายทรัพย์สมบัติทั้งหมด แล้วตามเรา
มา” ท่านจึงได้ขายทุกสิ่ง ไปดำเนินชีวิต
อย่างยากจนอย่างไม่ชักแวกกับสิ่งใดเลย ใน
ความเรียบง่าย ปฏิบัติวินัยอย่างเข้มงวด ใน
เวลาเดียวกัน ก็ใช้เวลาให้กำลังใจผู้ที่มาขอคำ
แนะนำ หรือที่ปรารถนาจะติดตามแบบอย่าง
ของท่าน

เริ่มต้นอยู่อย่างโดดเดี่ยว บรรดา
นักพรตเหล่านี้ ได้รวมตัวกันโดยเร็วเป็นกลุ่ม
ชีวิตรวมเพื่อสามารถดำเนินชีวิตตามแบบ
พระวรสารในขอบข่ายของความรักเพื่อแผ่
เป่าหมายหลัก คือ หนีโลกเพื่อไปอยู่ใน
ทะเลทราย เป็นองค์ประกอบที่เห็นได้เด่นชัด
ที่สุด แต่มิใช่สำคัญที่สุด ตรงนี้เราอยู่จุด
ใจกลางของกระแสเรียกของนักพรต และเรา
กำลังแต่ละสิ่งที่เหลือ เป็นฐานรองรับชีวิตผู้
ถวายตัวแล้วทุกรูปแบบ

การตัดขาดนี้ คือการตัดขาดจาก
ชีวิตแห่งความบาป โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัด
จากชีวิตคริสตศาสนิกชนที่ลุ่มๆ ดอนๆ
ตัดสินใจออกไปใช้ชีวิตกับอะไรใหม่ อาทิ
ในทะเลทราย แทรกตัวเข้าอยู่ท่ามกลางคน
ยากไร้ คนเจ็บป่วย คนนอกสังคม ท่ามกลาง
ชนวัฒนธรรมอื่น อารยธรรมอื่น
กระทำอย่างถาวรโดยไม่คืนค่า ส่วนการ

เปลี่ยนจิตใจ/กลับใจนั้นจะเป็นการตัดขาด
จริงๆ ก็เพื่อสามารถหันเหตนเองอย่าง
สมัครใจและอย่างหมดใจไปสู่องค์พระ
คริสต์ ชีวิตผู้ถวายตัวแล้วทุกชีวิต คือ
การเปลี่ยนจิตใจ/กลับใจสู่พระวรสาร ชีวิตนี้
รุ่งเรืองอย่างน่าอัศจรรย์ในทั่วคริสตจักร
ระหว่างศตวรรษที่ 4 และ 5 ทั้งในโลก
ตะวันออกและในโลกตะวันตก บ่งชี้อย่างดี
ถึงความจำเป็นของการเปลี่ยนจิตใจ/กลับใจ
ที่ต้องช่วยผลักดันให้เป็นจริงในพระศาสนจักร
ในเวลานั้น

นักบุญยอห์น คริสโตสโตม (JOHN
CHRYSOSTOME = ผู้ได้ชื่อว่าเป็น
‘สาริกาลิ้นทอง’) ได้เคยตั้งคำถามว่า “เพื่อ
เป็นคริสตศาสนิกชนที่แท้จริง ศักดิ์สิทธิ์
จำเป็นด้วยหรือที่ต้องเป็นนักพรต?” แม้ได้มี
คำตอบที่ไม่เกิดความสงสัยอันใดว่าไม่ใช่แบบ

นั้น แต่ชีวิตนักพรตได้มีอิทธิพลอย่างมากใน ศตวรรษที่ 4 และ 5 จนความคิดนี้ได้ฝัง รากลึกในวิถีคิดของคริสตศาสนิกชนว่าการ เรียกไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ สวงวนไว้แก่ผู้ที่ได้ เลือกชีวิต ที่ได้เรียกต่อมาภายหลังว่า “สถานภาพของความครบครัน”

เทววิทยาของสถานภาพความครบครัน (STATE OF PERFECTION)

โดยทั่วไปชีวิตนักพรตใช้กฎระเบียบ ของนักบุญ เบนเนดิกต์ (Benedict) โดยมี ธรรมเนียมของแต่ละคณะเป็นแนวทางให้การ ปฏิบัติอย่างละเอียดขึ้น ในอดีตกาลชีวิต ผู้ถวายตัวแล้วดำเนินเป็นเวลานานใน ขอบข่าย/ในกรอบของชีวิตนักพรต ต่อมาได้ มีพัฒนาการรวมชีวิตนักพรตแบบโดดเดี่ยว เข้ากับชีวิตนักพรตที่อยู่เป็นกลุ่ม โดยเน้น ชีวิตสันโดษและความสัมพันธ์อันเรียบง่ายกับ พระเจ้า

ในช่วงศตวรรษที่ 11 ถึง 13 ชีวิต ผู้ถวายตัวแล้วได้แปรเปลี่ยนไปอย่างมาก เวลานั้นเองที่บรรดานักเทวศาสตร์และนัก กฎหมายของพระศาสนจักรพยายามกำหนด กฎให้แก่ชีวิตผู้ถวายตัวแล้ว เพื่อเป็นเกณฑ์ ที่มั่นคงรองรับการตัดสินใจของพระศาสนจักร

เมื่อเราวิเคราะห์ความเป็นจริงข้อนี้ อย่างจริงจัง เราก็เห็นว่าชีวิตผู้ถวายตัวแล้ว ประกอบเป็นสถานภาพชีวิตสถานภาพหนึ่ง

เป็นการดำเนินชีวิตแน่นอนแบบหนึ่ง มี กฎหมายในปกครองเป็นที่รับรู้และยอมรับจาก พระศาสนจักร และจากผู้มีอำนาจทางบ้าน เมืองของเวลานั้นๆ

มีความเคยชินมานานในการบอก คุณลักษณะสถานภาพชีวิตแบบนี้ จากการ ปฏิบัติข้อแนะนำตามพระวรสาร 3 ข้อ คือ ความยากจน ความโศดบริสุทธฺิ ความนอบ น้อม คิดกันและยอมรับรู้ว่านี่คือเสียงเรียก ขององค์พระคริสต์

มีการอ้างอิงถึงการเรียกขององค์พระ เยซูที่ตรัสกับหนุ่มเศรฐฐิ (มัทธิว 19 : 16...) ที่แสดงออกมาเป็นรูปธรรมในพยาน ชีวิตของน.พรันซีอย่างในปัจจุบัน มีการ อ้างถึงเนื้อความจากพระวรสารอีกตอน ตาม คำเล่าของน.มัทธิว ที่กล่าวถึงผู้ที่เลือกไม่ แต่งงานเพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้า (มัทธิว 19:12) ดูเหมือนว่าการเชิญนี้มีถึง บางคนเท่านั้น

มีการกล่าวเช่นกันว่า “ข้อแนะนำเหล่านี้” เข้มงวดสำหรับผู้ที่ยอมรับไปปฏิบัติ มีความ เด็ดขาดที่พระวรสารเรียกร้องผู้ถวายตัวแล้ว ให้เป็นพยานชีวิตนี้อย่างเป็นพิเศษ และดู เหมือนเป็นข้อบังคับสำหรับทุกคนด้วยซ้ำไป

ดูกันจริงๆ แล้ว การเน้นมุ่งอยู่ที่ 3 แนวดำเนินชีวิต นั่นคือ ความยากจน ความโศดบริสุทธฺิ ความนอบน้อมเกิดจาก ประสบการณ์ชีวิตที่ลุ่มลึกกว่าข้อแนะนำตาม

พระวรสาร เพราะการปฏิญาณตนเป็นผู้ถวายตัวแล้ว ต้องมุ่งสู่การเปลี่ยนจิตใจ/กลับใจเหมือนทำให้ศีลจุ่ม/ศีลล้างบาปเป็นปัจจุบันเสมอ การปฏิญาณตนเป็นผู้ถวายตัวแล้วจึงเข้าไปและต้องส่วนที่จำเป็นและสำคัญของชีวิตมนุษย์ได้ ในเวลาเดียวกันไม่ควรตีกรอบชีวิตผู้ถวายตัวแล้วไว้ในข้อปฏิญาณ 3 ข้อนี้เท่านั้น เพราะอาจทำให้ห่างไกลจากต้นกำเนิดของแผนดำเนินชีวิตตามแบบพระวรสาร และเราไม่ควรลืมว่าความศักดิ์สิทธิ์เป็นผลงานขององค์พระจิตในตัวเรา สิ่งนี้เป็นจริงในทุกสถานการณ์แวดล้อม แม้ในสถานการณ์แวดล้อมที่แปดเปื้อนไปด้วยบาปของโลก

สำหรับผู้ที่ต้องรับเสียงเรียกนี้ หมายถึงการต้องไปให้ไกลอีก รักมากขึ้นเจริญชีวิตของการรับใช้ที่เข้มข้นขึ้น ให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยไม่ถือว่าตนดีกว่าคนอื่น

สถานภาพของความครบครันสถานภาพหนึ่งของผู้ถวายตัวแล้ว ชี้นั้นเป็นอย่างมากถึงกระแสนเรียกร้องให้เป็นความทรงจำของพระวรสารในพระศาสนจักร คอยเตือนทุกคนให้รำลึกเสมอว่าพระวรสารคือกฎเกณฑ์ดำเนินชีวิตที่ต้องเลือกกระทำให้เป็นรูปธรรมจริงๆ เพราะจงใจเลือก

พูดถึงสถานภาพแห่งความครบครันดูเหมือนเป็นการตัดผู้ถวายตัวแล้วออกจากประชากรทั้งหมดที่ได้รับเรียกไปสู่ความ

ศักดิ์สิทธิ์ ในเวลาเดียวกันก็ชี้ให้เห็นแนวคิดที่ว่า พัฒนาการฝ่ายธรรมจิตของผู้ที่ได้รับศีลจุ่ม/ศีลล้างบาปต้องผ่านการเลือกสถานภาพ ของความครบครัน

เทววิทยานี้ได้เป็นแรงบันดาลใจในเอกสารทางการของพระศาสนจักรจนถึงสังคายนาวาติกันที่ 2

สังคายนาวาติกันที่ 2 และการฟื้นฟูชีวิตผู้ถวายตัวแล้ว

สังคายนาวาติกันที่ 2 ได้เป็นประจักษ์พระพรที่เอื้ออำนวยให้การไปพบกับโลกใหม่เป็นจริงได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น กล่าวคือ นำชีวิตผู้ถวายตัวแล้วให้เข้าไปอยู่ ใจกลางเสียง ร้องเรียกทุกคนให้ไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ สังคายนาได้ตัดเทวศาสตร์ของสถานภาพอันครบครันออกไป จะมีก็แต่ผู้รับศีลจุ่ม/ศีลล้างบาป และทุกคนได้รับเรียกให้ดำเนินชีวิต ในภารกิจสามประการขององค์พระคริสต คือ พระสงฆ์ ประกาศ และกษัตริย์

ความแตกต่างจึงอยู่ในระดับกระแสเรียกเฉพาะ และวิถีดำเนินชีวิต โดยได้รับเรียกเช่นกันให้เจริญชีวิต “ครบครันดังพระบิดาเจ้าเป็นผู้ครบครัน” เป็นพยานชีวิตที่พูดถึงข่าวดี ดังนั้นจึงเป็นการฟื้นฟูเอกภาพของกระแสเรียกผู้ถวายตัวแล้ว (ที่เคยชอบแยกกัน ระหว่างกลุ่มดำเนินชีวิตแบบเพ่งพินิจ -Contemplative กับกลุ่มที่ดำเนิน

ชีวิตในกิจกรรมในโลกกว้าง--Active) เป็น พยานชีวิตนี้มอบให้องค์พระเยซูผู้กลับคืน พระชนม์ชีพเป็น “สักการบูชาฝ่ายธรรมจิต”

ดังนั้น ความยากจนได้รับการมองว่า เป็นการทํานายถึงโลกที่มนุษย์ได้รับการ ปลดปล่อยจากการกดขี่อย่างทรราชย์ของการ มี กลายเป็นโลกที่การแบ่งปันสำคัญกว่า การกอบโกย โลกที่คนยากไร้พบศักดิ์ศรีของตนอาศัยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันแบบที่ แบบน้อง ข้อปฏิญาณแห่งความโศกปริสุทธิ ต้องการเป็นผู้สร้างความสัมพันธ์ใหม่ เปิด ตัวต่อการให้เปล่าๆ ให้ความรักตามภาพ ลักษณะของความสัมพันธ์ต่างๆ ขององค์พระ เยซู ความนอบน้อมกลายเป็นการทูลเทศน์ อย่างรับผิดชอบต่อการกิจกรรมทูต กระทำ ไปด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับผู้อื่น ความนอบน้อมนี้วาดภาพแผนการดำเนิน ชีวิตอันให้อิสราภาพของพระวรสาร นำเข้า ร่วมกับพระประสงค์ขององค์พระบุตร ผู้ กระทำการทุกอย่างสำเร็จตามพระประสงค์ ของพระบิดาเจ้า

ลังคายนานำชีวิตผู้ถวายเป็นแล้วเข้า ในพระศาสนจักรอย่างถูกต้องถูกทาง นอก เหนือจากการให้บริการ จากการกระทำ การกิจให้สำเร็จแล้ว ชีวิตนี้ยังเป็นแบ่งเชื้อ แห่งพระวรสาร อาจกล่าวได้ว่าเป็น “เครื่อง เตือนให้รำลึกถึงพระวรสาร” ในพระ ศาสนจักร ผู้ปรารภนาให้ทุกคนรู้ว่าตนเป็น เครื่องมือและเครื่องหมาย (Sacrament)

แห่งความรอดพ้นในองค์พระเยซูคริสต์

ข้อปฏิญาณ

พูดตามเนื้อแท้แล้ว ชีวิตผู้ถวายเป็น แล้วมิได้อยู่แค่ในกรอบของข้อปฏิญาณ 3 ข้อ เท่านั้น แม้ข้อปฏิญาณเหล่านี้จะเป็นการ ผูกพันตน/การทูลเทศน์ที่สำคัญยิ่งก็ตาม เพราะชีวิตผู้ถวายเป็นแล้วเป็นแผนดำเนิน ชีวิตตามพระวรสาร อันมีลักษณะแท้ของ ตน ข้อปฏิญาณนั้นปรากฏมาในภายหลัง ประจักษ์การเลือกที่จำเป็นเพื่อยืนยันความเป็น จริงของแผนดำเนินชีวิตนี้ แต่ถ้าธรรม ประเพณีคริสต์เก็บรักษาและให้ความสำคัญ พิเศษ ก็เพราะข้อปฏิญาณนี้ถ่ายทอดอย่างดี ถึงเจตนารมณ์ของพระวรสาร ว่าเราไม่หลุด อดอะไรที่สำคัญ ในการมอบถวายชีวิตของ เราแด่องค์พระคริสต์

ความยากจน

เป็นคำจากน.ฟรันซิสแห่งอัสซีซี เป็น ข้อปฏิญาณที่สร้างความยุ่งยากมิใช่น้อย โดย ทัวไปความยากจนถือว่าเป็นความแร้นแค้น เท่ากับว่าด้อยพัฒนา ซึ่งเคยทำให้มนุษย์ถูกเหยียดหยามตกต่ำมาแล้ว จึงเป็นความเลวร้าย ที่ต้องขจัดไปให้หมด เราต้องเผชิญหน้ากับ มัน ไม่มีความสุขแห่งความยากจน แต่มี ความสุขแท้แก่ผู้ยากจน

ติดตามองค์พระคริสต์ผู้ยากจน คือ การติดตามพระองค์ในการถ่อมพระองค์ลงมาเป็นมนุษย์ (Kénose) ด้วยความรักในการสละพระองค์จนหมดสิ้น

“แม้ว่าพระองค์ทรงมีธรรมชาติพระเจ้า พระองค์ก็ได้ทรงถือว่าศักดิ์ศรีเสมอ พระเจ้านั้นเป็นสิทธิที่ต้องหวงแหน แต่ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น เพื่อทรงรับสภาพจุฬาทาส กลายเป็นมนุษย์ดุจเรา” (ฟิลิปปี 2:6-7)

องค์พระคริสต์ยากจนในการตัดใจอย่างถอนรากถอนโคนจากทุกสิ่งที่หาใช่พระอาณาจักรของพระเจ้า

ชีวิตผู้ถวายเป็นแล้วที่เรียบง่ายโดยสมัครใจ จึงปฏิเสธที่จะเป็นเจ้าของในสิ่งของต่างๆ มีความพร้อมเสมอในภารกิจของพระศาสนจักรโดยมิได้หวังหลักประกันทางด้านวัตถุ เป็นพยานถึงอิสรภาพที่องค์พระเยซูทรงมีเมื่อเผชิญกับการมีและอำนาจ

องค์พระเยซูแบ่งปันทุกอย่างกับสานุศิษย์ กลุ่มผู้ถวายเป็นแล้วที่เจริญชีวิตทุกวันในการแบ่งปัน ก็เปรียบเสมือนผู้ช่วยให้มรดกแห่งการแบ่งปันที่องค์พระเยซูได้ทรงมอบไว้ให้ยืดยาวนานต่อไป ติดตามพระองค์ผู้ยากจน คือติดตามพระองค์โดยเป็นผู้รับใช้ เสียสละตามแบบพระวรสารด้วยการพยายามปฏิเสธที่จะเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติ สิ่งที่เรามีหรือหามาได้มิใช่เพื่อกักตุนให้ร่ำรวยมากขึ้น แต่เพื่อสามารถแจกจ่ายแบ่งปัน

เจตนารมณ์นี้ยังสามารถแสดงออกได้ด้วยความพร้อมรับภารกิจใหม่ โดยมิหวังว่าจะต้องมีเครื่องอำนวยความสะดวกเสมอไป แต่โดยมอบความไว้วางใจในพระเจ้า ผู้ทรงช่วยในกิจการที่กำลังปฏิบัติอยู่เพื่อพระองค์

การแบ่งปันแบบพระวรสารจะเป็นจริงต้องผ่านเลยจากสมาชิกของกลุ่มไปสู่การแบ่งปันกับคนยากจน อันเป็นที่พรรณาสุดท้ายที่ผู้ถวายเป็นแล้วต้องคอยตรวจสอบอยู่เสมอ นั่นคือการเลือกคนยากจนก่อนอื่น

สภาพการณ์แวดล้อมปัจจุบันทำให้การเลือกๆ นี้ต้องเปลี่ยนทิศทาง เพื่อสามารถสัตย์ซื่อต่อเจตนารมณ์ไว้ คือ มีส่วนร่วมจริงในการต่อสู้กับพิธีการต่างๆ ที่กีดกันและทำลายศักดิ์ศรีของมนุษย์ เพื่อช่วยเหลือพวกเขา อยู่ท่ามกลางพวกเขา ผู้กับพวกเขาเพื่อศักดิ์ศรีของพวกเขา ให้พวกเขาสามารถรับผิดชอบชีวิตของตนได้โดยไม่ต้องมีใคร มากดทับบัญชา เมื่อต้องตัดสินใจปฏิบัติงาน ที่ใดหรือทิศทางการทำงานใด ความห่วงใยแรกที่ต้องมีต่อคนยากจนและคนถูกคัดออกนอกสังคมก่อน

ดังนี้ ผู้ถวายเป็นแล้วปฏิบัติตามตนในความยากจน เพราะแสวงหาและรักจะเป็นคนรับใช้พร้อมกับองค์พระคริสต์ เป็นอิสระต่อสิ่งผูกพันทุกชนิด

ความโสดบริสุทธฺิ (Celibacy)

การถือโสดที่ดำเนินชีวิตอยู่ในความบริสุทธิ์ (chastity) คือการเลือกอันหนึ่งที่แน่วแน่ของชีวิตผู้ถวายตัวแล้ว เป็นส่วนหนึ่งของการติดตามองค์พระคริสต์

ธรรมเนียมของคริสตศาสนาได้กำหนดคำว่า “ความบริสุทธิ์” (=ไม่มีอะไรเจือปน) เพื่อให้หมายถึงชีวิตความรู้สึกนึกคิดที่ปรารถนาเดินตามองค์พระคริสต์แต่ผู้เดียว รู้จักรับคนอื่นเหมือนเป็นของขวัญขึ้นหนึ่งจากพระเจ้า โดยมีปรารถนาแต่อย่างใดที่จะเป็นเจ้าของหรือเก็บไว้กับตัว การถือโสดที่ดำเนินชีวิตอยู่ในความบริสุทธิ์ก็คือเตรียมต้อนรับพระเจ้าประจักษ์พรอันได้มาเปล่าๆ ขึ้นหนึ่ง --[มีชีวิตธรรมจิตมากมายที่ไม่บริสุทธิ์ อาทิ การภวานาที่ไม่ยอมรับความเจียบ การโรยคำพูดที่บังคับพระเจ้า แทนที่จะเฝ้ารอคอยพระองค์ด้วยความสุภาพ ฯลฯ]-- จึงจำเป็นต้องฝึกฝนอาศัยการหล่อเลี้ยงจากพระวรสาร เพื่อจะได้เจริญชีวิตในการเป็นของขวัญและในการมอบตน โดยปฏิเสธที่จะทำให้ความปรารถนาของตนกลายเป็นคุกสำหรับคนอื่น ช่วยกระชากตัวออกจากความชอบพอที่อาจเป็นกับดักแห่งการเป็นเจ้าของ หรือต้อนรับคนอื่นโดยมีอะไรแอบแฝง

คุณลักษณะของชีวิตผู้ถวายตัวแล้ว ไม่ใช่แค่ความบริสุทธิ์ เพราะคริสตศาสนิกชน

ทุกคนได้รับเรียกให้ดำเนินชีวิตด้วยคุณภาพอันนี้ของความรักในทุกสถานภาพของชีวิต คุณลักษณะของชีวิตผู้ถวายตัวแล้ว คือเจริญชีวิตในการเลือกอย่างสมัครใจ ดำเนินชีวิตแบบโสดบริสุทธฺิเพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้า

องค์พระเยซูทรงเป็นโสด ทรงขอเพียงให้มีความสัมพันธ์อย่างเท่าเทียมกันระหว่างสตรีและบุรุษ พระองค์มิได้ทรงกลัวเผชิญหน้ากับสตรี และดูเหมือนไม่ทรงเลือกที่รักมักที่ชังในระหว่างอัครธรรมทูต ว่าใครจะแต่งงานหรือยังเป็นโสด

ดังนี้ ความโสดบริสุทธฺิจึงเป็นความโสดบริสุทธฺิที่ผู้ถวายตัวแล้วปรารถนา มิใช่ถูกบังคับให้มี และเพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้าเสมอ (อ่านมัทธิว 19:12;1 โครินธ์ 7:1,32-34) และเป็นของทุกคนอย่างหมดใจ โดยถือว่าเป็นการประกาศยืนยันความเชื่อในองค์พระคริสต์ผู้กลับคืนพระชนมชีพ

การถือความโสดบริสุทธฺิเพื่อพระอาณาจักร อาจดูเหมือนการน้อมรับสิ่งที่ขาดไปในชีวิต อาจเป็นความขาดทางด้านเนื้อหนังแต่เป็นแรงบันดาลใจขององค์พระจิตแท้จริงแล้ว มิใช่การขาดหายไม่มี แต่เป็นการมอบถวายสิ่งที่ทุกคนคิดว่าหายไป

ความนอบน้อม (Obedience)

ความนอบน้อม (อย่างหุ่นยนต์) เคย

เป็นแบบอย่างความสละทิ้งตนเอง ต่อมาได้กลายเป็นแบบอย่างของความสุภาพถ่อมตน จากนั้นก็กลายมาเป็นองค์ประกอบการพิจารณาการเปลี่ยนจิตใจ/การกลับใจ (conversion)

โดยกว้างๆ อธิการคือตัวแทนของพระเจ้า และเป็นผู้ปกป้องระเบียบวินัยเพื่อจรรโลงไว้ซึ่งความกลมกลืนและสันติในความสัมพันธ์ฉันพี่น้องในกลุ่มชีวิตรวม ภายหลังความนอบน้อมนี้ได้กลายเป็นการยอมรับภารกิจและความพร้อมเสมอที่จะปฏิบัติให้สำเร็จในความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของกลุ่มชีวิตรวม อธิการกลายเป็นผู้มอบภารกิจนี้ ความนอบน้อมนี้ คือ ติดตามองค์พระคริสต์ผู้ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาเจ้า

“อาหารของเรา ก็คือ ทำตามพระประสงค์ของผู้ที่ได้ทรงส่งเรามา” (เทียบ ยอห์น 4:34)

เราก็ต้องเข้าใจอีกว่าพระประสงค์ของพระเจ้ามาถึงเรา ว่าเรามองเห็นพระประสงค์นี้ได้ก็โดยผ่านทางคนกลาง ผ่านทางสื่อกลาง ผ่านทางเหตุการณ์หลากหลาย

แบบอย่างขององค์พระเยซูกระจำชัดมาก เมื่อยอมรับสภาพมนุษย์ในทุกสิ่งยกเว้นบาป พระองค์ได้ทรงพยายามแสวงหาและพิจารณาแยกแยะสิ่งที่พระบิดาเจ้าทรงรอคอยจากพระองค์ ด้วยวิธีการที่เป็นของพวกเขา

เรามนุษย์นี้เอง นั่นคือ การภาวนา การรำพึง พระคัมภีร์ การพิณิจไตร่ตรอง เครื่องหมายแห่งกาลเวลา

สื่อกลางที่สำคัญ คือพรพิเศษที่ได้รับจากการยอมรับรู้ของพระศาสนจักร

นี่คือความหมายของความนอบน้อม เมื่อผู้สมัครกล่าวปฎิญาณตนว่า

“...ความนอบน้อมต่อพระเจ้า และต่อคุณพ่อ (ชื่อของคุณพ่อ/คุณแม่อธิการ มิใช่ต่อหน้าพระสังฆราช)...” ความนอบน้อมขอให้ผู้สมัครเลือกทำสิ่งที่อาจไม่ตรงกับแนวความคิดของตน การขอให้สละเช่นนี้ มิได้หมายถึงการปฏิเสธการตัดสินใจเลือก แต่เป็นเสียงเรียกให้เข้าไปในวิสัยทัศน์ของความเชื่อ ที่ทำให้ตนยอมรับรู้หนทางที่นำไปหาองค์พระคริสต์ในความนอบน้อมของพระองค์ เมื่อเราเข้าใจดีว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนากระทำช่างล้ำเลิศกว่าผลงานของเรา เราจะไม่ปล่อยให้พระองค์จับหัวใจของเราให้หมดใจเพื่อให้พระองค์ได้ทรงใช้เราตามพระประสงค์ของพระองค์ เพื่อช่วยพระองค์สร้างพระอาณาจักรละหรือ และเจตนารมณ์นี้ถ่ายทอดลงใน ข้อปฎิญาณแห่งความนอบน้อม (vow of obedience)

ภาวนาอย่างต่อเนื่อง

ชีวิตผู้ถวายตัวแล้วเป็นชีวิตเพื่อพระเจ้า เชื่อมสัมพันธ์กับพระเจ้า เป็นจริงได้ก็แต่ใน

องค์พระจิต เพื่อจะได้เจริญชีวิตกับพระองค์
ภายใต้สายพระเนตรของพระบิดาเจ้า

เพราะได้รับแรงค้ำใจและแรงผลักดัน
จากองค์พระจิต ดังนั้น จึงต้องพยายาม
ดำเนินชีวิตที่มีความรู้สึกว่าคุณเรียกว่าภาวนา
อย่างต่อเนื่อง - **ชีวิตนี้เพื่อรับใช้และเพื่อ**
พระสิริรุ่งโรจน์ของพระบิดา - ชีวิตนี้เพื่อ
ติดตามองค์พระคริสต์ - ชีวิตนี้เพื่อความ
รักเพื่อนมนุษย์ - เหมือนที่นักบุญเปาโล
ได้กล่าวไว้กับชาวโครินธ์ว่า

“เมื่อท่านจะกินและดื่มหรือจะทำอะไร
ก็ตาม จงกระทำเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า
เถิด” (1 โครินธ์ 10:31)

จุดประสงค์ก็คือ ทำความรู้จักกับพระ
วาจา รับสภาพมนุษย์และพระจิตของพระองค์
อันเป็นการเอื้ออำนวยให้สามารถมองได้ตาม
แบบพระวรสาร

ความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิตต้องผ่านด้วย
การอุทิศเวลา ต้องกล่าวผ่านไปโดยไม่หยุด
ณ ที่นี้ ว่าลักษณะเด่นที่สุดของคณะต่างๆ
ในศตวรรษที่ 19 ก็คือขบวนการอันพิเศษ
สุดที่สนับสนุนบรรดาสตรีให้สามารถปฏิบัติ
ภารกิจแบบใหม่ หมายเพียงเป็นศรีภรรยา
และมารดาเท่านั้นไม่ว่าชีวิตผู้ถวายตัวแล้ว
ทำให้พวกเขเหล่านั้นพบกับโลกของการ
ศึกษา อาชีพด้านสาธารณสุข งานสังคม
การช่วยเหลือด้านพัฒนาโลกคนจน

ผูกพันตน/ทุ่มเทตนจนตลอดชีวิต

ชีวิตผู้ถวายตัวแล้วเป็นชีวิตที่เลือก
ปฏิบัติโดยอิสระ เป็นการตัดสินใจส่วนตัวที่
ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของทุกคนและยอมถอย
หลังไม่ได้ ตั้งแต่เริ่มแรกกลุ่มชีวิตรวมคริสต
ศาสนิกชนรับรู้และต้อนรับการทุ่มเทตนแบบ
นี้ แต่การผูกพันตน/ทุ่มเทตนนี้ ต้องการให้
เป็นการต่ออายุของศีลจุ่ม (ศีลล้างบาป)
เพื่อให้ศีลนี้เป็นปัจจุบันขึ้นมา

ศีลจุ่ม/ศีลล้างบาป ทำให้คริสต
ศาสนิกชนเข้าร่วมเป็นประชากรศักดิ์สิทธิ์ของ
พระเจ้า ศีลจุ่มนี้เองที่การผูกพันตน/การ
ทุ่มเทตนของผู้ถวายตัวแล้ว เข้าในกรอบกว้าง
ของบรรดาข้ารับใช้ของพระเจ้า ผู้เชื่อมอดิต
และอนาคตเข้าด้วยกัน การเลือกของผู้ถวาย
ตัวแล้ว คือ การปล่อยตัวปล่อยตนให้องค์
พระจิตปฏิบัติงานในตัว งานที่ดูเหมือนเป็น
ไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ แต่เป็นไปได้สำหรับ
พระเจ้า

จึงเห็นได้ว่าเจตนารมณ์นี้ คือการ
ฟื้นฟูความเชื่อแห่งศีลจุ่ม/ศีลล้างบาป และ
ทำให้เป็นปัจจุบันด้วย เป็นการทำให้นึกถึง
แผนดำเนินชีวิตแบบรูปธรรม การทำให้
ความเชื่อแห่งศีลจุ่ม/ศีลล้างบาปเป็นปัจจุบัน
ก็คือ การยืนยันความสัตย์ซื่อต่อองค์พระ
คริสต์ผู้ทรงกลับคืนชีพนั่นเอง เพราะเชื่อ
ว่าองค์พระคริสต์ยังทรงพระชนม์ชีพอยู่ และ
ยังทรงปฏิบัติภารกิจอยู่ ผู้ถวายตัวแล้วจึง

ยอมมอบชีวิตของตนแด่พระองค์ เป็นการมอบถวายตน (Oblation) ถวายเสรีภาพอำเภอลอยอย่างหมดใจ ก็คือมอบดวงใจของตนเพื่อรัก มอบมือของตนเพื่อทำงานมอบชีวิตของตนเพื่อเป็นพยานให้พระวรสาร

คริสตศาสนิกชนได้รับเรียกให้สวมอาภรณ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าที่เปิดเผยในองค์พระเยซูคริสต์ ไม่มีขอบเขต ไม่มีการแบ่งแยก (ทางโลกและทางธรรม) หรือสงวนไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์ มีแต่ชีวิตทั้งชีวิตที่ได้รับเรียกให้เปลี่ยนแปลงในพระเจ้า

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการมอบถวายตนแด่พระเจ้าหาใช่เลือกชีวิตที่แยกออกจากโลกไม่ แต่เป็นการมอบตนเพื่อพระจิตจะได้ทำให้ศักดิ์สิทธิ์ ในแง่มุมมองนี้จึงมิใช่ตัวเราเอง แม้แต่น้อยที่ทำตัวเองให้ศักดิ์สิทธิ์ แต่เป็นองค์พระจิตผู้ทรงทำให้ผู้ถวายตัวแล้วศักดิ์สิทธิ์ ถ้าการผูกพันตน/การทุ่มเทตนของผู้ถวายตัวแล้วถูกเรียกว่าเป็น “การอุทิศถวาย” ก็เพราะได้นำผู้ถวายตัวแล้วให้พยายามดำเนินชีวิตอย่างเป็นรูปธรรม เป็นสัญญาชั่วชีวิตที่มีอาจเพิกถอนได้ เพราะเมื่อติดตามองค์พระคริสต์ เมื่อมือจับคันไถแล้วจะเหลียวหลังมิได้

ชีวิตผู้ถวายตัวแล้วในอนาคต

เหตุผลอันนำมาซึ่งวิกฤติการณ์ของ

กระแสเรียกของผู้ถวายตัวแล้วมีมากมาย แต่ทุกเหตุผลมิได้บ่งชี้ไปในทางลบเสียทั้งหมด เพราะอย่างไรก็ตามชีวิตผู้ถวายตัวแล้ว ยังมีความหมาย/บังคับให้ความหมายแก่พระศาสนจักรและแก่สังคมสามารถมองเห็นได้ว่าเคียงข้างรูปแบบชีวิตที่อยู่ในวิกฤติ มีกลุ่มชีวิตรวมที่เกี่ยวข้องไม่ทางใดก็ทางหนึ่งกับชีวิตที่ถวายแล้ว (consecrated life) ความพยายามฟื้นฟูชีวิตผู้ถวายตัวแล้วแบบใหม่ที่สังคายนาได้เริ่มทำมา เริ่มเกิดผลในพระศาสนจักร ในแอฟริกา ในอเมริกาใต้ ในเอเชีย ที่น้อมรับความพยายามด้วยความระลึกคุณ

ประวัติศาสตร์สอนพวกเราให้เห็นว่าวิถีดำเนินชีวิตต่างๆ ของชีวิตผู้ถวายตัวแล้ว มีขึ้นมีลง มีล้มหายและเกิดขึ้นใหม่ ในศตวรรษที่ 13 ไม่มีใครคาดคิดถึงน.พรันซิส แต่องค์พระจิตไม่ทรงยอมให้พระศาสนจักรในเวลานั้นถดถอยลงไปในความร่ำรวยและอำนาจโดยไม่พยายามปลุกจิตสำนึกด้านพระวรสาร

แม้โลกปัจจุบันอาจเป็นเหมือนโลกตาย ด้านต่อชีวิตทางศาสนา แต่ก็ยังเห็นปรากฏการณ์หลากหลายที่บ่งชี้ถึงความกระหายทางชีวิตธรรมจิต อาจไม่ชัดเจนคลุมเครือเพราะยังค้นไม่เจอต่อธารอันดื่มด่ำที่สร้างความอึดอ้อมใจ จึงมีที่ว่างมากมายสำหรับพรพิเศษของ “ผู้แสวงหาพระเจ้า” มี

ทั้งสตรีและบุรุษผู้ทุ่มเทตนตลอดชีวิตเพื่อการ
เสาะแสวงหานี้ และจะรู้ว่าการแสวงหานี้ไม่มี
วันสิ้นสุด

ปัจจุบันคณะผู้ถวายตัวแล้วพยายาม
เบนเจตนารมณ์ในการทำงานไปสู่คนนอก
กรอบ คนที่สังคมไม่พึงปรารถนา แต่ความ
ยากจนรูปแบบใหม่ผุดขึ้นจนต้องวางรากฐาน
ใหม่หรือไม่ก็เปลี่ยนนโยบายให้สอดคล้องกับ
ปรากฏการณ์อันเป็นการรณรงค์ต่อต้านการ
คัดออกนอกกรอบ สิ่งนี้แสดงชัดถึงผลงาน
ขององค์พระจิตผู้ไม่ทรงเคยหยุดยั้งที่จะผลักดัน
กระแสเรียกหลากหลายได้ไหลแสดงตัว
ออกมา

เป็นที่ยอมรับว่า หลังจากพบความ
ล้มเหลวหรือความผิดหวังครั้งแล้วครั้งเล่า
มนุษย์ร่วมสมัยก็ค่อยๆ ปลดปล่อยความหวังไว้
ออกจากความคิด ไม่กล้าเดินหน้าต่อไป จึง
ต้องเผชิญกับภาพลักษณ์หลายรูปแบบของ
ความโศกเศร้า เมื่อไม่มีอะไรยึดเหนี่ยวมนุษย์
ก็ลื่นไหลไปตามกับดักของความไร้เหตุผล
ไปดูเหมือนดู เชื้อโซกลางของขลัง ฯลฯ
ตรงนี้เองที่กลุ่มชีวิตรวมของผู้ถวายตัวแล้ว
หรือคริสตศาสนิกชนต้องช่วยนำภาพลักษณ์
แห่งความหวังไว้ใจให้ทุกคน ด้วยการบุกเข้า
อยู่ท่ามกลางสถานที่อัปมงคลเหล่านั้น กล่าว
คือ ทุกสถานที่ด้วยโอกาส สถานที่ต้องทน
ทุกข์เพราะความหิวโหยและด้วยพัฒนา เข้า
ถึงคนป่วยที่เจริญชีวิตในความโดดเดี่ยว ฯลฯ

ดังนั้นกลุ่มชีวิตรวมผู้ถวายตัวแล้ว/คริสตศาสนิกชน
ได้ช่วยผลิตบางสิ่งบางอย่างของความสูง
แท้จริง (Beatitudes) เป็นการยืนยันว่าพระ
เมตตากรุณาของพระเจ้าไม่มีพรมแดน

ผู้ถวายตัวแล้ว (consecrated) คือ พยานว่าพระเจ้าทรงพระทัยดี

ขอจบบทความนี้ด้วยส่วนหนึ่งของพระ
คำรัสในบทเทศน์ของพระสันตะปาปาฟรันซิส
เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2014/2557

ฉลองการถวายพระกุมารในพระวิหาร
อันเป็นวันผู้ถวายตัวแล้วสากล เดือนให้
ระลึกถึงความสำคัญต่อพระศาสนจักร ถึงผู้
ที่ได้ยินยอมรับกระแสเรียกเดินตามองค์พระเยซู
อย่างใกล้ชิดด้วยคำแนะนำของพระวรสาร
พระวรสารของวันฉลองการถวายพระกุมารใน
พระวิหารเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 40 วัน
หลังการบังเกิดขององค์พระเยซู พระแม่มารี
และนักบุญโยเซฟได้นำพระกุมารไปยังพระ
วิหารเพื่อมอบถวายแด่พระเจ้าตามกฎหมายของ
ธรรมเนียมปฏิบัติของชาวยิว [.....]

การมอบตนแด่พระเจ้าเกี่ยวข้องกับ
คริสตศาสนิกชนทุกคน เหตุเพราะว่าพวกเรา
ได้รับการมอบถวายตนแด่พระองค์ผ่านทาง
ศีลล้างบาป เราทุกคนได้รับเรียกให้มอบตน
แด่พระบิดาพร้อมกับองค์พระเยซู [...] ทำให้ชีวิตของเราเป็นของขวัญอันนำยินดี
ในครอบครัว ในที่ทำงาน ในการรับใช้พระ

ศาสนจักร ในงานเมตตาธรรม บรรดา
นักพรต และฆราวาสผู้ถวายตัวแล้ว (Lay
consecrated people) ได้ดำเนินชีวิต
แห่งการมอบถวายตนนี้ด้วยวิธีการพิเศษ
เฉพาะ ผ่านทางการปฏิญาณตนที่อยาก**เป็น**
ของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบ และแต่
พระองค์เท่านั้น การขึ้นอยู่กับ/การเป็นของ
พระเจ้านี้ช่วยให้ผู้ที่เจริญชีวิตของการ
ปฏิญาณตนได้อย่างเป็นจริง (Authentic)
เพื่อสามารถมอบถวายพิเศษแด่พระวรสาร
บัดนี้ เมื่อถวายตัวทั้งชีวิตแด่พระเจ้า ก็
สามารถรับใช้เพื่อนพี่น้อง เพื่อนำแสงสว่าง
ขององค์พระคริสต์ ไปในที่ความมืดปกคลุม
อย่างหนาทึบ และในเวลาเดียวกันเพื่อ
กระจายความหวังแก่ผู้สิ้นหวังท้อแท้

ผู้ถวายตัวแล้ว คือ แบ่งเชื้อ

ผู้ถวายตัวแล้ว คือ เครื่องหมาย
แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าประทับอยู่ในมิติ/ส่วน
ต่างๆ ของชีวิต เป็นเหมือนแบ่งเชื้อเพื่อ
ความเติบโตของสังคมที่เที่ยงธรรม และมีความ
เป็นพี่เป็นน้อง เป็นการประกาศและ
ทำนวยถึงการแบ่งปันกับผู้ด้อยโอกาสและคน
ยากไร้ เมื่อเข้าใจและเจริญชีวิตในแนวทาง
ชีวิตที่ถวายแล้วจะปรากฏให้เห็นว่าเป็นพระ
พร/ของขวัญ ของพระเจ้าแก่พระศาสนจักร
และแก่ประชากรของพระเจ้า ผู้ถวายตัวแล้ว
แต่ละคน คือ พระพรสำหรับประชากร
ผู้กำลังเดินทางบนโลกนี้ [...]

ลองคิดดู ว่าพระศาสนจักรจะเป็น
อย่างไร ถ้าไม่มีซิสเตอร์/ภคินีในโรงพยาบาล
ในเขตแพร่ธรรมต่างๆ ในโรงเรียน [...] ท่านเหล่านั้นยิ่งใหญ่มากๆ ท่านมอบถวาย
ทั้งชีวิตแด่พระเจ้า ท่านทำให้สารขององค์
พระเยซูสื่อต่อไปได้อย่างถาวร

พระศาสนจักรและโลก ต้องการพยาน
ชีวิตแห่งความรักและพระเมตตาของพระเจ้า
ผู้ที่ถวายตัวแล้ว ไม่ว่าชายหรือหญิง เป็น
พยานชีวิตที่บอกว่าพระเจ้าทรงดี และทรง
เมตตากรุณา ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นที่เราต้อง
ให้คุณค่าอย่างรู้คุณค่าต่อประสบการณ์ ชีวิตที่
ถวายแล้ว พยายามค้นเจอและศึกษาพร
พิเศษ และรวมถึงแนะนำแนวความคิด ธรรม
จิตอันหลากหลายในคณะต่างๆ ให้ลุ่มลึกขึ้น
เสมอ เราต้องภาวนามากๆ ให้เยาวชน
หลายคน “ตอบรับ” เสียงเรียกของพระเจ้า
ในชีวิตแบบนี้และให้ถวายตนทั้งชีวิต เพื่อรับ
ใช้พระเจ้าและเพื่อนพี่น้องอย่างเสียสละ

ด้วยเหตุผลข้างบนนี้ เราจะจัดให้ปีต่อ
ไปเป็นปีของผู้ถวายตัวแล้ว ขอให้เรามอบ
ความคิดริเริ่มนี้ผ่านทางคำเสนอวิงวอนของ
พระแม่พรหมจารีมารีและของนักบุญโยเซฟ
ทั้งคู่ได้เป็นผู้ปกครองเลี้ยงดูองค์พระเยซู
ท่านได้ถูกนำถวายเป็นสองคนแรกโดย
พระองค์และเพื่อพระองค์

[หมวดคำสอน]

“นักบวช”

ชีวิตนักบวชมีพื้นฐานมาจากชีวิตครอบครัว

บาทหลวงเฉลิม กิจมงคล

จากการแบ่งปันประสบการณ์งานอภิบาลด้านครอบครัวในแสงธรรมปริทัศน์ เรื่อง “ครอบครัว” ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม 2014/2557 ทำให้เห็นว่า ชีวิตครอบครัวมีความสำคัญยิ่งในการปูพื้นฐานให้ชีวิตนักบวช แม้ว่าผู้เขียนมิได้เป็นนักบวชโดยตรง แต่ก็ยังเป็นสงฆ์องค์หนึ่ง ที่มีชีวิตเอก เช่นบรรดานักบวชทั้งหลาย และรู้สึกชื่นชอบ

ชีวิตของนักบวชหลายท่าน ที่สามารถยืนหยัดดำเนินชีวิตเชิงประจักษ์ในประเด็น 1-2-3 ที่นำเสนอต่อไปนี้

1. นักบวชกับชีวิตที่ได้เลือก

ในยุควัตถุนิยมและบริโภคนิยม ผู้คนมักใช้เวลาเดินห้างสรรพสินค้าที่ใหญ่ๆ และใหม่ๆ จุดประสงค์ก็คือ ในห้างใหญ่ๆ และ

บาทหลวงสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี, ผู้อำนวยการแผนกครอบครัว สังฆมณฑลจันทบุรี

“มนุษย์เราแต่ละคนได้รับการสร้างมา ให้มีความแตกต่างกันสูงมาก ในเรื่องหลักๆ เรา “เป็น” เหมือนกัน แต่ในรายละเอียด เรา “มี” ความต้องการต่างกัน”

ใหม่ ๆ มีสินค้าที่มากมายและหลากหลาย ทำให้รู้สึกว่าเมื่อสระเสร็จสามารถเลือกสิ่งทีพอใจ และพอดีกับความต้องการของตนเอง ร้าน หรือห้างเล็ก ๆ มีสินค้าจำกัดเหมือนถูก บังคับให้เลือก บางครั้งจะซื้อรองเท้าใส่สักคู่ เราช่างพิถีพิถัน ดูแล้วคู่อีก ทั้งๆ ที่รองเท้า คู่หนึ่งใส่ได้ไม่นาน บางคนใส่ 2-3 ครั้งก็ทิ้ง ตามกระแสบริโภคนิยม

เป็นความจริงว่า มนุษย์เราแต่ละคนได้ รับการสร้างมาให้มีความต่างกันสูงมาก ใน เรื่องหลักๆ เรา “เป็น” เหมือนกัน แต่ใน รายละเอียด เรา “มี” ความต้องการต่างกัน และอันที่จริง พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ ทรงสร้าง เราให้มีความต่างกัน นำพิศวงหรือไม่ที่ลาย นิ้วมือของเราไม่มีใครซ้ำกันเลย

ภายใต้การนำของพระจิตเจ้า พระ ศาสนจักรตระหนักถึงความเป็นจริงดังกล่าว ข้างต้น จึงได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาชิก ไตร่ตรองเลือกวิถีชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง ก่อนอื่นระหว่างชีวิตการเป็นฆราวาสและชีวิต

นักบวช ในชีวิตฆราวาสก็มีอาชีพมากมาย และหลากหลายอยู่แล้ว ที่แต่ละคนจะต้อง พิจารณาใคร่ครวญว่า อาชีพใดที่เหมาะสมกับ ตนเอง ส่วนในชีวิตนักบวชเราก็คงต้อง ขอบคุณพระเจ้า ที่ได้ประทานพระพร มากมายแก่พระศาสนจักร ซึ่งทำให้พระ ศาสนจักรงดงามและเปี่ยมไปด้วยกิจการดี ต่างๆ [เทียบ LG12] “พระจิตเจ้าทรงส่ง พวกท่าน (บรรดาผู้ก่อตั้งคณะ) ให้มารับใช้ มนุษยชาติในลักษณะต่างๆ ที่หลากหลาย อาทิ การภาวนาวิงวอน การเทศน์สอน พระวรสาร การสอนคำสอน การให้การ ศึกษา การรับใช้คนยากจนและผู้ป่วย... จินตนาการแห่งเมตตาธรรมนั้นไม่รู้จักข้อ จำกัด แต่รู้จักเปิดเส้นทางมากมาย เพื่อที่จะ นำลมปราณแห่งพระวรสารเข้าสู่วัฒนธรรม และบริบททางสังคมที่หลากหลายมากที่สุด” (พระสมณลิขิตเปิดปีนักบวชของพระสันตะปาปาฟรังซิส ข้อ I.2)

“ความสำนึกตระหนักว่าพระเจ้าทรงรักเราก่อนนี้ เป็นประเด็นแรกที่คริสตชนจะต้องใส่ใจ และมีความมั่นใจ เพื่อจะตอบสนองความรัก ของพระเจ้าในรูปแบบชีวิตของการเป็นฆราวาส หรือการเป็นนักบวช”

บิดามารดาผู้รับผิดชอบชีวิตลูกหลานในครอบครัวและผู้ใหญ่ที่ดูแลการศึกษาทั้งหลาย จึงควรตระหนักถึงความเป็นจริงข้างต้น แสวงหารูปแบบการฝึกทักษะให้บรรดาลูกๆ หลานๆ และนักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้ความต่างของตนเองว่า แต่ละคนมีคุณลักษณะชีวิตและความต้องการประการใด ส่งเสริมให้รู้จักแยกแยะและเลือกสิ่งที่ดีที่เหมาะสมกับตนเอง การสนับสนุนให้บรรดาลูกๆ หลานๆ และนักศึกษาได้เข้าค่ายกระแสรัก เรียนรู้พระพรพิเศษที่ต่างกันของแต่ละคน จะช่วยให้ได้ค้นพบว่าตนเองเหมาะสมสำหรับวิถีชีวิตแบบใด มิใช่ต้องเข้าใจผิด ถูกบังคับให้เลือกชีวิตฆราวาสแต่อย่างเดียว แม้ในชีวิตนักบวชก็เช่นกัน ควรต้องส่งเสริมให้เรียนรู้พระพรพิเศษในคณะต่างๆ เพื่อจะได้เลือกวิถีและเส้นทางชีวิตที่เหมาะสมกับตัวเองอย่างแท้จริง ชีวิตนักบวชของแต่ละคน จึงเป็น“ชีวิตที่ได้เลือก” มิใช่เป็นชีวิตที่ถูกบังคับให้เลือก

2. นักบวชกับชีวิตที่อุทิศตน

คริสตชนคือผู้ที่เชื่อว่า พระเจ้าคือองค์ความรัก ชีวิตทั้งหลายทั้งปวงสืบเนื่องมาจากความรักของพระเจ้าทั้งสิ้น ความรักที่แท้จริง คือความตระหนักว่าพระเจ้าทรงรักเราก่อน “ความรักอยู่ที่ว่าพระเจ้าทรงรักเราและทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาเพื่อชดเชยบาปของเรา มิใช่อยู่ที่เรารักพระเจ้า” [1 ยน 4:10] เป็นที่น่าสังเกตว่ามีคริสตชนมากมายไม่ได้ตระหนักถึงความเป็นจริงดังกล่าวนี้ มักเริ่มต้นจากตนเอง พยายามแสดงความรักต่อพระเจ้าด้วยการถวายสิ่งโน้น สิ่งนี้ซึ่งเป็นเงินทองของใช้และเครื่องบูชาแด่พระเจ้า และเมื่อไม่ได้รับสิ่งใดเป็นการตอบแทน ก็มักลงเอยด้วยการสรุปว่า ตนเองรักพระเจ้ามากมาย ทำไมพระเจ้าจึงไม่เห็นรักตนเองเป็นการตอบแทน

ความสำนึกตระหนักว่าพระเจ้าทรงรักเราก่อนนี้ เป็นประเด็นแรกที่คริสตชนจะต้อง

ใส่ใจและมีความมั่นใจ เพื่อจะตอบสนองความรักของพระเจ้าในรูปแบบชีวิตของการเป็นฆราวาส หรือการเป็นนักบวช อีกทั้งต้องมีชีวิตเชิงประจักษ์ให้ผู้คนตระหนักว่า พระเจ้าทรงรักมนุษย์เช่นไร มนุษย์ก็ต้องรักพระองค์เช่นนั้น ชีวิตแต่งงานที่มีครอบครัวของฆราวาส คือชีวิตที่ต้องสะท้อนภาพความรักของพระเจ้าอันไม่มีเงื่อนไข ไม่มีสิ่งใดแอบแฝง ไม่มีความเห็นแก่ตัวเจือปนอยู่ เขาทั้งสองจึงแสดงออกด้วยการจับมือกัน และ “ขอสัญญาว่าจะถือซื่อสัตย์ต่อคุณทั้งในยามสุขและยามทุกข์ ทั้งในเวลาป่วยและเวลาสบาย เพื่อรักและยกย่องให้เกียรติคุณจนกว่าชีวิตจะหาไม่” (คำสัญญาของคู่บ่าวสาวในพิธีแต่งงาน)

ส่วนชีวิตนักบวช คือชีวิตที่ตระหนักว่า พระเจ้าทรงรักตน ตนจึงปรารถนาที่จะสนองตอบความรักของพระองค์ และสะท้อนภาพความรักของพระองค์อีกด้านหนึ่ง คือความรักแบบอุทิศตนในพิธีบวชหรือพิธีถวายตน จึงมีช่วงที่นักบวชได้แสดงออกด้วยการนอนราบกับพื้นหรือก้มกราบต่อหน้าพระเจ้าและผู้ร่วมพิธี ยินดีที่จะอุทิศตนรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ “ผู้ที่มิได้แต่งงานย่อมสาละวนกับการงานของโลก หาวิธีทำให้ภรรยาพอใจ เป็นความกังวลหลายด้าน” [1 คร 7:32]

บิดามารดา ผู้รับผิดชอบชีวิตลูกหลานในครอบครัวและผู้ใหญ่ที่ดูแลการศึกษาทั้งหลาย จึงต้องพรั่นสอนให้บรรดาลูกๆ

หลานๆ และบรรดานักศึกษาได้ตระหนักถึงความรักที่พระเจ้ามีต่อเราก่อน มิใช่เข้าใจผิดว่าเรารักพระเจ้าก่อน และพยายามกระทำสิ่งโน้น สิ่งนี้ เพื่อให้พระองค์ต้องประทานสิ่งที่ตนเองต้องการ นอกนั้นยังต้องฝึกทักษะให้รู้จักมีชีวิตที่สะท้อนความรักแบบอุทิศตน (ชีวิตนักบวช) เพื่อจะได้มีความพร้อมที่จะเลือกชีวิตทั้งสองแบบ โดยเฉพาะชีวิตแบบนักบวชที่ต้องพร้อมอุทิศตนเสมอ

3. นักบวชกับชีวิตที่สุขใจ

ความต้องการลึกๆ ในจิตใจของมนุษย์คือความสุข ทุกคนพยายามแสวงหามายาเบนชีวิตเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข ยุควัตถุนิยม บริโภคนิยม สะดวกสบายนิยม ฯลฯ ล้วนแล้วแต่หยิบยื่นวิถีชีวิตต่างๆ ที่ให้ความหวังว่า ถ้าปฏิบัติตามค่านิยมที่สังคมนำเสนอ ก็จะได้รับความสุขที่ตามมา ในภาษาไทยเราสามารถแยกความหมายของคำว่า สุข และ สนุก “สุข” เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายใน (จิตใจ) บางทีก็เป็นเรื่องไม่สนุก เพราะประสาทต่างๆ ของเราไม่ได้สัมผัสสิ่งที่เราชอบ แต่เพราะเราได้กระทำสิ่งที่มีคุณค่าและมีความหมาย ตรงกันข้ามกับ “สนุก” ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อประสาททั้งหลายในตัวเราได้สัมผัสวัตถุ สี เสียง แสง จากภายนอก ทำให้เกิดสนุกปากสนุกหู สนุกตา บางคนมีความสุขแต่กลับมีความสุขทุกข์ลึกๆ

ในใจ เพราะสิ่งที่ได้สัมผัสนั้นไม่ถูกต้อง ผิดศีลผิดธรรม ล่วงเกิน และระรานสิทธิของผู้อื่น พุดง่าย ๆ ก็คือเมื่อทำผิดและทำไม่ถูกต้องจะมีความสุขไม่ได้

ชีวิตนักบวชหยิบยื่นขอบข่ายวิถีชีวิตที่ทำให้เรามีความสุขอย่างแท้จริง เพราะมีชีวิตที่ได้ลงมือปฏิบัติ ใช้ชีวิตเพื่อรับใช้บริการผู้อื่น พระเยซูเจ้าตรัสไว้ในตอนท้ายพิธีล้างเท้าอัครสาวกอย่างน่าฟังว่า “บัดนี้ ท่านรู้เรื่องนี้แล้ว ถ้าท่านปฏิบัติตาม ท่านย่อมเป็นสุข” [ยน 13:17] พระองค์ทรงย้ำเน้นอย่างชัดเจนด้วยว่า ความสุขเป็นเรื่องของประสบการณ์ กล่าวคือ ต้องประสบ (พบ) กับ (เหตุ) การณ์ด้วยตนเองเท่านั้น ไม่มีใครทำแทนผู้ใดได้ จึงเห็นได้ว่านักบวชที่มีชีวิตอิสระทุ่มเทอุทิศตน พร้อมรับใช้บริการผู้อื่น เป็นนักบวชที่มีความสุข มีชีวิตที่ปีติยินดี ไม่รู้เหน็ดเหนื่อย เพราะได้ช่วยเหลือ “ทั้งผู้คนที่สูญเสียความหวัง หรือครอบครัวที่ประสบปัญหา เด็กๆ ที่ถูกทอดทิ้ง เยาวชนที่อนาคตของเขาถูกปิดกั้น บรรดาผู้ป่วยและผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง หรือเศรษฐกิจที่มีทรัพยากรมากมายแต่จิตใจว่างเปล่า รวมทั้งผู้คนที่แสวงหาความหมายของชีวิต และกระหายพระเจ้า” รางวัลทางใจที่นักบวชจะได้รับจากการออกไปช่วยแก้ไขปัญหของผู้อื่น คือความสุขใจ ปลื้มใจ ชื่นใจ ภูมิใจ ดีใจ ร่าเริงใจ และเบิกบานใจ โดยเฉพาะ

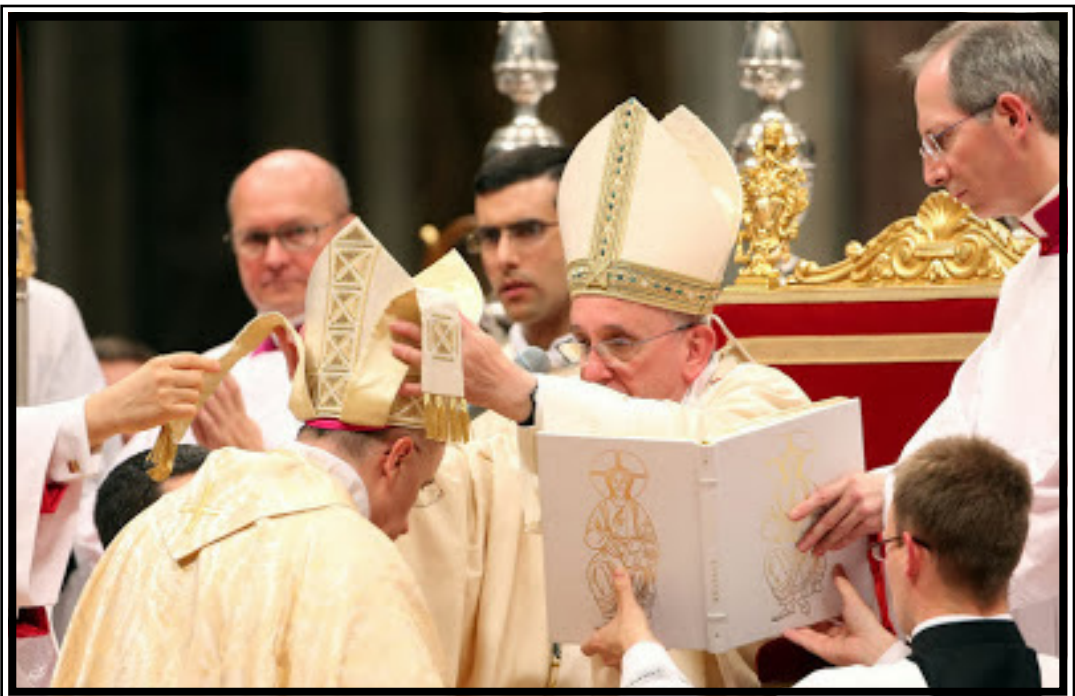
นักบวชที่กระทำการรับใช้พระเจ้าด้วยความเข้าใจ มั่นใจ เต็มใจ และทุ่มเทจิตใจ ชีวิตของเขาทั้งสุขและสนุกในเวลาเดียวกัน พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงลิขิตว่า “ท่านจะพบชีวิตเมื่อท่านให้ชีวิต ท่านจะพบความหวังเมื่อท่านมอบความหวังให้แก่ผู้อื่น และท่านจะพบความรักเมื่อท่านรักผู้อื่น” (พระสมณลิขิตเปิดปีนักบวชของพระสันตะปาปาฟรังซิสข้อ II.4)

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ครอบครัวจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะต้องสร้างบรรยากาศของความชื่นชมยินดี ในการรับใช้และบริการกันและกันในครอบครัว ทุกคนต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบหน้าที่การงานต่างๆ เป็นการแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกัน มิใช่มีแต่รับ แต่ไม่เคยให้ การให้ยังต้องขยายขอบเขตสู่สังคม

กว้างออกไป ในบริบทของโรงเรียน วัดและชุมชน ครอบครัวต้องสร้างความสำนึกในสมาชิกทุกคนว่า “การให้ย่อมเป็นสุขมากกว่าการรับ” [กจ 20:35] เป็นการปูพื้นฐานชีวิตที่จะไปต่อยอดในการฝึกอบรมในบ้านเณรและสถานฝึกหัดนักบวช เพื่อในที่สุดความคาดหวังของพระสันตะปาปาฟรังซิสจะได้เป็นจริง คือ “ที่ใดมีนักบวชที่นั่นย่อมมีความชื่นชมยินดี” (พระสมณลิขิตเปิดปีนักบวชพระสันตะปาปาฟรังซิสข้อ II.1)

4. ปีนักบวชกับสมัชชาฯ เรื่องครอบครัว

“ข้าพเจ้าขอสรรเสริญพระเจ้าในความบังเอิญ ที่ปีนักบวชนี้ตรงกับสมัชชาพระสังฆราชเกี่ยวกับครอบครัว ชีวิตครอบครัว

และชีวิตนักบวชเป็นกระแสเรียกแห่งพระ
 ธรรมทานสำหรับทุกคน เป็นพื้นที่ของความ
 เป็นมนุษย์ในการสร้างความสัมพันธ์ที่มีชีวิต
 เป็นสถานที่แห่งการประกาศพระวรสาร ทั้ง
 สำหรับฆราวาส และนักบวช” (พระสมณ
 ลิขิตเปิดปีนักบวชของพระสันตะปาปาฟรังซิส
 ข้อ III.2) ชีวิตครอบครัวมีความสำคัญ
 อย่างยิ่ง เป็นสถานที่ที่จะต้องวางพื้นฐานให้
 มั่นคงสำหรับชีวิตนักบวช ซึ่งเป็นผู้มีชีวิตที่
 ได้เลือกชีวิตที่อุทิศตน และชีวิตที่สุขใจ
 บุคลิกและคุณลักษณะเฉพาะนี้ ต้องได้รับ
 การฝึกฝนบ่มเพาะในบรรยากาศของชีวิต
 ครอบครัว เป็นการสายเกินไปที่จะไปหล่อ
 หลอมหรือสร้างทักษะดังกล่าวในบ้านเณรและ
 สถานฝึกหัดเตรียมบวช หากครอบครัวปูพื้น
 ฐานบุคลิกและคุณลักษณะเฉพาะดังกล่าวข้าง
 ต้น บ้านเณรและสถานฝึกหัดก็จะได้นำเนิน

การต่อ ยอดให้เข้มแข็งมั่นคงยืนยงและคงนาน
 อยู่ในชีวิตสงฆ์และนักบวช ซึ่งจะต้องมีชีวิต
 เชิงประจักษ์ที่น่าเชื่อถือต่อไป พระสันตะ
 ปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ตรัสว่า “ท่านจงอย่า
 เป็นหนึ่งเดียวกับประกาศกที่ท่านายถึงจุดจบ
 หรือกล่าวถึงชีวิตนักบวชที่ไร้ความหมายใน
 พระศาสนจักรปัจจุบัน แต่ให้เราสวมองค์พระ
 เยซูคริสตเจ้าและอาวุธแห่งความสว่าง ดังที่
 นักบุญเปาโลกล่าวเชื่อเชิญไว้ให้เตือนเฝ้าและ
 ระวังระวัง” [เทียบ รม 13:11-14] พระ
 สันตะปาปาฟรังซิสตรัสว่า จุดประสงค์ของปี
 นักบวช คือ “ขอบพระคุณพระเจ้าและรำลึก
 ถึงพระพรที่ได้รับด้วยความกตัญญูและความ
 เชื่อสัตย์ของนักบวชที่มีต่อพระพรพิเศษของ
 บรรดาผู้ก่อตั้งคณะ” (พระสมณลิขิตเปิดปี
 นักบวชของพระสันตะปาปาฟรังซิส ข้อ
 III.2)

ชีวิตของบุคคลที่ถูกเรียก

ดร.สุภาวดี นัมคณิศรณ

1 บทนำ

บทนำ

ในช่วงปิดเทอมจะเป็นช่วงเวลาที่นักบวชหลายคนจะได้จัดค่ายกระแสเรียกสำหรับบรรดาเยาวชนทั้งหญิงและชายซึ่ง จุดประสงค์ที่สำคัญของการจัดค่ายกระแสเรียกส่วนใหญ่ก็คือ เพื่อให้บรรดาเยาวชนได้มีโอกาสรู้จักคณะนักบวชที่ตนเองสนใจ ได้รู้จักประวัติของคณะ ตลอดจนจิตตารมณ์

และพันธกิจของคณะ นอกจากนี้ บรรดาเยาวชนจะได้มีโอกาสเข้าใจถึงกระแสเรียกในการติดตามพระเยซูคริสตเจ้า อีกทั้งพวกเขาจะมีเวลาในการพิจารณา ไตร่ตรองถึงกระแสเรียกของตนเองด้วย

อาจารย์ประจำคณะปรัชญาและศาสนา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร

กระแสวิกคืออะไร

กระแสวิก (Vocation) มาจากภาษาละติน “โวคาเร” (Vocare) ซึ่งถ้าแปลตรงตัวก็คือ “การเรียก” (to call) (<http://www.vocabulary.com/dictionary/>) กระแสวิกในศาสนาคริสต์ จึงหมายถึง เสียงเรียกพิเศษของพระเจ้า หรือหมายถึง การที่พระเจ้าทรงเชื่อเชิญให้มนุษย์ตอบสนองต่อพระองค์ตามแบบที่พระองค์ทรงชี้แนะ

คริสตศาสนามีความเชื่อว่า พระเจ้าทรงเรียกเราแต่ละคนให้มาทำภารกิจของพระองค์ ดังนั้น คริสตชนจึงถูกเรียกให้ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซูคริสตเจ้าและทำหน้าที่ในการประกาศข่าวดีซึ่งก็คือความรักของพระเจ้า ดังนั้น คริสตชนจึงต้องเป็นแบบอย่างด้วยชีวิตที่เปี่ยมไปด้วยความรักและความเมตตาต่อคนรอบข้าง

กระแสวิกแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. กระแสวิกในการเป็นฆราวาสซึ่งอาจจะหมายถึง กระแสวิกของการมีครอบครัว หรือ การใช้ชีวิตโสดก็ได้ และยังรวมถึง กระแสวิกของการประกอบอาชีพต่างๆ เช่น แพทย์ พยาบาล ทหาร ตำรวจ ครู อาจารย์ และอื่นๆ โดยขึ้นอยู่กับความสามารถ

และคุณสมบัติของแต่ละบุคคล

2. กระแสวิกในการเป็นพระสงฆ์หรือนักบวช เป็นผู้ซึ่งได้สละตนเองและอุทิศชีวิตโดยเห็นแก่ความรักของพระเจ้าโดยอาศัยการสวดภาวนาและการรับใช้ผู้อื่น ซึ่งในบทความนี้ก็จะได้กล่าวถึงกระแสวิกในความหมายที่สองนี้

เนื่องจากคริสตชนจะต้องมีความคิดและจิตใจแบบพระเยซูคริสตเจ้า ดังนั้น คริสตชนจึงต้องดำเนินชีวิตตามคำสั่งสอนของพระเยซูคริสตเจ้า ด้วยเหตุนี้เอง การรำพึงภาวนาถึงชีวิต คำสั่งสอน รวมถึงการปฏิบัติภารกิจของพระเยซูคริสตเจ้าดังที่ปรากฏ ในพระวรสารจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้คริสตชนได้เข้าใจถึงความหมายที่ลึกซึ้งของกระแสวิกมากยิ่งขึ้น

การบังเกิดมาของพระเยซูคริสตเจ้า

พระเจ้าได้ทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลีชื่อเมืองนาซาเร็ธเพื่อมาพบกับหญิงพรหมจารีคนหนึ่งชื่อ มารีย์ ซึ่งหมั้นอยู่กับชายที่ชื่อโยเซฟ ในราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด เพื่อแจ้งข่าวการประสูติของพระเยซูคริสตเจ้า โดยทูตสวรรค์ได้กล่าวกับพระนางมารีย์ว่า “..... ท่านจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ท่านจะตั้งชื่อเขาว่า เยชู เขา

จะเป็นผู้ยิ่งใหญ่และพระเจ้าผู้สูงสุดจะทรงเรียกเขาเป็นบุตรของพระองค์ พระเจ้าจะประทานพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดบรรพบุรุษให้แก่เขา เขาจะปกครองวงศ์ตระกูลของยาโคบตลอดไปและพระอาณาจักรของเขายะไมสิ้นสุดเลย พระนางมารีย์จึงทรงถามทูตสวรรค์ว่า “เหตุการณ์นี้จะเป็นไปได้อย่างไร เพราะข้าพเจ้าตั้งใจจะเป็นพรหมจารี” ทูตสวรรค์ตอบว่า “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและพระอำนาจของพระเจ้าผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่าน เพราะฉะนั้น บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะรับนามว่าบุตรของพระเจ้า.....” (ลก ๑:๒๖-๓๘)

ถ้อยคำของทูตสวรรค์ที่มาแจ้งข่าวการประสูติของพระเยซูคริสตเจ้าได้ทำ ความถึงข้อความที่ได้กล่าวถึงในพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์เพื่อบรรยายถึงความยิ่งใหญ่

ของพระกุมารที่จะทรงบังเกิดมาตามพระสัญญาของพระเจ้าที่ประทานให้แก่ราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด

ชาวอิสราเอลประชากรของพระเจ้าต่างก็เฝ้าคอยพระเมสสิยาห์ที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานมาเป็นเวลาช้านานซึ่ง พระเมสสิยาห์ที่พวกเขาเฝ้ารอคอยคงจะต้องเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่อย่างแน่นอนแต่พระเยซูคริสตเจ้ากลับทรงบังเกิดมาในครอบครัวที่ยากจนและทรงบังเกิดมาอย่างต่ำต้อยในถ้ำเลี้ยงสัตว์

พระเยซูคริสตเจ้าผู้เป็นแบบอย่างแห่งความยากจนและความนอบน้อมเชื่อฟัง

พระเยซูคริสตเจ้าทรงเป็นแบบอย่างแห่งความยากจน (Poverty) และความนอบน้อมเชื่อฟัง (Obedience) พระองค์ทรงยอมรับความยากจนตั้งแต่การที่ทรง

ยอมรับการบังเกิดในถ้ำเลี้ยงสัตว์ที่เมืองเบธเลแฮมจนกระทั่งทรงยอมรับการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระเยซูคริสต์เจ้าเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์และดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้า นักบุญเปาโลได้กล่าวถึงความยากจนและความอ่อนน้อมเชื่อฟังของพระเยซูคริสต์เจ้าเอาไว้ว่า “แม้ว่าพระองค์ทรงมีพระธรรมชาติพระเจ้า พระองค์ก็ได้ทรงถือว่าศักดิ์ศรีเสมอพระเจ้านั้น เป็นสมบัติที่จะต้องหวงแหน แต่ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุจทาส เป็นมนุษย์ดุจเรา ทรงแสดงพระองค์ในธรรมชาติมนุษย์ ทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย เป็นความตายบนไม้กางเขน เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงเทิดทูนพระองค์ขึ้นสูงส่ง และประทานนามนี้ประเสริฐกว่านามอื่นใดทั้งสิ้น” (ฟป ๒:๖-๘)

จากพระวรสารเราจะเห็นว่า ภารกิจของพระเยซูคริสต์เจ้าในโลกนี้ก็คือ การทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า “เพราะเราลงมาจากสวรรค์ มิใช่เพื่อทำตามใจของเรา แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงส่งเรา” (ยน ๖:๓๘) เราได้เห็น พระเยซูคริสต์เจ้าทรงอ่อนน้อมเชื่อฟัง ท่านนักบุญยอแซฟและพระแม่มารีย์ ซึ่งเป็นบิดามารดาของพระองค์ “พระเยซูคริสต์เจ้าเสด็จกลับไปเมืองนาซาเร็ธกับบิดามารดาและเชื่อฟังท่านทั้งสอง” (ลก ๒:๕๑) พระเยซูคริสต์เจ้าทรง

รับพิธีล้างจากยอห์น แมื่อยอห์นจะพยายามชักชวนพระองค์ให้เปลี่ยนพระทัยโดยพูดว่า “..... ข้าพเจ้าควรจะได้รับพิธีล้างจากท่าน แต่ท่านกลับมาพบข้าพเจ้า” แต่พระเยซูคริสต์เจ้าทรงตรัสตอบยอห์นว่า “เวลานี้ปล่อยให้เป็นเช่นนี้ก่อน เพราะเราควรจะทำทุกอย่างตามพระประสงค์ของพระเจ้า” ยอห์นจึงยอมทำตาม...” (มธ ๓:๑๔-๑๕) นอกจากนี้พระองค์ยังทรงอ่อนน้อมเชื่อฟังผู้มีอำนาจโดยชอบธรรมอีกด้วย ดังที่พระองค์ได้ทรงตรัสกับเปโตรถึงเรื่องการเสียเงินบำรุงพระวิหารไว้ว่า “ซีโมน ท่านมีความเห็นอย่างไร กษัตริย์ในโลกนี้ทรงเก็บภาษีจากใคร จากโอโรสธิดา หรือจากคนอื่น เปโตรทูลตอบว่า “จากคนอื่น” พระเยซูเจ้าจึงตรัสว่า “ถ้าเช่นนั้นโอโรสธิดาย่อมได้รับการยกเว้น แต่เพื่อมิให้ใครตำหนิเรา ท่านจงไปที่ทะเล หย่อนเบ็ดลงไป จับปลาตัวแรกที่ตกได้ เปิดปากปลา ท่านจะพบเงินหนึ่งเหรียญ จงนำเงินนั้นไปเสียภาษีเพื่อเราและท่านเถิด” (มธ ๑๗:๒๕-๒๗)

นอกจากนี้ พระเยซูคริสต์เจ้ายังทรงยอมรับสภาพของความเป็นมนุษย์เหมือนเรา ดังจะเห็นได้ว่า เมื่อพระจิตเจ้าทรงนำพระเยซูคริสต์เจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารหลังจากที่พระองค์ทรงอดอาหารสี่สิบวันสี่สิบคืน ปีศาจได้มาประจญพระองค์ว่า ถ้าพระองค์เป็นบุตรของพระเจ้ายกให้พระองค์สั่งก้อนหินให้เป็น

ขนมปัง ปัสกาลยังได้อุ้มพระองค์ไปยังนครศักดิ์สิทธิ์ วางพระองค์ลงบนยอดพระวิหาร เพื่อให้ทูตสวรรค์มารับพระองค์และให้พระองค์กราบไหว้ปัสกาลเพื่อจะได้อาณาจักรในโลก แต่พระเยซูคริสตเจ้าก็ทรงสามารถเอาชนะการประจญของปัสกาลได้ (มธ ๔:๑-๑๑) การประจญทั้งสามครั้งนี้เป็นการล่อลวงให้พระเยซูคริสตเจ้าได้ทรงแสดงอำนาจของพระบุตรของพระเจ้าที่ไม่ยอมรับสภาพของความเป็นมนุษย์ที่มีขอบเขตอันจำกัด แต่พระเยซูคริสตเจ้าทรงถ่อมพระองค์และยอมรับสภาพของความเป็นมนุษย์ที่มีขอบเขตอันจำกัดนี้ได้และในที่สุด พระองค์ก็สามารถเอาชนะการประจญของปัสกาลได้สำเร็จ เราจะเห็นได้ว่าพระเยซูคริสตเจ้านั้นทรงยอมรับสภาพความเป็นมนุษย์ที่มีขอบเขตอันจำกัด พระองค์ก็ทรงอ่อนแอได้และถูกประจญได้เหมือนเรานุษย์ทุกประการ แต่พระองค์ทรงสามารถเอาชนะการประจญและพระองค์ก็ไม่ทรงยอมทำบาป ดังนั้นคริสตชนจึงต้องเอาชนะการประจญและไม่ยอมทำบาปเช่นเดียวกับพระเยซูคริสตเจ้า “ในเมื่อเรามีมหาสมณะยิ่งใหญ่ผู้ซึ่งผ่านเข้าสู่สวรรค์แล้ว คือ พระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้า เราจึงยึดมั่นอยู่ในการแสดงความเชื่อของเราเถิด เพราะเหตุว่าเราไม่มีมหาสมณะที่ร่วมทุกข์กับเราผู้อ่อนแอไม่ได้แต่เรามีมหาสมณะผู้ทรงผ่านการทดลองทุกอย่าง

เหมือนกับเรา ยกเว้นบาป.....” (สป ๔: ๑๔-๑๕)

พระเยซูคริสตเจ้าผู้เป็นแบบอย่างแห่งความบริสุทธิ์

พระเยซูคริสตเจ้ามิได้แต่งงานและมีชีวิตโสด (Chastity) พระองค์ทรงกล่าวถึงผู้ที่สมควรใจที่จะไม่แต่งงานและเลือกที่จะมีชีวิตโสดโดยตรัสว่า “.... ไม่ใช่ทุกคนเข้าใจคำสอนนี้ คนที่เข้าใจคือคนที่พระเจ้าประทานให้ เพราะว่า บางคนเป็นขันทีตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา บางคนถูกมนุษย์ทำให้เป็นขันที และบางคนทำตนเป็นขันทีเพราะเห็นแก่อาณาจักรสวรรค์ ....” (มธ ๑๙:๑๑-๑๒) นั่นก็คือ มนุษย์สามารถที่จะสมควรใจเป็นโสดถือพรหมจรรย์เพราะพระราชาสวรรค์ได้ และพระราชาสวรรค์นี้ก็ได้เริ่มขึ้นที่พระเยซูคริสตเจ้า ด้วยประสบการณ์ของพระองค์เองและพระองค์ก็ทรงชวนเชิญผู้ที่เข้าใจให้ปฏิบัติตาม “ผู้ที่เข้าใจได้ ก็จงเข้าใจเถิด” (มธ ๑๙:๑๒)

ชีวิตพรหมจรรย์นั้นจะสามารถอุทิศตนรับใช้พระเจ้า โดยไม่แบ่งแยกหัวใจให้กับบุคคลอื่นแต่สามารถอุทิศตนเพื่องานของพระเจ้าได้อย่างเต็มที่ ดังที่ท่านนักบุญเปาโลได้กล่าวไว้ว่า “.....ผู้ที่มีได้แต่งงานย่อมสาละวนในกิจการขององค์พระผู้เป็นเจ้า หาวิธีทำให้พระองค์พอพระทัย ผู้ที่แต่งงานก็

ย่อมสาละวนกับการงานของโลก หากวิธีทำให้
ภรรยาพอใจ เป็นความกังวลหลายด้านหญิง
ที่ไม่แต่งงานและสาวพรหมจารีนั้นย่อม
สาละวนในการงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อ
จะได้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งร่างกายและจิตใจ
ส่วนหญิงที่แต่งงานแล้วย่อมสาละวนอยู่กับ
งานของโลก หากวิธีทำให้สามีพอใจ ข้าพเจ้า
กล่าวเช่นนี้เพื่อประโยชน์ของท่านเอง มิใช่
เพื่อจำกัดสิทธิของท่าน แต่เพื่อให้ท่าน
ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง อุทิศตนแด่องค์
พระผู้เป็นเจ้าได้โดยปราศจากความกังวล....”
(๑ คร:๓๒-๒๕)

พระเยซูคริสตเจ้าก็ได้ทรงตรัสถึงชีวิต
หลังการกลับคืนชีพว่า “.....คนของโลกนี้
แต่งงานเป็นสามีภรรยากัน แต่คนที่จะบรรลु
ถึงโลกหน้าและจะกลับคืนชีพจากบรรดา
ผู้ตายนั้นจะไม่แต่งงานเป็นสามีภรรยากันอีก
เพราะเขาจะไม่ตายอีกต่อไป เขาจะเป็น
เหมือนทูตสวรรค์และจะเป็นบุตรของพระเจ้า
เพราะเขาจะกลับคืนชีพ .....” (ลก ๒0:
๓๔-๓๖) ดังนั้นสภาพของการเป็น
พรหมจารีจึงเป็นการแสดงถึงสภาพที่แท้จริง
ของพระศาสนจักร

พันธกิจของพระเยซูคริสตเจ้า

พระเยซูคริสตเจ้าได้ทรงประกาศและ
สถาปนาอาณาจักรของพระเจ้าและได้ทรง
เรียกให้มนุษย์ทุกคนได้เข้ามามีส่วนร่วมใน

อาณาจักรของพระเจ้า พระองค์ทรงประกาศ
ข่าวดีกับทุกคน โดยเฉพาะกับคนยากจน
คนบาป หญิงโสเภณี คนเก็บภาษี คนที่ถูก
สังกรรม์เกียจ คนที่ถูกทอดทิ้ง ถูกเหยียด
หยาม “ พระองค์เสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี
ทรงสั่งสอนในศาลาธรรม ทรงประกาศข่าวดี
เรื่องพระอาณาจักร ทรงรักษาโรคและความ
เจ็บไข้ทุกชนิดของประชาชน กิตติศัพท์เกี่ยว
กับพระองค์เลื่องลือไปทั่วแคว้นซีเรีย
ประชาชนจึงนำผู้เจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ
ผู้ที่ถูกความทุกข์เบียดเบียน ผู้ถูกปีศาจสิง
ผู้เป็นลมบ้าหมูและผู้ที่เป็นง่อยมาเฝ้าพระองค์
พระองค์ทรงรักษาคนเหล่านั้นให้หายจากโรค
และความเจ็บไข้....” (มธ ๔:๒๓-๒๔)
พระเยซูคริสตเจ้าทรงประทับอยู่ร่วมกับพวก
เขา รับประทานอาหารกับพวกเขา ถือว่า
พวกเขาเป็นมิตรสหายของพระองค์ทั้งๆ ที่
พวกเขาเป็นกลุ่มบุคคลที่ถูกสังกรรม์เกียจ
“... ยอห์นผู้ทำพิธีล้างมา ไม่กินอาหาร ไม่
ดื่มเหล้าองุ่นท่านก็ว่า “คนนี้มีปีศาจสิง”
บุตรแห่งมนุษย์มา กินและดื่ม ท่านก็ว่า
“ดูซิ นักกินนักดื่ม เป็นเพื่อนกับคนเก็บ
ภาษีและคนบาป” พระปรีชาญาณของ
พระเจ้าผ่านการพิสูจน์แล้วว่าถูกต้องโดยผู้
ปฏิบัติตามพระปรีชาญาณนั้น” (ลก ๗:
๓๓-๓๕)

สิ่งที่พระเยซูคริสตเจ้าทรงปฏิบัติต่อ
บุคคลเหล่านั้น ทำให้พวกเขาได้ตระหนักถึง

ความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่มีต่อคนบาป และต่อผู้ที่ยากไร้และนำมาสู่การกลับใจและการเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ของพวกเขา พระเยซูคริสตเจ้าได้นำคุณค่าใหม่มาให้แก่โลกที่สรุปเป็นบัญญัติแห่งความรักว่า “.....ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน สุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน นี่คือบัญญัติเอกและบัญญัติแรก บทบัญญัติประการที่สองก็เช่นเดียวกัน คือ ท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง.....” (มธ ๒๒:๓๗-๓๙) นอกจากนี้พระองค์ยังทรงให้กฎเกณฑ์ในการตัดสินว่าคนที่จะได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ได้ก็คือคนที่มีความรักและปฏิบัติต่อเพื่อนพี่น้องด้วยความรักเท่านั้น “ .....เชิญมาเถิด ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา เชิญมารับอาณาจักรเป็นมรดกที่เตรียมไว้ให้ท่านแล้ว ตั้งแต่สร้างโลก เพราะว่า เมื่อเราหิว ท่านให้เรากิน เรากระหาย ท่านให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ต้อนรับ เราไม่มีเสื้อผ้า ท่านก็ให้เสื้อผ้าแก่เรา เราเจ็บป่วย ท่านก็มาเยี่ยม เราอยู่ในคุก ท่านก็มาหา..... ‘เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา’ ” (มธ ๒๕: ๓๔-๔๐)

เงื่อนไขในการติดตามพระเยซูคริสตเจ้า

เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเริ่มออกไปประกาศข่าวดี พระองค์ได้ทรงเลือกสานุศิษย์สิบสองคนให้มาอยู่ใกล้ชิดกับพระองค์เพื่อที่จะได้เรียนรู้และร่วมในงานประกาศข่าวดีแห่งพระราชัยของพระเจ้า “ขณะที่ทรงดำเนินไปตามชายฝั่งทะเลสาบกาลิลี พระองค์ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องสองคนคือซีโมนที่เรียกว่า เปโตรกับอันดรูว์น้องชายกำลังทอดแห เขาเป็นชาวประมง พระองค์ตรัสสั่งว่า “จงตามเรามาเถิด เราจะให้ท่านเป็นชาวประมงหามนุษย์” เปโตรกับอันดรูว์ก็ทิ้งแหไว้แล้วตามพระองค์ไปทันที เมื่อทรงดำเนินไปจากที่นั่น พระองค์ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องอีกสองคน คือ ยากอบบุตรของเศเบดีและยอห์นน้องชาย กำลังซ่อมแหอยู่ในเรือกับเศเบดีผู้บิดา พระองค์ทรงเรียกเขา ทันใดนั้น เขาก็ทิ้งเรือและบิดา แล้วติดตามพระองค์ไป (มธ ๔:๑๘-๒๒)

เราได้เห็นท่าทีของการตอบรับการเรียกของสานุศิษย์รุ่นแรกของพระเยซูคริสตเจ้าแล้วว่า เมื่อพระเยซูคริสตเจ้าทรงเรียกพวกเขาพวกเขาก็ยอมทิ้งทุกอย่างและติดตามพระองค์ไปทันที จึงเห็นได้ว่า เงื่อนไขในการติดตามพระเยซูคริสตเจ้าก็คือการตัดสินใจทุกสิ่งและละทุกอย่างเพื่อติดตามพระองค์ ทั้งนี้ก็เพราะว่า ไม่มีอะไรที่จะมีคุณค่าเทียบเท่ากับพระองค์ผู้ซึ่งทรงเป็นบ่อเกิดแห่งชีวิต

พระเยซูคริสตเจ้าได้ทรงตรัสสรุปถึงการเป็นศิษย์ของพระองค์เอาไว้ว่า “ถ้าผู้ใดติดตามเราโดยไม่รักเรามากกว่า บิดา มารดา ภรรยา บุตร พี่น้องชายหญิงและแม้กระทั่งชีวิตของตนเอง ผู้นั้นเป็นศิษย์เราไม่ได้” (ลก ๑๔:๒๖) และเงื่อนไขที่พระเยซูคริสตเจ้าทรงเรียกร้องมากที่สุดก็คือ การแบกกางเขนของตน “ผู้ใดไม่แบกกางเขนของตน และติดตามเรา ผู้นั้นเป็นศิษย์เราไม่ได้เช่นเดียวกัน” (ลก ๑๔:๒๗) ดังนั้น ผู้ที่เป็นศิษย์ของพระเยซูคริสตเจ้าจึงต้องดำเนินชีวิตร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูคริสตเจ้าและดำเนินชีวิตตามแนวทางแห่งชีวิตที่พระองค์ทรงดำเนิน นั่นคือ การสละตนเองเพื่อพระองค์และเพื่อผู้อื่นอย่างไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น เพราะว่าการมีส่วนร่วมในชีวิตของพระองค์ก็คือการมีส่วนร่วมในความทุกข์ทรมานของพระองค์นั่นเอง

พระเยซูคริสตเจ้าทรงอยู่กับสานุศิษย์ของพระองค์เป็นเวลาสามปี พระองค์ทรงวางแบบอย่างชีวิตให้แก่พวกเขา ในพระวรสารเราจะพบว่า พระเยซูคริสตเจ้ามักจะตรัสกับสานุศิษย์ของพระองค์หลายครั้งว่า “ท่านยังไม่รู้ไม่เข้าใจอีกหรือ” (มก ๘:๑๗, ๒๑) ทั้งนี้ก็เพราะว่า บรรดาสานุศิษย์ของพระเยซูคริสตเจ้าต่างก็มีทัศนคติในการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบของตนเอง เมื่อพวกเขาเข้ามาเป็นศิษย์ของพระเยซูคริสตเจ้า พวกเขาต่างก็

ต้องค่อยๆ เรียนรู้ เข้าใจอย่างช้าๆ และรับทัศนคติใหม่ที่พระเยซูคริสตเจ้าทรงสอนเขา เช่น ทัศนคติใหม่ในเรื่องความสุขที่แท้จริง (มธ ๕:๑-๑๑)

หลังจากสานุศิษย์รุ่นแรกที่มีประสบการณ์ชีวิตอยู่ร่วมกับพระเยซูคริสตเจ้าแล้ว ก็มีสานุศิษย์ในสมัยต่อมาที่ได้เรียนรู้ข่าวดี และกลับใจและหันมาเจริญชีวิตตามพระวรสารโดยต่างถือว่า การเจริญชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซูคริสตเจ้านั้นเป็นแก่นแท้ของการเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสตเจ้า

บทสรุป

ในประสบการณ์ของคริสตชน การเดินตามพระเยซูคริสตเจ้าเป็นหนทางของผู้ที่รับศีลล้างบาปซึ่งก็คือคริสตชนทุกคน ส่วนชีวิตของผู้ถวายตัวเป็นนักบวชนั้นเป็นการเรียกพิเศษ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นสมควรใจที่จะติดตามพระเยซูคริสตเจ้าอย่างใกล้ชิด เขายอมละทิ้งวิถีชีวิตของตนเองและสละทุกสิ่งเพื่อดำรงชีวิตในความยากจน ถือศีลพรหมจรรย์ ไม่ใช่เพราะการแต่งงานเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่เขาเห็นว่าพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่กว่าการแต่งงาน เขาเลียนแบบพระเยซูคริสตเจ้าที่ติดตามพระบิดา และพระแม่มาเรียซึ่งถือศีลพรหมจรรย์ เขาบวชและเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้าผ่านทางผู้มีอำนาจของพระศาสนจักร

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้ทรงประกาศให้ ปีค.ศ.๒๐๑๕ เป็น “ปีแห่งนักบวช” ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่ดีสำหรับคริสตชนทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาพระสงฆ์และนักบวชชายหญิงทุกคนที่จะได้ใช้เวลาในการค้นหาความหมายที่แท้จริงของการเป็นศิษย์ของพระเยซูคริสตเจ้า โดยมองตัวอย่างจากบรรดาอัครสาวกในการติดตามพระเยซูคริสตเจ้าและตัวอย่างจากบุคคลร่วมสมัยของเราที่เห็นได้อย่างชัดเจนก็คือ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสที่พระองค์ทรงดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซูคริสตเจ้า พระองค์ทรงดำเนินชีวิตแบบสมถะและเรียบง่าย ทรงพำนักในที่พักธรรมดา ไม่มีแม่ครัว และทรงทำอาหารรับประทานเอง ทรงมีชีวิตที่ใกล้ชิดกับประชาชน ทรงนั่งรถประจำทาง ทรงอยู่เคียงข้างคนจน และไปเยี่ยมเยียนคนยากจนอย่างสม่ำเสมอ พระองค์ทรงอ่อนน้อมถ่อมตน สิ่งเหล่านี้พระองค์ทรงทำตั้งแต่วันแรกที่เข้ารับตำแหน่งพระสันตะปาปา พระองค์ทรงเลือกที่จะนั่งรถบั๊กลับที่พักร่วมกับคณะพระคาร์ดินัลแทนที่จะนั่งรถประจำตำแหน่งพระสันตะปาปา

ผู้เขียนขอจบบทความนี้ด้วยพระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสในวันที่พระองค์ทรงประกาศให้ปี ค.ศ.๒๐๑๕ เป็น “ปีแห่งนักบวช” เพราะสิ่งที่พระองค์ทรงตรัสในวันนั้นจะเป็นข้อคิดที่ดีสำหรับคริสตชนและนักบวชทุกคนได้เป็นอย่างดี พระองค์ตรัสดังนี้ “ คริสตชนทุกคนได้รับกระแสรักให้เป็นธรรมทูต แต่ว่า บรรดานักบวชชายหญิงคือบุคคลพิเศษที่พระเจ้าทรงเลือกสรร เพราะท่านเหล่านั้นสามารถ ปลุกโลกให้ตื่นได้ สิ่งที่สำคัญของบรรดาพระสงฆ์และนักบวชชายหญิงก็คือ จงอย่าแสวงหาความก้าวหน้า ความทะเยอทะยานมากเกินไปฝังลงในหน้าที่พระสงฆ์และนักบวชหน้าที่การฝึกอบรมผู้เตรียมตัวบวชนั้น เป็นเหมือนงานช่างฝีมือที่เราต้องถักทอด้วยความประณีต นี่ไม่ใช่งานฝึกดำรงค์! เป้าหมายของการฝึกอบรมนักบวชก็คือ เพื่อให้พวกเขาเปี่ยมด้วยหัวใจที่สุภาพอ่อนโยนและมีความมั่นคงเหมือนความเปรี้ยวของน้ำส้มสายชู” (<http://www.popereport.com/2013/11/2015.html>)

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่. นครปฐม: 2002.
ฝ่ายส่งเสริมกระแสเรียกคณะเยซุอิต (ถอดความเป็นภาษาไทย). ด้วยเสียงเรียกแห่งรักสู่เส้นทางสายปรารถนา. สุชาติการพิมพ์. 2000.

ไผยอง มณีราช, บาทหลวง. นักบวช. กาญจนบุรี : พรสวรรค์การพิมพ์. 2548.

สมชัย พิทยาพงศ์พร, บาทหลวง. พระเจ้าทรงเป็นองค์ความรัก. วารสารแสงธรรมปริทัศน์ ฉบับที่1 มกราคม-เมษายน 2001/2544 หน้า 45-61.

[http:// www.vocabulary.com/dictionary/](http://www.vocabulary.com/dictionary/)

[http:// www.popereport.com/2013/11/2015.html](http://www.popereport.com/2013/11/2015.html)

กองบรรณาธิการวารสารแสงธรรมปริทัศน์ ขอแจ้งให้ผู้อ่านทุกท่านทราบว่า มีข้อผิดพลาดในวารสารแสงธรรมปริทัศน์ ฉบับกรอบคว่ำ (3/2557) ในบทความเรื่อง “กรอบคว่ำ : จุดเริ่มต้นของสังคมยุคธรรม” หน้า 105 ทางกองบรรณาธิการขอแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนกำหนดมา คือ “กรอบคว่ำ : จุดเริ่มต้นของสังคมคุณธรรม”

กองบรรณาธิการวารสารแสงธรรมปริทัศน์รู้สึกเสียใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้น
และขออภัยท่านผู้เขียนและผู้อ่านทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

พิธีสถาปนาพระคาร์ดินัล และความหมาย...

1 บทนำ

บาทหลวงเชษฐา ไชยเดช

พิธีสถาปนาพระคาร์ดินัลกระทำหลังจากบทเทศน์ของพระสันตะปาปา เริ่มด้วยพระสันตะปาปาทรงกล่าวนำ และประกาศสถาปนาพระคาร์ดินัลใหม่ โดยอ่านรายชื่อพระคาร์ดินัลใหม่

การประกาศยืนยันความเชื่อ และการสาบานว่าจะถือข้อสัตย์ โดยพระคาร์ดินัลใหม่ประกาศยืนยันความเชื่อ (เป็นบทยืนยันความเชื่อที่เราสวดในมิสซาทุกวันอาทิตย์ วันสมโภช รวมทั้งวันฉลองสำคัญ)

บาทหลวงสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ, อาจารย์สาขาวิชาคริสตศาสนศึกษา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

จากนั้นพระคาร์ดินัลใหม่ออกชื่อตนเองเป็นภาษาละติน และกล่าวคำสาบานที่จะถือซื่อสัตย์และนบนอบต่อสมเด็จพระสันตะปาปาและผู้สืบตำแหน่งอัครสาวกเปโตรพร้อมกัน

การมอบหมวกบีเรตต้า(Biretta)
แหวนพระคาร์ดินัลและไบแตงตั้งแก่พระคาร์ดินัลใหม่ โดยพระคาร์ดินัลใหม่เดินขึ้นไปทีละคน ถูเข้าต่อหน้าพระสันตะปาปารับหมวกบีเรตต้า (Biretta) สีแดง แหวนพระคาร์ดินัล ไบแตงตั้ง และรับมอบสันติสุขจากพระองค์

หมวกบีเรตต้า (Biretta) สีแดง หมายถึงเกียรติของพระคาร์ดินัล และยังหมายถึงความพร้อม ความกล้าหาญที่จะมอบชีวิตที่จะหลังเลือดเพื่อผลของความเชื่อเพื่อสันติสุขของประชากรของพระเจ้า และเพื่อความเติบโตของพระศาสนจักร

แหวนพระคาร์ดินัล หมายถึงความรักที่พระคาร์ดินัลมีต่อพระศาสนจักร ซึ่งได้รับการเสริมกำลังให้เข้มแข็งโดยความรักของนักบุญเปโตร เจ้าชายแห่งพระศาสนจักร

ไบแตงตั้ง พระสันตะปาปาแต่งตั้งพระคาร์ดินัลใหม่ (เป็นพระคาร์ดินัลสังฆราชหรือพระคาร์ดินัลสงฆ์ หรือพระคาร์ดินัลสังฆานุกร) และมอบวัดแห่งหนึ่งในกรุงโรมให้เป็นวัดประจำตำแหน่งของพระคาร์ดินัลใหม่

...นักบวช... กับการศึกษาคาทอลิก

[มติชน]

ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตรแสงจันทร์

ศาสนาคริสต์ เป็นศาสนาที่สำคัญของ
โลกศาสนาหนึ่ง เป็นที่รู้จักของคนไทยและ
คนทั่วโลก หากเอ่ยถึงศาสนาคริสต์ ผู้คน
ส่วนใหญ่มักนึกถึง พระเป็นเจ้า พระเยซู

คริสตเจ้า พระแม่มารีย์ ไม่งางเขน พระ
คัมภีร์ไบเบิล ฯลฯ และที่มักนึกเสมอคือ
นักบวชชายและหญิง (Religious Men
and Women)

อาจารย์ประจำสาขาวิชาคริสตศาสนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

และหากเอ่ยถึงการจัดการศึกษาในประเทศไทยแล้ว การจัดการศึกษาคาทอลิกนับเป็นรากฐานที่สำคัญของการศึกษาไทย มีระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตั้งแต่ยุคอดีตในสมัยกรุงศรีอยุธยาจนกระทั่งยุคปัจจุบันเลยทีเดียว ซึ่งหากมองย้อนกลับไปในอดีตอาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่ริเริ่มและมีบทบาทในการจัดการศึกษาคาทอลิกและการศึกษาในประเทศไทยมากที่สุดก็คือ “นักบวช” นั่นเอง

คณะนักบวชชายและนักบวชหญิงในประเทศไทย

สำหรับในประเทศไทย เริ่มรู้จักและพบเห็นนักบวชกันมาตั้งแต่ในสมัยกรุงศรีอยุธยา คนไทยมักรู้จักมิชชันนารีและ/หรือนักบวชว่าเป็นชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่เพื่อสอนศาสนาคริสต์ และด้วยความที่คนไทยเป็นคนที่มีความหวงแหนและมีความซื่อสัตย์ดี จึงไม่ตั้งป้อมรังเกียจหรือกีดกันไม่ให้เผยแผ่ศาสนา ทำให้มีมิชชันนารีและ/หรือนักบวชเดินทางเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้นนับแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเลยทีเดียว จากการศึกษาสามารถสรุปลำดับเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับการเดินทางเข้ามาของนักบวชได้ดังนี้ (คณะกรรมการจัดทำหนังสือนักบวชหญิงและชายแห่งประเทศไทย, มปป.: 41-44)

ตั้งแต่ปีพ.ศ.2054 เริ่มมีชาวโปรตุเกสที่มามีติดต่อกับคนไทยทั้งด้านการทูต และการค้า ซึ่งถึงแม้ชาวโปรตุเกสเหล่านี้ จะเดินทางเข้ามาอยู่และใช้ชีวิตร่วมกับคนไทย แต่อย่างไรพวกเขายังมั่นคงต่อคำสอนและหลักปฏิบัติของคริสตศาสนาที่ตนนับถือ แต่ยังไม่พบว่ามีหลักฐานที่ชัดเจนว่ามีมิชชันนารีเข้ามาอยู่และเผยแผ่ศาสนาในช่วงใด

จนกระทั่งในปีพ.ศ.2010 เป็นต้นมา จึงมีหลักฐานบันทึกไว้ว่ามีมิชชันนารีเข้ามาเผยแผ่คริสต์ศาสนา เริ่มจากคณะแรกคือ **มิชชันนารีคณะโดมินิกัน** ชาวโปรตุเกส 2 ท่าน คือ คุณพ่อคาร์โซ เฮอร์นิโม ดาครูส และคุณพ่อเซบาสติอาว โด คานโต ที่เข้ามาทำหน้าที่ดูแลอภิบาลชาวโปรตุเกสที่อยู่ในกรุงศรีอยุธยา ต่อมาก็เป็นพระสงฆ์นักบวช **คณะฟรังซิสกัน** คือ คุณพ่อฟรังซิส เดอ มอลติลลา คุณพ่อดิเอโก ซิเมเนส (ในปีพ.ศ.2112 ในสมัยของพระมหาธรรมราชา) และ **คณะเยสุอิต** คือ คุณพ่อบาลทาซาร์ เซเกรีย (ในปีพ.ศ.2150 สมัยพระเจ้าเอกาทศรถ) ตามด้วยคุณพ่อโทมัส วัลกวานรา สมาชิกคณะเยสุอิต (ในปีพ.ศ.2198 ปลายสมัยพระเจ้าปราสาททอง) ก็ได้เข้ามาเพื่อดูแลคริสตชนชาวญี่ปุ่นที่กรุงศรีอยุธยา คุณพ่อได้สร้างวัดและคณะขึ้น

จากการเดินทางเข้ามาพำนักเผยแผ่คริสต์ศาสนาของพระสงฆ์นักบวชต่างๆ นี้

ทำให้คนไทยเริ่มรู้จักและมีความศรัทธาเลื่อมใสในคริสตศาสนามากขึ้นตามลำดับ จนถึงในช่วงที่ พระสังฆราช ปีแอร์ ลังแบร์ต เดอ ลา มอตต์ พร้อมกับธรรมเนียมของคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส คือ บาทหลวงยัง เดอ บูจส์ (Jean De Bourges) และบาทหลวงเดย์ดีเออร์ (Deydier) (เดิมคือ คณะชีวิตแพร่ธรรม) ได้เดินทางมาถึงกรุงศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ.2205 ช่วงนี้กรุงศรีอยุธยามีคริสตชนประมาณ 2 พันคน ส่วนใหญ่เป็นชาวโปรตุเกสหรือลูกครึ่ง มีชาวยุวนและญี่ปุ่นบ้าง มีพระสงฆ์คณะต่างๆ และพระสงฆ์ของสังฆมณฑล แต่ละกลุ่มคณะมี วัดของตนเอง และในปีพ.ศ.2207 พระสังฆราช

ปัลลีโอ ได้จัดตั้ง “คณะผู้รักไม้กางเขน” ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของคณะนักบวชหญิงที่สังกัดสังฆมณฑลในประเทศไทย และต่อมายังมีอีกหลายคณะ คือ คณะรักกางเขน จันทบุรี คณะรักกางเขนแห่งอุบล คณะรักกางเขนแห่งท่าแร่

คณะนักบวชและมิชชันนารีได้เข้ามาทำงานอภิบาลและเผยแผ่คริสตศาสนาเรื่อยมาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งเกิดการสูญเสียในช่วงพ.ศ.2310 ที่ไทยเสียกรุงศรีอยุธยาให้แก่พม่าครั้งที่ 2 ครั้งนั้นเป็นการสูญเสียที่ยิ่งใหญ่สำหรับประเทศสยาม รวมถึงพระศาสนจักรในประเทศสยามด้วย พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวชและคริสต์ศาสนิกชน ต้องเสียชีวิต ถูกดื้อนไปอยู่ประเทศพม่า หรือต้องหลบหนีไปอยู่เมืองอื่นๆ มีเพียงสมาชิกคณะรักกางเขนที่ได้หลบไปอยู่ที่จันทบุรี จึงเป็นคณะนักบวชคณะเดียวที่เหลืออยู่ โดยไม่มีคณะนักบวชอื่นๆ เข้ามาในประเทศสยามเป็นเวลายาวนาน จนกระทั่งในปีพ.ศ. 2312 คุณฟอกอร์เรอ จากคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส ได้เดินทางจากประเทศเวียดนามมาที่บางกอก ได้พบกลุ่มคริสตชนประมาณหนึ่งร้อยคน จึงร่วมกันสร้างพระศาสนจักรอีกครั้งหนึ่ง สมาชิกคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีสได้อบรมสั่งสอนบรรดาชายหนุ่ม เพื่อให้เขาบวชเป็นพระสงฆ์ ได้อบรมสั่งสอนพวกสาว ๆ ที่จะ

ดำเนินชีวิตแบบนักบวช ด้วยความร่วมมือของพระสงฆ์ชาวสยาม หญิงสาวรักกางเขน และครูคำสอนได้ร่วมกันก่อตั้งกลุ่มคริสตชนขึ้นมา (คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส อยู่ในประเทศไทยเป็นเวลายาวนานจนถึงปัจจุบันนี้) ต่อมาในช่วงปีพ.ศ.2418-2452 พระสังฆราชหลุยส์ เวย์ ได้เป็นผู้ปกครองมิสซังสยาม จำนวนของคริสตชนได้ทวีขึ้นมาก พระสังฆราชทำงานอย่างเข้มแข็งโดยมิได้ย่อท้อต่อปัญหาใดๆ ในช่วงนี้ได้มีคณะนักบวชจากต่างประเทศเข้ามา และอีกหลายคณะได้ถือกำเนิดขึ้นมาในประเทศไทยหรือประเทศไทย จวบจนปัจจุบันนี้

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าประวัติศาสตร์คริสตศาสนาในประเทศไทยมีความเป็นมาอย่างยาวนาน และมีอุปสรรคข้อจำกัดในหลายๆ ด้าน แต่ก็มิได้ทำให้มิชชันนารี พระสงฆ์นักบวช ผู้แพร่ธรรมเหล่านี้ย่อท้อ ท้อถอยแต่ประการใด ตรงข้ามกลับมุ่งมั่นประกาศข่าวดีด้วยใจรักและศรัทธา จากกลุ่มเล็กๆ มิไม่กี่คนไม่กี่คณะ จนกลายมาเป็นคริสตชนกลุ่มใหญ่และคณะต่างๆ ที่หลากหลาย แต่เพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ การประทับอยู่กับพระเจ้า เเกะ เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงประทับอยู่กับเราเสมอ “เราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไป ตราบจนสิ้นพิภพ”. (มธ 28:20)

นักบวชกับการจัดการศึกษาในประเทศไทย

“การจัดการศึกษาคาทอลิกเป็นส่วนหนึ่งของการอภิบาลและประกาศข่าวดีของพระศาสนจักรคาทอลิกต่อมวลมนุษยชาติ ถือเป็นารับใช้อย่างพิเศษและสำคัญที่สุด...” (เทียบ การอบรมตามหลักพระคริสตธรรม, ข้อ 1)

“โรงเรียนคาทอลิกพัฒนาผู้เรียนให้มีความตระหนักว่าชีวิตเป็นของขวัญจากพระเจ้า และตนเองมีหน้าที่ต่อพระเจ้า เพื่อให้ให้นักเรียนค้นพบกระแสเรียกของตน” (สมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิก, 2556:ข้อ 56)

สมัยอยุธยา : จุดเริ่มต้นของการจัดการศึกษาคาทอลิก

นอกจากการประกาศข่าวดีแล้วภารกิจสำคัญอีกประการหนึ่งของคณะนักบวชที่มีอิทธิพลต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก ก็คือ การจัดการศึกษา ซึ่งเริ่มเห็นได้ชัดเจนในสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช โดยพระสังฆราช ปีแอร์ ลังแบร์ต เดอ ลา มอตต์ (Pierre Lambert De La Motte) และมิชชันนารีชุดแรกของคณะบาทหลวงมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส มาถึงกรุงศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2205 ในสมัยสมเด็จพระ

พระนารายณ์มหาราช (วิทยาลัยแสงธรรม, 2533: 21) พระสังฆราชปีแอร์ ลังแบร์ต พระสงฆ์นักบวชและมิชชันนารี ล้วนแต่เข้ามาอยู่เพื่อดูแลอภิบาลคริสตชน เผยแพร่ศาสนา อบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ซึ่งเป็นที่พอพระทัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ตามที่ประชุมพงศาวดาร ภาคที่ 31 เล่ม 18 ระบุว่า “...พระเจ้าแผ่นดินสยามจึงได้พระราชโองการโปรดเกล้าให้ส่งคนไทยไปเล่าเรียนที่บ้านบาทหลวง 10 คน และพระราชทานพระราชานุญาตให้คณะบาทหลวงเทศนาสั่งสอนได้ตามพอใจ และจะไปไหนมาไหนได้ทุกแห่ง เว้นแต่ในพระราชวังเท่านั้น...”

วิทยาลัยการศึกษา (General College) : โรงเรียนคาทอลิกแห่งแรกของไทย

ในวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ.2208 พระสังฆราช ปีแอร์ ลังแบร์ต เดอ ลา มอตต์ (Pierre Lambert De La Motte) ได้เขียนจดหมายขอพระราชทานที่ดินจาก

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช สำหรับปลูกสร้างโรงเรียนและวัด ดังที่ประชุมพงศาวดาร ภาคที่ 31 เล่ม 18 ระบุว่า “...ข้าพเจ้าเห็นว่าหน้าที่ทรงพระกรุณาโปรดให้นักเรียนมาศึกษาหาความรู้และเล่าเรียนวิชาของประเทศยุโรป 10 คนนั้น ข้าพเจ้าต้องระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณอีกชั้นหนึ่ง จึงกระทำให้ข้าพเจ้านึกถึงการที่จะตั้งโรงเรียนขึ้นหลังหนึ่งสำหรับสอนวิชาต่างๆ ซึ่งเป็นวิชาที่จำเป็นสำหรับประเทศอันใหญ่หลวงเพื่อจะได้เป็นที่ยินยอมของประเทศอื่นๆ ในโลกนี้...” ซึ่งสมเด็จพระนารายณ์มหาราชก็ได้พระราชทานที่ดินบ้านปลาเห็ด (Banphahet) สำหรับเป็นที่พักอาศัย สร้างโบสถ์ บ้านพักและโรงเรียน ในปีพ.ศ.2208 นี้ พระสังฆราชปีแอร์ ลังแบร์ต เดอ ลา มอตต์ จึงได้สร้างโรงเรียนคาทอลิกแห่งแรกขึ้นมีชื่อว่า “วิทยาลัยการศึกษา (General College) หรือ โรงเรียนสามเณร หรือ สามเณราลัย” (บางแหล่งข้อมูลระบุชื่อว่า วิทยาลัยการศึกษาทั่วไป) เป็นโรงเรียนสามัญสำหรับเด็กชาย (ตั้งแต่อายุ 10 ปีขึ้นไป)

เพื่อให้การศึกษาแก่เยาวชนไทยในกรุงศรีอยุธยา โดยจัดการศึกษาแบบยุโรปสำหรับคนพื้นเมือง ซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่าโรงเรียนสามเณร เพราะเป็นโรงเรียนเด็กที่เตรียมตัวเข้าบ้านเณร และเด็กสามัญโดยทั่วไปด้วย ส่วนใหญ่สอนด้านศาสนา (สอนความรู้เกี่ยวกับเทววิทยา ปรัชญาและศาสนา) และวิชาการทั่วไป (สอนความรู้เกี่ยวกับมานุษยวิทยา สังคม ประวัติศาสตร์ และความรู้วิทยาการทั่วไป) ในแนวทางที่ปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมและประเพณีของประชาชนท้องถิ่นอย่างเห็นคุณค่า โดยจัดการศึกษาเป็น 3 ส่วน คือ

1. ระดับเบื้องต้น (Elementary School)
2. ระดับล่าง (Lower School) เทียบเท่าระดับมัธยมศึกษา และ
3. ระดับสูง (Upper School) เทียบเท่าระดับอุดมศึกษา โดยใช้ภาษาละตินและฝรั่งเศสเป็นหลัก

ต่อมาภายหลังมีคนไทยเป็นครูผู้ช่วย จึงมีการสอนเป็นภาษาไทยด้วย ด้วยหลักสูตรการเรียนการสอนเน้นเรื่องศาสนาเป็นหลัก หนังสือแบบเรียนพื้นฐานจึงประกอบด้วย หนังสือจำลองแบบพระคริสต์ของ โทมัส อา แคมปัส (Thomas a Kempis เป็นหนังสือรำพึงฝึกจิตสมาธิ) พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม พระคัมภีร์

ภาคพันธสัญญาใหม่ (หอจดหมายเหตุอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ, 2013) ซึ่งผู้เขียนคิดว่าเป็นแหล่งความรู้ที่ดีเลิศด้วยเพราะคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตที่ปรากฏอย่างชัดเจน “ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ได้รับการคล้อยจากพระเจ้า และมีประโยชน์เพื่อสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือนให้ปรับปรุงแก้ไขและอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม เพื่อให้คนของพระเจ้าจะได้เตรียมพร้อมและพร้อมสรรพเพื่อกิจการดีทุกอย่าง” (2 ทธ. 3:16-17) ดังที่พระเยซูคริสต์ตรัสกับพวกอัครสาวก “จงเลี้ยงลูกแกะของเราเถิด” (ยน. 21:15) และ “จงสอนให้เขาปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่อ่าน แล้วจงรู้ไว้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ” (มธ.28:20)

รูปแบบการจัดการศึกษาคาทอลิกในสมัยนั้น จึงเป็นความใหม่ ความเจริญก้าวหน้าและความโดดเด่นเป็นอย่างยิ่ง ด้วยวิทยาลัยการศึกษา มีการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบตามแบบวิทยาลัยการศึกษาของยุโรป ทั้งในด้านหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมและกิจกรรมทางการศึกษาของผู้เรียน และได้กลายเป็นรากฐานของการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนในสังคมไทยในยุคต่อๆ มา

โรงเรียนสำหรับเยาวชนหญิง :
โดยคณะรักไม้กางเขน (Lovers of the Cross)

ในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยการศึกษาดังกล่าวนี้ มิได้จำกัดเฉพาะแค่ในกลุ่มเด็กชายเท่านั้น แต่ยังได้ขยายไปยังกลุ่มเด็กหญิงด้วย ซึ่งนับเป็นมิติใหม่แห่งการจัดการศึกษาเลย เพราะในสมัยนั้นเด็กผู้หญิงส่วนใหญ่จะได้รับการสอนทางด้านงานบ้านงานเรือนจากพ่อแม่ญาติพี่น้องเท่านั้น ไม่มีโอกาสได้ร่ำเรียนเขียนอ่าน และด้วยคงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นแต่อย่างใด แต่พระเจ้าซังฆราช ปีแอร์ ลังแบร์ต เดอ ลา มอตต์ ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้เด็กผู้หญิงด้วย จึงได้มีการจัดตั้งคณะนักบวชหญิงหรือคณะซีเป็นคณะแรกในปีพ.ศ.2215 ใช้ชื่อว่า “คณะรักไม้กางเขน Lovers of the Cross” (สมาชิกคือ นักบวชหญิงจากฝรั่งเศส) และให้บริการกิจหน้าที่สำคัญคือ การทำงานดูแลวัด ช่วยเหลือพระสงฆ์ และเป็นครูสอนเยาวชนหญิงและแม่บ้าน ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นที่จะจัดตั้งโรงเรียนสำหรับเยาวชนสตรีและผู้ใหญ่ ในการเรียนการสอนนั้นแบ่งเป็นชั้นเรียนต่างๆ ตามความเหมาะสม

ของผู้เรียน สำหรับเยาวชนหญิงจะสอนให้อ่านเขียนหนังสือ ขับร้องเพลง เลขคณิตเบื้องต้น และการทำงานบ้าน ได้แก่ การทำขนม เย็บปักถักร้อย งานดูแลบ้าน สำหรับแม่บ้านหรือสตรีทั่วไป จะเป็นการฝึกดูแลบ้าน การเป็นแม่บ้านที่ดีและภรรยาที่รู้จักหน้าที่และปกครองบ้าน ทุกชั้นเรียนจะมีการสอนข้อพระธรรมคำสอนและศาสนา (วิวัฒน์แพร่ศิริ, 2542)

แต่แล้วการจัดการศึกษาคาทอลิกในสมัยกรุงศรีอยุธยาก็ต้องถูกปิดฉากลงในราวปีพ.ศ.2310 หลังไทยเสียกรุงศรีอยุธยาให้กับพม่า ถึงแม้จะมีบันทึกให้เห็นว่า มีชนนารีก็ยังมีทำงานอยู่ แต่สภาพบ้านเมืองไม่เอื้ออำนวยในการจัดการศึกษาสักเท่าใด การกิจการจัดการศึกษาจึงเป็นไปอย่างไม่เป็นทางการมากนัก

สมัยกรุงธนบุรี : การจัดการศึกษาคาทอลิกยุคก่อนการฟื้นฟู

ในสมัยกรุงธนบุรี-กรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น (รัชกาลที่ 1-2) การจัดการศึกษา

ค่อยๆ ได้รับการฟื้นฟูอย่างค่อยเป็นค่อยไป เนื่องจากเป็นช่วงที่สมเด็จพระเจ้าตากสิน พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกและ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงให้ความสำคัญกับการสถาปนาเมืองหลวงใหม่ และการบูรณะฟื้นฟูเมืองในด้านอื่นๆ ที่เร่งด่วนมากกว่า ตลอดจนการทูลบำรุงพระศาสนาโดยเฉพาะในสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย อย่างไรก็ตาม ในสมัยอยุธยาขณะที่ทรงทำการบูรณะและพัฒนาเมือง สมเด็จพระเจ้าตากสินก็ยังทรงติดต่อและให้การต้อนรับมิชชันนารีเป็นอย่างดี มิชชันนารีจึงได้ทำการเปิดโรงเรียนสอนหนังสือควบคู่ไปกับการสอนศาสนาแก่เด็กและผู้สนใจเหมือนในสมัยกรุงศรีอยุธยา ที่สำคัญในช่วงนี้มิชชันนารียังได้จัดพิมพ์หนังสือสอนอ่านด้วยอักษรโรมันแบบอักษรฉนวนที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อเป็นเอกสารสำหรับการเรียนการสอนอีกด้วย การศึกษาของคาทอลิกจึงค่อยๆ ฟื้นตัวขึ้นมาอีกครั้ง

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ : การจัดการศึกษาคาทอลิกยุคฟื้นฟู

การศึกษาคาทอลิกได้เติบโตขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป จนกระทั่งพระสังฆราชกูร์เวอซี (พ.ศ.2377-2384) ได้ประกาศนโยบายจัดตั้งโรงเรียนประถมศึกษา เป็นภารกิจสำคัญที่มิชชันนารีต้องปฏิบัติในการให้การศึกษาแก่คนไทยควบคู่ไปกับการแพร่

พระศาสนา ทั้งนี้เพื่ออาศัยการศึกษาช่วยแก้ไขความเข้าใจผิดเกี่ยวกับศาสนา การจัดตั้งโรงเรียนจึงถือเป็นหัวใจสำคัญ พระสงฆ์นักบวชชาวพื้นเมืองและมิชชันนารีจึงพยายามที่จะเปิดโรงเรียนประถมขึ้นทุกวัดเป็นโรงเรียนสำหรับเด็กชายและหญิง จัดการศึกษาแบบให้เปล่า

ครั้นในสมัยรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระสงฆ์นักบวชและมิชชันนารีได้รับการสนับสนุนให้มีเสรีภาพในการประกาศสอนศาสนาและจัดการศึกษาแบบคาทอลิกมากขึ้น สามารถจัดตั้งโรงเรียนได้อย่างเสรี พระสังฆราชปาลเลอกซ์ (Bishop Jean-Baptiste Pallegoix) จึงได้ทุ่มเทและสนับสนุนจัดการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ ทำให้การศึกษาคาทอลิกกลับฟื้นฟู

ขึ้นอย่างมาก โรงเรียนแห่งสำคัญที่นำรูปแบบการจัดการศึกษาแบบยุโรปมาจัดการเรียนการสอนในประเทศไทย คือโรงเรียนอัสสัมชัญ (พ.ศ.2444) สำหรับเด็กชาย และโรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์สำหรับเด็กหญิง ซึ่งมีลักษณะการจัดการเรียนการสอนแตกต่างจากการจัดการศึกษาของไทยอย่างชัดเจน แล้วในปีพ.ศ.2377 พระสังฆราชปัลเลอกัวซ์ได้เริ่มเตรียมพจนานุกรมภาษาไทย รวบรวมได้สองหมื่นห้าพันคำ ท่านได้แลกเปลี่ยนความรู้ภาษาลาติน ฝรั่งเศส บาลี วรรณกรรมของพุทธศาสนาของสยาม วิชาคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ดาราศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และวิชาการของตะวันตกกับพระภิกษุวิชฌณภิกขุ (เจ้าฟ้ามงกุฎ ก่อนที่จะทรงขึ้นครองราชย์เป็นพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในเวลาต่อมา) ก่อให้เกิดมิตรภาพ ที่ลึกซึ้ง (ลาเกอร์, วิกตอร์, 2539 : 173 ; Costet, Robert, 1996 : ฉบับแปล 204 อ้างถึงในหอจดหมายเหตุ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ, 2013:ออนไลน์) และมีการเปิดวิทยาลัยและโรงเรียนคาทอลิกขึ้นอย่างมากมาย เช่น ในพ.ศ.2378 พระสังฆราชปัลเลอกัวซ์ ได้เปิดวิทยาลัยให้กับครอบครัวที่มีชื่อเสียงในหมู่คนไทยกลางกรุงเทพฯ ในพ.ศ.2384 บาทหลวงอัลบรัง และบาทหลวงรังแฟง ไปเยี่ยมนครชัยศรี พบว่ามีชาวจีนมากกว่าชาวสยาม ท่านได้

เปิด “โรงเรียน” สำหรับผู้เรียนคำสอนโดยใช้วิธีการแบบที่วัดกาลหว่าร์ คือครูจะสอนอ่านและเขียนเป็นอักษรโรมันและไทย มีการจับร้อง เรียนเลขคณิตเบื้องต้น และวิชาคำสอนเป็นวิชาที่สำคัญ และพระสังฆราชปัลเลอกัวซ์นี้เป็นบุคคลแรกที่สั่งซื้อกล้องถ่ายรูปแบบดาแกร์ (Daguerreotype) จากประเทศฝรั่งเศสเข้ามาในกรุงเทพฯ และโดยความร่วมมือกับบาทหลวงลาร์โนดีจึงสามารถถ่ายรูปได้สำเร็จเป็นครั้งแรกในกรุงเทพฯ เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ.2388 และบาทหลวงลาร์โนดี ถือเป็นบุคคลแรกที่นำเอาวิชาการถ่ายรูปเข้ามาเผยแพร่ในกรุงเทพฯ เป็นครั้งแรก นอกจากนี้ พระสังฆราชปัลเลอกัวซ์ยังเป็นผู้ริเริ่มและให้ความสำคัญกับการเขียนและจัดพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับคำสอน เป็นอักษรโรมันผสมวรรณยุกต์ เพื่อให้อ่านออกเสียงเป็นภาษาไทยและได้จัดพิมพ์เป็นอักษรสยามในเวลาต่อมา เป็นหนังสือสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไทย อาทิ

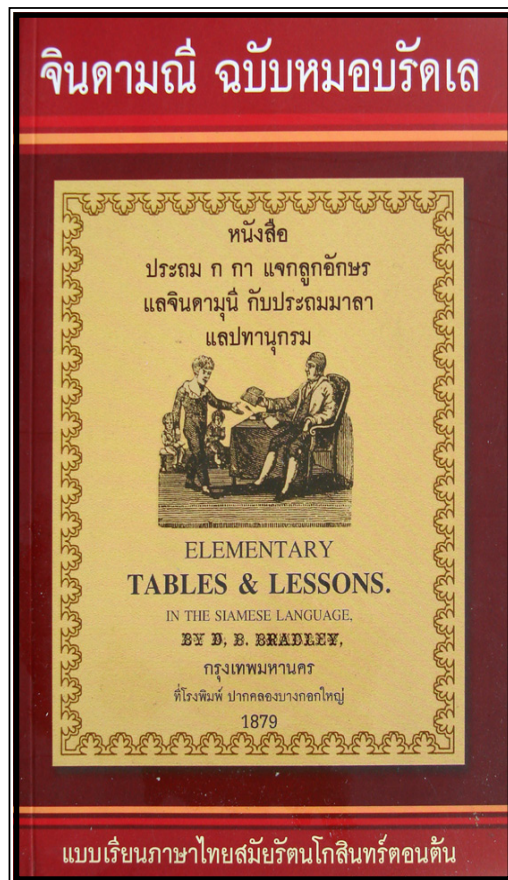
- » 1. หนังสือ “ไวยากรณ์ภาษาไทย” (Grammatica Linguae Thai) สำหรับอำนวยความสะดวกในด้านภาษาแก่คณะบาทหลวงชาวฝรั่งเศสในกรุงเทพฯ พิมพ์เมื่อ พ.ศ.2393 นับเป็นพจนานุกรมฉบับแรกของไทยที่ได้รับการตีพิมพ์แทนการเขียนด้วยลายมือเหมือนอย่างก่อน

» 2. พจนานุกรมลาติน-ไทย “Dic-tionatium Latinum Thai, ad usum Missionis Siamensis” สำหรับใช้ประโยชน์ในการเผยแผ่คริสต์ศาสนา พิมพ์เมื่อ พ.ศ.2393

» 3. พจนานุกรม “ศัพท์พจนานุกรมสาไท” (Dictionarium Linguae (Dictionarium Linguae Thai sive Siamensis Interpretatione Latina, Gallica Et Anglica) เป็นพจนานุกรม 4 ภาษา (ไทย-ละติน-ฝรั่งเศส-อังกฤษ) พิมพ์เมื่อ พ.ศ.2397 (ที่กรุงปารีส ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีส่วนช่วยเหลือในการแต่งพจนานุกรมเล่มนี้อยู่ด้วย) หรือ

» 4. หนังสือ “English Siamese Vocabulary Enlarged with an Introduction to the Siamense Language and a Supplement : By D.J. Bapt. Pallegoix New Edition” พิมพ์เมื่อพ.ศ.2420 (หอจดหมายเหตุอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ : ออนไลน์)

ในยุคนี้การศึกษาคาทอลิกมีความเฟื่องฟูเป็นอย่างมาก ทั้งการเปิดโรงเรียนคาทอลิก การจัดพิมพ์หนังสือ พจนานุกรมต่างๆ และมีหนังสือที่สำคัญอีก 1 เล่ม ในช่วงสมัยนี้

ก็คือ “หนังสือจินตามณี” แบบเรียนเล่มแรกของไทย ที่แต่งขึ้นโดยพระโกษาธิบดี ในสมัยของพระนารายณ์มหาราช เป็นหนังสือเกี่ยวกับ ระเบียบของภาษา การสอนอักษรวิธีเบื้องต้นพร้อมอธิบายวิธีแต่งกาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ ซึ่งมีการใช้และปรับปรุงพัฒนาเรื่อยมาเป็นอีกหลายฉบับ ทั้งฉบับพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงวงษาธิราชสนิท ฉบับพระเจ้าบรมโกศ และฉบับที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับมิชชันนารีคือ หนังสือแบบเรียน “จินตามณี

ฉบับหมอบรัดเล” ที่ดร.แดน บีช บรัดเล¹ จัดพิมพ์เมื่อปี 2522 โดยคัดสรรมาจาก ตำราเรียนเก่าหลายเรื่อง และสอดแทรก เนื้อหาสำคัญที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยมาไว้ในเล่มเดียวกัน เช่น ประถม ก กา ว่าด้วยการใช้และสะกดตัวอักษร จินตามณี ว่าด้วยการประพันธ์โคลง เช่น โคลงสุภาพ ประถมมาลา เป็นตำราสั่งสอนวิชาหนังสือ ภาษาไทยให้ถูกต้องตามแบบจินตามณี ปทานุกรม เป็นส่วนราชาศัพท์ ได้เพิ่มศัพท์ กัมพูชาศัพท์ชาว เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2556: ออนไลน์) ซึ่งได้ถูกใช้เรื่อยมาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นเลยทีเดียว

ต่อมาเมื่อพระสังฆราชปัลเลอกัวซ์ ถึงแก่กรรมแล้ว พระสังฆราชดือปองด์ ได้รับแต่งตั้งต่อจากท่าน และสืบงานต่อเนืองมา นโยบายการจัดการศึกษาในสมัยนี้ ให้ถือว่า “โรงเรียนเป็นเรื่องสำคัญ” และเป็นหน้าที่ของมิชชันนารีทุกคนที่จะต้องเปิดโรงเรียนประถมขึ้นในทุกวัด ทั้งในเมืองหลวงและต่างจังหวัด แม้ว่าจะต้องประสบกับปัญหาที่ยากลำบากเท่าใดก็ตาม

ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระสังฆราชเวย์ซึ่ง

ได้รับการแต่งตั้งต่อจากพระสังฆราชดือปองด์ ท่านเน้นความสำคัญของการจัดการศึกษาที่ดี มีคุณภาพ เพื่ออบรมสั่งสอนเยาวชนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม ด้วยการจัดตั้งสถาบันการศึกษาหลายแห่งเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ก่อนสมัยปกครองของท่าน จำนวน 49 แห่ง ทั้งในกรุงเทพฯ และจังหวัดต่างๆ ซึ่งส่วนมากเน้นการสอนความรู้ระดับประถมศึกษา และการฝึกอบรมด้านอาชีพควบคู่กับการสั่งสอนอบรมศาสนา โรงเรียนที่สำคัญและมีชื่อเสียงในการจัดการศึกษาแบบยุโรปที่เป็นที่รู้จักกันดีก็คือ โรงเรียนอัสสัมชัญ (Assumption College) สำหรับเด็กชายและโรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ (Assumption Convent) สำหรับเด็กหญิง ได้รับความร่วมมือจากกลุ่มนักบวชหญิงคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ผู้ปกครองได้ส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนมากขึ้น จนต้องสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระราชินีนาถได้ทรงบริจาคพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์สมทบการก่อสร้างจำนวน 4,000 บาท

ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว การจัดการศึกษาของมิชชันนารีในยุคนี้ มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทาง

¹ ชาวอเมริกันที่ได้รับปัญญาทางการแพทย์จากมหาวิทยาลัยนิวยอร์กแล้วจึงมาสมัครเข้าเป็นมิชชันนารี เป็นผู้มีบทบาทในการริเริ่มเปลี่ยนแปลง พัฒนาเรื่องสำคัญของไทยหลายเรื่อง เช่น การเปลี่ยนแปลงเทคนิคการพิมพ์ของไทย การผ่าตัดแผนปัจจุบันครั้งแรกของไทย หรือเป็นผู้ริเริ่มปลูกฝัองกันไข้ทรพิษได้สำเร็จเป็นครั้งแรกของไทย ทำการผ่าตัดแผนใหม่เป็นรายแรกของประเทศไทย ริเริ่มนิตยสารบางกอกเรคคอร์ด (The Bangkok Recorder) หนังสือพิมพ์ภาษาไทยฉบับแรก

ความคิดและวิธีจัดการศึกษา ที่มีชนนารีได้รับผลจากการประชุมสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 1 ณ กรุงโรม เป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้น และในสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงพระราชทานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม ปีพ.ศ.2475 ที่สำคัญที่เกี่ยวกับการศึกษาและการพัฒนาประเทศ ประชาชนจึงนิยมส่งลูกหลานเข้าศึกษาเล่าเรียนมากขึ้น รัฐหรือทางการเองก็ได้เร่งจัดการศึกษาและขยายการศึกษาออกไปยังภูมิภาคจังหวัดต่างๆ อย่างกว้างขวางและเต็มกำลังความสามารถ มีชนนารีจึงได้รับการฝึกในการร่วมมือกับรัฐที่จะเพาะหวานเมล็ดพันธ์ทางการศึกษาสำหรับประชาชนและร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาประเทศชาติ พร้อมๆ กับขยายงานแพร่ธรรมออกไปในเขตภาคใต้ ซึ่งได้จัดตั้งเป็นมิสซังราชบุรีโดยมอบให้อยู่ในความดูแลของมิชชันนารีคณะซาเลเซียนของนักบุญยอห์น บอสโก ในช่วงพ.ศ.2473 แล้วในปีพ.ศ.2487 จึงได้แบ่งเขตออกเป็นมิสซังจันทบุรี ให้อยู่ในความดูแลของพระสงฆ์พื้นเมือง การจัดการศึกษาคาทอลิกจึงได้มีการเติบโตมากขึ้นเรื่อย และในช่วงสมัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล (พ.ศ.2477-2489) พระศาสนจักรคาทอลิก มีชนนารีได้ร่วมมือกับรัฐทั้งในการจัดตั้งโรงเรียนคาทอลิก ในเขตพื้นที่

ชุมชนต่างจังหวัด และร่วมมือพัฒนาชุมชนบริเวณวัดคาทอลิกในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ซึ่งเป็นการตอบรับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการขยายการศึกษาออกไปในเขตภูมิภาคให้กว้างขวาง เพื่อคนไทยทุกคนจะได้รับการพัฒนา รัฐบาลได้จัดโครงการส่งเสริมพัฒนาการศึกษาของประชาชน

ความพากเพียรพยายามของพระสงฆ์นักบวชและมิชชันนารี ในการแพร่ธรรมและการจัดการศึกษาจึงเติบโตแผ่กิ่งก้านสาขาขึ้นมาเรื่อยๆ จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ (พ.ศ.2489-ปัจจุบัน) พระองค์ทรงให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาโดยมีการวางแผนการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่แผนการศึกษาพ.ศ.2594, แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2503, แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ.2504-02509) และล่าสุดแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) สำหรับในส่วน of พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยนั้น ในสมัยพระสังฆราชวงนิตโย (พ.ศ.2506-2516) นับเป็นยุคการเปลี่ยนแปลงหลังสภาสังคายนา ครั้งที่ 2 พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 มิสซัง หรือที่เรียกว่า อัครสังฆมณฑล/สังฆมณฑล ดังนี้

- 1) อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ
- 2) อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง
- 3) สังฆมณฑลจันทบุรี
- 4) สังฆมณฑลราชบุรี
- 5) สังฆมณฑลนครสวรรค์
- 6) สังฆมณฑลนครราชสีมา
- 7) สังฆมณฑลเชียงใหม่
- 8) สังฆมณฑลอุดรราชธานี
- 9) สังฆมณฑลอุดรธานี
- 10) สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี

ภายใต้การดูแลของพระอัครสังฆราช/พระสังฆราชของแต่ละเขตการปกครอง การจัดการศึกษาคาทอลิกในสมัยนี้ก็ยังคงยึดการสอนวิชาคำสอนเป็นวิชาเอก ครูในโรงเรียนของเด็กชายเป็นอดีตสามเณรหรือสามเณรที่กำลังผ่านการทดลอง ส่วนครูในโรงเรียนหญิงเป็นอดีตภคินี หรือภคินีคณะรักกางเขน โรงเรียนคาทอลิกก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว บรรดาธรรมทูตทั่วประเทศเห็นความสำคัญของโรงเรียน จึงทุ่มเทกำลังทรัพย์ กำลังปัญญาในการเปิดสถานศึกษา (วิวัฒน์ แพร่สิริ, 2542) จนถึงปัจจุบัน การศึกษาคาทอลิกยังคงเป็นระบบการศึกษาที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการอบรมทางด้านคำสอน ศิลธรรม เช่นเดียวกับในอดีต โดยอาศัยการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ มีพระเยซูเจ้าและพระวรสารเป็นหลักในการจัดการศึกษาอบรมให้ผู้เรียนเป็น

มนุษย์ทั้งครบ “พระเยซูคริสตเจ้าคือผู้ทำให้มนุษย์เป็นผู้มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ทำให้ชีวิตมนุษย์มีความหมาย และเป็นต้นแบบที่โรงเรียนคาทอลิกมอบให้กับนักเรียนทุกคน (สมณกระทรวงเพื่อการศึกษาคาทอลิก, 2556 ข้อ 34) เพียงแต่อาจมีรูปแบบ วิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายแตกต่างกันไป จากอดีต แต่ยังคงยึดเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ การศึกษาคาทอลิกอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้โรงเรียนรับใช้พระศาสนจักรในพันธกิจการเสริมสร้างพันธกิจแห่งการไถ่กู้ของพระศาสนจักร และการเป็นศูนย์กลางในการฝึกอบรมมนุษย์ให้ได้รับการพัฒนาทั้งครบ ฝึกอบรมให้นักเรียนเป็น “ผู้รักและรับใช้” ตามแบบฉบับขององค์พระเยซูคริสตเจ้า “พระองค์ทรงเป็นหนทาง ความจริง และชีวิต” (ยน. 14:6) ให้โรงเรียนเป็นชุมชนมีบรรยากาศ อิสระภาพและความรักตามจิตตารมณ์พระวรสาร โดยใช้กระบวนการอบรมด้วยการบูรณาการศาสนากับการจัดการเรียนการสอน “นับแต่ชั่วขณะแรกที่นักเรียนคนหนึ่งเหยียบย่างเข้ามาในโรงเรียนคาทอลิก นักเรียนชายหรือหญิงผู้นั้นควรจะรู้สึกประทับใจว่าได้เข้ามาสู่ภาวะแวดล้อมแบบใหม่ เป็นภาวะแวดล้อมที่สว่างไสวด้วยแสงแห่งความเชื่อ และมีลักษณะเฉพาะที่ไม่เหมือนใคร สภาพพระสังคายนาวาดิกกัน 2 ได้สรุปเรื่องนี้โดยพูดถึงภาวะแวดล้อมที่ซึมซาบด้วยจิตตา

รณแห่งพระวรสาร คือ ความรักและ
อิสรภาพ” (มตส. 25)

การจัดการศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก
ของพระสงฆ์นักบวชจึงคงอยู่คู่กับวงการ
ศึกษาและสังคมไทยมาช้านานตั้งแต่อดีต
จนถึงปัจจุบัน การจัดการศึกษาคาทอลิกและ
โรงเรียนคาทอลิก จึงเป็นระบบการศึกษาและ
เป็นสถานศึกษาสำหรับทุกคน ทั้ง 1) เด็ก
เยาวชนคาทอลิก เพื่อรับการส่งเสริมความ
เชื่อศรัทธาต่อพระเจ้า 2) ผู้ที่เห็นด้วยกับ
การศึกษาคาทอลิก ที่ใช้หลักการของศาสนา
บูรณาการในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ
และ 3) ผู้รอโอกาสในลักษณะต่างๆ โดย
เฉพาะผู้ที่อ่อนแอที่สุด เพราะโรงเรียน
คาทอลิกก่อกำเนิดจากความห่วงใยต่อเด็ก

และเยาวชนที่ถูกทอดทิ้งและไม่ได้รับโอกาส
ทางการศึกษา (สมณกระทรวงเพื่อการศึกษา
คาทอลิก, 2556 : ข้อ 15) ดังที่พระเยซู
ทรงอยู่ข้างคนต่ำต้อยเสมอ ทั้งหมด ด้วย
การทำงาน อุทิศตนอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย
ของพระสงฆ์นักบวช มิชชันนารีและการ
สนับสนุนจากพระศาสนจักร ทำให้การศึกษ
คาทอลิกเป็นพันธกิจที่ตอบรับพระประสงค์
ของพระเจ้า เป็นภารกิจที่จะนำไปสู่ดินแดน
อันศักดิ์สิทธิ์

“ท่านทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อยและแบก
ภาระหนัก จงมาพบเราเถิด เราจะให้ท่านได้
พักผ่อน” (มธ 11:28)

คณะกรรมการจัดทำหนังสือนักบวชหญิงและชายแห่งประเทศไทย. นักบวชหญิงและชายในประเทศไทย. ม.ป.ท. ม.ป.ป.

ประชุมพงศาวดารเล่ม18. แปลโดย นายป่วน อินทวงศ์ เปรียญ. ม.ป.ท. 2509.

วิวัฒน์ แพร่ศิริ. “วิวัฒนาการและอนาคตภาพของการศึกษาคาทอลิกกับการพัฒนา-สังคมไทย.” ดุษฎีนิพนธ์พัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2542.

สมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิก. นักบวชและพันธกิจในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ. 2556.

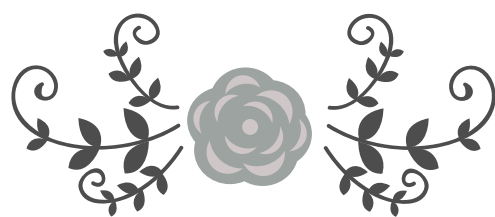
____. โรงเรียนคาทอลิก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อัสสัมชัญ. 2556.

____. โรงเรียนคาทอลิกขณะกำลังเข้าสู่สหัสวรรษที่สาม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อัสสัมชัญ. 2556

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. แบบเรียนเล่มแรกของไทย. เข้าถึงเมื่อ 22 สิงหาคม 2556. เข้าถึงได้จาก <http://www.m-culture.go.th/index.php/th/2013-07-03-04-45-31>

หอจดหมายเหตุ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. ประวัติการศึกษาคาทอลิกในประเทศไทย. เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก <http://haab.catholic.or.th/web/index.php?option=com>

หอจดหมายเหตุอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. พระสังฆราชปอลเออร์กัวซ์ พระสหายต่างศาสนาในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. สืบค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2558 สืบค้นได้จาก <http://haab.catholic.or.th/article/articleart/art05.html>

กระแสรียก ชีวิต อุทิศตน เส้นทางความสุขแท้

ซิสเตอร์วิมลรัตน์ พัสคูล

บทนำ

สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส พระสังฆราชแห่งกรุงโรม ทรงประกาศให้ ค.ศ. 2015 เป็น “ปีแห่งนักบวช” พร้อมเตือนสติ พระสงฆ์และนักบวชต้องยอมรับว่า

ตัวเองเป็นคนบาป แต่ต้องไม่เป็นคนจู้โง่ง ที่สำคัญอย่าบังอาจคิดแสวงหาความก้าวหน้า และทะเยอทะยานผ่านทางการทำหน้าที่ พระสงฆ์และนักบวชได้ขาด จากพระสมณ

นักศึกษาคีรีศาสนาคริสต์ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยแสงธรรม, สังกัดคณะรักกางเขนแห่งจันทบุรี

ลิขิตของสมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส ในโอกาสเปิดปีนักบวช เรื่อง “จงปลุกโลกให้ตื่นเถิด”

1. จุดประสงค์สำหรับปีนักบวช

เพื่อต้องการให้มองถึงอดีตที่ผ่านมา ต่อด้วยการตอบสนองเสียงเรียกของพระ การดำเนินชีวิตโดยการปฏิบัติตามคุณค่าพระ วรสาร ตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้าใน การทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า และเป็น ประจักษ์พยานแห่งความจริงต่อสังคมในโลก ปัจจุบัน

2. ความคาดหวังสำหรับปีนักบวชปีแห่ง พระพรหมทาน

2.1 ข้าพเจ้าเคยพูดไว้เป็นจริง คือ **“ที่ใดมีนักบวช ที่นั่นย่อมมีความชื่นชมยินดี”** ขอให้เราได้รับประสบการณ์และแสดง ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงสามารถเติมเต็มจิตใจ ของเรา และทำให้เรามีความสุขได้ โดยไม่ ต้องแสวงหาความสุขในรูปแบบอื่นๆ และขอ ให้ภราดรภาพที่แท้จริงซึ่งดำเนินอยู่ในหมู่ คณะของเรานั้น หล่อเลี้ยงความชื่นชมยินดี ของเรา ขอให้การอุทิศตนของเราในการรับ ใช้พระศาสนจักร ครอบคลุม ชาวชน ผู้สูง อายุ และคนยากจน ช่วยชีวิตของเรา สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอให้พวกท่านไม่มีใบหน้าเศร้าหมอง ไม่มีอารมณ์ขุ่นเคืองไม่พอใจ เราย่อมมี ปัญหาและอุปสรรค เช่น ความคาดหวัง โรคภัยไข้เจ็บ และอื่นๆ แต่สิ่งเหล่านี้เราจะ พบ “ความชื่นชมยินดีเต็มเปี่ยม” เรียนรู้ ที่จะพบพระพักตร์พระคริสตเจ้า เพราะความ รักที่มีต่อเรา “คุณค่าของพระศาสนจักรคือ การดำเนินชีวิตตามพระวรสาร และการเป็น ประจักษ์พยานในความเชื่อ จงเป็นเกลือคอง แผ่นดิน เป็นแสงสว่างส่องโลก เราได้รับ เรียกให้เป็นเชื้อแป้งของพระอาณาจักรพระเจ้า ในสังคม ร่วมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน รักและ แบ่งปันกัน” (วันสมโภชพระจิตเจ้า 13 พ.ค. 2013)

2.2 ข้าพเจ้าคาดหวังว่า **“ท่านจง ปลุกโลกให้ตื่นขึ้น”** แสดงเอกลักษณ์ของ ชีวิตนักบวช คือ การเป็นประกาศก และนี่ เป็นข้อเรียกร้องประการแรก โดยการเป็น ประจักษ์พยานว่า พระเยซูเจ้าทรงดำเนิน ชีวิตบนแผ่นดินนี้อย่างไร (29 พ.ย. 2013)

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงคาดหวัง ไม่ใช่ให้ ท่านดำรงไว้ซึ่ง “อุดมคติ” แต่ให้ท่านรู้จัก สร้าง “สถานที่อื่นๆ” การต้อนรับความ หลากหลายและความรักซึ่งกันและกัน เมตตาธรรมและความคิดสร้างสรรค์ในพระพร พิเศษต่างๆ ในอาราม หมู่คณะ โรงเรียน และที่อื่นๆ เพื่อก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ใหม่ๆ อยู่เสมอ ซึ่งกลายเป็นเชื้อแป้งของ

สังคม อย่างไรก็ตาม ประภาสก็รู้ว่าเขาไม่ได้อยู่เพียงลำพัง เราก็คู่กัน พระเจ้าตรัสแก่เราเหมือนกับประกาศเยเรมีย์ว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับท่าน เพื่อปกป้องท่าน” (ยรม 1:8)

2.3 บรรดานักบวชชายหญิงได้รับเรียกให้เป็น **“ผู้เชี่ยวชาญความเป็นหนึ่งเดียว”** ข้าพเจ้าจึงคาดหวังว่า จิตตารมณ์ความเป็นหนึ่งเดียวจะกลายเป็นความจริง โดยการทำให้พระศาสนจักรเป็นบ้านและโรงเรียนแห่งความเป็นหนึ่งเดียวในสหัสวรรษใหม่นี้ ก่อนอื่นความเป็นหนึ่งเดียวจะต้องเกิดในบ้านแต่ละแห่งของคณะ หนทางแห่งความเมตตาธรรมเปิดออกต่อหน้าเรา เป็นการต้อนรับและเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ความเป็นหนึ่งเดียวทั้งในด้านวัตถุและด้านจิตใจ การตักเตือนกันฉันพี่น้อง การเคารพบุคคลที่อ่อนแอที่สุด... ในความหมายที่ลึกซึ้งแห่งการอยู่ร่วมกัน ทำให้ชีวิตของเราเป็น “การจาริกแสวงบุญที่ศักดิ์สิทธิ์”

ดังนั้น เราจะต้องตระหนักถึงความ เป็นหนึ่งเดียวในหมู่คณะและเพื่อความ สัมพันธ์ต่อบุคคลต่างวัฒนธรรมจะได้เติบโตขึ้น ในปีนี้จึงเป็นโอกาสที่จะก้าวออกจากเขตแดนคณะของตนด้วยความกล้าหาญ เพื่อ “พัฒนาจิตตารมณ์แห่งความเป็นหนึ่งเดียว”

2.4 ความคาดหวังของข้าพเจ้าคือ **การออกจากตัวเอง เพื่อไปยังชายขอบของสังคม** “จงไปทุกหนทุกแห่งในโลก”

ตามพระดำรัสของพระเยซูเจ้าที่ตรัสกับบรรดา สาวก (เทียบ มธ 16:15) บรรดาเด็กๆ เยาวชน ผู้เจ็บป่วยและผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง รวมทั้งผู้ที่แสวงหาความหมายของชีวิตและ กระหายพระเจ้า

พวกท่านอย่าปล่อยให้การทะเลาะวิวาท เล็กๆ น้อยๆ มาปิดกั้นพวกท่านเอง ปัญหา เหล่านี้จะคลี่คลายเอง หากท่านออกไปช่วย แก้ไขปัญหาของผู้อื่น และประกาศข่าวดี ท่านจะพบชีวิตเมื่อท่านให้ชีวิต ท่านจะพบ ความหวังเมื่อท่านมอบความหวังให้แก่ผู้อื่น และท่านจะพบความรักเมื่อท่านรักผู้อื่น

2.5 ข้าพเจ้าคาดหวังว่ารูปแบบชีวิต นักบวช จะต้องเน้น **การพิศเพ่งภาวนา แสวงหาชีวิตฝ่ายจิตอย่างเข้มข้น** อาจมี การพบปะเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตภาวนา การเติบโตในความเป็นหนึ่ง เดียวกับพระศาสนจักร

การประกาศพระวรสาร หรืองาน อภิบาล ในปีนี้จะต้องพิสูจน์ให้เห็นความ จริงจึ่งเกี่ยวกับชีวิตนักบวชในพระศาสนจักร และวิธีการตอบสนองความต้องการใหม่ๆ ที่ เกิดขึ้นรอบตัวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการ ตอบสนองเสียงร้องขอของคนยากจน ด้วย ความเอาใจใส่ต่อความต้องการของโลก และ

ด้วยความอ่อนน้อมต่อแรงคลาไจน์ของพระจิตเจ้าที่เปี่ยมด้วยพระพรหรรษา จึงเป็นเวลาที่เหมาะสมในปีนักบวชอย่างแท้จริง และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

บทส่งท้ายของศาสน์

สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิสได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอถวายปีนักบวชนี้แด่พระนางมารีย์พรหมจารีแห่งการรับฟังและฟังพิศรัย ฟัง ผู้ทรงเป็นสาวกศิษย์คนแรกของพระบุตร พระนางมารีย์ทรงเป็นธิดาที่รักยิ่งของพระบิดา และทรงได้รับพระพรแห่งพระพรหรรษาทุกประการ ขอพระนางทรงเป็นแบบอย่างสำหรับเราในการติดตามพระคริสตเจ้าในความรักของพระเจ้าและในการรับใช้เพื่อนมนุษย์”

3. ความคิดเห็นส่วนตัว

3.1 ทศนคติต่อนักบวชในโลกปัจจุบัน รูปแบบชีวิตนักบวชเป็นวิถีชีวิตที่นำความสุขแท้ เป็นกระแสเรียกที่มีคุณค่า เพราะเป็นชีวิตที่อุทิศตน เลือกพระเยซูเจ้าเป็นเพื่อนร่วมทางไปตลอดชีวิต เลือกที่จะดำเนินชีวิตตามคำแนะนำแห่งพระวรสารเป็นรูปแบบชีวิตที่ทำทนายและดูเหมือนจะสวนกระแสของโลกปัจจุบันที่หิวยืนความสุขในรูปแบบต่างๆ ที่จับต้องได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ผิวเฟิน มีตัวเลือกมากมายและไม่

เรียกร้องการผูกมัดระยะยาว ชีวิตนักบวชมีการถือข้อปฏิญาณ 3 ข้อ คือ ความยากจน ความบริสุทธิ์ และการนอบน้อมเชื่อฟัง

ดังนั้น นักบวชเลือกที่จะดำเนินชีวิตยากจน เรียบง่าย ไม่ยึดติดกับทรัพย์สินวัตถุสิ่งของและแบ่งปันในขณะที่โลกกำลังยกชูคุณค่าของคนมั่งมี การเป็นเจ้าของสิ่งต่างๆ และการเห็นแก่ตัว

นักบวชเลือกที่จะดำเนินชีวิตบริสุทธิ์ ไม่ครอบครองเป็นเจ้าของผู้ใดและมอบความรักแก่ทุกคน ในขณะที่โลกกำลังหิวยืนสื่อและตัวอย่างของการแก่งแย่ง สนองความพึงพอใจของตน หาความสุขจากร่างกายของผู้อื่น โดยไร้ความรักและเพื่อประโยชน์ทางการค้า

นักบวชเลือกที่จะดำเนินชีวิตนอบน้อมเชื่อฟัง แสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตแต่ละวัน ในขณะที่โลกกำลังนำเสนออำนาจ เกียรติยศ ความยิ่งใหญ่ที่จะได้มาจากการยึดตนเองเป็นใหญ่

นักบวชดำเนินชีวิตเป็นหมู่คณะ รักกันฉันพี่น้องโดยภาวนา ทำงาน แพร่ธรรม และพักผ่อนร่วมกัน แบ่งปันสิ่งที่ตนมีให้กัน และกันทั้งด้านวัตถุ ความสามารถ พรสวรรค์ และชีวิตฝ่ายจิต ท่ามกลางกระแสปัจเจกบุคคลของโลกที่เน้นตนเองเป็นใหญ่ ครอบครัวยุคใหม่ เล็กและเยาวชนสร้างวัฒนธรรม

ใหม่ของสังคมก้มหน้า ห่างเหินคนใกล้ตัวแต่ติดต่อสัมพันธ์อย่างผิวเผินกับคนไกล

ท่ามกลางความท้าทายเหล่านี้ชีวิตนักบวชที่เหมือนจะเป็นรูปแบบชีวิตในอุดมคติกลับยังมีให้เห็นเป็นรูปธรรมที่จับต้องได้ ผู้คนยังคงให้ความเคารพ ยกย่อง ให้เกียรติและเห็นความสำคัญ นักบวชถูกคาดหวังจากผู้คนและในขณะเดียวกันก็นำความหวังมาให้เช่นกัน นั่นคงเพราะว่าวิถีชีวิตนี้ยังคงนำความประทับใจ พิศวงใจและยังช่วยเตือนใจผู้คนให้นึกถึงชีวิตอีกมิติหนึ่งที่ไม่ได้เน้นด้านวัตถุหรือเปลือกนอก นักบวชยังคงนำความยินดีสู่ผู้อื่น เป็นที่พึ่งและเป็นตัวแทนของความหวัง เป็นบุคคลที่สะท้อนความดีงามและความรักของพระเจ้าสู่มนุษย์

พระพรหมทานยังทำงานในปัจจุบันในชีวิตมนุษย์ที่มีความอ่อนแอแต่มีความมุ่งมั่นที่จะติดตามพระ มอบฝากชีวิตทั้งชีวิตความมั่นคงปลอดภัย ความพอใจของตนเอง ในการทรงนำของพระเจ้า

พระพรหมทานของพระองค์มีพระพรอันอุดมมาซึ่งนักบวชทั้งชายหญิงในการทำหน้าที่เป็นประกาศกที่ศักดิ์สิทธิ์ ในการอภิบาลบรรดาเด็ก ๆ และเยาวชน ในการทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ดังนั้นนักบวชในปัจจุบันต้องฟังเสียงร้องจากพระองค์ในทุกรูปแบบของสังคมที่กำลังเจริญก้าวหน้า ตามคำที่พระสันตะปาปา ฟรังซิสที่กล่าวว่า

“นักบวชจงออกไปจากเขตแดนของตนเอง” จากคำกล่าวนี้นี้ทำให้เห็นถึงบรรดานักบวชจะต้องออกแรง ออกจากตัวตนของตัวเองในการเป็นผู้รับใช้ ตามคำที่เราได้ปฏิญาณว่าจะเป็นผู้รับใช้ของพระคริสตเจ้า จึงเป็นการสมควรที่บรรดานักบวชจะต้องก้าวออกไปคอยดูแลฝูงแกะที่พระองค์ทรงมอบให้เราดูแล ในพระวรสารนักบุญยอห์น 21:15-17 ที่กล่าวว่า เมื่อบรรดาศิษย์กินเสร็จแล้ว พระเยซูเจ้าตรัสกับซีโมนเปโตรว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านรักเรามากกว่าคนเหล่านี้รักเราไหม” เปโตรทูลตอบว่า “ใช่แล้ว พระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบว่าข้าพเจ้ารักพระองค์” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด” พระองค์ตรัสถามเขาอีกเป็นครั้งที่สองว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านรักเราไหม” เขาทูลตอบว่า “ใช่แล้ว พระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบว่าข้าพเจ้ารักพระองค์” พระองค์ตรัสกับเขาว่า “จงดูแลฝูงแกะของเราเถิด” พระองค์ตรัสถามเป็นครั้งที่สามว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านรักเราไหม” เปโตรรู้สึกเป็นทุกข์ที่พระองค์ตรัสถามตนถึงสามครั้ง⁴ ว่า “ท่านรักเราไหม” เขาทูลตอบว่า “พระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ทรงทราบว่าข้าพเจ้ารักพระองค์” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด” พระองค์ทรงมอบให้เราเป็นทั้งผู้เลี้ยง เป็นทั้งผู้ดูแล และเป็นผู้เลี้ยงดู

แกะของพระองค์ ตามคำที่พระเยซูเจ้าตรัส เป็นการท้าทายนักบวชในโลกปัจจุบันที่สังคมกำลังไปในทางเสื่อมต่อคุณธรรมและจริยธรรม

สถาบันโรงเรียน หรือองค์กรต่างๆ ที่ทำงานกับบรรดาเด็กๆ และเยาวชน ควรจะต้องสนใจใส่ใจให้การอบรมสั่งสอนให้บรรดาเด็กๆ และเยาวชน ได้เติบโตในด้านความเชื่อ คุณธรรม จริยธรรม ไม่ตามกระแสของสังคม แต่สอนให้พวกเขามองเห็นคุณค่าของการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างถูกต้องและนักบวชไม่ควรทำเพื่อหาชื่อเสียงเข้าตัวเองแต่จงทำอย่างคำของพระเจ้าอยู่หัวทรงพระดำริว่า “ปิดทองหลังพระ”

นักบวชจึงเป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ในพระศาสนจักร เพื่อเสริมสร้างพระศาสนจักรให้ดำเนินชีวิตอุทิศตนรักและรับใช้ด้วยการเจริญชีวิตตามแนวทางพระวรสาร เพื่อเป็นประจักษ์พยานให้โลกได้รู้ว่า นักบวชไม่เพียงของโลกก็มีความสุข ได้ด้วยความสุขแท้จากการปฏิบัติตามแบบอย่างชีวิตพระเยซูเจ้า

3.2 กระแสวิพากษ์ของฉัน ฉันเกิดในครอบครัวที่อบอุ่น อยู่ในบ้านสวนบางคล้า ฉันได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีจากทุกคนในครอบครัว อบรมสั่งสอนฉันให้มีความเชื่อในพระเจ้าตั้งแต่ยังเล็กๆ ฉันมีพี่ชายต่างมารดา 2 คน พี่สาว 1 คน ฉันเป็นคนสุดท้าย ช่วงวัยเด็กฉันมักจะไปอยู่บ้านย่า ย่าและอาจะสอนให้ฉันสวดภาวนา ย่าและอามีความ

ศรัทธาต่อคำสอนของคริสตชนอย่างมาก ทุกวันเสาร์เย็นและเช้าวันอาทิตย์ท่านมักจะชวนลูกหลานไปวัดร่วมกัน โดยการมาร่วมกันที่บ้านของย่า รับประทานอาหารพร้อมหน้าพร้อมตากันก่อนจะไปวัด วัดอยู่ไกลจากบ้านประมาณ 9-10 กิโลเมตร เดินทางด้วยรถกระบะ ที่บรรทุกผู้โดยสารประมาณ 8 คนบ้าง 10 คนบ้าง ไปด้วยแรงของความศรัทธาของย่ากับยาย ที่อยากให้ลูกหลานได้รับพระพรจากการไปวัด

จากแรงแห่งความศรัทธาของพวกท่าน ทำให้พี่สาวของฉันสนใจในชีวิตนักบวช มีวันหนึ่งซึ่งเป็นวันฉลองบ้านเนรมิตศรัทธา ฉันไปกับครอบครัวเพื่อไปฉลองบ้านเนรมิตและเยี่ยมพี่สาว ฉันได้เห็นเพื่อนๆ พี่สาวใส่ชุดที่สวยงามทำให้ฉันเริ่มสนใจ จนกระทั่ง ฉันได้เข้าเรียนในโรงเรียนคาทอลิก คือ โรงเรียนดาราจรัส ทำให้ฉันได้รู้จัก และใกล้ชิดกับบรรดาซิสเตอร์ที่ประจำอยู่ในขณะนั้น คือ ซ.อาทานา และซ.วิภา ท่านทั้ง 2 ใจดีมาก ๆ รอยยิ้มของท่านเป็นเสน่ห์ที่ทำให้ฉันรู้สึกสนใจ และชุดที่ท่านใส่ดูสง่างาม สุภาพ ยิ่งทำให้ฉันรู้สึกอยากจะเป็นซิสเตอร์ ฉันคิดว่าคนที่ใส่ชุดแบบนี้จะต้องเป็นคนใจดีเป็นแน่ และซิสเตอร์คอยอบรมสั่งสอนให้ฉันได้อยู่ใกล้ชิดพระมากขึ้นโดยให้ฉันเป็นเด็กช่วยมิสซาเป็นเทวดาน้อยๆ ข้างพระแท่น ฉันจึงได้สัมผัสความรักของพระที่ผ่านทางซิสเตอร์มายังฉัน

เมื่อฉันได้เข้ามาอารามเป็นผู้สนใจ ทำให้ฉันได้รู้ว่า การที่เป็นซิสเตอร์นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลย จะต้องผ่านการทดลองและการท้าทายหลายรูปแบบ ช่วงม.3 และช่วงม.6 เป็นช่วงเวลาแห่งการตัดสินใจว่าจะก้าวต่อไปดีหรือไม่ เป็นเวลาที่ฉันต้องฟังเสียงของพระมากกว่าเสียงของตัวเอง ฉันตัดสินใจที่จะก้าวไปข้างหน้าพร้อมกับการติดตามพระเยซูคริสตเจ้า จะต้องเสียสละ ต้องอุทิศตนรักและรับใช้ แต่อย่างไรก็ตาม เส้นทางที่ฉันเลือกนั้นอาจจะดูยากลำบาก ต้องเจออุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามา สิ่งเดียวที่ทำให้ฉันยังคงเข้มแข็งและก้าวต่อไปได้ คือการสวดภาวนา ฉันจะสวดขอพระกำลังจากพระองค์ เพื่อให้ฉันสู้ต่อทนและยอมรับทางแห่งความยากลำบากนั้นได้ และขอพระองค์ทรงอยู่เคียงข้างฉันทุกอย่างก้าวที่ฉันกำลังดำเนินไป

ลูกขอขอบคุณพระองค์สำหรับเสียงเรียกที่พระองค์ทรงเรียกลูก ให้ลูกได้ตอบรับเสียงเรียกจากพระองค์ และขอพระองค์ทรงประทานพระพรพรหมทาน พระพร เพื่อให้ลูกจะไม่หลงเดินออกนอกทางของพระองค์

สำหรับพระพรแห่งกระแสเรียกของฉัน มีวันต่อวันเท่านั้น จึงทำให้ฉันวอนขอพระองค์แบบวันต่อวัน เพราะกระแสเรียกของฉันเป็นปัจจุบันอยู่เสมอและอยู่ในพระองค์ตลอดไป ฉันไม่รู้ว่พรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร ฉันขอเพียงว่าวันนี้ฉันมีพระพรแห่ง

กระแสเรียกที่พระเรียกและเลือกฉันมา ฉันรู้เพียงว่า วันนี้ฉันได้ตอบเสียงเรียกของพระองค์อีกวันหนึ่งแล้ว แค่นี้ก็เพียงพอแล้วสำหรับชีวิตของฉัน

3.3 บทส่งท้าย โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์นี้ พระสันตะปาปา ฟรังซิส ได้ประกาศให้เป็นปีนักบวช เพื่อให้คนบวชได้ตื่นขึ้นจากการหลับใหล พระองค์ท่านเรียกร้องให้บรรดานักบวชออกจากตนเอง บรรดานักบวชจะต้องมองเห็นคุณค่าของกันและกันก่อนเป็นต้น ในบ้านและหมู่คณะ โดยการมีชีวิตแห่งการภาวนาเพื่อเสริมสร้างชีวิตฝ่ายจิตของนักบวชเอง และด้านฝ่ายกายในการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ในการรักและรับใช้ผู้อื่น เพื่อช่วยเสริมสร้างสังคมให้มีความรักความสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน แบ่งปันซึ่งกันและกัน ดังนั้น นักบวชเป็นบุคคลของพระศาสนจักรในการเป็นพยานยืนยันถึงความรักของพระคริสตเจ้าในโลกปัจจุบันนี้ที่มองเห็นได้และเป็นรูปธรรม

นักบวชในโลกปัจจุบันนี้จึงเปรียบเสมือนเป็นเรือที่ทวนกระแสน้ำ เป็นเรือที่ลอยอยู่ในมหาสมุทรที่กว้างใหญ่ไพศาล เราจึงต้องออกแรงที่จะหาปลาตัวน้อยๆ พร้อมกับการทวนกระแสน้ำไปให้ถึงฝั่งให้ได้ เป็นไปได้ว่าเรานักบวชกำลังถูกท้าทายจากกระแสสังคม และค่านิยมของสังคมที่จะนำบรรดาฝูงแกะออกจากกระแสน้ำ ในกราวอนขอ

พละกำลังจากพระเจ้า ขอพระพรพรทาน
ทำงานในปัจจุบันต่อชีวิตมนุษย์ที่มีความ
อ่อนแอแต่มีความมุ่งมั่นที่จะติดตามพระ
มอบฝากชีวิตทั้งชีวิตในการทรงนำของ
พระเจ้า

“พระศาสนจักรมิได้เติบโตขึ้นด้วยการ
เปลี่ยนศาสนา แต่ด้วยการดึงดูด” (EG14)
“สิ่งนี้ใช้ได้กับชีวิตนักบวช ใช่แล้วชีวิต
นักบวชมิได้เติบโตขึ้นด้วยการรณรงค์หา
กระแสวิพากษ์อย่างงดงาม แต่ด้วยการดึงดูด

บรรดาเยาวชนที่เราพบปะ และพวกเขาได้
เห็นว่าเราเป็นบุรุษและสตรีที่มีความสุข เช่น
เดียวกัน ประสิทธิภาพในงานแพร่ธรรมนั้น
มิได้ขึ้นอยู่กับผลที่เกิดขึ้นหรือวิธีการที่ได้ผล
ดี แต่เป็นชีวิตของเราที่จะต้องเป็นการ
ประกาศ เป็นชีวิตที่ปรากฏให้เห็นถึงความ
ชื่นชมยินดี และความงดงามของการดำเนิน
ชีวิตตามพระวรสาร ในการติดตามพระคริสต์
เจ้า” (จากพระดำรัสของพระสันตะปาปา
ฟรังซิส)

รายชื่อคณะนักบวช ...ในประเทศไทย...

ปริยาพร พึงยงค์

1. คณะโดมินิกัน Order of Friars Preachers O.P.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1567/2110

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญดอมินิก (Saint Dominic) ชื่อเดิมคือ “ดอมินิก เดอ กูซมาน”

พันธกิจของคณะ : การเทศน์

เสาหลักสี่ประการของนักบวชดอมินิกัน (4 Pillars)

รูปแบบชีวิตที่เป็นดังเสาหลักสำคัญสี่ประการ ช่วยให้นักบวชสามารถเจริญชีวิตตามคำแนะนำแห่งพระวรสาร และพันธกิจตามแบบอย่างท่านนักบุญดอมินิก ซึ่งต้องหล่อเลี้ยงและบูรณาการสี่ด้านนี้เข้าด้วยกันในชีวิตประจำวัน เพื่อจะสามารถทำพันธกิจสำคัญในการประกาศเทศน์สอนได้

1.การภาวนา (Prayer)

2.ชีวิตหมู่คณะ (Community life)

3.การศึกษา (Study)

4.พันธกิจ (Ministry)

นักบวชดอมินิกันสืบสานพันธกิจของพระเยซูคริสตเจ้า ตามแบบอย่างของท่านนักบุญดอมินิก พันธกิจเหล่านั้นได้แก่ การเทศน์สอน การเป็นอาจารย์ การทำงานด้านสังคมสงเคราะห์ต่างๆ การเป็นจิตตาดิบาลในสถาบันการศึกษาทั้งมหาวิทยาลัย โรงเรียนต่างๆ รวมถึงการเป็นผู้นำเข้าเฝ้ายาม พันธกิจเหล่านี้เรียกร่องรูปแบบชีวิตที่สอดคล้องกันทั้งการภาวนา การศึกษา และชีวิตหมู่คณะ

2. คณะฟรังซิสกัน Order of Friars Minor O.F.M.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1582/2125,1985/2528

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี

พระพรพิเศษ : ด้วยความเป็นหนึ่งเดียวอย่างกลมเกลียวกับธรรมชาติ การคำน้อยกำลังเดินทางไปพร้อมกับบรรดาชายและหญิงทั้งหลายที่เป็นพี่น้องในพระเป็นเจ้าเพื่อไปสู่สวรรค์ใหม่และแผ่นดินใหม่ พวกเขาปรารถนาจะเป็นครอบครัวที่ดำเนินชีวิตในความรัก ความยุติธรรม และสันติและอยู่ใต้พระเจ้าที่ทรงเป็นพระบิดา และพระเยซูที่ทรงเป็นพี่ชาย

ภารกิจ : พี่นฟูชีวิตของตนอย่างไม่หยุดยั้งโดยอาศัยพระวรสารตามจิตตารมณ์ของนักบุญฟรังซิสและเครื่องหมายแห่งกาลเวลา สนับสนุนความยุติธรรม สันติภาพและการคืนดีกันท่ามกลางพวกเขาเองและท่ามกลางเพื่อนมนุษย์ด้วยกันโดยอาศัยการรับใช้อย่างสุภาพถ่อมตนด้วยใจเบิกบานเป็นสักขีพยานของพระเป็นเจ้าโดยการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายที่มีความปีติยินดีและความไว้วางใจซึ่งมาจากการภาวนาเป็นเอกลักษณ์และเลือกที่จะอยู่ท่ามกลางผู้ที่สังคมไม่สนใจและยากไร้ ดำเนินชีวิตตามพระวรสารและประกาศพระวรสารนั้นในวิธีการของวัฒนธรรมของชุมชนที่กำลังอยู่ด้วยและรับใช้อยู่ตอบสนองมิตงานธรรมชาติของกระแสเรียกแบบฟรังซิสกันไม่ว่าจะเป็นงานภายในประเทศหรือต่างประเทศก็ตาม

3. คณะธรรมทูตแห่งมารีนิรมล O.M.I.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1966/2509

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญเอเยน เดอ มาเชอโนด์

จิตตารมณ์ของคณะ : การเป็นธรรมทูตที่เป็นศิษย์ขององค์พระคริสต์โดยการดำเนินชีวิตแบบครอบครัวอย่างเรียบง่ายท่ามกลางคนยากไร้ และผู้ที่ถูกทอดทิ้งมากที่สุด

พระพรพิเศษ : ประกาศพระวรสารแก่ผู้ที่ยากไร้และถูกทอดทิ้งมากที่สุด

ภารกิจ : ประกาศพระวรสาร

4. คณะคามิลเลียน M.I.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1952/2495

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญคามิลโล เดอ แลลลิส

จิตตารมณ์ของคณะ : การรับใช้คนป่วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ป่วยซึ่งเป็นโรคที่สังคมรังเกียจดูแลเขาจนมารดาที่ดูแลเอาใจใส่ลูกคนเดียวที่ป่วยอยู่

พระพรพิเศษ : พระพรพิเศษของคณะคืองานเมตตาธรรมเป็นจริงด้วยการปฏิบัติดูแลเอาใจใส่คนป่วยด้วยความเมตตาเฉพาะอย่างยิ่ง เอาใจใส่ต่อผู้ป่วยที่ต้องการความเอาใจใส่มากที่สุด นอกจากนั้นคณะยังเอาใจใส่ต่อสถานการณ์ที่เร่งด่วนอื่นๆ เพื่อตอบสนองตามความต้องการของพระศาสนจักรด้วย

ภารกิจ : ดำเนินกิจการโรงพยาบาล บ้านพักผู้สูงอายุ นิคมโรคเรื้อน บ้านพักผู้ที่ติดเชื้อ HIV ช่วยเหลืองานตามสถานสงเคราะห์ผู้ไร้ญาติ ดูแลศูนย์เด็กยากจน เด็กที่บิดามารดาติดเชื้อ HIV คลินิกโรคเรื้อน และบ้านอบรม

5. การดาคณะเซนต์คาเบรียล

ชื่อย่อ : B.S.G.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1901/2444

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญหลุยส์ กรีญอง เดอ มงฟอร์ต

จิตตารมณ์ของคณะ : เป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตองค์ปัญญาอันรับเอากายโดยการ :

1.ปรารถนาพระเจ้าเพียงพอนั้น

2.ภาวนาเสมอๆ

3.ยินดีพลีกรรม

4.รักดีแท้จริงต่อพระแม่มารี

พระพรพิเศษ : อบรมสั่งสอนเด็กๆและเยาวชน

6. คณะนักบวชรอยแผลศักดิ์สิทธิ์แห่งพระเยซูคริสตเจ้า C.S.S.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1952/2495

ผู้ก่อตั้ง:นักบุญกาสปาร์ แบฌีโทนี

จิตตารมณ์ของคณะ : คือการให้ศาสนบริกรทุกชนิดในการประกาศพระวาจาของพระเจ้า ซึ่งครอบคลุมถึงการเปิดรับทำหน้าที่มการแพร่ธรรมทุกประการแล้วแต่ความต้องการของยุคสมัยโดยทำตนให้พร้อมเสมอที่จะปฏิบัติตามคำขอร้องของบรรดาพระสังฆราช

พระพรพิเศษ : การอุทิศตนเพื่อการเจริญรอยตามพระคริสตเจ้าผู้ซึ่งพระบิดาทรงส่งมาในฐานะที่เป็นธรรมทูตแพร่ธรรมตามบัญชาแห่งพระสังฆราชเปาประสงค์คือให้รับใช้พระศาสนจักรในภาระหน้าที่ต่างๆซึ่งเหมาะสมกับกระแสเรียกแห่งคณะ

ภารกิจ : งานบริหารโรงเรียน สอนในโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่างๆ เจ้าอาวาส นักธรรมทูต ที่ปรึกษาและผู้แนะนำวิญญูณงานสอนคำสอน งานเยาวชน และงานอบรมต่างๆ การเทศน์เข้าเจียบแก่บรรดาพระสงฆ์ สามเณร นักบวช และฆราวาส และงานอื่นๆตามการร้องขอของบรรดาพระสังฆราช

7. คณะพระมหาไถ่ C.S.S.R.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1948/2491

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญอัลฟอนโซ มารี เดอ ลีโกรี

จิตตารมณ์ของคณะ : พระธรรมวินัยของคณะบ่งบอกไว้ว่าเป้าหมายของคณะคือการติดตามพระฉบับแบบของพระคริสตเจ้าพระผู้ไถ่โดยการเทศน์สอนพระวาจาพระเป็นเจ้าแก่ผู้ยากจนดังที่พระเยซูพระองค์เองได้ประกาศว่า “พระบิดาทรงส่งเรามาเพื่อประกาศข่าวดีแก่ผู้ยากจน”

พระพรพิเศษ : การเทศน์สอน

ภารกิจ : พระธรรมวินัยอธิบายถึงภารกิจของสมาชิกไว้ว่าดังนี้

“เข้มแข็งในความเชื่อ ยินดีในความหวัง ร้อนรนด้วยความศรัทธา ลูกโซนด้วยความกระตือรือร้นพร้อมด้วยหัวใจที่ถ่อมตนและ پاکเพียรในการภาวนา สมาชิกคณะพระมหาไถ่ในฐานะที่เป็นผู้แพร่ธรรม และเป็นศิษย์แท้ของนักบุญอัลฟอนโซเดินตามพระฉบับแบบของพระคริสตเจ้าพระผู้ไถ่ด้วยหัวใจที่เปี่ยมไปด้วยความยินดี เสียสละตนเองและพร้อมเสมอที่จะทำงานในทุกๆ ที่หรือทุกสถานการณ์ที่กำลังเรียกร้อง แบ่งปันรหัสธรรมของพระคริสตเจ้าด้วยการประกาศเรื่องเหล่านั้นว่าเป็นข่าวดีสำหรับการดำเนินชีวิต และวาจาที่เรียบง่ายเพื่อปวงชนจะได้รับความรอดพ้น”

8. คณะสงฆ์และบราเดอร์แมรีโนลด์ M.M.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1983/2526

ผู้ก่อตั้ง : พระสังฆราช เจมส์ แอนโทนี วอลซ์และคุณพ่อโทมัส เฟดเดอริก ไพรซ์

จิตตารมณ์ของคณะ : ความปรารถนาที่เป็นพยานของพระเป็นเจ้าในความรักของพระองค์ต่อมวลมนุษยชาติรวมทั้งการเข้าไปยังกลางเพื่อนต่างศาสนา เพื่อเผยแผ่ความรักและโอบอุ้มพี่น้องที่อยู่ภายใต้องค์พระบิดาเดียวกัน

พระพรพิเศษ : การทำงานเป็นธรรมทูตในกลุ่มชนที่มีความต่างทางวัฒนธรรมโดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อบรรดาผู้ยากไร้และบุคคลที่ไม่มีใครสนใจหรือถูกกีดกันจากสังคม

ภารกิจ : ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนพระศาสนจักรท้องถิ่นในการกิจรักและรับใช้พี่น้องต่างศาสนาด้วยจิตตารมณ์พระวรสาร

9. คณะธิดาเมตตาธรรมแห่งนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล

ชื่อย่อ : D.C.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1969/2512

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล และนักบุญหลุยส์ เดอ มารีย์ค

จิตตารมณ์ของคณะ : ความรักของพระเยซูคริสตเจ้าซึ่งบันดาลและเร่งเร้าหัวใจของธิดาเมตตาธรรมกระตุ้นให้เธอปลดปล่อยความทุกข์ร้อนของคนยากจนทุกประเภทด้วยจิตตารมณ์แห่งความถ่อมตน ความเรียบง่าย และความรัก

พระพรพิเศษ : การรับใช้คนยากจนโดยเฉพาะคนยากจนที่ถูกทอดทิ้ง

ภารกิจ : การอยู่อย่างเรียบง่ายและตอบสนองเสียงเรียกร้องของพระศาสนจักรและการท้าทายการประกาศพระวาจาในสถานการณ์ของท้องถิ่นและทั่วโลกเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการปลดปล่อยแก่คนยากจน

10. คณะพระกุมารเยซู I.J.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1885/2428, 1956/2499

ผู้ก่อตั้ง : บุญราศี นิโคลาส บาร์เร

จิตตารมณ์ของคณะ : คณะมีแหล่งกำเนิดอยู่ในดวงหทัยของพระเป็นเจ้าผู้ทรงรักโลกมนุษย์จนกระทั่งประทานพระเอกบุตรมาสอนมวลมนุษย์ให้รู้ถึงหนทางแห่งความรอดเพื่อให้คนทั้งหลายที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศและให้เขาได้รับชีวิตนิรันดร์สมาชิกติดตามพระองค์ในหนทางที่พระองค์ทรงเลือกคือการรับเอากายมาบังเกิดเป็นมนุษย์ให้มองเห็นพระองค์ในคนยากจน และผู้ที่ถูกทอดทิ้ง ซึ่งพระองค์ทรงถือว่าเป็นพระองค์เอง “สิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติต่อผู้ต่ำต้อยที่สุดในพวกพี่น้องเหล่านี้...ก็เท่ากับว่าท่านได้ปฏิบัติต่อเรา”

พระพรพิเศษ : การทำให้ทุกคนรู้จักความรักของพระเป็นเจ้าที่ทรงเผยแสดงในองค์พระเยซูเจ้าและให้เขามามีส่วนร่วมในชีวิตของพระองค์ด้วยการสอนหนทางแห่งความรอดพ้นและ

การอบรมด้านพื้นฐานชีวิตซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรีแห่งการเป็นบุตรของพระเป็นเจ้าโดยให้ความสนใจคนยากจนเป็นอันดับแรกและเป็นพิเศษแก่เด็กเล็กและเยาวชน

ภารกิจ : คณะได้ปฏิบัติภารกิจในหลายรูปแบบต่าง ๆ กันเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและพระศาสนจักรที่สอดคล้องกับจิตตารมณ์ เป้าหมายของคณะ และพระพรพิเศษ ได้แก่ การอบรมสั่งสอน และการให้การศึกษา ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนรวมทั้งงานสงเคราะห์ งานอภิบาล และงานธรรมชาติ ในภาระหน้าที่เกี่ยวกับ “การอบรมสั่งสอนและการให้การศึกษา” มีจุดหมายเพื่อพัฒนาบุคคลตามพระฉายาลักษณ์ของพระเป็นเจ้าเพื่อให้เขาสามารถแสดงออกตามเอกลักษณ์ที่เขาเป็น การอยู่ร่วมกันด้วยความสามัคคีปรองดองเป็นอิสระมากขึ้นและรู้จักรับผิดชอบอนาคตของตน

11. คณะธิดาพระราชินีมาเรียผู้นิรมล D.Q.M.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1954/2497

ผู้ก่อตั้ง : คุณพ่ออาร์โล เดลลา โตร์เร

จิตตารมณ์ของคณะ : จิตตารมณ์ของคณะเป็นชีวิตของผู้ตั้งคณะที่เด่นที่สุดที่ท่านพยายามปลูกฝัง ซึ่งปรากฏออกมาในความศรัทธาต่อศีลมหาสนิท ภาวนาและทำงาน รักและมีความศรัทธาต่อแม่พระเป็นพิเศษ ร่าเริง เป็นกันเองในบรรยากาศแห่งความรัก ความสุภาพและเคารพซึ่งกันและกัน เพื่อบรรลุจุดหมายนักบวชนี้ต้องดำเนินชีวิตเยี่ยงครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ที่นาซาเร็ธ จิตตารมณ์ดังกล่าว เป็นขุมทรัพย์ฝ่ายวิญญาณที่คณะได้รับตกทอดมาจากผู้ตั้งคณะเพื่อนำมาดำเนินชีวิต ภคินีต้องรักษาไว้ให้มั่นคงมิเสื่อมคลายและหยั่งรากลึกทั้งปรับปรุงให้เจริญพัฒนาอยู่เสมอ

พระพรพิเศษ : เจริญชีวิตร่วมกันฉันพี่น้อง เพื่อรับใช้พระเจ้า และพระศาสนจักร ด้วยการเจริญชีวิตเลียนแบบครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ที่นาซาเร็ธ ตามแบบอย่างชีวิตของคุณพ่ออาร์โล เดลลา โตร์เร บิดาผู้ตั้งคณะ

ภารกิจ : คณะภคินีพระราชินีมาเรีย ตั้งขึ้นโดยมีจุดประสงค์ที่จะฟื้นฟูและขยายพระอาณาจักรของพระเจ้า ด้วยคำภาวนาและกิจการต่างๆ ภายใต้การนำของพระราชินีมาเรียท่ามกลางประชาชนต่างศาสนาและครอบครัวคริสตชน อีกทั้งเยาวชนโดยเฉพาะผู้ที่ขัดสน ทั้งนี้โดยรวมมือกับพระศาสนจักรท้องถิ่น

องค์อุปถัมภ์ : พระราชินีมาเรียผู้โดยยัดเอาพระนางเป็นองค์อุปถัมภ์เอกของคณะ ทั้งเจริญชีวิตตามแบบอย่างของพระนางด้วยความซื่อสัตย์ นอกนั้นภคินีจะมีความศรัทธาเป็นพิเศษต่อนักบุญยอแซฟผู้เป็นแบบอย่างในความซื่อสัตย์และขยันขันแข็งในการทำงาน และเลียนแบบชีวิตของคุณพ่อการ์โล เดลลา โตร์เร บิดาผู้ตั้งคณะ

12. คณะธิดานักบุญเปาโล Daughters of Saint Paul

ชื่อย่อ : F.S.P.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1994/2537

ผู้ก่อตั้ง : คุณพ่อยาโกเบ อัลเบริโอเน

จิตตารมณ์ของคณะ : เพื่อที่จะดำเนินชีวิตและประกาศความเชื่อในพระคริสตเจ้าผู้เป็นหนทางความจริงและชีวิตตามจิตตารมณ์ของท่านนักบุญเปาโลผู้ประกาศพระวรสารภายใต้การคุ้มครองดูแลของพระแม่มารีย์ราชินีแห่งผู้ประกาศพระวรสาร

พระพรพิเศษ : เจริญรอยตามวิถีทางของนักบุญองค์อุปถัมภ์คือนักบุญเปาโล คณะซิสเตอร์ได้ปวารณาตัวในเรื่องการสวดภาวนาและการทำงานและได้ดำเนินชีวิตเผยแผ่พระธรรมคำสอนผ่านสื่อสารหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ โซตทัศน์อุปกรณ์ สื่อกลางต่างๆและผ่านทาง การติดต่อสื่อสารต่างๆด้านอิเล็กทรอนิกส์

ภารกิจ : เพื่อเผยแผ่ความเชื่อในพระคริสตเจ้าประกาศพระวาจาแก่มวลมนุษยชนทุกเวลาและทุกที่โดยผ่านการสื่อสารมวลชน

13. คณะภคินีนักบุญยอแซฟแห่งการประจักษ์ SJA.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1961/2497

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญเอมิลี เดอ เวียลาร์

จิตตารมณ์ของคณะ : โดยการดำเนินชีวิตชิดสนิทเป็นหนึ่งเดียวกับพระเป็นเจ้าภคินีใส่ใจต่อพระสุรเสียงของพระจิตเจ้าพิจารณาถึงหมายสำคัญของพระเป็นเจ้าในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบันไม่ว่าคณะจะอยู่ที่ใดคณะเป็นพยานถึงความรักอันอ่อนหวานของพระบิดาเจ้าที่ทรงมีต่อมวลมนุษยย์ปฏิบัติภารกิจในความเรียบง่าย สุขุม รอบคอบ และด้วยความไว้วางใจอย่างเต็มเปี่ยมในพระญาณสอดส่องของพระเป็นเจ้า

พระพรพิเศษ : หัวใจของพระพรพิเศษของคณะคือรหัสธรรมการเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสตเจ้า

ภารกิจ : เพื่อเผยแผ่ความเชื่อในพระคริสต์เจ้าประกาศพระวาจาแก่มวลมนุษยชนทุกเวลา และทุกที่โดยผ่านการสื่อสารมวลชน

14. คณะซิสเตอร์อัสสัมชัญ R.A.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1980

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญมารี ยูจีนี มิลเลอเรต์ เดอ บรู

จิตตารมณ์ของคณะ : ผนวกรำพึงภาวนาและการทำงานเพื่อเป็นหนึ่งเดียวกัน การฝึกอบรมบุคคลผู้สามารถสัมพันธ์กับผู้อื่นในการร่วมกันสร้างหมู่คณะขึ้นโดยให้ความต่างของกระแสเรียกของแต่ละคนมาช่วยให้อยู่ร่วมกันได้อย่างกลมเกลียวเอื้อประโยชน์ให้แก่กันและกันได้ สมาชิกของคณะทำงานเพื่อความดีงามร่วมกันและร่วมกับผู้อื่นในการทำงานเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมโดยอาศัยคุณค่าของพระอาณาจักร

พระพรพิเศษ : ชีวิตภาวนาซึ่งประกอบด้วยพิธีกรรมต่างๆโดยมีพิธีมิสซาเป็นจุดศูนย์กลาง มีเวลาในการภาวนาส่วนตัวเผ่าศีลมหาสนิทเป็นประจำทุกวัน สวดท้าวตรี ความศรัทธาต่อแม่พระในฐานะตัวอย่างและผู้ร่วมทางชีวิต ชีวิตภาวนาที่ได้รับการเสริมด้วยเวลาเงียบ การทำงานบ้าน ศึกษาหาสมาชิกต้องรู้และรักยุคสมัยของตนเพื่อรำพึงถึงกิจการของพระเป็นเจ้าในความเป็นจริงต่างๆของโลกจะได้สามารถสนองความจำเป็นและเสียงเรียกต่างๆ ที่มีต่อพระศาสนจักร

ภารกิจ : งานหลักของคณะคือ การศึกษา คณะมีโรงเรียน วิทยาลัย หอพัก ศูนย์เยาวชนและสตรี บ้านเข้าเงียบ ศูนย์ชีวิตภายใน คลินิก ศูนย์สังคม สถาบันอบรมครู คณะมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การสอนคำสอน งานพัฒนาอบรมให้กลุ่มและชุมชนงานที่ทำร่วมกับนักบวชและฆราวาสศาสนาต่างๆ

15. คณะธิดาเมตตาธรรมแห่งนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล D.C.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1969/2512

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญวินเซนต์ เดอ ปอลและนักบุญ หลุยส์ เดอ มารีซัก

จิตตารมณ์ของคณะ : ปลดปล่อยความทุกข์ร้อนของคนยากจนทุกประเภทด้วยจิตตารมณ์แห่งความถ่อมตน ความเรียบง่าย และความรัก

พระพรพิเศษ : การรับใช้คนยากจนที่ถูกทอดทิ้ง

ภารกิจ : การอยู่อย่างเรียบง่ายและตอบสนองเสียงเรียกของพระศาสนจักรและการทำทนาย
การประกาศพระวาจาเพื่อการปลดปล่อยแก่คนยากจน

16. ศรีชุมพบาล R.G.S.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1965/2508

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญแมรี ยูเฟรเซีย เปลเลอติแอร์

จิตตารมณ์ของคณะ : พระเยซูเจ้าทรงเป็นศูนย์กลางแสวงหาน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้า
ด้วยความกระตือรือร้นที่จะนำวิญญานให้รอด

พระพรพิเศษ : ดำเนินชีวิตตามพระวรสาร ถือกติพจน์ที่ว่า “บุคคลเดียวมีค่ามากกว่า
โลกทั้งโลก”

ภารกิจ : การประกาศข่าวแห่งการกลับคืนดีโดยตรงต่อบุคคลที่ได้บาดเจ็บเพราะบาป
และผลของมันบุคคลเป้าหมายคือเด็กสาวและสตรีที่อยู่ในสภาพที่ต้องการความช่วยเหลือดูแล
ไม่เลือกชนชั้นวรรณะ

17. คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส M.E.P

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1662/2205

ผู้ก่อตั้ง : ฌ็อง-ฟรังซัว ปาลัส และ ฌ็อง-ปีแยร์ ลังแบร์ต เดอ ลา ม็อตต์

จิตตารมณ์ของคณะ : ยึดรูปแบบของพระเยซูคริสตเจ้าทรงรับสภาพมนุษย์ มีการ
เปลี่ยนแปลงและโอนกิจการให้แก่พระศาสนจักรท้องถิ่นเพื่อไปบุกเบิกที่อื่นโดยเอาใจใส่ต่อคน
ยากจนเป็นพิเศษ

พระพรพิเศษ : ประกาศพระวรสารให้เหมาะสมความต้องการของท้องถิ่น

ภารกิจ : รับใช้พระศาสนจักรท้องถิ่นและทำงานร่วมกับพระสงฆ์ประจำท้องถิ่นปลูกฝัง
จิตตารมณ์ธรรมทูตและส่งเสริมคริสตชนให้มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกลในพระศาสนจักรสากล

18. คณะแห่งพระเยซูเจ้า S.J.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1607/2150,1954/2497

ผู้ก่อตั้ง : อิกญูชิโอแห่ง โลโยลา

จิตตารมณ์ของคณะ : วางใจเป็นกลางต่อสรรพสิ่งเลือกใช้แต่สิ่งที่จะเป็นการเทิดพระ
เกียรติมงคลมากยิ่งขึ้น (Ad Majorem Dei Gloriam)

พระพรพิเศษ : พิศเพ่งรำพึงแม่ท่ามกลางกิจการหลากหลาย พยายามแสวงองค์พระผู้เป็นเจ้าในทุกสิ่งทุกอย่าง

ภารกิจ : คณะมุ่งมั่นเป็นพิเศษที่จะแสวงหาว่าจะรับใช้พระเป็นเจ้าที่ได้ดีที่สุดเน้นการรับใช้ความเชื่อและการส่งเสริมความยุติธรรมมีสำนึกในความจำเป็นของสมัยปัจจุบันที่มีการประสานวัฒนธรรมในการประกาศพระวรสารและการเสวนากับศาสนาอื่นๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในการแพร่ธรรมในปัจจุบัน

19. คณะนักบุญ ฟรังซิส เดอ ซาลส์ S.D.B (คณะซาเลเซียน)

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1927/2470

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญยอนห์ บอสโก

จิตตารมณ์ของคณะ : ความรักเร่าร้อนในงานอภิบาลมีความเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรมุ่งทำงานเพื่อเยาวชนในบรรยากาศแบบครอบครัวว่าเริงยินดี มองโลกในแง่ดี จริงจัง รู้จักประมาณตน อ่อนโยน กระตือรือร้น โดยใช้ศาสนา เหตุผล ความรักใจดี เป็นวิธีการอบรม

พระพรพิเศษ : พระพรอันมีชีวิตขององค์พระจิตเจ้าที่ทำให้สมาชิกกลับเป็นเครื่องหมายและผู้นำความรักไปให้เยาวชน เป็นต้นผู้ที่ยากจนกว่าดังเช่นคุณพ่อบอสโก

ภารกิจ : มุ่งไปยังบรรดาเยาวชนที่ยากจนและด้อยโอกาสรวมทั้งผู้ที่ต้องการความเอาใจใส่และผู้ที่ไม่ได้รับข่าวสารของพระคริสตเจ้าเป็นต้นในที่ยากจนซึ่งต้องอบรมพวกเขาให้เป็นประชากรที่ดีและเป็นศาสนิกชนที่ดี

20. ภารดาน้อยกาปูชิน O.F.M.Cap

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1980/2523

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี

จิตตารมณ์ของคณะ : ทุ่มเทและให้ความสำคัญกับการภาวนาเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตอย่างเคร่งครัดและใช้โทษบาปของตนด้วยความยินดีเป็นการแสดงถึงความสุภาพถ่อมตนอันเป็นคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขาเจริญชีวิตฉันพี่น้องแบ่งปันชีวิตแก่พี่น้องผู้ที่ยากไร้เคียงข้างผู้ที่ยากจน ผู้อ่อนแอ และผู้เจ็บป่วยด้วยจิตตารมณ์ของการเป็นผู้รับใช้

พระพรพิเศษ : ดำเนินชีวิตตามพระวรสารของพระเยซูคริสตเจ้าในความยากจนและในความสุภาพถ่อมตนอันเป็นคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่

ภารกิจ : สวดภาวนาและแพร่ธรรมภายใต้รูปแบบต่างๆ ด้วยใจร้อนรนต่อทุกประชาชนทุกชนชั้น

21. คณะอัครสุตินแห่งสหภาพโรมัน O.S.U

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1924/2467

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญอัญเจลา เมริซี

จิตตารมณ์ของคณะ : มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางชีวิตมีแหล่งกำเนิดชีวิตจิตจากพระวรสารและได้รับการหล่อเลี้ยงจากธรรมประเพณีรับใช้ประชากรของพระเจ้าด้วยชีวิตพิศเพ่งรำพึง

พระพรพิเศษ : ความมีใจเปิดกว้างต่อการทรงนำขององค์พระจิตความรักหนึ่งเดียวในสองมิติคือรักพระเจ้าและรักเพื่อนมนุษย์หนึ่งเดียวในความหลากหลาย ศรัทธาต่อพระศาสนจักรพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนตามสัญลักษณ์แห่งกาลเวลาทั้งในพระศาสนจักรและในสังคม

ภารกิจ : การอบรมศึกษาหรือประกาศข่าวดีแห่งพระวรสาร งานสอนคำสอน การศึกษาในระบบคาทอลิก การพัฒนาศักยภาพมนุษย์ การอบรมขั้นพื้นฐานรูปแบบต่างๆ งานอภิบาลในเขตวัด

22. ภคินีไมสวรมองเท้า คณะพระนางพรหมจารีมารีย์แห่งภูเขาคาร์แมล O.C.D.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1925/2468

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญเทเรซาแห่งพระเยซู(นักบุญเทเรซาแห่งอาวิลลา)

จิตตารมณ์ของคณะ : มีความสัมพันธ์แนบแน่นกับพระบิดาเจ้าในการสวดภาวนาและเป็นหนึ่งเดียวในการภาวนารำพึงพิศเพ่งในพระเจ้าตลอดเวลาอาศัยความเงียบและสันโดษ ใช้ชีวิตที่เรียบง่าย ทำงาน พลีกรรม ใช้โทษบาป และสละทุกอย่างเพื่อพระคริสต์เจ้า

พระพรพิเศษ : เจริญชีวิตที่ซ่อนเร้นจากบุคคลภายนอกเพื่อเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าโดยการสวดภาวนาภาวนาชีวิตเป็นพลีบูชาอยู่ร่วมกันในความเงียบและสันโดษตัดตนเองจากพันธะทางโลก ปฏิบัติตามคำแนะนำพระวรสารอย่างซื่อสัตย์

ภารกิจ : ภาวนาอย่างไม่หยุดหย่อนในความสันโดษ ความเงียบ ในจิตตารมณ์แห่งการคืนเฝ้าภาวนา

*ภคินีไมสวรมองเท้า คณะพระนางพรหมจารีมารีย์แห่งภูเขาคาร์แมลมีหลายที่ดังนี้

- ภคินีไมสวรมองเท้า คณะพระนางพรหมจารีมารีย์แห่งภูเขาคาร์แมล-จันทบุรี พ.ศ. 2495
- ภคินีไมสวรมองเท้า คณะพระนางพรหมจารีมารีย์แห่งภูเขาคาร์แมล-สามพราน พ.ศ. 2531
- ภคินีไมสวรมองเท้า คณะพระนางพรหมจารีมารีย์แห่งภูเขาคาร์แมล-นครสวรรค์ พ.ศ.2543

23. ภคินีพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพ S.H.B.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.2443/1900

ผู้ก่อตั้ง : คุณพ่ออาลอยซ์อัลฟองส์คอนต์ (ปีโอ)

องค์อุปถัมภ์ : พระหฤทัยของพระเยซู

จิตตารมณ์ของคณะ : ยึดเอาดวงพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าเป็นแหล่งพลังและเป็นแบบอย่างแห่งการดำเนินชีวิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความรักความสุภาพอ่อนน้อม พร้อมทั้งจะรับทุกสิ่งเป็นพลีบูชาเพื่อความรอดของมนุษย์

พระพรพิเศษ : เป็นพระพรแห่งการรับใช้ประชากรของพระเป็นเจ้าโดยภคินีเป็นผู้ช่วยสงฆ์ในงานแพร่ธรรมด้านต่างๆของวัดด้วยจิตตารมณ์ของพระหฤทัย

ภารกิจ : การรับใช้ประชากรของพระเป็นเจ้าโดยเป็นผู้ช่วยพระสงฆ์ในงานแพร่ธรรมด้านต่างๆ ของวัด เป็นต้นเช่น ด้านการสอนคำสอน ด้านโรงเรียน ด้านแม่บ้าน นอกนั้นคณะยังทำงานด้านสังคมสงเคราะห์เด็กผู้ยากไร้และงานอื่นๆ ของสังคมมวลหมู่ที่เห็นว่าป็นประโยชน์ต่อพระศาสนจักร

24. ธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ F.M.A.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1931/2474

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญยอห์น บอสโก และนักบุญมาเรีย โดเมนิกา

จิตตารมณ์ของคณะ : อยู่ท่ามกลางเยาวชนอย่างผู้อบรมใช้แต่พลังแห่งความรักและแรงจูงใจโดยร่วมงานกับพระจิตเจ้าเพื่อให้พระจิตเจ้าเจริญเติบโตในใจของบรรดาเยาวชน

พระพรพิเศษ : การบำเพ็ญชีวิตจิตและวิธีการทำงานอภิบาลของกระแสรักมีพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าเป็นต้นธารและมีพระนางมารีย์เป็นแบบฉบับในการเอาใจใส่เยี่ยงมารดา

ภารกิจ : การให้การอบรมแก่เยาวชนหญิงเฉพาะอย่างยิ่งที่ยากจนและถูกทอดทิ้งซิสเตอร์แต่ละคนจะยึดมั่นในพระผู้เป็นเจ้า และใช้ชีวิตเพื่อเยาวชนมุ่งมั่นพัฒนาตนเพื่อมีส่วนร่วมในการสร้างโลกใหม่ตามยุคสมัย ตอบสนองความต้องการการศึกษา ยกย่องวัฒนธรรมที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์

25. ภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ล S.P.C.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1898/2441

ผู้ก่อตั้ง : คุณพ่อหลุยส์ โชเวต์ และคุณแม่มารี อานน์ เดอ ดิยี่

องค์กรอุปถัมภ์ : นักบุญเปาโล

จิตตารมณ์ของคณะ : มีพระคริสตเจ้าเป็นศูนย์กลางแสดงออกด้วยความรักอย่างลึกซึ้งในพระคริสตเจ้า และความเอาใจใส่อย่างร้อนรนในพระวรสารของพระองค์ รวมทั้งร่วมในธรรมล้ำลึกปัสกาของพระองค์ด้วย

พระพรพิเศษ : อุทิศชีวิตเพื่อการศึกษา การรักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วย และคนยากไร้

ภารกิจ : ตอบสนองการเรียกร้องของพระศาสนจักรและเพื่อนมนุษย์โดยทำงานโรงเรียน โรงพยาบาล สถานทูต และสถานสงเคราะห์ต่างๆ

26. ภราดา ลาซาล F.S.C.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1951/2494

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญยอนห์ บัปติส เดอ ลาซาล

จิตตารมณ์ของคณะ : จิตตารมณ์แห่งความเชื่อ เชื่อมถึงการประทับอยู่ของพระเป็นเจ้า

พระพรพิเศษ : มองดูทุกสิ่งด้วยสายตาแห่งความเชื่อ กระทำกิจการทุกอย่างตามน้ำพระทัยของพระองค์ และมอบถวายกิจการทุกอย่างแด่พระองค์

ภารกิจ : การให้การศึกษาระบบแบบคริสตชนแก่เด็กๆ และเยาวชน และโดยเฉพาะเด็กยากจนตามศาสนบริการ ซึ่งพระศาสนจักรได้มอบความไว้วางใจให้ดำเนินการ

27. ลาซาลซิสเตอร์ L.S.S.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1975/2518

ผู้ก่อตั้ง : คณะภราดา ลาซาลที่ประเทศเวียดนาม

จิตตารมณ์ของคณะ : จิตตารมณ์แห่งความเชื่อ ระลึกถึงการประทับอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเป็นเจ้า จิตภาวนา และการทบทวนชีวิตภายใน

พระพรพิเศษ : มองดูทุกสิ่งด้วยสายตาแห่งความเชื่อ กระทำกิจการทุกอย่างตามน้ำพระทัยของพระองค์ และมอบถวายกิจการทุกอย่างแด่พระองค์

ภารกิจ : การให้การศึกษาระบบแบบคริสตชนแก่เด็กๆ และเยาวชน และโดยเฉพาะเด็กยากจนตามศาสนบริการ ซึ่งพระศาสนจักรได้มอบความไว้วางใจให้ดำเนินการ

28. ผู้ประกาศพระวาจาแห่งพระผู้ไถ่ (ธรรมทูตอิตาเลนต์) P.I.M.E.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1980/2523

ผู้ก่อตั้ง : แฟร์นันโด เรียโลว์ ปาร์ตดาล

จิตตารมณ์ของคณะ : สำนึกอยู่เสมอถึงการเป็นลูกของพระบิดา ดำเนินชีวิตเลียนแบบพระคริสตเจ้าผู้ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดในการเป็นลูกของพระบิดาและสำนึกอุทิศตัวเองอยู่เสมอในฐานะที่เป็นลูกของแม่พระ

พระพรพิเศษ : ทำงานและเสวนากับบุคคลทั่วไป ประกาศและปกป้องความเชื่อและพบปะกับเยาวชนในการกระตุ้นให้เขาได้รู้จักพัฒนาความเชื่อความศรัทธาแบบคริสตชน

ภารกิจ : เน้นเรื่องการพัฒนาชีวิตภายในรับใช้ ช่วยเหลืองานของพระศาสนจักรท้องถิ่น โดยเฉพาะในงานพัฒนาชีวิตภายในของบรรดาเยาวชนชาย-หญิง งานศึกษาพระคัมภีร์ งานสอนคำสอน งานพัฒนากระแสรียก งานแพร่ธรรม งานดูแลสุขภาพ งานด้านการศึกษา งานด้านสถานสงเคราะห์ต่างๆ

29. คณะสงฆ์ต่างประเทศแห่งมิลาน

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.2393

ผู้ก่อตั้ง : สภาพระสังฆราชแห่งแคว้นโลมบาร์ดี (อิตาลี) และพระสังฆราชอันเจโล รามาซอตโต

จิตตารมณ์ของคณะ/ภารกิจ : พระเยซูเจ้าผู้ประกาศข่าวดีการเป็นหลักและแบบฉบับของเราพร้อมกับพระองค์และในพระองค์พวกเราจะแสวงหาพระสิริของพระบิดาอย่างเดี่ยวในทุกโอกาสโดยอุทิศตนทั้งครบในงานแพร่ธรรม

พระพรพิเศษ : งานแพร่ธรรมระหว่างคนต่างศาสนามีจุดประสงค์ที่จะก่อตั้งชุมชนคริสตชนหรือพระศาสนจักรในที่ที่ยังไม่มี แต่ถ้าตั้งอยู่แล้วก็ส่งเสริมให้เติบโตขึ้นในส่วนต่างๆ จนถึงขั้นเป็นพระศาสนจักรท้องถิ่นอย่างสมบูรณ์

30. รักกางเขนแห่งจันทบุรี .LC.C.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1803/2346

ผู้ก่อตั้ง : พระสังฆราช ปีแอร์ ลัมแบร์ต เดอ ลา ม็อต

จิตตารมณ์ของคณะ/พระพรพิเศษ : การให้พระคริสตเจ้าผู้ถูกตรึงกางเขนทรงดำเนิน

ชีวิตและทำงานในตัวสมาชิก โดยการดำเนินพันธกิจของคณะให้สอดคล้องกับพระวรสารที่ต้อง
หยั่งรากลึกลงในวัฒนธรรมท้องถิ่นและอยู่ในคำสอนของพระศาสนจักร

ภารกิจ: การสอนคำสอน งานแพร่ธรรม การสอนเรียน การช่วยเหลืองานในสังคมชนบท
โดยร่วมมือกับพระสงฆ์ ภายใต้การปกครองของพระสังฆราชประจำสังฆมณฑล

31. พระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งเบธาราม S.C.J.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1951//2494

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญมีคาแอล การ์กอยส์

จิตตารมณ์ของคณะ : พร้อมที่จะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเพื่อการไถ่กู้มนุษยชาติ
เช่นเดียวกับพระเยซูเจ้า ตรัสกับพระบิดาว่า “ข้าพเจ้าพร้อมแล้ว” และเชื่อสัตย์ต่อคติพจน์ที่ว่า
ไม่ชักช้า ไม่มีข้อแม้ ไม่กลับคำ ทำด้วยความรัก

พระพรพิเศษ : สมาชิกประกอบด้วยพระสงฆ์และภราดาผู้ถูกเรียกให้ดำเนินชีวิตตาม
พระวรสารของพระเยซูเจ้า ดำเนินชีวิตหมู่คณะทำภารกิจแพร่ธรรมเพื่อความรอดของวิญญาณ

ภารกิจ : แพร่ธรรม ตั้งพระศาสนจักรท้องถิ่น เทศน์สอนและอภิบาลตามวัด อบรม
เด็กและเยาวชนในโรงเรียนอุทิศตนในการประกาศพระวรสารทั้งในและต่างประเทศ

32. คณะธรรมทูตแห่งพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าและพระนางมารีอา. M.S.C.J.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1965/2508

ผู้ก่อตั้ง : คุณแม่ มาเรีย เทเรซา ดือปุย บอร์เดส

จิตตารมณ์ของคณะ : พระหฤทัยอันศักดิ์สิทธิ์เป็นสัญลักษณ์ของจิตตารมณ์แห่งความ
รัก การเสียสละ ความร้อนรน สิ่งที่สอดคล้องกับจิตตารมณ์แห่งศีลบูชาขอบพระคุณคือความ
รัก จิตตารมณ์แห่งสังฆภาพสงฆ์คือการเสียสละ จิตตารมณ์แห่งธรรมทูตคือความร้อนรน

พระพรพิเศษ : ที่ได้รับในวันพดด้วงศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ให้กับ
พระคุณพิเศษของผู้ตั้งคณะ “พระองค์ได้ทรงรักเขาจนถึงที่สุด”

ภารกิจ: ภาวนา ทำงาน การรับเอาทรมาน การพลีตนเองเป็นพลีบูชาเพื่อพระเป็นเจ้า
จะประทานพระสงฆ์และธรรมทูตให้แก่พระศาสนจักรโดยมีพระนางมารีอาเป็นองค์อุปถัมภ์และ
ต้นแบบผู้เป็นพรหมจรรย์

33. คณะภคินีแพร่ธรรมแห่งพระนางมารีย์ผู้ปฏิสนธินิรมล C.A.M.I.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1965/2508

ผู้ก่อตั้ง : พระสังฆราช แบร์นาร์ด ลูเวียน ลากอสต์

จิตตารมณ์ของคณะ : มุ่งให้สมาชิกมีความศักดิ์สิทธิ์เพราะเห็นแก่พระคริสตเจ้าพร้อมเสมอที่จะรับใช้พระเจ้าในเพื่อนมนุษย์ช่วยพระศาสนจักรทุกด้านโดยไม่เลือกงาน ตามจิตตารมณ์ที่ว่า รัก ภาวนา พร้อมเสมอ

พระพรพิเศษ : งานแพร่ธรรม ออกเยี่ยมเยียนสัตบุรุษตามหมู่บ้านต่างๆดูแลเด็ก ๆ คนป่วยและคนชรา

ภารกิจ : สอนคำสอนช่วยพระสงฆ์ตามวัดต่างๆ สอนงานทอผ้า เย็บผ้า และดูแลเด็ก ๆ

34. คณะเมตตาธรรมแห่งมิลาและกุมารีมาริอา

(คณะเมตตาธรรมแห่งนักบุญบาร์โทโลเมอาและวินเวนชา) D.C.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1969/2509

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญบาร์โทโลเมอา คาร์ปีตาเนีย และนักบุญวินเซนซา เจโรซาร์

จิตตารมณ์ของคณะ : เช่นเดียวกับพระเยซูเจ้า พระผู้ไถ่ ในฐานะมิชชันนารีเราถูกส่งไปให้มีชีวิตความเป็นอยู่กิจกรรมและสังคมเช่นเดียวกับประชาชนที่เราไปทำงานด้วยในสภาพพระศาสนจักรท้องถิ่นนั้นๆ

พระพรพิเศษ : ปฏิบัติงานเมตตาจิตด้วยการแบ่งปันและด้วยความรัก เมตตา ตามคำสั่งสอนของพระศาสนจักร

ภารกิจ : ดูแลเยาวชนที่มีปัญหา คนป่วย คนพิการ และไปเยี่ยมให้กำลังใจแก่ผู้ชรา และผู้ที่อยู่ตามลำพัง ตลอดจนนักโทษและการให้การศึกษาด้านคำสอนแก่เยาวชนและเด็ก

35. คณะธรรมทูตชาวเวเรียนแห่งพระนางมารี X.M.M.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.2000/2543

ผู้ก่อตั้ง : คุณพ่อ Giacomo Spagnolo คณะธรรมทูตเซเวียร์
และคุณแม่ Celestina Bottego

จิตตารมณ์ของคณะ : เราติดตามพระเยซูในฐานะที่เป็นธรรมทูตของพระบิดาในการถือความยากจน พรหมจรรย์และความนบนอบเชื่อฟังและได้รับการคลไจจากพระนางมารีย์โดย

เฉพาะอย่างยิ่งรหัสธรรมแม่พระเสด็จเยี่ยมเพื่ออบรมทัศนคติภายในใจที่สมาชิกมีต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์การสวมชุดฆราวาสทั่วไปเพื่อสะดวกในการสร้างความสัมพันธ์ฉันมิตรต่อผู้ที่พบเห็นติดต่อด้วย

พระพรพิเศษ : การเป็นธรรมทูตดังนั้นสมาชิกจึงผูกมัดตนในการประกาศพระวรสารแก่ผู้ที่ไม่ใช่คริสตชนทั่วโลกในรูปแบบและการรับใช้ตามความต้องการของประชากรที่สมาชิกไปอยู่ด้วย

ภารกิจ : ประกาศพระวรสาร ดูแลสุขภาพ และส่งเสริมสตรีท่ามกลางชนเผ่าที่ขัดสนยากจน

36. คณะรักกางเขนแห่งท่าแร่ สกลนคร L.C.T.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1924/2467

ผู้ก่อตั้ง : พระสังฆราชลัมแบร์ต เดอ ลาม็อด ผู้สถาปนาคณะและคุณฟอโยแซฟ กอมบูรีเออร์ ผู้เปิดอาราม

จิตตารมณ์ของคณะ/พระพรพิเศษ : การให้พระคริสตเจ้าผู้ถูกตรึงกางเขนทรงดำเนินชีวิตและทำงานในสมาชิกโดยการดำเนินพันธกิจของคณะให้สอดคล้องกับพระวรสารที่ต้องหยั่งรากลึกกลงในวัฒนธรรมท้องถิ่นและอยู่ในคำสอนของพระศาสนจักร

ภารกิจ : งานแพร่ธรรม สอนคำสอน สอนเรียน รักษาผู้ป่วยทั่วไป และโรคที่เกี่ยวข้องกับตา ช่วยงานอภิบาลในสังฆมณฑลโดยร่วมมือกับพระสงฆ์ภายใต้การปกครองของพระสังฆราชประจำสังฆมณฑล

37. คณะซิสเตอร์อ็อกัสตินแห่งแม่พระแห่งความบรรเทาใจ O.S.A.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1991/2534

ผู้ก่อตั้ง : คุณแมร์ริต้า บาร์เซโล อี ปาเฮส

จิตตารมณ์ของคณะ : การแสดงความรักต่อกันและกันในคณะเจริญชีวิตด้วยความสมัครสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันบนหนทางที่นำไปสู่พระเจ้า

พระพรพิเศษ : คณะซิสเตอร์อ็อกัสตินเียนแห่งแม่พระแห่งความบรรเทาใจได้รับเรียกให้เป็นผู้ที่ให้ความเชื่อที่มีชีวิตบังเกิดอีกครั้งหนึ่งในกลุ่มของเพื่อนมนุษย์ที่ต่ำต้อยในรูปแบบของพระคริสต์ที่เปี่ยมด้วยความเมตตาสงสารเห็นอกเห็นใจและด้วยการรับใช้อย่างไม่มีวันจบสิ้นตามความต้องการของพระศาสนจักรเป็นต้น ต่อคนที่ยากจน ด้วยการประกาศข่าวดีแห่งพระวรสาร

ภารกิจ : การได้รับแรงบันดาลใจจากพระจิตของพระคริสตเจ้าผู้กลับคืนชีพ ในฐานะที่เป็นชุมชนของบรรดาสาวกที่เป็นสตรีที่ปวารานตนเองว่าจะเป็นประกาศกที่เป็นพยานด้วยชีวิตการทำงาน การบำเพ็ญพรตของสมาชิกด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกับประชาชนเป็นต้นคนยากจน สมาชิกอุทิศตนต่อพระคริสตเจ้าและพันธกิจของพระองค์ด้วยการประกาศพระวรสารที่ได้รับการฟื้นฟูทั้งครบที่มีผลต่อการกลับใจทั้งส่วนตัวและส่วนรวมในการเปลี่ยนแปลงโลกและความบริสุทธิ์ของสิ่งสร้างให้เป็นจริงขึ้นมาได้ในพระอาณาจักรของพระเป็นเจ้า

38. คณะธิดามารีย์ผู้ปฏิสนธินิรมล นครราชสีมา D.M.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1988/2531

ผู้ก่อตั้ง : พระสังฆราช ยออาคิม พเยาว์ มณีทรัพย์

จิตตารมณ์ของคณะ : รับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนยากจน และผู้ต่ำต้อยด้วยใจรักและด้วยความสุภาพอ่อนโยนตามแบบฉบับของพระแม่มารีย์ผู้ปฏิสนธินิรมล

พระพรพิเศษ : ร่วมมือกับพระสังฆราชในงานแพร่ธรรมแบ่งเบาภาระพระสงฆ์ในงานของวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนคำสอน สอนเรียน งานอบรม สงเคราะห์คนยากจน ช่วยเหลือคนเจ็บป่วย และงานที่สังฆมณฑลเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนกลาง

ภารกิจ : รับงานร่วมมือกับพระสงฆ์ในที่ต่างๆ ตามที่พระสังฆราชของสังฆมณฑลจะส่งไป

39. คณะภราดาโอเบลตธรรมทูตแห่งแม่พระนิรมล O.M.M.I.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1966/2509

ผู้ก่อตั้ง : คุณพ่อหลุยส์ มารี ปาร์กั แห่งคณะ O.M.I.

จิตตารมณ์ของคณะ : เป็นพยานความรักของพระคริสตเจ้าในท่ามกลางโลกโดยมีชีวิตภาวนา ทศนคติแห่งการแพร่ธรรม การติดต่อกับเพื่อนพี่น้องด้วยความรัก

พระพรพิเศษ : เตรียมใจไว้ให้พร้อมเสมอที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาเจ้าเพื่อดำรงชีวิตทุกแห่งหนในความรักของพระบิดาเจ้าโดยยอมรับให้อาศัยความช่วยเหลือของพระแม่มารีย์

ภารกิจ : งานทุกอย่างของสมาชิกเป็นภารกิจของคณะเป็นหน่วยหนึ่งของพระศาสนจักร สมาชิกทุกคนทำหน้าที่เปลี่ยนแปลงโลกให้เป็นไปตามแนวทางพระวรสารซึ่งเป็นพันธกิจของทุกคนและยังมีสมาชิกไปเป็นธรรมทูตต่างประเทศ

40. คณะธรรมทูตแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ M.S.P.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง: ค.ศ.1970/2513

ผู้ก่อตั้ง : สถาพรสังฆราชแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์

จิตตารมณ์ของคณะ : จิตตารมณ์ของการเป็นมิชชันนารีซึ่งกระตุ้นและส่งเสริมให้สมาชิกเลียนแบบพระคริสตเจ้าผู้ซึ่งพระบิดาส่งมาเพื่อไถ่บาปโลกและทำให้ประชากรของพระองค์ศักดิ์สิทธิ์ด้วยการติดตามนักบุญเปาโลผู้ซึ่งพระคริสตเจ้าทรงส่งไปประกาศข่าวดีแก่นานาชาติและปฏิบัติงานแพร่ธรรมโดยประสานเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรท้องถิ่นและอยู่ภายใต้การปกครองของพระศาสนจักรท้องถิ่นนั้นๆ

พระพรพิเศษ : ความรักและกตัญญูต่อพระบิดา การมีจิตใจแห่งธรรมทูตร่าเริงยินดีซึ่งหล่อหลอมมาจากส่วนลึกของความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าผ่านทางพระแม่มาเรียและในพลังของพระจิตเจ้าสมาชิกของคณะจึงมุ่งมั่นที่จะให้และได้รับซึ่งชีวิตจากการแบ่งปันพระวรสารกับคนทั่วไป

ภารกิจ : ประกาศข่าวดีแห่งพระวรสารในผู้ที่ยังไม่มีศาสนา รับใช้งานประกาศพระวาจาด้วยการสนับสนุนพระศาสนจักรที่ยังเล็กอยู่ให้เติบโตเป็นพระศาสนจักรที่บรรลुและช่วยทำหน้าที่ธรรมทูตเพื่อฟื้นฟูพระศาสนจักรที่ไม่สามารถสอนคำสอนประชากรของตนจนกว่าท้องถิ่นนั้นจะมั่นใจในการทำงานประกาศพระวรสารด้วยตนเองได้

41. คณะแม่พระถวายเป็นพระวิหาร P.B.V.M.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1988/2531

ผู้ก่อตั้ง : คุณแม่เนโน เนเกิ้ล

จิตตารมณ์ของคณะ : มีป่อเกิดในรหัสธรรมปาสาขององค์พระคริสตเจ้าและเลียนแบบพระแม่เจ้าห่อเลี้ยงตนด้วยการภาวนา รำพึงถึงกิจการของพระจิตเจ้าในชีวิตและพยายามเจริญชีวิตเยี่ยงพระเยซูคริสตเจ้าผู้มีความรักความเมตตาต่อบรรดาผู้ยากจนคนที่ไร้ที่พึ่ง และอาศัยการเปลี่ยนแปลงตนเองอาศัยการรำพึงพระวรสารอย่างต่อเนื่องรวมทั้งอ่านเครื่องหมายแห่งกาลเวลาและการพบปะผู้คน

พระพรพิเศษ : อาศัยพระพรที่ได้รับจากพระจิตเจ้าสมาชิกกล้าที่จะบุกเบิกเพื่อหว่านเมล็ดพืชแห่งพระวรสารในที่ที่มีความต้องการทำงานร่วมกับพระศาสนจักรท้องถิ่น ส่งเสริมศักดิ์ศรีของแต่ละบุคคลตระหนักถึงสิทธิของคนจนและคนที่ไร้อำนาจและต่อสู้กับความอยุติธรรมและการกดขี่ทุกรูปแบบเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ภารกิจ : ให้การศึกษาในทุกด้านแบบองค์รวม การอภิบาล การรักษาพยาบาล การส่งเสริมความยุติธรรมและงานธรรมทูตในดินแดนที่ห่างไกล

42. คณะคาร์เมลไลท์มิชชันนารี C.M.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1955/2538

ผู้ก่อตั้ง : บุญราศีฟรังซิสโก ปาเลา อี เกียร์

จิตตารมณ์ของคณะ : ความพร้อมพรักของกระแสเรียกเพื่อพระศาสนจักรความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันฉันพี่น้อง ชีวิตแห่งการรำพึงภาวนา สนธิสัมพันธ์กับพระ การรับใช้เพื่อนมนุษย์ การปฏิบัติชีวิตนักพรตและการเสียสละตามจิตตารมณ์พระวรสารโดยมีแม่พระเป็นแบบฉบับแห่งกระแสเรียก

พระพรพิเศษ : ศูนย์กลางอยู่ที่รหัสธรรมของพระศาสนจักร

ภารกิจ : ช่วยงานอภิบาลในด้านแพร่ธรรมและด้านอภิบาลเยาวชน

43. คณะแม่พระแห่งพระตรีเอกภาพ Solt.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1979/2522

ผู้ก่อตั้ง : คุณพ่อเจมส์ เอช ฟลานากัน

จิตตารมณ์ของคณะ : การเป็นสานุศิษย์ของแม่พระและพระเยซูเจ้าด้วยความเป็นหนึ่งเดียวในพระตรีเอกภาพ

พระพรพิเศษ : ทำงานร่วมกันเป็นทีม ประกอบด้วยพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส โดยทำงานในที่ที่มีความต้องการในงานอภิบาลมากที่สุด

ภารกิจ : นำมนุษยทุกชาติให้มาเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า

44. คณะภคินีผู้รับใช้คนป่วยแห่งนักบุญคามิลโล M.I.S.C.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1974/2517

ผู้ก่อตั้ง : บุญราศี มาริอา โดเมนิกา บรุน บาร์บันดนี

จิตตารมณ์ของคณะ : ให้ความช่วยเหลือและรักษาสุขภาพฝ่ายกายของพี่น้องเหล่านี้โดยมุ่งมั่นที่จะรักษาวิญญาณของเขาให้รอดทั้งนี้เพื่อพระสิริมงคลของพระเป็นเจ้า

พระพรพิเศษ : ส่งเสริมคุณค่าของชีวิตบริบาลและช่วยเหลือพี่น้องที่เจ็บป่วยผู้ที่อยู่ในความยากจนโดยเฉพาะผู้ที่อยู่ริมขอบของสังคม

ภารกิจ : ให้การบริการผู้ป่วยที่อยู่ในโรงพยาบาลของรัฐและของเอกชนในคลินิกและในบ้านพักผู้สูงอายุ ออกไปเยี่ยมเยียนและรักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วยตามบ้านนอกจากนี้ออกไปให้ความรู้และความช่วยเหลือด้านอนามัยชุมชนให้การอภิบาลคนโรคเอดส์ รับเลี้ยงดู รักษาเด็กกำพร้าที่ติดเชื้อเอชไอวี

45. คณะกลาริส กาปูชิน O.C.C.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1972/2515

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซีและ นักบุญกลาร่า แห่งอัสซีซี

จิตตารมณ์ของคณะ : ความยากจนเจริญชีวิตในความสุขท่ามกลางความต่ำต้อยและอยู่ร่วมกันฉันพี่น้อง ด้วยความเชื่อ ๆ และว่าเริ่งยินดีในพระเจ้า ภาวนา วิงวอน เพื่อความต้องการต่าง ๆ ของพระศาสนจักรและเพื่อความรอดของเพื่อนมนุษย์

พระพรพิเศษ : การติดตามพระคริสต์ผู้ยากจน สุขภาพอ่อนตน และถูกตรึงบนไม้กางเขน โดยเจริญชีวิตตามพระวรสารของพระคริสต์เจ้า

ภารกิจ : การภาวนา สรรเสริญพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืนภาวนาเพื่อความต้องการต่าง ๆ ของพระศาสนจักรและเพื่อความรอดของมนุษย์

*คณะกลาริส กาปูชินมีหลายแห่งดังนี้

- คณะกลาริส กาปูชิน-บ้านโป่ง พ.ศ.2479
- คณะกลาริส กาปูชิน-ประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.2515
- คณะกลาริส กาปูชิน-อุดร พ.ศ.2522
- คณะกลาริส กาปูชิน-ท่าแร่ พ.ศ.2529
- คณะกลาริส กาปูชิน-สุราษฎร์ธานี พ.ศ.2531
- คณะกลาริส กาปูชิน-โพนสูง พ.ศ.2533

46. คณะซิสเตอร์ผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย S.I.H.M.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1937/2480

ผู้ก่อตั้ง : พระสังฆราชกาเยตาโน ปาซอตตี

จิตตารมณ์ของคณะ : รัก รับใช้ และให้อภัย พร้อมทั้งจะตอบ “ข้าพเจ้าคือผู้รับใช้ของพระเจ้า” ยิ่งแม้พระอุทิศตนทั้งครบในการรับใช้พระเป็นเจ้าในเพื่อนมนุษย์พร้อมที่จะทำทุกอย่าง

ที่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ด้วยความเสียสละแม้ในกรณีที่ยากที่สุดเพราะความรักต่อพระคริสตเจ้าตามคติพจน์ของคณะที่ว่า “ความรักของพระคริสตเจ้าเร่งรัดเรา”

พระพรพิเศษ : อุทิศตนรับใช้พระศาสนจักรท้องถิ่นตามแบบแม่พระ “ผู้รับใช้” และตามจิตตารมณ์ของนักบุญยอห์น

ภารกิจ : สนองความต้องการของพระศาสนจักรท้องถิ่นร่วมมือในกิจการต่างๆ ของวัดและของสังฆมณฑลไม่ว่าจะเป็นงานบ้าน งานอภิบาล การศึกษาอบรมในโรงเรียน และกิจกรรมตาโดยให้ความสนใจต่อผู้ขัดสน ทั้งด้านจิตใจและร่างกายเป็นพิเศษ

47. คณะแมรีโนลล์แห่งนักบุญดอมินิก M.M.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1972/2515

ผู้ก่อตั้ง : คุณแม่แมรี โจเซฟโรเจอร์ส

จิตตารมณ์ของคณะ : การเจริญรอยตามผู้ก่อตั้งคณะด้วยการเร่งเร้าของท่าน พยายามปฏิบัติชีวิตแห่งการรำพึงภาวนาซึมซับไปด้วยคำสอน แบบอย่างของพระคริสตเจ้าเพื่อจะได้เหมือนพระองค์ยิ่งวันยิ่งมากขึ้น

พระพรพิเศษ : ปฏิบัติภารกิจนอกบ้านเกิดเมืองนอนของตนพวกเราถูกส่งออกไปเพื่อประกาศพระวาจาของพระเจ้าในดินแดนที่ห่างไกลที่สุดของโลก

ภารกิจ : การทำภารกิจของพระเยซูเจ้าจนสิ้นโลก

48. คณะรักกางเขนแห่งอุบลฯ L.C.U.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1889/2432

ผู้ก่อตั้ง : พระสังฆราชปีแอร์ ลัมแบร์ เดอ ลาม็อด

จิตตารมณ์ของคณะ/พระพรพิเศษ : การให้พระคริสตเจ้าผู้ถูกตรึงกางเขนทรงดำเนินชีวิตและทำงานในตัวสมาชิก โดยการดำเนินพันธกิจของคณะให้สอดคล้องกับพระวรสารที่ต้องหยั่งรากลึกลงในวัฒนธรรมท้องถิ่นและอยู่ในคำสอนของพระศาสนจักร

ภารกิจ : ช่วยงานสังฆมณฑลโดยร่วมมือกับพระสงฆ์ภายใต้การปกครองของพระสังฆราชประจำท้องถิ่นในการสอนคำสอน งานแพร่ธรรม การสอนเรียน และงานอภิบาลอื่นๆ

49. คณะซิสเตอร์ฟรังซิสกันแห่งแม่พระผู้ปฏิสนธินิรมลพระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า S.F.I.C.

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : ค.ศ.1937/2480

ผู้ก่อตั้ง : คุณพ่อเบอร์นาดีโนส แวน เมียร์และคุณแม่เทเรเซีย แวนเมียร์

จิตตารมณ์ของคณะ : การปกครองแบบอาณาจักรของพระซึ่งประกอบด้วยความยุติธรรม สันติภาพ ความรัก ความหวัง ความยินดี และศักดิ์ศรีของสรรพสิ่งสร้าง คณะพยายามเลียนแบบการปกครองแบบนี้ด้วยการสร้างพระอาณาจักรของคนยากจนและสังคมมนุษย์ชาติให้มีการปกครองแบบเดียวกันนี้

พระพรพิเศษ : การเสียสละตนด้วยความรักที่เรามีต่อพระองค์ผู้ทรงชีวิตด้วยการเลียนแบบพระคริสต์โดยอาศัยคำภาวนาเป็นการหล่อเลี้ยงชีวิตสนิทสัมพันธ์กับพระองค์ท่ามกลางคนยากจนผู้ถูกกดขี่ถูกเอารัดเอาเปรียบเพื่อให้ประกาศอาณาจักรพระคริสต์เจ้าซึ่งเป็นอาณาจักรแห่งความยุติธรรมดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและศักดิ์ศรีของสิ่งสร้าง

ภารกิจ : เน้นการรำพึงภาวนาด้วยการกระทำคือเป็นและทำด้วยการเป็นพยานยืนยันท่ามกลางมนุษย์ ส่งเสริมให้สันติภาพ ความยุติธรรมและศักดิ์ศรีของสรรพสิ่ง สิ่งสร้างให้สอดคล้องกับจิตตารมณ์และจะต้องเป็นงานที่เกี่ยวกับคนยากจน

50. คณะเมตตาธรรมแห่งเนอแวร์ส์

ปีที่เข้ามา/ก่อตั้ง : พ.ศ.2522

ผู้ก่อตั้ง : นักบุญยอห์น บัปติสต์ เดอลาเลน

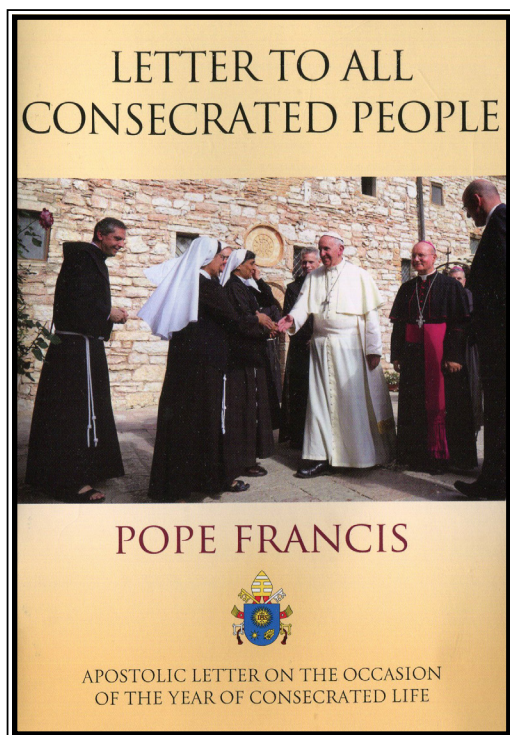
จิตตารมณ์ของคณะ : อุทิศชีวิตในการติดตามองค์พระคริสต์เจ้าผู้รับใช้และเดินทางร่วมกับคนยากจนและผู้ถูกทอดทิ้ง

พระพรพิเศษ : โดยการเรียกของพระบิดาได้ถูกทำให้ศักดิ์สิทธิ์ในพระจิตเจ้าสมาชิกถูกส่งออกไปสู่ดินแดนต่างๆ ทั่วโลกเข้าอยู่ในประวัติศาสตร์ที่ปรากฏชัดว่ามีความยากจนและชนผู้ที่ถูกกีดกันเพื่อจะทำภารกิจพิเศษของคณะที่ว่า “จงเผยแสดงให้โลกเห็นประจักษ์ชัดถึงความรักอ่อนโยนของพระบิดาเจ้าและพระเมตตาธรรมของพระเจ้า”

ภารกิจ : เริ่มงานกับเยาวชนและเด็กๆและผู้ลี้ภัย หนุนการศึกษาแก่เด็กยากจนและให้ความช่วยเหลือชุมชนสังคมที่สมาชิกสังกัดอยู่ ไม่ว่าจะก่อตั้งห้องสมุดเคลื่อนที่ มูลนิธิต่างๆ เพื่อผู้ยากไร้

แนะนำหนังสือ

บาทหลวงสมชัย พิทยาพงศ์พร

ชื่อหนังสือ พระสมณลิขิตถึงบรรดานักบวชผู้ถวายตนทั้งหลายในโอกาสปีนักบวช
ผู้เขียน สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ผู้จัดพิมพ์ สันตะสำนัก แปลเป็นภาษาไทยในเว็บไซต์ www.sistersinthailand.org
พิมพ์ครั้งแรก พฤศจิกายน 2014/2557
จำนวนหน้า 31 หน้า

บาทหลวงสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี, อาจารย์สาขาวิชาเทววิทยา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

พระสมณลิขิตถึงบรรดานักบวชผู้ถวายตนทั้งหลายในโอกาสปีนักบวช ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้กล่าวว่า เนื่องในโอกาสครบ 50 ปี ของเอกสารของสังคายนาวาติกันที่ 2 “Lumen Gentium” ซึ่งบทที่หกกล่าวถึงชีวิตนักบวช และเอกสาร “Perfectae Caritatis” การฟื้นฟูชีวิตนักบวช พระองค์ทรงตัดสินใจให้ ปี 2015 เป็นปีนักบวช โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014 และสิ้นสุดในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2016

1. จุดประสงค์ของปีนักบวช

1.1 มองดูอดีตด้วยความกตัญญู
มองดูการเริ่มต้นของคณะ แรงแบบดาลใจ อุดมคติ คุณค่า โครงการต่างๆ ของผู้ก่อตั้ง และหมู่คณะรุ่นแรกๆ การพัฒนา และวิธีการดำเนินชีวิตตามพระพรพิเศษในประวัติศาสตร์ เพื่อสรรเสริญและขอบคุณพระเจ้า

1.2 ดำเนินชีวิตปัจจุบันด้วยความศรัทธาและความรักคือ การดำเนินชีวิตตามพระวรสาร เหมือนบรรดาผู้ก่อตั้งคณะมีจิตใจเหมือนพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าที่ทรงเมตตาสงสาร และรับใช้มนุษยชาติในรูปแบบต่างๆ เช่น การภาวนา การเทศน์สอน การสอนศาสนธรรม การศึกษา การรับใช้คนยากจนและผู้ป่วย ฯลฯ ชื่อสัตย์ต่อพันธกิจที่ได้รับมอบและปรับให้เข้ากับสังคมและพระศาสนจักรในโลกปัจจุบัน และดำเนินชีวิต

ความเป็นหนึ่งเดียว เพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียว(ยน17:21)

1.3 ต้อนรับอนาคตด้วยความหวัง แม้ประสบปัญหา เช่น กระแสเรียกลดลง สมาชิกสูงวัยขึ้น ปัญหาเศรษฐกิจจากวิกฤตการเงินโลกาภิวัตน์ การประจัญเรื่องสัมพัทธนิยม (relativism) การกีดกันทางสังคม การไม่มีบทบาทในสังคม ฯลฯ เป็นต้น ความหวังมิได้อยู่ที่ตัวเลขหรือกิจการ แต่อยู่ในพระเจ้าผู้ที่เราวางใจ (2ทธ1:12) นักบุญเปาโลเชิญชวนให้มีสติ ตื่นจากหลับ เฝ้าระวัง(รม13:11-14) และให้ก้าวต่อไปบนหนทางของกระแสเรียกด้วยความวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า นักบวชหนุ่มสาวเป็นของขวัญและเป็นอนาคต ต้องดำเนินชีวิตพระวรสารและเป็นหนึ่งเดียวกับคณะ เพื่อเป็นพยานและประกาศข่าวดีในโลกปัจจุบัน

2. ความคาดหวังในปีนักบวช

2.1 ให้มีความชื่นชมยินดี “ที่ได้มีนักบวชที่นั้นย่อมมีความชื่นชมยินดี” การมีประสบการณ์พระเจ้าที่เต็มความสุขเต็มในจิตใจเรา ทำให้เราไม่ต้องแสวงหาความสุขรูปแบบอื่น การเป็นหนึ่งเดียวในชีวิตหมู่คณะ การอุทิศตนรับใช้พระศาสนจักร ครอบครัวเยาวชน ผู้สูงวัย คนยากจน ทำให้ชีวิตของเรามีความสุขมากยิ่งขึ้น แม้เราจะมีปัญหาอุปสรรคในชีวิต เช่น ความผิดหวัง โรคภัยไข้เจ็บ พลังกายลดลงตามวัย เป็นต้น เรามีความ

ชื่นชมยินดีเหมือนพระคริสตเจ้าผู้ทรงไม่ปฏิเสธการแบกกางเขน เพราะความรักของพระองค์ที่มีต่อเรา พระศาสนจักรเติบโตด้วยการดึงดูดใจของชีวิตที่มีความสุข การเป็นพยานการดำเนินตามพระวรสารให้กับบรรดาเยาวชนที่พบปะเรา

2.2 การเป็นประกาศคือ การเป็นประจักษ์พยานว่า พระเยซูเจ้าทรงดำเนินชีวิตบนแผ่นดินนี้อย่างไร ประกาศได้รับพระพรจากพระเจ้าให้มีความสามารถ และเป็นอิสระที่จะวินิจฉัยประวัติศาสตร์ แยกแยะและประณามความชั่วร้ายของบาปและความอยุติธรรมในสังคม และอยู่เคียงข้างคนยากจนและผู้อ่อนแอ **การเป็นประกาศเป็นเอกลักษณ์ของนักบวชเพื่อปลุกโลกให้ตื่นขึ้น** ให้ละทิ้งชีวิตเก่าและดำเนินชีวิตใหม่ตามหนทางแห่งความรักและความถูกต้อง สำหรับคริสตชน โดยเฉพาะนักบวชการดำเนินชีวิตพระวรสารมิใช่อยู่ในอุดมคติเท่านั้น แต่เป็นการอุทิศตน ความเป็นหนึ่งเดียว ความรักความเมตตา ความคิดสร้างสรรค์ในพระพรพิเศษก่อให้เกิดการรับใช้ที่เป็นรูปธรรม เช่น อารามนักพรต ฆราวาส ศูนย์อบรมฟื้นฟูจิตใจ โรงเรียน โรงพยาบาล สถานรับเลี้ยงเด็ก ฯลฯ เป็นต้น หลายครั้งประกาศมีการกิจหนัก พระเจ้าตรัสว่า “อย่ากลัวเราอยู่กับท่าน เพื่อปกป้องท่าน” (ยรม1:8)

2.3 การเป็นผู้เชี่ยวชาญความเป็นหนึ่งเดียว นักบวชเป็นกลุ่มแรกที่จะทำให้ชีวิตจิตแห่งความเป็นหนึ่งเดียว (spirituality of communion) เป็นจริง ทำให้พระศาสนจักรเป็นบ้านและโรงเรียนแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน ต้องจัดทัศนคติ การวิพากษ์วิจารณ์ การพูดไร้สาระ ความอิจฉา การเป็นศัตรูกัน ออกจากชีวิตหมู่คณะ ต้องส่งเสริมการต้อนรับ และการเอาใจใส่กัน การเป็นหนึ่งเดียว การแบ่งปันทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ การตกแต่งเดือนฉันพี่น้อง การเคารพผู้อ่อนแอ ฯลฯ ทำให้ชีวิตเป็นธรรมเนียมสำหรับการเดินทางสู่ความศักดิ์สิทธิ์ร่วมกัน เป็นชีวิตหมู่คณะสากล เป็นประจักษ์พยานพระพรพิเศษที่แตกต่าง แต่สามารถเป็นหนึ่งเดียว สามารถทำงานร่วมกันโดยเฉพาะ เรื่องการอบรม การประกาศพระวรสาร และการช่วยเหลือสังคม เป็นหนทางแห่งความหวัง ไม่มีใครสร้างอนาคตได้เพียงลำพัง นักบวชทั้งชายและหญิงได้รับการเรียกให้รวมพลังกับกระแสเรียกอื่นๆ ทั้งพระสงฆ์และฆราวาส เพื่อเผยแผ่ชีวิตจิตแห่งความเป็นหนึ่งเดียว ก่อนอื่นในชีวิตหมู่คณะของตน ต่อไปสู่ชีวิตหมู่คณะของพระศาสนจักร และขยายไปนอกขอบเขตพระศาสนจักร

2.4 การออกจากตนเองไปสู่สังคมโดยรอบ “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก” (มก16:15) พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์และกับเราทุก

คน อย่าปิดตนเอง หรืออยู่กับปัญหาของตนเอง แต่จงออกจากตนเอง ไปหาโลกที่รอคอยเรา ชายหญิงที่หมดหวังในชีวิต ครอบครัวที่มีความยากลำบาก เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เยาวชนที่ไม่มีอนาคต ผู้สูงอายุ ผู้เจ็บป่วย ผู้ถูกทอดทิ้ง ผู้ร่ำรวยด้านวัตถุ แต่ยากจนด้านจิตวิญญาณ ผู้แสวงหาความหมายชีวิต ผู้กระหายหาพระเจ้า

ข้าพเจ้าขอให้ท่านทำงานที่เป็นรูปธรรม เช่น การต้อนรับบรรดาผู้ลี้ภัย อยู่ใกล้ชีวิตคนยากจน มีความคิดสร้างสรรค์ในการสอนคำสอน การประกาศพระวรสาร การสอนการภาวนา ข้าพเจ้าหวังให้มีการปรับโครงสร้างต่างๆ ปรับใช้สถานที่ในบ้านนักบวช เพื่อตอบสนองข้อเรียกร้องใหม่ๆ ในการประกาศข่าวดีและงานเมตตาธรรม ปรับกิจการเผยแผ่ธรรมให้สอดคล้องกับความต้องการใหม่เหล่านี้

2.5 การภาวนาต่อพระจิตเจ้า จนทำให้รู้ว่าพระเจ้าและคนปัจจุบันต้องการอะไรจากเรา บรรดานักบวชและหมู่คณะที่ให้ความสำคัญกับชีวิตเพ่งพินิจภาวนาควรมีการแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตภาวนา เพื่อเป็นหนทางทำให้ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรทั้งหมดลึกซึ้งยิ่งขึ้น เป็นการสนับสนุนคริสตชนที่ถูกเบียดเบียน และเป็นการต้อนรับและช่วยเหลือผู้แสวงหาชีวิตจิตที่ลุ่มลึกขึ้น หรือผู้ต้องการการสนับสนุนด้านจิตใจหรือด้านวัตถุ ในทำนองเดียวกันคณะนักบวช หรือ

ฆราวาสผู้ถวายตนแด่พระเจ้าที่อุทิศตนเพื่อ งานด้านเมตตากิจ การสอน การส่งเสริม วัฒนธรรม การประกาศพระวรสาร หรือ ทำงานงานอภิบาลพิเศษ พระจิตเจ้าทำให้เกิดรูปแบบและกิจการหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวเราอย่างต่อเนื่อง ระหว่างปีนักบวชนี้ทุกคนได้รับเรียกให้ตอบสนองความต้องการนี้และตอบสนองเสียงร้องของคนยากจน ด้วยความใส่ใจต่อความต้องการของโลก และด้วยการอ่อนน้อมต่อการดลใจของพระจิตเจ้าเท่านั้น ปีนักบวชจะกลายเป็นเวลาสูงสุดแท้จริงแห่งพระพรหทานของพระเจ้า และเป็นเวลาของการเปลี่ยนแปลง

3.ขอบเขตของปีนักบวช

3.1 พระสมณลิขิตนี้เพื่อบรรดาฆราวาสด้วย คณะนักบวชควรมีฆราวาสที่เป็นสมาชิกแห่งครอบครัวพระพรพิเศษ เพื่อให้บรรดาคริสตชนฆราวาสผู้รู้สีกว่าตนได้รับเรียกให้มีส่วนร่วมในพระพรพิเศษด้วย จึงสนับสนุนบรรดาฆราวาสให้ร่วมฉลองปีนักบวชร่วมกับครอบครัวคณะนักบวชด้วย และในโอกาสที่นักบวชคณะต่างๆ รวมตัวกันเฉลิมฉลอง ขอให้บรรดาฆราวาสได้ร่วมด้วย เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนกันและกัน

3.2 ปีนักบวชเกี่ยวข้องกับพระศาสนจักรทั้งครบคือ คริสตชนทุกคน นักบวชเป็นทายาทของนักบุญผู้ยิ่งใหญ่ผู้ร่วม

เขียนประวัติศาสตร์ของคริสตศาสนา นักบุญเบเนดิกต์ นักบุญบาซิล นักบุญออกัสติน และนักบุญเบอร์นาร์ด นักบุญฟรังซิสและนักบุญดอมินิก นักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลา และนักบุญเทเรซาแห่งอาวีลา นักบุญอัญจลาแห่งเมริซี นักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล นักบุญยอห์น บอสโก บุรราซีเทเรซาแห่งกัลกัตตา ฯลฯ เป็นเครื่องหมายที่เป็นรูปธรรม เชิญชวนบรรดาคริสตชนร่วมชื่นชมยินดีกับนักบวช ชีวิตครอบครัวและชีวิตนักบวชมีความสัมพันธ์กัน

3.3 บรรดานักบวชและสมาชิกของคณะในพระศาสนจักรมีธรรมเนียมประเพณีแตกต่างจากประเพณีคาทอลิก พระศาสนจักรออร์ทอดอกซ์และในพระศาสนจักรคาทอลิก เพื่อเสริมสร้างคริสตศาสนสัมพันธ์ของชีวิตนักบวช เป็นการช่วยให้มุ่งสู่เอกภาพระหว่างพระศาสนจักรที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

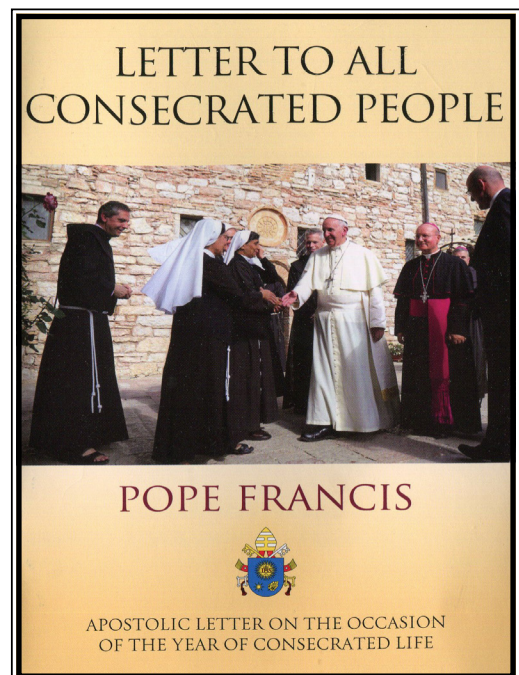
3.4 เพื่อศาสนสัมพันธ์กับทุกศาสนา เพื่อการรู้จักและร่วมมือกันในการรับใช้ชีวิตมนุษย์

3.5 เพื่อบรรดาพระสังฆราชคาทอลิกของพระศาสนจักรท้องถิ่น ได้ช่วยกันส่งเสริมพระพรพิเศษต่างๆ สนับสนุนช่วยเหลือในการวินิจฉัย มอบความรักในสถานการณ์ที่ทุกขียาก ในความอ่อนแอ เทศน์สอนให้ประชากรของพระเจ้าเข้าใจถึงคุณค่าของชีวิต

นักบวช ที่สะท้อนความงดงามและความศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร

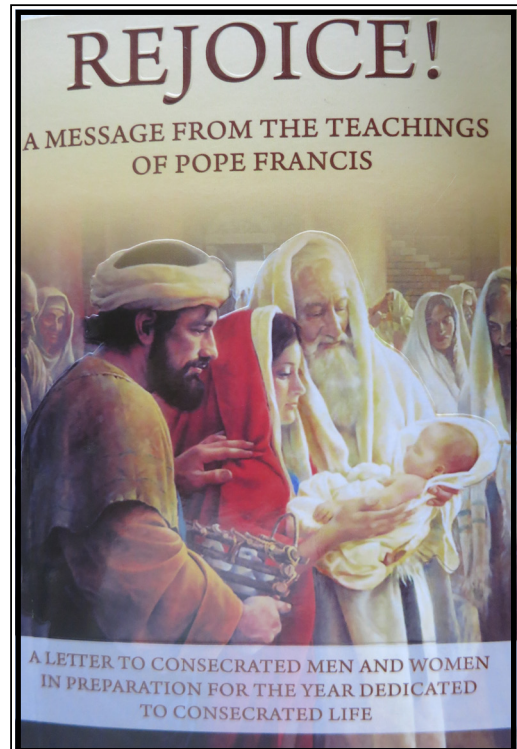
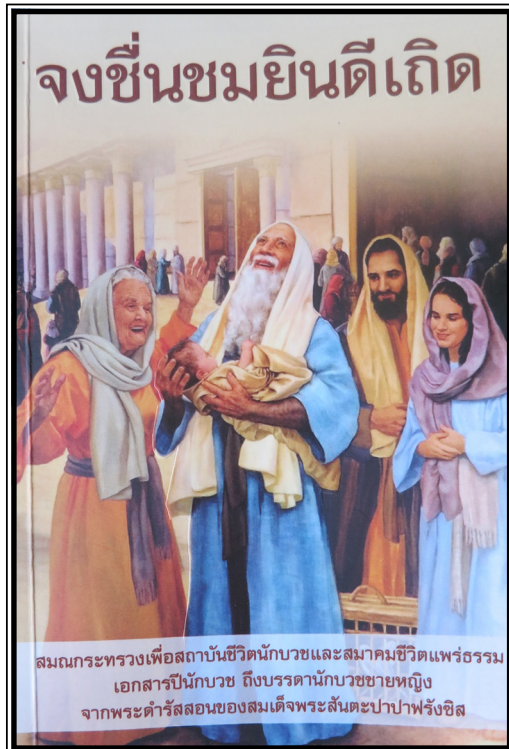
ขอพระนางมารีย์ผู้ทรงเป็นแบบอย่างสำหรับเราในการติดตามพระคริสตเจ้า ด้วยความรักต่อพระเจ้าและการรับใช้เพื่อนมนุษย์

สรุป พระสมณลิขิตของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ถึงบรรดานักบวชผู้ถวายตนทั้งหลายในโอกาสปีนักบวช เป็นพระสมณลิขิตที่มีเนื้อหาสาระที่ดีมากได้ให้แนวทางในการดำเนินชีวิตสำหรับนักบวชและคริสตชนทุกคนในพระศาสนจักรในโลกปัจจุบัน

คณะนิพนธ์

บาทหลวงสมชัย พิทยาพงศ์พร

- ชื่อหนังสือ จงชื่นชมยินดีเถิด พระคำรัสสอนของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
เอกสารปีนักบวช ถึงบรรดานักบวชชายหญิง
- ผู้เขียน สมณกระทรวงเพื่อสถาบันชีวิตนักบวชและสมาคมชีวิตแพร่ธรรม
- ผู้จัดพิมพ์ คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร
- พิมพ์ครั้งแรก กุมภาพันธ์ 2014/2557 (ภาษาอังกฤษ) พฤศจิกายน 2014/2557 (ภาษาไทย)
- จำนวนหน้า 60 หน้า

บาทหลวงสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี, อาจารย์สาขาวิชาเทววิทยา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

จงชื่นชมยินดีเถิด พระดำรัสสอนของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส: เอกสาร ปีนักบวช ถึงบรรดานักบวชชายหญิง ออกโดยสมณกระทรวงเพื่อสถาบันชีวิต นักบวชและสมาคมชีวิตแพร่ธรรมแพร่ธรรม ปีนักบวช เริ่มตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ.2014 และสิ้นสุดในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ.2016 เอกสาร “จงชื่นชมยินดีเถิด” มีเนื้อหาโดยย่อดังนี้

1. คำนำ

เอกสารฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อเชิญชวนและคาดหวังให้นักบวชและคริสตชนทุกคน ในป็นักบวชได้พิจารณาไตร่ตรอง ตรวจสอบชีวิตทั้งส่วนตัวและหมู่คณะ ตามแนวทางการดำเนินชีวิตตามพระวรสารแบบถึงรากถึงโคน ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดชีวิตใหม่ และเป็นคันธารแห่งความชื่นชมยินดี ความชื่นชมยินดีเป็นเอกของพระเจ้าให้ความหมาย และความชื่นชมยินดีแก่ชีวิตมนุษย์ เพราะมนุษย์ถูกสร้างมาเพื่อพระเจ้า ใจของมนุษย์จะไม่สงบสุข จนกว่าจะได้พักอยู่ในพระองค์

จงยินดี จงชื่นชมยินดีเถิด จงแผ่ขยายความชื่นชมยินดีออกไป

2. การรับฟัง

พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมกล่าวถึง “ความชื่นชมยินดี” อันเป็นผลจากการ

ประทับอยู่ของพระเจ้าในสิ่งสร้าง ในประวัติศาสตร์ ในพันธสัญญาแห่งความหวัง ในพันธสัญญาใหม่ ความชื่นชมยินดีเป็นพระพรอันสมบูรณ์ที่สุดของพระเมสสิยาห์ พระเยซูเจ้าเองทรงสัญญาว่า “เพื่อให้ความยินดีของเราอยู่กับท่าน และความยินดีของท่านจะสมบูรณ์” (ยน 15:11;16:24;17:13)

ในพระวรสารนักบุญลูกากล่าวถึง ความชื่นชมยินดีเป็นเครื่องหมายการประทับอยู่และการเจริญเติบโตของพระอาณาจักรพระเจ้า (ลก15:7;10:32;ลก8:39;11:23;15:3;16:34) นักบุญเปาโลกล่าวว่า ความชื่นชมยินดีเป็นผลของพระจิตเจ้า (กท 5:22) เป็นลักษณะของอาณาจักรพระเจ้า (รม 14:17) เพิ่มพลังความเข้มแข็งผ่านอุปสรรคและการทดลองต่างๆ (1 ธส 1:6) การภาวนา ความเมตตาธรรม การขอบพระคุณเสมอ เป็นที่มาของความชื่นชมยินดี (1 ธส 5:16; ฟป 3:1; คส 1:11)

3. ความงดงามแห่งการถวายตัว

เป็นความชื่นชมยินดี โลกบ่อยครั้งขาดแคลนความชื่นชมยินดี เราได้รับการเรียกให้เป็นประจักษ์พยานแห่งความชื่นชมยินดี เราไม่สามารถเป็นผู้นำความชื่นชมยินดีได้ หากเราไม่ได้มีประสบการณ์ด้วยตัวเราเองก่อน ความชื่นชมยินดีที่มาจากความรู้ว่าตนเองเป็นที่รักของพระเจ้า และจาก

ความมั่นใจว่าตนได้การช่วยให้รอดพ้น และ
ได้รับความบรรเทาใจจากพระองค์

4. การเรียกท่าน

พระเจ้าทรงเรียกเราด้วยความรัก
กระแสรักเป็นการริเริ่มของพระเจ้า “มิใช่
ท่านทั้งหลายที่เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่าน”
(ยน 15:16) เมื่อพระคริสตเจ้าทรงเรียก
ท่านให้ติดตามพระองค์ หมายถึง การมี
ศูนย์กลางชีวิตอยู่ในพระคริสตเจ้า ในพระ
วรสารและในพระประสงค์ของพระองค์ เพื่อ
จะสามารถกล่าวได้เช่นเดียวกับนักบุญเปาโล
ที่กล่าวว่า “ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ มิใช่ตัว
ข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่พระคริสตเจ้าทรงดำเนิน
ชีวิตอยู่ในตัวข้าพเจ้า” (กท 2:20) การ
ดำเนินชีวิตในพระคริสตเจ้า เรียกร้องการ
แบ่งปันชีวิต การตัดสินใจเลือก ความ
นอบน้อมเชื่อฟังในความเชื่อ ความสุขแท้
ของผู้ยากคน และความรักจนถึงที่สุด
กระแสรักหมายถึง พระพรที่พระเจ้า
ประทานให้เปล่า เป็นต้นธารแห่งชีวิตที่ไม่
เคยหยุดฟื้นฟูมนุษยชาติและพระศาสนจักร
ขึ้นใหม่ในระดับลึกที่สุด เราจึงตอบสนอง
กระแสรักด้วยความรักและความ پاکเพียร
มุ่งสู่ชีวิตการเป็นสาวก เพื่อเสริมสร้าง
พระอาณาจักรพระเจ้าในโลกปัจจุบัน จงฟัง
พินิจจุดเริ่มของกระแสรักของเรา เพื่อให้
ชีวิตเป็นการเดินทางสู่การเปลี่ยนแปลงใน
ความรัก

5. การพบ การสัมผัส และการ เปลี่ยนแปลง

พระสันตะปาปาทรงขอให้เราทบทวน
ประวัติส่วนตัวของเรา มองดูด้วยแสงสว่าง
แห่งความรักของพระเจ้า กระแสรักเริ่มจาก
พระเจ้าเสมอ ขึ้นอยู่กับเราที่จะตอบรับด้วย
ใจอิสระ สู่ชีวิตการเป็นสาวก เป็น
หนทางสู่ชีวิตใหม่ “ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต
เจ้า ผู้นั้นก็เป็นสิ่งสร้างใหม่” (2 คร 5:17)
เป็นหนทางแห่งความสุขแท้ (มธ 5:1-12)
เป็นชีวิตที่ติดตามพระคริสตเจ้าผู้ถูกตรึง
กางเขนและทรงกลับคืนพระชนมชีพ การ
ยอมรับวิถีการดำเนินชีวิต ทศนคคติภายใน
จิตตา-รรมณ์ การลำดับคุณค่า การร่วมใน
ความเลื่อมใสและความหวังของพระองค์ เป็น
ชีวิตในพระคริสตเจ้า และมีจิตใจใหม่เหมือน
พระหฤทัยของพระองค์ อยู่กับพระองค์
เหมือนกิ่งองุ่นติดกับลำต้น (ยน 15:1-8)
ชีวิตนักบวช คือ เสียงเรียกต่อเนื่องให้
ติดตามพระเยซูเจ้า ให้เป็นเหมือนพระองค์
ออกจากตนเอง และมีชีวิตรับใช้พระเจ้าและ
พระศาสนจักร ให้เรามีประสบการณ์การเดินทาง
ไปกับพระองค์ การฟังพระองค์ การฟังพระ
วาจา การเพ่งพินิจ การนมัสการ การพัก
ผ่อนในพระองค์ การสร้างโลกด้วยพระวรสาร
ของพระองค์ และแสวงหาพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง
เหมือนนักบุญออกัสติน

6. ความชื่นชมยินดีแห่งการตอบรับ กระแสเรียกด้วยความซื่อสัตย์

ผู้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าและติดตามพระองค์ด้วยความซื่อสัตย์ ย่อมกลายเป็นผู้ส่งสารแห่งความชื่นชมยินดีของพระจิตเจ้านักบวชอาจพบวิกฤตเรื่องความซื่อสัตย์ด้วยเหตุผลหลายประการ จึงเชิญชวนทุกคนกลับไปสู่ส่วนลึกของจิตใจของตน ที่ซึ่งเกิดแรงบันดาลใจที่จะดำเนินชีวิตกับพระอาจารย์เจ้าในฐานะศิษย์ของพระองค์ เพื่อค้นหาความหมายและความจริงของชีวิต ความซื่อสัตย์คือการตระหนักถึงความรักที่นำเรามุ่งสู่พระเจ้าและผู้อื่น มีลักษณะสม่ำเสมอและทรงพลัง เป็นประสบการณ์ชีวิตของพระเจ้าผู้เสด็จกลับคืนพระชนมชีพ “ผู้ที่ให้พระองค์เป็นพระเจ้าช่วยให้รอด ย่อมเป็นอิสระจากบาป ความโศกเศร้า ความว่างเปล่า และความโดดเดี่ยว” การเป็นศิษย์ที่ซื่อสัตย์เป็นพระพรมหาน และต้องฝึกปฏิบัติเมตตาธรรมที่เสียสละ การแบกกางเขน กางเขนเป็นกิจการสูงสุดแห่งพระเมตตากรุณาและความรัก ทำให้เราบังเกิดเป็นสิ่งสร้างใหม่ (กท 6:15) พระเจ้าทรงเรียกให้แสวงหาใหม่ “จงมุ่งหาความชอบธรรม ความเชื่อ ความรัก และสันติ พร้อมกับทุกคนที่เรียกขานองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์”(2 ทธ 2:22)

การเดินทางภายในเริ่มด้วยการภาวนาเป็นการอยู่กับพระอาจารย์ ฟัง และเรียนรู้

จากพระองค์ เป็นการเดินทางต่อเนื่องตลอดชีวิต การภาวนาเป็นต้นธารแห่งการบังเกิดผลในพันธกิจ ให้เราปลูกฝังมิติแห่งพันธกิจภาวนาหรือจิตภาวนา เพื่อหัวใจของเราจะเป็นหนึ่งเดียวกับพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า และมีสายตาของประกาศก เพื่อประกาศพระสัญญาในอดีต การเพ่งพินิจปัจจุบัน และกล้าที่จะชี้หนทางสู่อนาคต การซื่อสัตย์ต่อการเป็นศาสนิกย์สุดท้ายคือ ประสบการณ์เป็นพี่น้องกัน การฟื้นฟูชีวิตหมู่คณะอย่างต่อเนื่องสู่วุฒิภาวะในความรัก

**จงปลอบโยน จงปลอบโยน
ประชากรของเราเถิด (อสย 40:1-2)**

7. การฟังพระวาจา

ในพันธสัญญาเดิมประกาศอิสยาห์กล่าวว่า “จงปลอบโยน จงปลอบโยนประชากรของเราเถิด (อสย 40:1-2) เนื่องจากชาวอิสราเอลถูกเนรเทศไปกรุงบาบิโลน (กคศ. 587-538) รู้สึกถูกเหยียดหยามไร้อำนาจ และขังตนเองในความทรงจำที่พ่ายแพ้และว่างเปล่า ต่อมาอาณาจักรอัสซีเรียล่มสลาย ในขณะที่อาณาจักรเปอร์เซียมหาอำนาจใหม่กำลังประกาศ การปลดปล่อยประชากรให้เป็นอิสระ ให้กลับสู่แผ่นดินของบรรพบุรุษได้ มีปรากฏอยู่บ่อยครั้งในพันธสัญญาเดิมได้กล่าวถึง การปลอบโยนและการให้กำลังใจ เช่น นางรุธ

ยอมรับว่าโบอาสได้ปลอมโยนบ่อครั้งและพูดให้กำลังใจนาง (นรธ 2:13) ประกาศโฮเซยาบอกกับภรรยาชื่อนางโกเมอร์ว่า เขาจะพานางไปในถิ่นทุรกันดาร และจะพูดกับใจของนาง เพื่อเริ่มฤดูกาลใหม่แห่งความซื่อสัตย์ (ฮชย 2:16-17) การปลอมโยนเป็นความเมตตา ความห่วงใยที่ลึกซึ้ง ความผูกพันที่ให้พลังกำลังใจ ความใกล้ชิดที่ปากเพียรเพื่อพบหนทางแห่งความวางใจ

8. นำอ้อมกอดของพระเจ้าไป

คนในปัจจุบันต้องการพยานถึงพระเมตตากรุณาและความรักของพระเจ้า พระสันตะปาปาทรงมอบพันธกิจแก่บรรดานักบวชชายหญิง ผู้บงการพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงปลอมโยนเราเหมือนมารดา นำความชื่นชมยินดีที่ได้บงการพระผู้เป็นเจ้า และการเรียกของพระองค์ซึ่งก่อให้เกิดการรับใช้พระศาสนจักร เราจึงมีพันธกิจนำการปลอมโยนของพระเจ้า และเป็นประจักษ์พยานถึงพระเมตตาของพระองค์แก่ผู้คนชายหญิงในยุคปัจจุบัน พระเยซูเจ้าประทานการปลอมโยน ซึ่งเป็นพระพรของพระจิตเจ้าปลอมโยนเราในยามทุกข์ จุดประกายความหวัง การปลอมโยนของคริสตชนจึงกลายเป็นการให้กำลังใจ การสนับสนุน ความหวัง และการประทับอยู่ของพระจิตเจ้า (ยน 14:16-17) “ผลของพระจิตเจ้าคือความรัก

ความชื่นชม ความสงบ ความอดทน ความเมตตา ความใจดี ความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยน และการรู้จักควบคุมตนเอง” (กถ 5:22-23)

9. ความอ่อนโยนเป็นสิ่งดีสำหรับเรา

พระวรสารประกาศแรกที่น่าเชื่อถือ ซึ่งเราสามารถประกาศคือ ชีวิตหมู่คณะ จงเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างพวกท่าน เหมือนชีวิตครอบครัว ถ้ามีปัญหาที่ช่วยกันแสวงหาการแก้ปัญหาด้วยความรัก ไม่ทำลายกันหรือแข่งขันกัน มีพระจิตเจ้า มีใจกว้าง การปล่อยวาง ความอดทน การยิ้มจากใจจริง มีความชื่นชมยินดี ซึ่งเป็นพระพรจากเบื้องบนที่สมาชิกหมู่คณะวอนขอ การยอมรับกัน การผูกมัดตน การวางใจการทำงานของพระจิตเจ้าชีวิตหมู่คณะที่ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพระวาจาและพระกายพระคริสตเจ้า ทำให้เป็นหนึ่งเดียวกัน ความเป็นหนึ่งเดียวเกิดจากความเชื่อ ในความเป็นหนึ่งเดียวในพระตรีเอกภาพ และขยายสู่ความเป็นหนึ่งเดียวของเพื่อนพี่น้อง สำหรับสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสลักษณะเด่นของชีวิตฉันพี่น้องคือความอ่อนโยน ความอ่อนโยนแห่งศีลมหาสนิท เพราะความอ่อนโยนเป็นสิ่งดีสำหรับเรา ชีวิตฉันพี่น้องมีพลังยิ่งใหญ่ในการเรียกคนมาอยู่ร่วมกัน แม้มีความแตกต่างกันเป็นประสบการณ์แห่งความรักที่อยู่เหนือความขัดแย้งต่างๆ

10. ความใกล้ชิดสนิทสนมเหมือนเพื่อนร่วมเดินทาง

พระสันตะปาปาฟรังซิสเชิญชวนให้เราออกไปดำเนินชีวิตกับผู้คนชายหญิงในยุคของเรา เพื่อเป็นประจักษ์พยานแห่งความชื่นชมยินดี ความสงบ การบังเกิดผล ความอ่อนโยน ความรัก ความรักที่ถ่อมตน ทำให้ผู้คนจำนวนมากรู้สึกปรารถนาที่จะ “มาดู” พระศาสนจักรต้องเป็นที่น่าดึงดูด และจงปลุกโลกให้ตื่นขึ้น จงออกไปหาพี่น้องชายหญิงในปัจจุบัน โดยอาศัยความใกล้ชิดสนิทสนม และการพบปะเหมือนพระเยซูเจ้าเดินทางกับสานุศิษย์บนเส้นทางเอมมาอูส ต้อนรับความยินดีและความทุกข์โศกของผู้คนในชีวิตประจำวัน ผู้เหนื่อยล้าและอ่อนแอ ทำให้ดวงใจของเขาอบอุ่น มีแสงสว่าง มีความหมายในพระคริสตเจ้า พระสงฆ์ นักบวชชายหญิง ต้องบรรลุวุฒิภาวะการเป็นบิดามารดาในด้านอภิบาลสำหรับทุกคนที่เราทำงานด้วย

11. ความรักที่ไม่หยุดหย่อน พระสันตะปาปาฟรังซิสเชิญชวนให้เรา แสวงหาความดีของผู้อื่นเสมอ ความดีของผู้ที่เรารัก เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในวัฒนธรรมที่ขัดแย้ง แยกส่วน การทิ้งขว้าง มีวิกฤติใหม่ด้านต่างๆ แต่ก็ยังเป็นช่วงสำคัญของประวัติศาสตร์ การออกไปสู่ชายขอบของสังคม การมุ่งสู่การเป็นพระศาสนจักรที่ยากจนเพื่อคนยากจน

การดำเนินชีวิตตามความสุขแท้จริงของผู้ยากจน พระศาสนจักรต้องปลดปล่อยความกลัวที่จะเปิดประตูออกไปพบปะกับผู้คนโดยเฉพาะคนยากจนที่สุด ต้องกล้าหาญนำแสงสว่างแห่งพระวรสารของพระคริสตเจ้าออกไป แม้ในความมืดมน ต้องปรับปรุงโครงต่างๆ ให้เหมาะสม พระสันตะปาปายังเชิญชวนให้ออกไปสู่ชายแดนของความคิดและวัฒนธรรม เพื่อทำให้ความเป็นมนุษย์สมบูรณ์เจริญเติบโตขึ้น จึงต้องสร้างวัฒนธรรมความใกล้ชิด การพบปะ การเสวนา ลดการกีดกัน เปิดประตูออก และสร้างสะพานขึ้น

12. เพื่อการพิจารณาไตร่ตรอง

ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เราสามารถเป็นผู้รับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมเพื่อการประกาศข่าวดี พระสันตะปาปาเสนอให้เรามองดูโลกและตนเอง ด้วยสายตาของพระคริสตเจ้าและมีความหวังโยในเรื่องนี้

คำถามของพระสันตะปาปาฟรังซิส

1. ผู้ถวายตน สามเณร นักบวชชายหญิงต้องมีความชื่นชมยินดีเสมอ เป็นความชื่นชมยินดีของความสดชื่นของการติดตามพระคริสตเจ้าที่พระจิตเจ้าประทานให้ มิใช่ความชื่นชมยินดีของโลก มีความชื่นชมยินดี แต่ความชื่นชมยินดีเกิดมาจากไหน

2. พระเจ้าทรงรอคอยท่าน ทรง
แสวงหาท่าน ท่านตอบสนอง
พระองค์อย่างไร ให้มองดูในสวนลึก
ในใจของเรา และถามตนเองว่า เรามี
จิตใจที่ปรารถนาสิ่งยิ่งใหญ่คือพระเจ้า
หรือเรามีจิตใจที่หลบไหลไปกับสิ่งอื่นๆ

3. เราตกเป็นเหยื่อของวัฒนธรรมสิ่ง
ชั่วครว ทำอย่างไร เราจึงจะเป็น
อิสระจากวัฒนธรรมสิ่งชั่วครว

4. ความรับผิดชอบแรกของผู้ใหญ่
และผู้อบรมคือ การมอบแบบอย่างที่ดี
สอดคล้องและน่าเชื่อถือได้แก่คนหนุ่ม
สาว เราเป็นคนสอดคล้องในการพูด
และการปฏิบัติหรือไม่

5. เราควรถามตนเองว่า ฉันรู้สึก
ห่วงใยพระเจ้าหรือไม่ ฉันมีความ
ประสงค์อย่างแรงกล้าที่จะประกาศ
ถึงพระองค์ ทำให้พระองค์เป็นที่
รู้จักหรือไม่ ฉันรักษาพลังของความรู้สึก
ห่วงใยพระเจ้า และพระวาจาของ
พระองค์ ซึ่งนำฉันออกจากตนเองไป
หาผู้อื่น หรือปล่อยให้จิตตารมณ์ของ
โลกความรักตนเอง ผลประโยชน์ของ
ตนการงานหรือ อาชีพ ความสะดวก
สบาย ปิดกั้นเรา

6. เราารู้สึกถึงความรักที่ไม่หยุดนิ่ง เรา
เชื่อในความรักต่อพระเจ้า และความ
รักต่อพี่น้องหรือไม่ เราารู้สึกห่วงใยต่อพี่

น้องรอบข้างเราหรือไม่ หรือเราปิด
ตนเองอยู่ในขณะที่สะดวกสบาย

7. บนหนทางที่งดงามสู่ ความ
ศักดิ์สิทธิ์อย่าพูดว่าร้ายผู้อื่น ถ้ามี
ปัญหาให้พูดกับผู้รับผิดชอบที่สามารถ
ช่วยแก้ปัญหาได้ เราคงไม่พูดว่าร้าย
ถึงพ่อแม่ และพี่น้องของเราใช่ไหม
ความเป็นพี่น้องมีความสำคัญ

8. ณ เชิงกางเขน พระนางมารีย์ทรง
เป็นสตรีแห่งความทุกข์ ในเวลา
เดียวกัน พระนางทรงเป็นสตรีแห่ง
ความหวังรอคอยธรรมล้ำลึกที่ยิ่งใหญ่
กว่าความทุกข์ พระนางเป็นผู้มีบุญที่
ได้เชื่อ และได้เห็นความเชื่อนี้ผลิบาน
เป็นอนาคตใหม่ สำหรับพระนางวัน
พรุ่งนี้ของพระเจ้าคือ รุ่งอรุณแห่งปัส
กา เรา รู้จักรอคอยวันพรุ่งนี้ของ
พระเจ้าหรือไม่

9. ความรักที่ห่วงใยที่ไม่หยุดนิ่ง ผลัก
ดันให้เราออกไปพบปะผู้อื่นเสมอ โดย
ไม่ต้องให้คนอื่นบอกถึงความต้องการ
ของเขา ความรักที่ห่วงใยจะมอบ
พระพรแห่งการบังเกิดผลในงาน
อภิบาลแก่เรา การบังเกิดผลในงาน
อภิบาลของเราเป็นอย่างไร

10. ความเชื่อแท้ๆ มักมีความ
ปรารถนาอันลึกซึ้งที่จะเปลี่ยนแปลง
โลก เรามีความวิสัยทัศน์และความ

ปรารถนายิ่งใหญ่เช่นนี้หรือไม่ หรือ
พอใจในโครงการแพรรีธรรมที่คิดขึ้นใน
ห้องทดลอง

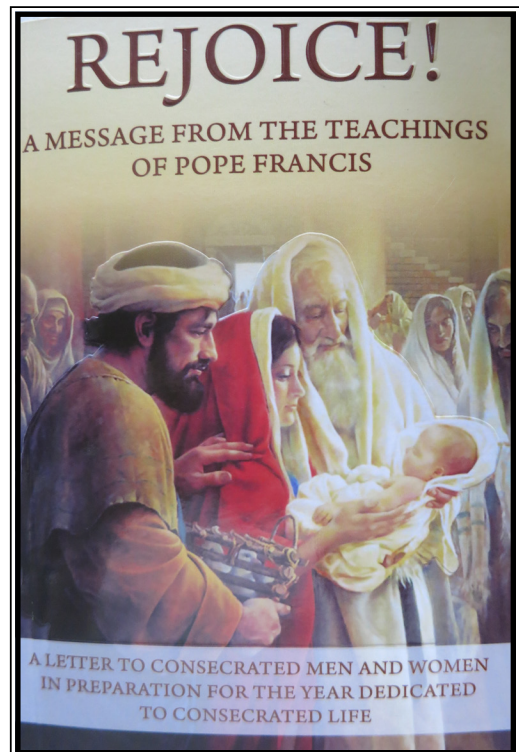
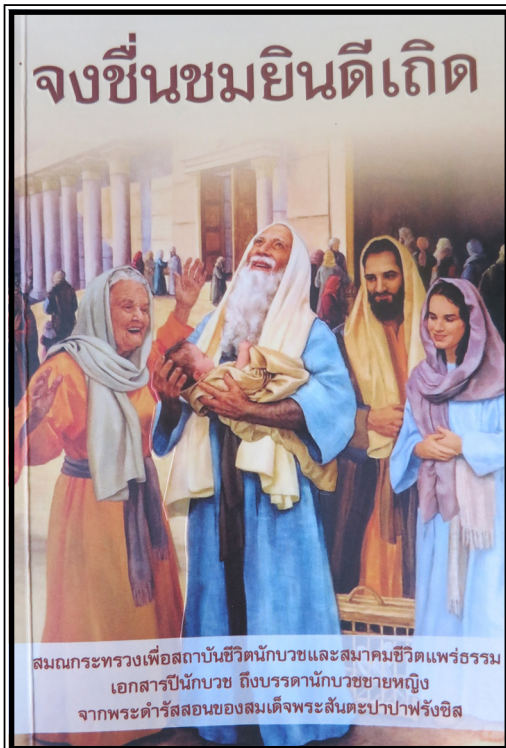
13. วันทามารีย์ พระมารดาแห่งความ ชื่นชมยินดี

“จงยินดี ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน”
(ลก 1:28) การคำนับของทูตสวรรค์เป็น
จุดเริ่มแห่งข่าวดี ส่วนพระนางมารีย์ ความ
ชื่นชมยินดีนี้แผ่ขยายออกไปจากพระบุตรซึ่ง
อยู่ในครรภ์ของพระนาง พระนางรีบเร่งนำ
ความยินดีสู่นางเอลิซาเบธ “พระนางมารีย์
ทรงรีบออกเดินทาง” (ลก 1:39) พระนาง
เป็นผู้รับใช้ทุกคน “ข้าพเจ้าคือ ผู้รับใช้ของ
พระเจ้า” (ลก 1:38) ในพระนางมารีย์

พระศาสนจักรทั้งมวลออกเดินทางร่วมกัน
ในความรักเมตตาสู่ผู้อ่อนแอที่สุด ในความ
หวังของผู้รู้ว่ามีเพื่อนร่วมทาง และในความ
เชื่อของผู้มีพระพรพิเศษที่จะแบ่งปัน ใน
พระนางมารีย์โดยอาศัยพระจิตเจ้าผลักดันเรา
แต่ละคนให้ดำเนินชีวิตตามกระแสเรียกของ
เรา

สรุป

จงชื่นชมยินดีเถิด พระดำรัสสอน
ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส: เอกสาร
ปีนักบวช ถึงบรรดานักบวชชายหญิง
เป็นเอกสารที่น่าอ่านมีเนื้อหาดีเหมาะสำหรับ
นักบวชและคริสตชนทุกคน

วารสารแสงธรรมปริทัศน์

ใบสมัครสมาชิก/ต่ออายุสมาชิก/ยกเลิกสมาชิก/เปลี่ยนที่อยู่

ข้าพเจ้า ..... บาทหลวง/ภคินี/นาย/นาง/นางสาว.....มีความจำนง

- ( ) 1.สมัครสมาชิกใหม่ ในนาม ( ) องค์กร (โปรดระบุชื่อ).....
( ) บุคคล (โปรดระบุชื่อ).....

โดยเริ่มตั้งแต่ ปี พ.ศ..... (หรือ ปีที่..... ฉบับที่.....) (ปีละ 3 ฉบับ อัตราค่าสมาชิก ปีละ 300 บาท)
ที่อยู่ในการจัดส่งวารสาร เลขที่.....วัด/โรงเรียน.....

ถนน.....ซอย.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....มือถือ.....โทรสาร.....

( ) 2.ต่ออายุสมาชิก หมายเลข.....ปี พ.ศ. (หรือ ปีที่).....

( ) 3.ยกเลิกการเป็นสมาชิก หมายเลข.....ตั้งแต่ปี พ.ศ. (หรือ ปีที่).....

( ) 4.เปลี่ยนที่อยู่ในการจัดส่งวารสาร ของ.....สมาชิกเลขที่.....

เป็นดังนี้ เลขที่.....วัด/โรงเรียน.....

ถนน.....ซอย.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....มือถือ.....โทรสาร.....

( ) 5.สมทบทุนในการจัดพิมพ์วารสารแสงธรรมปริทัศน์ ปีที่.....ฉบับที่.....(หากต้องการระบุปี/ฉบับ)

พร้อมกันนี้ ขอส่งเงินค่า ( ) สมาชิกใหม่ ( ) ต่ออายุสมาชิกใหม่

( ) ยอดค้างชำระค่าสมาชิก ( ) สมทบทุน

เป็นจำนวนเงิน.....บาท (.....)

โดยช่องทาง

( ) เงินสด ( ) ตัวแลกเงินไปรษณีย์

( ) ธนาณัติ (สั่งจ่าย “บาทหลวงอภิสิทธิ์ กฤษเจริญ”) ปณ.ออมใหญ่ 73160

( ) โอนเข้าบัญชี ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาเทสโก้ โลตัส สามพราน นครปฐม

บัญชีเงินฝาก ออมทรัพย์ ชื่อบัญชี นายอภิสิทธิ์ กฤษเจริญ เลขที่บัญชี 403-613134-4

โดยกรุณาส่งสำเนาใบนำเข้าบัญชี (Pay-in-Slip) พร้อมระบุ ชื่อ-ชื่อสกุลและหมายเลขสมาชิก

(ถ้ามี) มาทางโทรสาร หรือ โทร.แจ้งการนำเงินเข้าบัญชีมาที่ ฝ่ายจัดทำวารสารแสงธรรมปริทัศน์

ลงชื่อ.....ผู้สมัครสมาชิก

วันที่...../...../.....